

ЗАЛ. 5.
ШТАФЪ 10
ПОЛКА 7. н. / с.

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

DZIENNIK PRAW

TOM 51.

1857

WARSZAWA.

W Drukarni Rządowej, przy Kom. Rząd. Sprawiedliwości.

1857.

D-29/90

WARSZAWA

JAKOBY

Ke

120661

WARSZAWA

W Drukarni Państwowej, ul. Krakowskie Przedmieście 10

1888

DZIENNIK PRAW

N° 155.

TOM PIĘCDZIESIĄTY PIERWSZY.

KOMMISSYA RZĄDOWA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej objawionej przez Wypis z protokołu posiedzenia tejże Rady z dnia 9 (21) Lipca r. b. N. 21617, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, ogłasza przez Dziennik Praw, Ukaz Najwyższy na imie Jego Xiążęcej Mości, Namiestnika Królestwa wydany, co do ustanowienia w Warszawie Cesarsko-Królewskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, oraz Najwyżej zatwierdzoną Ustawę i Etat tejże Akademii.

w Warszawie d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1857 r.
w zastęp. Dyrektora Głównego Prezydującego
Rzeczywisty Radea Stanu *Brzeziński.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radea Kollegialny J. Ornowski.

Намѣстнику Нашему въ Царствѣ
Польскомъ.

Для доставленія жителямъ Нашего Царства Польскаго мѣстныхъ способовъ къ медицинскому образованію и устраненія чрезъ то недостатка врачей, Мы признали за благо учредить въ Варшавѣ высшее учебное медицинское заведеніе, присвоеніемъ оному наименованія Императорской и Царской Медико-Хирургической Академіи.

Утвердивъ представленные вами во исполненіе воли Нашей, и рассмотрѣнные въ Государственномъ Совѣтѣ, Уставъ и Штатъ означенной Академіи, повелѣваемъ: обнародовать оныя установленнымъ въ законахъ порядкомъ и привести въ дѣйство на основаніи постановленныхъ для того Государственнымъ Совѣтомъ и Нами одобренныхъ временныхъ переходныхъ правилъ, предоставляя вамъ

Do Namiestnika Naszego w Królestwie
Polskiem.

Celem podania mieszkańcom Naszego Królestwa Polskiego sposobów miejscowych kształcenia się w nauce lekarskiej, i uchylenia tem samem braku lekarzy, uznaliśmy za dobre ustanowić w Warszawie wyższy naukowy zakład lekarski, z nadaniem mu tytułu Cesarско-Крѳлевской Медыко - Chirurgicznej Akademii.

Zatwierdziwszy przedstawione przez Was, w wykonaniu woli Naszej, i rozpoznane w Radzie Państwa, Ustawę i Etat pomienionej Akademii, rozkazujemy: ogłosić takowe stosownie do przepisów i wprowadzić w wykonanie na zasadzie postanowionych w tym względzie przez Radę Państwa, a przez Nas potwierdzonych przednich tymczasowych urzędzeń, pozostawiając Wam oznaczyć według bliższego waszego

опредѣлить, по ближайшему вашему усмотрѣнію и по соглашенію съ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, время открытія, равно порядокъ и способы постепеннаго развитія Академіи.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“

въ Царскомъ Селѣ,
4 Юня 1857 года.

Вѣрно:

Помощникъ Штатсъ Секретаря
(подп.) *А. Петровъ.*

uznania i po zniesieniu się z Ministrem Oświecenia Narodowego, czas otworzenia, niemniej porządek i sposoby stopniowego rozwinięcia Akademii.

(podpisano) „ALEXANDER“

w Carskiem Siele,
d. 4 Czerwca 1857r.

Za zgodność tłumaczenia

Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *Tymowski.*

Za zgodność:

Podsekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *A. Petrow.*

Za zgodność:

w zastępstwie Dyrektora Głównego Prezydującego
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
Rzeczywisty Radca Stanu,
Brzeziński.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

На подлинномъ собственною
Его Императорскаго Величества
рукою написано:

„БЫТЬ по сему.“

Въ Царскомъ Сель,
4 Юня 1857 года.

УСТАВЪ

ИМПЕРАТОРСКОЙ И ЦАРСКОЙ
ВАРШАВСКОЙ МЕДИКО-ХИРУРГИЧЕСКОЙ
АКАДЕМИИ.

Глава 1.

Общия Постановленія.

§ 1. Варшавская Медико-Хирургическая Академія есть высшее учебное заведеніе, назначаемое для образованія юношества, какъ собственно по медицинской, такъ и по фармацевтической части.

§ 2. Она состоитъ подъ особеннымъ покровительствомъ Его Императорскаго

Na oryginale własną
Jego Cesarsko-Królewskiej Mości
ręką napisano:

„Ma być według tego.“

w Carskiem Siele
d. 4 Czerwca 1857 r.

USTAWA

CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ

WARSZAWSKIEJ MEDYKO-CHIRURGICZNEJ
AKADEMII.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Warszawska Medyko-Chirurgiczna Akademia jest wyższym zakładem naukowym, przeznaczonym do kształcenia młodzieży poświęcającej się zawodowi lekarskiemu lub farmaceutycznemu.

§ 2. Akademia ta pozostaje pod szczegól-

Величества и именуется Императорскою и Царскою.

§ 3. Варшавская Медико-Хирургическая Академія входитъ въ составъ Варшавскаго Учебнаго Округа и на основаніи Высочайшаго Указа 20 Ноября (2 Декабря) 1839 года о образованіи сего Округа, состоитъ подъ совокупнымъ наблюденіемъ Намѣстника въ Царствѣ и Министра Народнаго Просвѣщенія, въ вѣдѣніи сего Министерства и Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 4. Непосредственный Начальникъ Академіи есть Президентъ оной.

§ 5. Варшавской Медико-Хирургической Академіи присвоится право возводить, по надлежащемъ испытаніи, въ слѣдующія ученые степени и званія:

А. Медицинскія.

- 1) *Учено-практическія:* а, Лекаря; б, Доктора Медицины; в, Доктора Медицины и Хирургіи.
- 2) *Учено-служебныя:* а, Уѣзднаго Лекаря; б, Городскаго Лекаря; в, Городскаго Акушера и Акушера-Члена Врачебной Управы; д, Инспектора Врачебной Управы.

на опека́ Jego Cesarskiej Mości i мianuje się Cesarsko-Królewska.

§ 3. Warszawska Medyko-Chirurgiczna Akademia wchodzi w skład Okręgu Naukowego Warszawskiego i na zasadzie Ukazu Najwyższego z d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1839 r. o organizaeyi tego Okręgu, zostaje pod wspólnym nadzorem Namiestnika w Królestwie i Ministra Oświecenia Narodowego, w zarządzie tego Ministerstwa i Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 4. Bezpośrednim zwierzchnikiem Akademii jest Prezydent.

§ 5. Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii nadaje się prawo przyznawać, na zasadzie złożonych egzaminów, następujące stopnie naukowe i kwalifikacye służbowo-lekarskie:

А. Lekarskie.

- 1) *Naukowo-praktyczne:* а, Lekarza; б, Doktora Medycyny; с, Doktora Medycyny i Chirurgii.
- 2) *Naukowo-służbowe:* а, Lekarza Powiatu; б, Lekarza Miejskiego; с, Akuszera Miejskiego i Akuszera Członka Urzędu Lekarskiego; д, Inspektora Urzędu Lekarskiego.

3) *Спеціально-Практическія*: а, Дентиста;
б, Повивальной бабки.

Б. Фармацевтическія.

а, Аптекарскаго Помощника; б, Провизора;
в, Магистра Фармаціи (Аптекаря).

§ 6. Лица, удостоенныя Варшавскою Медико-Хирургическою Академію ученыхъ степеней, пользуются правомъ свободной практики, какъ въ Царствѣ Польскомъ, такъ и въ Имперіи и въ Царствѣ. О всехъ лицахъ, кои изъ Академіи будутъ выданы дипломы и свидетельства на медицинскую практику, Академія должна сообщать Министру Внутреннихъ Дѣлъ срочныя вѣдомости, для внесенія сихъ лицъ въ списокъ врачей, имеющихъ право практики въ Имперіи.

§ 7. Академія, слѣдя за ходомъ врачебной науки и вспомогательныхъ предметовъ оной, и стараясь способствовать ихъ успѣхамъ, можетъ, для участія въ ея ученыхъ трудахъ, избирать Почетныхъ Членовъ и Корреспондентовъ. Они утверждаются въ сихъ званіяхъ

3) *Specyjalne-praktyczne*: а, Dentysty; б,
Akuszerki.

В. Farmaceutyczne.

а, Pomocnika Aptekarskiego; б, Prowizora;
в, Magistra Farmacyi (Aptekarza.)

§ 6. Ci, którzy w Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii otrzymają stopnie naukowe, mają prawo do wykonywania w nich wolnej praktyki, tak w Królestwie Polskiem, jako w Cesarstwie, i używają wszelkich prerogatyw, przywiązanych do tychże stopni w Cesarstwie i Królestwie. O osobach, którym z Akademii wydane będą dyplomy i świadectwa, upoważniające do praktyki lekarskiej, Akademia obowiązana będzie przysyłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych peryodyczne wykazy, dla zamieszczenia tychże osób w liście lekarzy mających prawo praktykowania w Cesarstwie.

§ 7. Akademia, w celu postępowania za rozwojem nauk tak lekarskich, jako i pomocniczych, i przyczyniania się do ich wydoskonalenia, może dla współudziału w pracach naukowych przybierać Członków Honorowych i Korrespondentów. Członkowie ci i Korrespondenci zatwierdzani

Министромъ Народнаго Просвѣщенія по соглашенію его съ Намѣстникомъ въ Царствѣ.

§ 8. Академія имѣетъ свою собственную цензуру для сочиненій и переводовъ, ею или дѣйствительными ея Членами издаваемыхъ по части врачебной науки, а равно для диссертацій и наблюденій (observatio), представляемыхъ для полученія ученыхъ степеней. Въ цензурѣ оныхъ участвуютъ Професоры, каждый по своей части, и при разсмотрѣніи оныхъ, Академія руководствуется правилами дѣйствующаго въ Царствѣ Польскомъ общаго цензурнаго Устава. Одобренныя къ напечатанію сочиненія или переводы скрѣпляются и подписываются Ученымъ Секретаремъ Академіи и могутъ быть печатаемы во всѣхъ типографіяхъ безъ исключенія.

§ 9. Академія имѣтъ право свободно и безъ платежа пошлинъ выписывать изъ заграницы какъ всякія книги, такъ и всѣхъ родовъ учебныя пособия, къ преподаваемымъ въ Академіи наукамъ относящіяся. Въ отношеніи выписываемыхъ Академіею книгъ и другихъ предметовъ соблюдаются правила, постановленныя въ таможенномъ Уставѣ Царства Польскаго о вещахъ, привозимыхъ для

быть винни в тыхъ stopniachъ przez Ministra Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się jego z Namiestnikiem w Królestwie.

§ 8. Akademia ma własną swą Cenzurę pism i tłómaczeń wydawanych przez nią samą lub rzeczywistych jej Członków, w przedmiotach dotyczących nauki lekarskiej, tudzież rozpraw i spostrzeżeń (observatio) przedstawianych w celu uzyskania stopni naukowych. W Cenzurze tej biorą udział Professorowie, każdy w swoim obrębie; stosować ona się zaś winna do przepisów obowiązującej w Królestwie Ustaw o Cenzurze. Przyjęte przez Cenzurę Akademii pisma lub tłómaczenia, po poświadczeniu o tem i podpisaniu przez Sekretarza Naukowego, mogą być drukowane we wszystkich drukarniach bez wyjątku.

§ 9. Akademii służy prawo bez żadnej przeszkody i bez opłaty cła sprowadzać z zagranicy wszelkie książki i różnego rodzaju przedmioty odnoszące się do wykładanych w Akademii nauk. Pod względem sprowadzanych przez Akademię książek i innych przedmiotów, zachowywane być mają prawidła przepisane w Ustawie Celnej dla Królestwa Polskiego, co do rzeczy przywożonych dla zakładów na-

Tom Ll. do Nru 155

2

120601

учебныхъ заведеніи, мѣсть и лицъ, пользующихся особыми преимуществами.

§ 10. Академія свободна отъ платежа въ-совыхъ денегъ за отправляемыя въ Имперію и Царство по двамъ ея пакеты и посылки, которые принимаются и отправляются почтовымъ вѣдомствомъ на томъ же основаніи, какъ весь казенные.

§ 11. Академія имѣетъ большую и малую печати съ изображеніемъ Герба Царства Польскаго, по Высочайше утвержденной оному формѣ: первая (для дипломовъ) съ Латинскою надписью, а вторая съ Русскою и Польскою надписями: „Печать Императорской и Царской Варшавской Медико-Хирургической Академіи.“

Г л а в а II.

О составѣ и управленіи Академіи.

§ 12. Варшавскую Медико-Хирургическую Академію составляютъ: 1. Президентъ; 2. Академики и Ординарные Профессоры; 3. Экстраординарные Профессоры и Адъюнкты; 4. Профессоры и Лаборанты; 5. Инспекторъ и его Помощники; 6. Секретарь Правленія и Чиновники Канцеляріи, и 7. Студенты.

ukowych, władz i osób używających szczególnych prerogatyw.

§ 10. Akademia wolna jest tak w Cesarstwie jako i w Królestwie od opłaty portoryi za wszelkie w jej interessach expedycey i przesyłki, które mają być przyjmowane i expedyowane przez Władze Pocztowe podług takich zasad, jak wszelkie rządowe.

§ 11. Akademia ma wielką i małą pieczęć z herbem Królestwa Polskiego, podług Najwyższego zatwierdzenia, pierwszą (dla dyplomów) z napisem łacińskim, drugą z Rosyjskim i Polskim: „Pieczęć Cesarsko-Królewskiej Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii.“

Rozdział II.

O składzie i zarządzie Akademii.

§ 12. Warszawską Akademią Medyko-Chirurgiczną składać będą: 1. Prezydent; 2. Akademicy i Professorowie zwyczajni; 3. Professorowie Nadzwyczajni i Adjunkci; 4. Prosektorowie i Preparatorowie; 5. Inspektor i Podinspektorowie; 6. Sekretarz Zarządu i Urzędnicy Kancellaryjni; 7. Studenci.

§ 13. Управление Академію въ учебномъ отношеніи ввѣряется Конференціи, составляющей высшее Академическое присутственное мѣсто; завѣдываніе же хозяйственными дѣлами Академіи и непосредственное наблюденіе за внутреннимъ благоустройствомъ оной поручается Правленію.

§ 14. Конференцію Академіи составляютъ, подъ предсѣдательствомъ Президента, Академики и Ординарные Профессоры, какъ дѣйствительные члены Академіи.

§ 15. Экстраординарные Профессоры и Адъюнкты присутствуютъ въ Конференціи только тогда, когда заступаютъ мѣсто Ординарныхъ Профессоровъ, или когда, по особенной какой либо причинѣ, будутъ къ тому приглашены Конференціею. Но изъ нихъ тѣ, кои не занимаютъ мѣсть Ординарныхъ Профессоровъ, подаютъ въ учебныхъ дѣлахъ только свои мнѣнія; при рѣшеніяхъ же голоса не имѣютъ.

§ 16. Почетные Члены Академіи участвуютъ въ засѣданіяхъ Конференціи для учено-медицинскихъ занятій; въ прочихъ же засѣданіяхъ оной могутъ присутствовать по особымъ приглашеніямъ Президента Академіи.

§ 13. Kierunek Akademii pod względem naukowym powierza się Konferencyi, stanowiącej wyższą Akademicką władzę; zawiadywanie zaś interessami gospodarczemi i bezpośredni nadzór nad dobrym jej porządkiem wewnętrznym, porucza się Zarządowi Akademii.

§ 14. Konferencyą Akademii składają, pod przewodnictwem Prezydenta, Akademicy i Professorowie Zwyczajni, jako rzeczywiście Członkowie Akademii.

§ 15. Professorowie Nadzwyczajni i Adjunkci zasiadają w konferencyi tylko wówczas, gdy zastępują miejsce Professorów Zwyczajnych albo gdy, ze szczególnego jakiego powodu, konferencya wezwie ich do tego. Lecz ci z nich którzy nie zajmują posad Professorów Zwyczajnych, dają tylko zdanie swoje w przedmiotach naukowych, nie mają zaś głosu przy ich rostrzyganiu.

§ 16. Honorowi Członkowie Akademii uczestniczą w pracach Konferencyi, na posiedzeniach odbywanych w przedmiotach naukowo-medycznych, na innych zaś posiedzeniach teje mogą być obecni za osobnemi wezwaniami Prezydenta Akademii.

§ 17. Конференція имѣть своего Ученаго Секретаря, избираемаго изъ Академиковъ или Ординарныхъ Профессоровъ.

§ 18. Конференціи, какъ высшему въ Академіи мѣсту, предоставляются:

- 1) Общія распоряженія и заключенія по предписаніямъ Начальства и по предложеніямъ Президента.
- 2) Удостоеніе званій Академиковъ, избраніе Профессоровъ Ординарныхъ и Экстраординарныхъ, Адъюнктовъ, Прозекторовъ и Лаборантовъ.
- 3) Избраніе Ученаго Секретаря.
- 4) Удостоеніе Адъюнктовъ званія Экстраординарныхъ Профессоровъ.
- 5) Избраніе Почетныхъ Членовъ и Корреспондентовъ.
- 6) Распредѣленіе курсовъ ученія и времени преподаванія.
- 7) Разсмотрѣніе и утвержденіе программъ преподаванія.
- 8) Изысканіе мѣръ къ усовершенствованію преподаванія наукъ въ Академіи; сужденіе и постановленіе заключеній по всемъ предположеніямъ, относящимся къ устройству оной и къ введенію возможныхъ усовершенствованій и измѣненій,

§ 17. Konferencya ma swego Sekretarza Naukowego, wybranego z Akademików albo Professorów Zwyczajnych.

§ 18. Do konferencyi jako wyższej władzy w Akademii, należy:

- 1) Wydawanie ogólnych rozporządzeń i czynienie wniosków w skutek poleceń Władzy i przełożeń Prezydenta.
- 2) Przedstawianie na godność Akademika oraz wybór Professorów Zwyczajnych i Nadzwyczajnych, Adjunktów, Prosektorów i Preparatorów.
- 3) Wybór Sekretarza Naukowego.
- 4) Przedstawianie Adjunktów do przyznania im tytułu Professorów Nadzwyczajnych.
- 5) Wybór Członków Honorowych i Korrespondentów.
- 6) Rozkład kursów i czasu, w którym wykładane być mają.
- 7) Rozbiór i zatwierdzenie programów wykładu.
- 8) Podawanie środków do wydoskonalenia sposobu nauczania w Akademii; roztrząsanie i czynienie wniosków o wszelkiego rodzaju projektach pod względem jej urządzenia, tudzież zaprowadzenia ulepszeń, zmian w Ustawie i Etacie, gdyby z cza-

если бы оныя со временемъ, по указанію опыта, признаны были необходимыми въ Уставъ ея и Штатъ.

9) Приемъ въ Академію желающихъ обучаться въ оной и разсмотрѣніе представляемыхъ ими училищныхъ свидѣтельствъ.

10) Производство испытаній Студентамъ Академіи, опредѣленіе перевода ихъ изъ одного курса въ другой и назначеніе установленныхъ наградъ отличнѣйшимъ.

11) Производство испытаній на всѣ вообще медицинскія и фармацевтическія ученые степени и званія, какъ окончившимъ курсъ наукъ въ Академіи, такъ и лицамъ въ оной необучавшимся, возведеніе въ сіи степени и званія и выдача на оныя дипломовъ и аттестатовъ.

12) Участіе въ окончательныхъ экзаменахъ въ школахъ повивальныхъ бабокъ и выдача имъ аттестатовъ.

13) Разсмотрѣніе отчетовъ и рѣчей, предназначенныхъ для чтенія въ публичныхъ собраніяхъ Академіи.

14) Разсмотрѣніе составленныхъ Профессорами и Адъюнктами сочиненій и рассу-

sem doświadczenie wskazało tego konieczną potrzebę.

9) Przyjmowanie do Akademii chcących w niej pobierać nauki i rozpoznawanie przedstawionych przez nich świadectw szkolnych.

10) Odbywanie egzaminów ze studentami Akademii, rozstrzyganie przejścia z jednego kursu na drugi i przyznawanie ustanowionych nagród celującym.

11) Odbywanie egzaminów na wszystkie w ogóle lekarskie i farmaceutyczne stopnie naukowe i kwalifikacye, tak z kończącymi kurs nauk w Akademii, jako też z tymi, którzy w niej nauk nie pobierali; przyznawanie tych stopni i kwalifikacyi, i wydawanie na nie dyplomów i świadectw.

12) Przyjmowanie udziału w całokursowych egzaminach w Instytucie Położniczym i wydawanie Akuszerkom świadectw.

13) Rozzrąsanie sprawozdań i mów, które mają być czytane na publiczném posiedzeniu Akademii.

14) Rozzrąsanie dzieł i rozpraw, napisanych przez Professorów lub Adjunktów,

жденій, которыя имѣють быть печатаны съ одобренія Академіи, а равно сочиненій, издаваемыхъ въ видѣ руководствъ при преподаваніи.

15) Составленіе инструкцій по всемъ частямъ управленія Академіи.

16) Главное завѣдываніе кабинетами и другими учебными пособіями Академіи, а равно опредѣленія ихъ потребностей.

17) Разсмотрѣніе представленій Правленія Академіи и повѣрка въ концѣ каждаго года отчетовъ онаго о издержкахъ на потребности Академіи; также постановленіе заключеній по отношеніямъ разныхъ мѣстъ и лицъ, а равно прошеній въ Конференцію подаваемыхъ.

18) Распоряженія объ употребленіи вспомогательнаго капитала Академіи, предназначаемаго на чрезвычайныя сверхштатныя надобности, какъ-то: на увеличеніе библиотеки, кабинетовъ и другіе подобныя расходы.

19) Разсмотрѣніе годичнаго отчета о дѣйствіяхъ Академіи и о состояніи оной.

20) Изслѣдованіе безпорядковъ и упущеній, если бы таковыя случились по учебной части, указаніе мѣръ для прекра-

кѣтѣ, которыя имѣють быть печатаны съ одобренія Академіи, а равно сочиненій, издаваемыхъ въ видѣ руководствъ при преподаваніи.

15) Układanie instrukcyj dla wszystkich części zarządu Akademii.

16) Główny zarząd gabinetami i innymi zakładami naukowemi do Akademii należącemi, tudzież wykazywanie ich potrzeb.

17) Rozpoznawanie przedstawień Zarządu Akademii i sprawdzanie w końcu każdego roku jego rachunków z wydatków na potrzebę Akademii; jak niemniej zatwierdzanie odezwow różnych Władz i osób tudzież prośb do Konferencyi podawanych.

18) Wydawanie rozporządzeń co do użycia kapitału pomocniczego Akademii, przeznaczonego na nadzwyczajne nadetatowe potrzeby, jako to: na powiększenie biblioteki, gabinetów i inne podobne wydatki.

19) Rozpoznawanie sprawozdania rocznego o czynnościach Akademii i jej stanie.

20) Dochodzenie nieporządków i zaniedbań, gdyby takowe pod względem naukowym miały miejsce; wskazanie środków za-

шения оныхъ и постановленіе заключеній объ удаленіи отъ должности состоящихъ въ вѣдомствѣ Академіи по учебной части лицъ, признанныхъ виновными.

§ 19. Всѣ сіи предметы обсуживаются и рѣшаются въ засѣданіяхъ Конференціи, которыя бываютъ:

а) *Обыкновенныя*, два раза въ мѣсяць, въ дни, опредѣляемые для сего ежегодно самою Конференціею; одно изъ нихъ назначается для дѣлъ текущихъ по Управленію Академіи, а другое для Учено-Медицинскихъ Академическихъ занятій.

б) *Экстренныя*, по возникшей крайней необходимости обсуждения предметовъ, не терпящихъ отлагательства, назначаемыя по усмотрѣнію Президента;

в) *Экзаменационныя*, въ опредѣленные на то постоянные сроки.

Президентъ наблюдаетъ, чтобы засѣданія Конференціи были назначаемы въ свободное отъ преподаванія время.

§ 20. Всѣ Члены Конференціи обязаны присутствовать въ засѣданіяхъ оной; въ случаѣ же невозможности прибыть въ засѣданіе, они доносятъ Президенту о причинѣ своего

отсутствия, и выреченіе ео до удаленія отъ обязанностей тыхъ осѣбъ, котѣре наuczają w Akademii, a uznane zostały za winne.

§ 19. Wszystkie te przedmioty mają się roztrząsać i uchwałać na posiedzeniach Konferencyi, które będą:

a) *Zwyczajne*, odbywane dwa razy na miesiąc, w dniach oznaczonych corocznie przez samą Konferencyą: jedno przeznaczone dla interesów bieżących w zarządzeniu Akademiją, a drugie dla zatrudnień akademickich naukowo-lekarskich.

b) *Nadzwyczajne*, gdy się okaże konieczna potrzeba roztrząśnięcia przedmiotów niecierpiących zwłoki, a to stosownie do uznania Prezydenta.

c) *Examinacyjne*, w oznaczonych do tego terminach.

Prezydent przestrzega, aby każde posiedzenie Konferencyi miało miejsce w czasie wolnym od wykładu nauk.

§ 20. Wszyscy Członkowie Konferencyi obowiązani są bywać na jej zebraniach; w razie zaś niemożności dopełnienia tego, donieść Prezydentowi o przyczynach swej nieobecności.

отсутствія. Донесенія сіи вносятся въ протоколь засѣданія.

§ 21. Для совѣщанія Конференціи достаточно присутствія одной половины Членовъ и Предсѣдательствующаго въ оной. Во время вакаціи Конференція можетъ имѣть лишь экстренныя засѣданія, по дѣламъ, не терпящимъ отлагательства.

§ 22. Въ засѣданіяхъ Конференціи дѣла рѣшаются большинствомъ голосовъ; въ случаѣ равенства оныхъ, голосъ Президента имѣетъ перевѣсъ.

Опредѣленія объ отрѣшеніи отъ должности лицъ преподающихъ и ихъ помощниковъ могутъ состояться не иначе, какъ по большинству, по крайней мѣрѣ, двухъ третей голосовъ, разумѣя притомъ двѣ трети голосовъ всѣхъ дѣйствительныхъ Членовъ Конференціи. Состоявшійся на семъ основаніи протоколь Конференціи, представляется Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 23. Президентъ, какъ Предсѣдатель Конференціи, открываетъ и закрываетъ засѣданія оной, предлагаетъ дѣла къ слушанію, наблюдаетъ за порядкомъ совѣщаній, старается согласить мнѣнія и собираетъ голоса, начиная съ младшаго.

ści. Prezydent wnosi doniesienie to do protokołu posiedzeń.

§ 21. Do narad Konferencyi dostateczna jest obecność połowy Członków i Prezydującego w niej. Podczas wakacyj, Konferencya może odbywać nadzwyczajne tylko posiedzenia i to w przedmiotach niecierpiących zwłoki.

§ 22. Na posiedzeniach przedmioty rozstrzygają się większością głosów, a w razie równości głosów, głos Prezydenta przeważa.

Wyrzeczenie o usunięciu od obowiązków osób wykładających nauki lub ich pomocników, nie inaczej może być ważnem, jak przy większości przynajmniej dwóch trzecich części głosów, rozumiejąc przytem wszystkich rzeczywistych Członków Konferencyi. Sporządzony na tej zasadzie protokół Konferencyi przedstawia się Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 23. Prezydent, jako przewodniczący w Konferencyi, otwiera i zamyka posiedzenia, podaje przedmioty do narady, przestrzega porządku w roztrząsaniach, stara się godzić zdania i zbiera głosy zaczynając od najmłodszego z Członków.

§ 24. Рѣшенія Конференціи надписываетъ на докладахъ Президентъ, какъ председательствующій; скрѣпляетъ же оныя Ученый Секретарь.

§ 25. Когда предлагаемое въ засѣданіи Конференціи къ слушанію дѣло требуетъ изысканій, объясненій или предварительныхъ соображеній, то Конференція можетъ на сей конецъ назначить особый изъ Членовъ своихъ Комитетъ.

§ 26. Протоколы засѣданій Конференціи подписываются Президентомъ и всеми присутствующими Членами, и скрѣпляются Ученымъ Секретаремъ. Члены, заявившіе въ засѣданіи несогласіе свое съ рѣшеніемъ большинства голосовъ, представляютъ особыя за своимъ подписаніемъ мнѣнія, которыя прилагаются къ протоколу. Если Президентъ несогласенъ съ мнѣніемъ Конференціи, то онъ представляетъ протоколъ ея, съ своимъ мнѣніемъ, Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 27. Въ случаѣ нерадѣнія или упущеній со стороны лицъ преподающихъ или же ихъ помощниковъ, Конференція требуетъ объясненія отъ обвиненнаго; за тѣмъ вина его изслѣдуется со всею тщательностію и про-

§ 24. Decyzye Konferencyi zapisuje Prezydent, jako przewodniczący, na przedstawieniach, a poświadcza je podpisem swoim Sekretarz Naukowy.

§ 25. Jeżeli przedmiot wniesiony na posiedzenie Konferencyi, wymaga poszukiwań, wyjaśnień lub poprzednich sprawdzeń, wówczas Konferencya może w tym celu z grona swego wybrać oddzielny Komitet.

§ 26. Protokół posiedzeń Konferencyi podpisuje Prezydent i wszyscy obecni Członkowie, a poświadcza go podpisem swoim Sekretarz Naukowy. Członkowie nie zgadzający się z decyzyą większości głosów, przedstawiają oddzielnie swoje zdania, podpisem własnym stwierdzone, które przyłączają się do protokołu. Jeżeli Prezydent nie zgadza się z zdaniem Konferencyi wówczas przedstawia protokół jej, ze swoim zdaniem, Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 27. W razie zaniedbania lub uchybienia ze strony osób nauczających lub dodanych im do pomocy, Konferencya zażąda tłumaczenia się od obwinionego, a następnie вина tego rodzaju ma być ze wszelką ścisłością

износится рѣшеніе; при чемъ обвиненный присутствовать не можетъ.

§ 28. Протоколы Конференціи препровождаются для исполненія въ Канцелярію или Правленіе Академіи, по принадлежности.

§ 29. Конференція по усмотрѣнію своему назначаетъ день торжественнаго собранія для провозглашенія именъ, какъ окончившихъ курсъ ученія студентовъ, такъ и тѣхъ, коимъ назначены установленныя награды, а также и возведенныхъ въ ученые степени. Въ семь собранія Президентъ, или, по порученію его, одинъ изъ Академиковъ или Профессоровъ, читаетъ предварительно рассмотрѣнный въ Конференціи отчетъ о состояніи Академіи; сверхъ того, избранные къ тому Конференціею Профессоры или Адъюнкты произносятъ рѣчи о предметахъ, относящихся къ преподаваемымъ въ Академіи наукамъ.

§ 30. Конференція въ концѣ каждаго года представляетъ Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа подробный отчетъ какъ о ходѣ и успѣхахъ ученія въ Академіи, такъ и о всѣхъ своихъ дѣйствіяхъ.

§ 31. По дѣламъ, коихъ теченіе и порядокъ не опредѣлены настоящимъ Уставомъ,

wysledzoną i rozstrzygniętą; przy czém obwiniony obecnym być nie może.

§ 28. Protokóły Konferencyi komunikują się do wykonania Kancellaryi lub Zarządowi Akademii, komu należy.

§ 29. Konferencya stosownie do uznania swego, wyznacza dzień uroczystego posiedzenia, dla ogłoszenia nazwisk studentów, którzy ukończyli kurs nauk w Akademii i którym przyznane zostały ustanowione nagrody; oraz tych, którzy otrzymali stopnie naukowe. Na posiedzeniach tych Prezydent, lub z polecenia jego jeden z Akademików lub Professorów, odczyta rozpoznane w konferencyi sprawozdanie o stanie Akademii; Professorowie zaś lub Adjunkci, wybrani w tym celu przez Konferencyą, czytać będą rozprawy w przedmiotach dotyczących nauk w Akademii wykładanych.

§ 30. Konferencya z końcem każdego roku przedstawia Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego szczegółowe zdanie sprawy o toku i postępach wykładanych nauk w Akademii, tudzież o wszystkich swych czynnościach.

§ 31. We wszystkich przypadkach, które nie są przewidziane niniejszą Ustawą, Kon-

Конференція испрашиваетъ разрѣшенія Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

Глава III.

О Правленіи Академіи.

§ 32. Правленіе Академіи составляютъ, подъ предсѣдательствомъ Президента, одинъ изъ Ординарныхъ Профессоровъ, избираемый для сего Конференціею на три года, и Инспекторъ Академіи. При Правленіи состоитъ Секретарь.

§ 33. Къ обязанностямъ Правленія относятся: 1) наблюденіе за содержаніемъ исправности здацій Академіи и распоряженіе о нужныхъ въ оныхъ исправленіяхъ и перемѣнахъ; 2) наблюденіе за содержаніемъ въ порядкѣ и цѣлости кабинетовъ и прочихъ учрежденій, при Академіи состоящихъ; 3) приѣмъ и отпускъ суммъ, назначаемыхъ на всѣ надобности Академіи, и веденіе по онымъ счетовъ; 4) высшій надзоръ за поведеніемъ учащихся въ Академіи, разсмотрѣніе возникающихъ по сему предмету дѣлъ и преданіе виновныхъ взысканіямъ; 5) сношенія съ разными мѣстами и лицами по дѣламъ, касающимся Академіи.

ferencya udawać się winna pod decyzję Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Rozdział III.

O Zarządzie Akademii.

§ 32. Zarząd Akademii składają: Prezydent, jako przewodniczący, jeden z Professorów Zwyczajnych, wybrany do tego przez Konferencyę, na lat trzy, i Inspektor Akademii. Przy Zarządzie pozostaje Sekretarz.

§ 33. Do obowiązków Zarządu odnosi się: 1) Nadzór nad utrzymywaniem w porządku budowli Akademii i przedsięwzięcie potrzebnych restauracyj i zmian. 2) Nadzór nad utrzymywaniem w całości i porządku gabinetów i innych zakładów, znajdujących się przy Akademii. 3) Przyjmowanie i wydatkowanie summ, przeznaczonych na wszystkie potrzeby Akademii, oraz prowadzenie z nich rachunków. 4) Zwierzchni dozór nad postępowaniem uczniów Akademii, rozstrząsanie wynikających w tej mierze spraw i skarcenie winnych. 5) Korrespondencye z różnemi Władzami i osobami w interessach, odnoszących się do Akademii.

§ 34. Непосредственный надзор за кассою Академіи возлагается Правленіемъ на одного изъ Членовъ онаго; веденіе же прихода-расходныхъ книгъ поручается Секретарю Правленія, подъ наблюденіемъ сего Члена.

§ 35. Приемъ штатныхъ суммъ на содержаніе Академіи изъ Главнаго Казначейства Царства производится по правиламъ особой о томъ инструкции.

§ 36. Установленная за слушаніе лекцій въ Академіи плата получается Инспекторомъ въ опредѣленные для взноса оной сроки; въ полученіи сей платы онъ выдаетъ росписки, а деньги вносить немедленно въ кассу Академіи. Симъ деньгамъ ведется особый счетъ и изъ нихъ составляется вспомогательный капиталъ Академіи на чрезвычайныя сверхштатныя оной надобности.

§ 37. Выдача денежныхъ суммъ изъ кассы Академіи производится на основаніи правилъ кассовой отчетности, обязательныхъ въ Царствѣ Польскомъ, съ тѣмъ однако, что суммы, необходимыя на содержаніе кабинетовъ, коллекцій, лабораторій и анатомическаго театра, должны быть выдаваемы завѣдывающимъ сими учрежденіями лицамъ, за каждое полу-

§ 34. Bezpośrednie zawiadywanie kassą Akademii Zarząd wkłada na jednego z swych Członków; prowadzenie zaś ksiąg kassowych porucza się Sekretarzowi Zarządu, pod dozorem tegoż Członka.

§ 35. Przyjmowanie summ etatowych z Kassy Głównej Królestwa na utrzymanie Akademii, ma być dopełniane podług przepisów oddzielnej instrukcyi.

§ 36. Opłata ustanowiona od studentów za naukę w Akademii, przyjmowaną ma być przez Inspektora w terminach oznaczonych dla jej uiszczenia; na dowód odebrania opłaty wydawać ma Inspektor kwity, a pieniądze wnosić niezwłocznie do kassy Akademii. Wpływy te, z których rachunek ma być oddzielnie prowadzony, stanowić będą fundusz posilkowy Akademii na nadzwyczajne jej potrzeby.

§ 37. Wydatki pieniężne z kassy Akademii mają być dopełniane według przepisów rachunkowości kassowej w Królestwie Polskiem obowiązujących, z tem wszakże zastrzeżeniem, iż summy potrzebne na utrzymanie gabinetów, zbiorów, laboratoryów i pracowni anatomicznej, wydawane będą z góry na każde półrocze, zarządzającym temi zakładami

годі впередъ, и они обязаны представлять Правленію подробные въ израсходованіи сихъ суммъ отчеты.

§ 38. Освидѣтельствованіе кассы Академіи производится Правленіемъ по точной силѣ существующихъ по сему предмету общихъ правилъ. Правленіе представляетъ ежегодно Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа подробные отчеты о состояніи кассы Академіи, по разсмотрѣніи и утвержденіи оныхъ Конференціею Академіи.

§ 39. Президентъ, вмѣстѣ съ Членомъ Правленія, Профессоромъ Академіи, производитъ, по крайней мѣрѣ разъ въ годъ, ревизію кабинетовъ, лабораторій, бібліотеки и другихъ учрежденій Академіи. Отчеты о состояніи оныхъ, по разсмотрѣніи въ Конференціи Академіи, представляются Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 40. Правленіе собирается по назначенію Президента.

§ 41. Правленіе ведетъ всѣмъ производящимся въ ономъ дѣламъ протоколы по установленной формѣ.

§ 42. Правленіе и Конференція сносятся между собою выписками изъ протоколовъ.

którzy obowiązani są przedstawiać Zarządowi Akademii szczegółowe rachunki z użycia asygnowanych im summ.

§ 38. Zarząd Akademii dopełnia rewizye kassy Akademickiej w ścisłym zastosowaniu się do obowiązujących w tym względzie ogólnych przepisów i przedstawia corocznie Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego rachunki z obrotu pieniędzy w tejże kassie, po rozpoznaniu i zatwierdzeniu ich przez Konferencyę Akademii.

§ 39. Prezydent łącznie z Członkiem Zarządu, Profesorem Akademii, odbywa przynajmniej raz na rok przegląd gabinetów, laboratoriów, biblioteki i innych zakładów Akademii. Sprawozdania o ich stanie, po rozpoznaniu tychże w Konferencyi Akademii, przedstawiane być winny Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 40. Zarząd zbiera się na wezwanie Prezydenta.

§ 41. Zarząd prowadzi protokół wszystkich swych czynności, podług ustanowionej formy.

§ 42. Zarząd i Konferencya znoszą się z sobą przez wypisy z protokółów.

Глава IV.
О Президентѣ Академіи.

§ 43. Президентъ Академіи назначается Его Императорскимъ Величествомъ, по представленію Министра Народнаго Просвѣщенія, въ слѣдствіе предварительнаго соглашенія его съ Намѣстникомъ въ Царствѣ Польскомъ.

§ 44. Президентъ, какъ непосредственный Начальникъ Академіи, печется о внутреннемъ благоустройствѣ оной по всемъ частямъ управленія и преподаванія наукъ и наблюдаетъ, чтобы всѣ входящіи въ составъ Академіи лица исполняли свои обязанности на точномъ основаніи постановленій сего Устава и предписаній Начальства.

§ 45. Президентъ председательствуетъ въ Конференціи и Правленіи Академіи.

§ 46. Онъ подписываетъ всѣ дипломы, аттестаты и бумаги, отъ имени Конференціи и Правленія исходящія.

§ 47. Президентъ, для наблюденія за ходомъ преподаванія наукъ и за успѣхами учащихся, долженъ посѣщать курсы и клиники и председательствовать при экзаменахъ.

Rozdział IV.
O Prezydencie Akademii.

§ 43. Prezydenta Akademii nominuje Jego Cesarska Mość, na przedstawienie Ministra Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się jego z Namiestnikiem w Królestwie Polskiem.

§ 44. Prezydent, jako bezpośredni Zwierzchnik Akademii, czuwa nad zachowaniem w niej porządku wewnętrznego pod wszystkimi względami administracyi i wykładu nauk, i przestrzega, aby osoby w skład Akademii wchodzące wykonywały ściśle swoje obowiązki, według zasad niniejszej Ustawy i rozporządzeń wyższej Władzy.

§ 45. Prezydent przewodniczy w Konferencyi i Zarządzie Akademii.

§ 46. Podpisuje wszystkie dyplomy, świadectwa i expedyce, wychodzące w imieniu Konferencyi i Zarządu.

§ 47. Prezydent, w celu czuwania nad biegiem wykładanych nauk i postępem uczących się, zwiedzać ma kursa i kliniki i przewodniczyć przy examinach.

§ 48. Президентъ имѣеть высшій надзоръ за содержаніемъ въ порядкѣ и цѣлости зданій, кабинетовъ и всѣхъ учреждений, при Академіи состоящихъ.

§ 49. Онъ имѣеть главный надзоръ за приѣмомъ Студентовъ въ Академію, на основаніи постановленныхъ для того правилъ; въ случаѣ же какихъ либо сомнѣній, предлагаетъ оныя на разсмотрѣніе Конференціи.

§ 50. Онъ доноситъ немедленно Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа о всѣхъ заслуживающихъ особеннаго вниманія случаяхъ по Академіи.

§ 51. Въ случаѣ нарушенія Студентами внутренняго порядка и необходимости взысканія съ виновныхъ, Президентъ, смотря по важности проступка и обстоятельствъ, принимаетъ мѣры, опредѣленные въ § 105 сего Устава.

§ 52. Президентъ Академіи увольняетъ Профессоровъ и другихъ лицъ, состоящихъ при Академіи, въ отпускъ въ Имперію и въ Царство, но не болѣе, какъ на 28 дней. О продолжительнѣйшихъ отпускахъ и объ увольненіи за границу онъ представляетъ Попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 48. Ma dozór zwierzchni nad utrzymaniem w porządku i całości zabudowań, gabinetów i wszystkich zakładów Akademii.

§ 49. Ma główny nadzór nad przyjmowaniem studentów do Akademii, wedle przepisanych pod tym względem zasad; w razach zaś następczających jaką bądź wątpliwość, oddaje to pod rozagę Konferencyi.

§ 50. Donosi niezwłocznie Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego o wszystkich wypadkach, zasługujących na szczególną uwagę, a dotyczących Akademii.

§ 51. W razie naruszenia przez studentów porządku wewnętrznego i konieczności ukarania winnych, Prezydent, w miarę ważności wykroczenia i towarzyszących temu okoliczności, używa środków, wskazanych w paragrafie 105 niniejszej Ustawy.

§ 52. Prezydent Akademii udziela urlopy do Cesarstwa lub Królestwa Professorom i innym osobom, należącym do Akademii, najdłużej na dni 28. Względem udzielania urlopów na czas dłuższy, lub za granicę, obowiązany jest czynić przedstawienia Kuratorowi Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 53. Президентъ представляетъ кандидатовъ на мѣста Инспектора, Помощниковъ Инспектора, Секретаря Правленія и Письмоводителя Конференціи, а равно объ увольненіи ихъ отъ сихъ должностей; Смотрителя же зданія, Чиновника для письма, Курьера и Служителей Академіи опредѣляетъ и увольняетъ по собственному усмотрѣнію.

§ 54. Президентъ имѣетъ право представлять къ наградамъ лицъ, входящихъ въ составъ Академіи.

§ 55. Мѣсто Президента, въ случаѣ болѣзни его или другаго законнаго препятствія, заступаетъ въ Конференціи старшій изъ Членовъ, а въ Правленіи старшій Профессоръ. Въ случаѣ же продолжительнаго отсутствія Президента по какой либо причинѣ, Министръ Народнаго Просвѣщенія, по представленію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа и по соглашенію съ Намѣстникомъ въ Царствѣ, назначаетъ одного изъ Профессоровъ для исправленія должности Президента.

Г л а в а V.

О Ученомъ Секретарѣ.

§ 56. Должность Ученаго Секретаря поручается одному изъ Академиковъ или Про-

§ 53 Do Prezydenta należy przedstawianie do nominacyi na posady: Inspektora, Podinspektorów, Sekretarza Zarządu i Protokolisty Konferencyi, oraz uwalniania ich od tych obowiązków; Rządcę zaś zabudowań, Kancelistę, Woźnego i Posługaczy Akademii nominuje i uwalnia sam, stosownie do swego uznania.

§ 54. Prezydent ma prawo przedstawiać do nagród osoby wchodzące w skład Akademii.

§ 55. Miejsce Prezydenta, w razie jego choroby, albo innych prawnych przyczyn, zastępuje w Konferencyi starszy z Członków, a w Zarządzie, starszy Professor. W wypadku zaś długiej nieobecności Prezydenta, z jakiegokolwiek przyczyny, Minister Oświecenia Narodowego, na przedstawienie Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego i po znieśieniu się z Namiestnikiem w Królestwie, przeznacza jednego z Professorów do pełnienia obowiązków Prezydenta.

R o z d z i a ł V.

O Sekretarzu Naukowym.

§ 56. Do pełnienia obowiązków Sekretarza Naukowego wybiera się przez Konferen-

фессоровъ, по выбору Конференціи и съ утверждения Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 57. Обязанности Ученаго Секретаря суть:

1) Вести на Русскомъ языкѣ протоколъ засѣданій Конференціи и докладывать всѣ вступающія на разсмотрѣніе оной дѣла.

2) Изготавливать къ подписанію Президента исходящія изъ Конференціи бумаги исключительно по ученой части, которыя онъ скрѣпляетъ.

3) Наблюдать за изданіемъ книгъ, диссертаций и другихъ сочиненій, съ одобренія Конференціи печатаемыхъ.

4) Приготавливать и скрѣплять своею подписью дипломы и аттестаты на ученые степени, хранить при дѣлахъ копии съ оныхъ, его же подписью скрѣпляемыхъ, и вносить въ особую книгу краткое изъ нихъ извлеченіе.

5) Составлять записки для современной исторіи Академіи.

6) Въ исходѣ каждаго года представлять Конференціи Академіи вѣдомость: *a)* о состояніи Академіи и принадлежащихъ къ ней учреждений, кабинетовъ и библіотеки; *b)* о новыхъ въ теченіе года послѣдовавшихъ постановленіяхъ, какъ по преподаванію, такъ

еяъ jeden z Akademików lub Professorów a zatwierdza go Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 57. obowiązki Sekretarza Naukowego są następujące;

1) Prowadzić protokół posiedzeń Konferencyi w języku Rosyjskim i przedstawiać wszystkie przedmioty do decyzji Konferencyi należące.

2) Redagować wychodzące z Konferencyi ekspedycye i korespondencye w przedmiotach właściwie naukowych, które po podpisaniu przez Prezydenta, stwierdza swym podpisem.

3) Mieć dozór nad wydawaniem dzieł, rozpraw i innych pism, które będą drukowane za upoważnieniem Konferencyi.

4) Przygotowywać i poświadczать swym podpisem dyplomy i świadectwa na stopnie naukowe; zachowywać w Aktach ich kopie, poświadczane również swym podpisem i zaciągacъ je w treści do oddzielnej księgi.

5) Układać wiadomości dla współczesnej historyi Akademii.

6) W końcu każdego roku przedstawiać Konferencyi Akademii wiadomość: *a)* o stanie Akademii i należących do niej Zakładów Naukowych, gabinetów i biblioteki; *b)* o nowych w ciągu roku zaszłych postanowieniach, odnoszących się tak do wykładu nauk, jako też

и по устройству Академіи; *в)* о числѣ студентовъ, въ Академіи находившихся въ течение года, выбывшихъ изъ оной и состоящихъ на лицо; *г)* о лицахъ, удостоенныхъ Академіею разныхъ ученыхъ степеней; *д)* о недостаткахъ или неудобствахъ, замѣченныхъ въ течение года по части учебной и о принятыхъ или предполагаемыхъ мѣрахъ для отвращенія этихъ неудобствъ.

§ 58. Ученый Секретарь хранить печати Академіи, большую для дипломовъ, и малую для аттестатовъ на ученые степени.

Г л а в а VI.

Объ Академикахъ, Профессорахъ, Адъюнктахъ и прочихъ учащихъ.

§ 59. Для занятія кафедръ, учрежденныхъ въ Варшавской Медико-Хирургической Академіи, полагается 12 Ординарныхъ Профессоровъ и 9 Адъюнктовъ.

§ 60. Никто не можетъ быть ни Профессоромъ, ни Адъюнктомъ Медицинскихъ наукъ, если не имѣетъ степени Доктора Медицины и Хирургіи или Доктора Медицины. Для занятія кафедры Фармаціи необходимо имѣть степень Магистра Фармаціи, а желаю-

до учрежденъ в Академіи; *е)* о числѣ учениковъ, которые до Академіи в ciągu року uczęszczali, którzy wyszli i pozostali; *д)* о osobach, którym Akademia przyznała stopnie naukowe; *е)* o niedogodnościach i niedostatku urzędzeń, pod względem naukowym, w ciągu roku spostrzeżonych i o przedsięwziętych lub zamierzonych środkach zaradczych.

§ 58. Przy Sekretarzu Naukowym pozostają pieczęcie Akademii, większa do dyplomów, i mniejsza do świadectw na stopnie naukowe.

R o z d z i a ł VI.

O Akademikach, Professorach, Adjunktach i innych osobach, należących do wykładu nauk.

§ 59. Dla zajęcia katedr, ustanowionych w Warszawskiej Akademii Medyko-Chirurgicznej, będzie 12 Professorów zwyczajnych i 9 Adjunktów.

§ 60. Nikt nie może być Professoreм ani Adjunktem nauk lekarskich, kto nie posiada stopnia Doktora Medycyny i Chirurgii, lub Doktora Medycyny. Dla zajęcia katedry Farmacyi, niezbędny jest stopień Magistra Farmacyi; a pragnący zająć katedrę Chemii, Fizyki i w ogóle nauk przy-

ще занять кафедру Химіи, Физики и вообще естественныхъ наукъ, если не имѣютъ ученой медицинской степени, должны имѣть степень Доктора соответственныхъ наукъ или Магистра Фармаціи. Адъюнктомъ ветеринарныхъ наукъ можетъ быть только имѣющий степень Магистра сихъ наукъ. Всѣ означенныя ученые степени должны быть признаны въ Имперіи или въ Царствѣ Польскомъ.

§ 61. Ординарные Профессоры, безпороочно прослужившіе въ семъ званіи 10 лѣтъ и отличившіея особыми заслугами по преподаванію или же учеными трудами и открытіями, могутъ быть, по удостоенію Академіи, возводимы въ званіе Академикомъ, съ прибавкою жалованія въ мѣрѣ, определенной штатомъ. Число Академикомъ не можетъ быть однако же болѣе четырехъ. Они утверждаются въ семъ званіи Высочайшею Властію, по представленію Министра Народнаго Просвѣщенія, въ слѣдствіе предварительнаго соглашенія его съ Намѣстникомъ въ Царствѣ.

§. 62. Профессоры и Адъюнкты избираются Конференціею, и, по представленію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа,

родzonych, jeśli nie posiadają stopnia naukowego lekarskiego, winni posiadać stopień Doktora nauk odpowiednich lub Magistra Farmacyi. Adjunktem nauk weterynaryjnych może być tylko posiadający stopień Magistra tych nauk. Wszystkie wyżej wymienione stopnie uczone przyznane być winny w Cesarstwie lub w Królestwie Polskiem.

§ 61. Professorowie Zwyczajni, którzy wysłużą nieskazitelnie w tym stopniu przez 10 lat i odznaczą się szczególnymi zasługami w wykładaniu nauk, lub pracach naukowych i odkryciach, mogą być, za uznaniem Akademii, zaszczytani stopniem Akademików, z podwyższeniem płacy, podług oznaczenia etatowego. Liczba Akademików nie może być większą nad 4-ch. Zatwierdzani być winni w tym stopniu przez Władzę Najwyższą, na przedstawienie Ministra Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się jego z Namiestnikiem w Królestwie.

§ 62. Professorów i Adjunktów wybiera Konferencya Akademii, a wybór ten zatwierdza na przedstawienie Kuratora Okręgu Na-

утверждаются Министером Народнаго Просвѣщенія по соглашенію его съ Намѣстникомъ въ Царствѣ.

§ 63. Въ случаѣ открытія вакансіи Профессора или Адъюнкта, Президентъ назначаетъ засѣданіе Конференціи для предложенія кандидатовъ на открывшуюся вакансію и увѣдомляетъ о томъ Членовъ Конференціи за шесть предъ засѣданіемъ недель.

§ 64. Члены Конференціи предлагаютъ кандидатовъ письменно, съ краткимъ означеніемъ ихъ ученыхъ заслугъ.

§ 65. Если по совѣщаніи Конференціи найдеть, что изъ предложенныхъ кандидатовъ можетъ быть избранъ Профессоръ или Адъюнктъ безъ конкурса, то приступаетъ къ самому избранію. Избраніе производится открытыми голосами, съ письменнымъ изложеніемъ уваженій, по коимъ каждый изъ кандидатовъ удостоивается или не удостоивается избранія.

§ 66. Для признанія кандидата избраннымъ, необходимо, чтобы онъ получилъ не меньше двухъ третей голосовъ. Если двое или болѣе кандидатовъ получаютъ равное число голосовъ, въ такомъ случаѣ о нихъ производится балотированіе, а если и за симъ

ukowego Warszawskiego, Minister Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się z Namieśnikiem w Królestwie.

§ 63 W razie wakansu na Professora lub Adjunkta, Prezydent wyznacza dzień posiedzenia Konferencyi, dla przedstawienia Kandydatów na opróżnioną posadę, uprzedzając o tem Członków Konferencyi na sześć tygodni przed posiedzeniem.

§ 64 Członkowie Konferencyi przedstawiają kandydatów na piśmie, z treściwem wymienieniem zasług ich naukowych.

§ 65. Jeżeli po odbytej naradzie Konferencya uzna, iż z przedstawionych kandydatów może być wybranym Professor lub Adjunkt bez konkursu, wówczas przystępuje do samego wyboru. Wybór ten odbywać się ma przez jawne głosowanie, z wyłożeniem na piśmie pobudek, dla których każdy z kandydatów uznawanym zostaje, za godnego wyboru lub nie.

§ 66. Do uznania kandydata za wybranego, konieczną jest rzeczą, aby uzyskał nie mniej jak dwie trzecie głosów. W razie, gdyby dwóch lub więcej kandydatów otrzymało równą liczbę głosów, przystępuje się do powtórnego między nimi głosowania, po któ-

никто не получить определеннаго выше большинства голосовъ, то выборъ одного изъ кандидатовъ предоставляется Президенту Академіи.

§ 67. Если вакантная должность не можетъ быть замѣщена порядкомъ, означеннымъ въ предшешихъ §§, то Конференція Академіи объявляетъ конкурсъ, приглашая желающихъ занять открывшуюся вакансію войти въ Конференцію съ прошениями и представить доказательства о своей ученой степени и о своихъ познаніяхъ, способностяхъ и ученыхъ трудахъ. Для исполненія сего, Конференція опредѣляетъ срокъ, который не можетъ быть меньше трехъ мѣсяцевъ.

§. 68. По истеченіи назначеннаго срока, Конференція разсматриваетъ присланныя въ оную прошенія и доказательства, и опредѣляетъ, кто изъ приславшихъ оныя лицъ можетъ быть признанъ кандидатомъ. За симъ избранные Конференціею кандидаты обязаны: 1) въ теченіе 8-и дней представить разсужденія на предложенную тему; и 2) въ присутствіи Конференціи прочесть пробную лекцію, по предмету, назначенному Конференціею. Эта лекція, по желанію кандидата, читается на одномъ изъ трехъ языковъ: Рус-

rem, jeżeli nikt nie uzyska oznaczonej powyżej większości głosów, wybór jednego z nich pozostawia się Prezydentowi Akademii.

§ 67. Gdy opróżniona posada nie będzie mogła być obsadzona porządkiem wskazanym w paragrafach poprzedzających, wówczas Konferencya Akademii ogłosi konkurs, wzywając życzących sobie ubiegać się o wakujące miejsce, aby uczynili podanie o to do Konferencyi, z załączeniem dowodów o swym stopniu naukowym, tudzież o nabytych wiadomościach, zdolnościach i dokonanych pracach naukowych. Na to Konferencya oznacza termin, który nie może być krótszy od trzech miesięcy.

§ 68. Po upływie tego terminu, Konferencya Akademii rozbiera nadesłane podania i dowody, i stanowi, kto z podających może być uznany za kandydata. Przyjęci przez Konferencyę kandydaci obowiązani są: 1) Przedstawić w przeciągu dni 8-miu rozwiązanie danego przedmiotu. 2) Wyłożyć na próbie w obec Konferencyi lekcją w materyi, wyznaczonej przez Konferencyę. Lekcya ta może być, podług życzenia kandydata, wyłożoną w jednym z trzech języków: Rosyjskim,

скомъ, Польскомъ или Латинскомъ. На приготовленіе лекціи дается 24 часа. Какъ для лекціи, такъ и для разсужденія, кандидату предлагается нѣсколько темъ, относящихся къ предмету будущихъ его занятій и изъ сихъ темъ онъ избираетъ одну по жребію.

§ 69. Сверхъ того, отъ желающихъ занять катедры анатоміи, хирургіи и вообще наукъ, при преподаваніи коихъ необходимы особенныя практическія свѣдѣнія и искусство, Конференція требуетъ доказательствъ въ томъ, что они обладаютъ такими свѣдѣніями и искусствомъ.

§ 70. По исполненіи предписаннаго въ предшедшихъ §§, Конференція приступаетъ къ избранію Профессора или Адъюнкта изъ состязавшихся кандидатовъ, съ соблюденіемъ при семъ правилъ, постановленныхъ выше въ §§ 65 и 66.

§ 71. Если открывшаяся вакансія Профессора не можетъ быть въ скоромъ времени замѣщена порядкомъ, опредѣленнымъ въ §§ 63—66, а равно въ случаѣ продолжительной болѣзни Профессора, Конференція поручаетъ временное исправленіе его должности одному изъ прогихъ Профессоровъ или Адъюнктовъ.

Polskim lub Łacińskim; na przygotowanie się do niej, daje się 24 godzin czasu. Tak dla lekeyi, jak i dla rozwiązania, podaje się kandydatowi kilka zadań, odnoszących się do przedmiotu przyszłych jego zatrudnień, a z tych zadań kandydat sam losem jedno wyciąga.

§ 69. Oprócz tego, od ubiegających się o katedry anatomii, chirurgii i w ogóle tych nauk, przy wykładaniu których konieczną jest praktyczna wprawa i biegłość, Konferencya wymagać będzie udowodnienia, że je istotnie posiadają.

§ 70. Po dopełnieniu tego, co wskazanem zostało poprzedzającymi paragrafami, Konferencya przystępuje do wyboru Professora lub Adjunkta, z liczby ubiegających się kandydatów, z zachowaniem przepisów, ustanowionych w §§. 65 i 66.

§ 71. Jeżeli opróżniona posada Professora nie może być w krótkim czasie obsadzona w porządku przepisany w §§. 63—66, jako też w razie przeciągłej choroby Professora, Konferencya porucza pełnienie jego obowiązków innemu z pomiędzy Professorów lub Adjunktów.

§ 72. Въ случаяхъ, означенныхъ въ предшедшемъ §, исправленіе должности Адъюнктовъ можетъ быть, по усмотрѣнію Конференціи, поручаемо Доцентамъ или другимъ лицамъ, имѣющимъ надлежащую ученую степень, и отличающимся особенными способностями къ преподаванію и трудами по предмету, который подлежитъ преподаванію.

§ 73. Адъюнкты, отличающіеся особенными свѣдѣніями и искусствомъ преподаванія, могутъ, по удостоенію Конференціи, быть возводимы въ званіе Экстраординарныхъ Профессоровъ; въ званіи семъ они утверждаются Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по представленію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 74. Конференція Академіи можетъ дозволить имѣющему ученую степень Доктора читать приватныя лекціи о какомъ либо отдѣльномъ предметѣ, съ присвоеніемъ такому преподавателю званія Доцента. Желаящій пріобрѣсть сіе званіе обязанъ, кромѣ диссертации, по коей получилъ ученую степень, представить новую (pro venia legendi), и оную защищать публично.

§ 75. Въ помощь Профессорамъ описательной и сравнительной Анатоміи назначаются

§ 72. W wypadkach wymienionych w poprzedzającym paragrafie, pełnienie obowiązku Adjunktów może być, podług uznania Konferencyi, poruczone Docentom, lub innym osobom, posiadającym odpowiedni stopień naukowy i odznaczającym się szczególnymi zdolnościami do wykładu, tudzież pracami w przedmiocie, który ma być wykładanym.

§ 73. Adjunkci, odznaczający się szczególnymi zdolnościami i biegłością w wykładaniu poruczonych sobie przedmiotów, mogą być, za uznaniem Konferencyi, zaszczytani tytułem Profesora Nadzwyczajnego, do czego potrzebne jest zatwierdzenie Ministra Oświecenia Narodowego, na przedstawienie Kuratora Naukowego Warszawskiego.

§ 74. Konferencya Akademii może pozwolić posiadającemu stopień Doktora, wykladać prywatnie jaki bądź szczegółowy przedmiot, z nadaniem wykładającemu tytułu Docenta. Ubiegający się o ten tytuł obowiązany jest oprócz rozprawy napisanej do uzyskania stopnia naukowego, złożyć także inną (pro venia legendi) i publicznie jej bronić.

§ 75. Do pomocy Professorom Anatomii opisowej, tudzież Anatomii porównawczej,

два Прозектора. Для занятія должности Прозектора необходимо имѣть степень Доктора Медицины и Хирургіи, или, по крайней мѣрѣ, Доктора Медицины, и сверхъ того, представить доказательства искусства въ приготовленіи анатомическихъ препаратовъ. Прозекторы избираются Конференціею по представленію подлежащихъ Профессоровъ; утверждаются же въ должностяхъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по предварительному соглашенію его съ Намѣстникомъ въ Царствѣ.

§ 76. Въ помощь Профессорамъ Химіи и Фармаціи назначаются Лаборанты. Для занятія должности Лаборанта вообще необходимо имѣть, по крайней мѣрѣ, степень Провизора; но Лаборантомъ Химіи можетъ быть и имѣющій одну изъ медицинскихъ ученыхъ степеней. Сверхъ того, они должны доказать искусство свое въ производствѣ химическихъ опытовъ. Избраніе Лаборантовъ, по предложенію подлежащихъ Профессоровъ, представляется Конференціи; утвержденіе же ихъ зависитъ отъ Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 77. За мѣсяць до конца каждаго учебнаго полугодія, все преподающіе преоставляютъ Конференціи программы своихъ лекцій на

przeznaczają się dwaj Prosektorowie. Do zajęcia posady Prosektora potrzebne jest posiadanie stopnia Doktora Medycyny i Chirurgii lub przynajmniej Medycyny, a nadto udowodnienie praktycznej znajomości rzeczy, przez wyrobienie preparatów anatomicznych. Prosektorów wybiera Konferencya na przedstawienie właściwych Professorów; zatwierdza zaś na tych posadach Minister Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się z Namiestnikiem w Królestwie.

§ 76. Do pomocy Professorom Chemii i Farmacyi przeznaczają się Preparatorowie. Ubiegający się o te posady winni w ogóle posiadać przynajmniej stopień Prowizora; wszelako Preparatorem Chemii może być posiadający jeden ze stopni naukowo-lekarskich. Nadto winni udowodnić posiadanie wprawy przy robotach chemicznych. Wybór Preparatorów, na przedstawienie właściwych Professorów, pozostawia się Konferencyi, a zatwierdzenie ich zależy od Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 77. Na miesiąc przed końcem każdego akademickiego półrocza, wszyscy wykładający nauki w Akademii, obowiązani są przed-

слѣдующее полугодіе, съ указаніемъ тѣхъ сочиненій, которыя принимаются ими въ руководство. Сіи программы разсматриваются и утверждаются Конференціею.

§ 78. Профессоръ или Адъюнктъ, который для преподаванія науки желаетъ руководствоваться своимъ сочиненіемъ, обязанъ представить оное на предварительное разсмотрѣніе Конференціи. Вообще никакое сочиненіе не можетъ быть принято въ руководство для преподаванія безъ одобренія Конференціи.

§ 79. Преподающіе должны сообщать студентамъ полныя свѣдѣнія о преподаваемыхъ ими наукахъ въ современномъ ихъ состояніи. Каждый изъ Профессоровъ и Адъюнктовъ обязанъ, если Конференція признаетъ нужнымъ, составить руководство по преподаваемому имъ предмету.

§ 80. Профессоры и Адъюнкты, наблюдая въ точности предписанный для курсовъ ученія порядокъ, должны вполнѣ оканчивать преподаваемые ими предметы въ теченіе назначеннаго времени, не умножая числа положенныхъ часовъ безъ предварительнаго разрѣшенія Конференціи. Для удостовѣренія въ томъ, они обязаны чрезъ каждые три мѣ-

стawić programy swych lekcij w następnym półroczu, z wymienieniem dzieł, jakie przyjmują za przewodnictwo. Programy te roztrząsają się i zatwierdzają przez Konferencyę.

§ 78. Professor lub Adjunkt, życzący sobie wykladać naukę podług własnego swego dzieła, winien je poprzednio oddać pod rozbiór Konferencyi. W ogólności żadne dzieło nie może być użyte do wykładu za podręczne, bez uznania Konferencyi.

§ 79. Wykładający nauki winni udzielać studentom dokładne i zupełne o ich stanie wiadomości. W miarę uznania potrzeby przez Konferencyę, każdy z Professorów i Adjunktów obowiązany będzie ułożyć dzieło podręczne w przedmiocie wykładanej przez siebie nauki.

§ 80. Professorowie i Adjunkci winni się ściśle stosować do przepisanego porządku w wykładzie nauk i kończyć je w całkowitości w przeciągu czasu, jaki na to oznaczonym został, nie przybierając godzin, bez poprzedniego upoważnienia Konferencyi. Z tego względu obowiązani oni są co trzy miesiące składać Konferencyi na piśmie wiadomość, o ile

сяца письменно доносить Конференции, сколько пройдено ими изъ преподаваемой науки, а по истечении каждого учебного полугодия, представлять въдомость о успѣхахъ учащихъся.

§ 81. Адъюнкты, назначенные состоять при клиникахъ, обязаны присутствовать при посещеніяхъ оныхъ Профессорами, заступать сихъ послѣднихъ въ случаѣ отсутствія или болѣзни, и поступать во всемъ согласно системѣ и методѣ, принятымъ Профессоромъ.

§ 82. Адъюнкты терапевтической и хирургической клиникъ состоятъ вмѣстѣ съ тѣмъ Ординаторами въ соответственныхъ отдѣленіяхъ больницы, при которой учреждены клиники.

§ 83. Никто изъ преподающихъ въ Академіи, безъ особенной, достойной уваженія причины, а равно безъ предварительнаго уведомленія Президента, ни отъ преподаванія лекцій, ни отъ засѣданій, ниже отъ другихъ на немъ лежащихъ обязанностей уклоняться не долженъ. Желаящій же получить увольненіе отъ должности обязанъ представить о томъ прошеніе въ Конференцію за три мѣсяца предъ окончаніемъ учебного года.

przedmioty naukowe zostały przez nich wyłożone, po upływie zaś każdego półrocza szkolnego, wykazy, o postępach studentów.

§ 81. Adjunkci, przeznaczeni do pomocy przy czynnościach klinicznych, mają być przy wizytach klinicznych, przez Professorów odbywanych zastępować ich w razie nieobecności lub choroby, postępując pod każdym względem zgodnie z zasadami naukowymi przyjętymi przez Professora.

§ 82. Adjunkci klinik terapeutycznej i chirurgicznej, będą zarazem lekarzami ordynującymi w odpowiednich oddziałach tego szpitala, przy którym jest klinika.

§ 83. Nikt z osób nauczających w Akademii, bez szczególnej zasługującej na uwagę przyczyny i bez poprzedniego uwiadomienia o tém Prezydenta, nie może uchylać się ani od wykładu lekcyj, ani od posiedzeń, ani od innych powierzonych sobie czynności. Życzący zaś sobie otrzymać uwolnienie od obowiązków, ma podać o to prośbę do Konferencyi, na trzy miesiące przed ukończeniem roku Akademickiego.

Объ Инспекторъ и его Помощникахъ.

§ 84. Инспекторъ назначается по избранію Президента и по представленію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа, Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ Намѣстникомъ въ Царствѣ. Помощники Инспектора, по избранію же Президента, назначаются Попечителемъ Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 85. На Инспектора возлагается:

1. Наблюденіе за поведеніемъ Студентовъ и правильнымъ посѣщеніемъ ими лекцій.
2. Разсмотрѣніе прошеній и документовъ, представляемыхъ лицами, желающими поступить въ Студенты Академіи и завѣдываніе приѣмомъ ихъ, и
3. Надзоръ за цѣлостію и безопасностію зданій Академіи и за сохраненіемъ въ оныхъ надлежащаго порядка; въ семъ отношеніи Смотритель зданія и служители подчиняются Инспектору.

§ 86. Въ случаѣ какихъ либо безпорядковъ въ Академіи, причиненныхъ Студентами, Инспекторъ, лично изслѣдовавъ весь обстоятельство, доносить о томъ Президенту.

O Inspektorze i Podinspektorach.

§ 84. Inspektora mianuje, według wyboru Prezydenta i na przedstawienie Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego, Minister Oświecenia Narodowego, po zniesieniu się z Namieśnikiem w Królestwie. Podinspektorów, również według wyboru Prezydenta, mianuje Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 84. Do obowiązków Inspektora należy:

1. Czuwanie nad prowadzeniem się studentów i regularnym uczęszczaniem przez nich na lekcye.
2. Rozpoznawanie prośb i dowodów, przedstawianych przez pragnących być studentami Akademii i zajmowanie się ich przyjęciem, oraz:
3. Nadzór nad całością i bezpieczeństwem zabudowań Akademii i nad zachowywaniem w nich należytego porządku. Pod tym względem Rządca zabudowania i posługacze są pod władzą Inspektora.

§ 86. W razie spowodowania przez studentów jakich bądź nieporządków w Akademii, Inspektor, po zbadaniu wszystkich okoliczności, przedstawia o tém Prezydentowi.

§ 87. Замѣченныя упущенія Студентовъ Инспекторъ обязанъ поставлять имъ на видѣ и стараться обратить ихъ къ долгу посредствомъ внушеній и вразумленій; если же это окажется безуспѣшнымъ, долженъ докладывать о томъ Президенту Академіи.

§ 88. Инспекторъ и Помощники его въ дѣйствіяхъ своихъ руководствуются особымъ наставленіемъ, составленнымъ Конференціею и по представленію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа утвержденнымъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

§ 89. Въ часы чтеній лекцій въ Академіи долженъ постоянно находиться одинъ изъ Помощниковъ Инспектора.

Г л а в а VIII.

О Студентахъ.

§ 90. Студенты Академіи раздѣляются на: а) Студентовъ Медицинскихъ наукъ; и б) Студентовъ Фармацевтическихъ наукъ.

§ 91. Желающій поступить въ Студенты Академіи долженъ представить лично Президенту прошеніе на простой бумагѣ съ приложеніемъ: метрическаго свидѣтельства или документа о рожденіи, легитимационной книжки

§ 87. Inspektor obowiązany jest wytknąć studentom dostrzeżone w nich zaniedbania i starać się o zwrócenie ich na drogę obowiązku radą i przekonywaniem, co gdy się okaże bezskutecznem winien donieść o tem Prezydentowi Akademii.

§ 88. Inspektor i Podinspektorowie w czynnościach swoich stosować się winni do osobnej Instrukcyi, ułożonej przez Konferencyę, a na przedstawienie Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego, przez Ministra Oświecenia Narodowego zatwierdzonej.

§ 89. Podczas wykładu lekcyj w Akademii, powinien się znajdować ciągle jeden z Podinspektorów.

R o z d z i a ł VIII.

O Studentach.

§ 90. Studenci Akademii dzielą się: a) Na studentów nauk lekarskich, i b) Na studentów nauk farmaceutycznych.

§ 91. Każdy chcący zostać studentem Akademii, winien o to wniesć osobiście podanie do Prezydenta bez stempla, z załączeniem: metryki chrztu, lub aktu urodzenia, książki legitymacyjnej i świadectwa z odbytych nauk.

и аттестата о прежнемъ своемъ воспитаніи. Президентъ, принявъ прошеніе и документы, передаетъ оныя для дальнѣйшихъ распоряженій Инспектору, къ которому долженъ явиться и самъ проситель.

§ 92. Поступающій въ Студенты Медицинскихъ наукъ, долженъ быть не моложе 17-ти лѣтъ отъ роду и пользоваться хорошимъ здоровьемъ. Въ семъ послѣднемъ удостовѣряется Конференція Академіи.

§ 93. Въ Студенты Медицинскихъ наукъ принимаются: а) Тѣ, которые окончили полный курсъ наукъ въ Варшавскомъ Благородномъ Институтѣ, въ Гимназіяхъ и Высшихъ Реальныхъ Училищахъ. Изъ Реальной Гимназіи могутъ быть принимаемы и тѣ ученики, которые кончили первогодичный курсъ 7-го класса.

Примѣчаніе. Лица, кончившія курсъ наукъ въ тѣхъ изъ означенныхъ заведеній, въ коихъ Латинскій языкъ вовсе не преподается, или же преподается въ маломъ объемѣ, обязаны, кромѣ училищныхъ аттестатовъ, или свидѣтельствъ, представить отдѣльные свидѣтельства училищнаго Начальства въ удостовѣреніе того, что они приобрѣли въ Латинскомъ

Prezydent przyjąwszy prośbę i dowody, oddaje takowe, dla dalszego postąpienia, Inspektorowi, do którego udać się winien i sam podający.

§ 92. Podający się na studenta nauk lekarskich, winien mieć 17 lat skończonych i zdrowie odpowiednie. O tem ostatniemъ przekonywać się będzie Konfereneya Akademii.

§ 93. Na studentów lekarskich przyjmowani będą: а) Ci, którzy ukończyli całkowity kurs nauk w Warszawskim Instytucie Szlacheckim, w Gimnazyach i w Szkołach Wyższych Realnych. Z Gimnazjum Realnego mogą być przyjmowani i ci uczniowie, którzy ukończyli pierwszoroczny kurs klasy 7-ej.

Uwaga. Kandydaci, którzy ukończyli kurs nauk w takichъ wzwyż wymienionychъ Zakładach; gdzie język łaciński wcale się nie wykląda, tudzież w takichъ, gdzie język ten chociaż się wykląda, lecz nie w należyтымъ zakresie, winni, oprócz patentów lub świadectwъ szkolnych, przedstawić oddzielne świadectwo od Zwierzchności Szkolnej, udowadniające, że

языкъ познанія, опредѣленные Гимназическимъ курсомъ.

б) Тѣ, которые представляютъ свидетельства училищнаго Начальства въ томъ, что на испытаніи доказали удовлетворительныя, въ объемъ Гимназическаго курса, свѣдѣнія по слѣдующимъ предметамъ: Закону Божію, языкамъ: Русскому, Польскому, ихъ Словесности, Латинскому и одному изъ новѣйшихъ двухъ языковъ: Французскому или Нѣмецкому, особенно же по сему послѣднему; по Математикѣ, а именно: Ариметикѣ и Геометріи, по Естественнымъ наукамъ, а именно: Естественной Исторіи, Физикѣ, Химіи; по Исторіи и Географіи.

Примѣчаніе. Испытанія по исчисленнымъ предметамъ производятся по особымъ программамъ, утвержденнымъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, усмотрѣнію коего предоставляется опредѣленіе мѣста, гдѣ таковыя испытанія должны быть производимы, а равно и формы свидетельствъ, которыя должны быть выдаваемы лицамъ, выдержавшимъ испытаніе.

§ 94. Подавшій просьбу о принятіи въ Студенты Академіи не тотчасъ послѣ выпуска изъ казеннаго Училища, долженъ представить одобрительное свидетельство о своемъ пове-

нбыли знакомость языка латинскаго в zakresie курсу Gimnazyalnego.

б) Ci, którzy przedstawia ̄wiadectwo od Zwierzchności Szkolnej, że na złożonym egzaminie okazali usposobienie dostateczne w zakresie kursu Gimnazyalnego z następujących przedmiotów: z Nauki Religji, z języków: Rosyjskiego, Polskiego, tudzież ich literatury, z języka łacińskiego, z jednego z dwóch nowożytnych języków: francuzkiego lub niemieckiego, szczególnie zaś z tego ostatniego, z matematyki, a mianowicie: z arytmetyki i geometryi, i z nauk przyrodzonych, a mianowicie: historyi naturalnej, fizyki, chemii, z historyi i geografii.

Uwaga. Examina z pomienionych przedmiotów odbywają się podług osobnych programatów, zatwierdzonych przez Ministra Oświecenia Narodowego, uznaniu którego pozostawia się oznaczenie miejsca, gdzie takowe examina odbywać się mają, tudzież formy ̄wiadectw, jakie wydawane być winny tym, którzy examina wytrzymali.

§. 94. Kto poda prośbę o przyjęcie go w liczbę studentów Akademii, nie zaraz po wyjściu ze Szkół Rządowych, powinien przedstawić ̄wiadectwo moralnego prowadzenia się przez

деніи послѣ выпуска. Тѣ, кои не обучались въ казенныхъ заведеніяхъ, обязаны представить равномерно свидѣтельства о хорошемъ поведеніи.

§ 95. Въ число Фармацевтическихъ Студентовъ принимаются только тѣ, которые имѣютъ званіе Аптекарскихъ Помощниковъ и занимались, въ семъ званіи, практикою въ аптекахъ въ теченіе, по крайней мѣрѣ, одного года.

§ 96. За слушаніе въ Варшавской Академіи Медицинскихъ наукъ взимается 25 р. с., а за слушаніе Фармацевтическихъ наукъ, 15 р. с. въ годъ, со внесеніемъ ихъ по полугодіямъ, въ два срока, вперёдъ за каждое полугодіе.

§ 97. Студенты Медицинскихъ наукъ, не имѣющіе средствъ или не желающіе вносить означенную плату, освобождаются отъ оной Конференціею Академіи; но вмѣстѣ съ тѣмъ они обязываются, по окончаніи курса наукъ, прослужить, по назначенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, слѣдующіе сроки: не внесшіе платы за время отъ 1 до 6 сроковъ—одинъ годъ, а не внесшіе платы за большее число сроковъ—два года. Во время сей службы они получаютъ

уплывионы пречиэг часу, од wyjścia z pod dozoru władzy szkolnej. Ci którzy nie uczęszczali na naukę do zakładów Rządowych, obowiązani są także złożyć świadectwo dobrego sprawowania się.

§ 95. Na studentów farmaceutycznych przyjęci będą tylko tacy, którzy mają stopień Pomocnika Aptekarskiego i zajmowali się w tym stopniu praktyką w aptekach, przynajmniej przez rok jeden.

§ 96. Za pobieranie nauk lekarskich w Warszawskiej Akademii, uiszczoną być ma opłata po rub. sr. 25; za pobieranie zaś nauk farmaceutycznych, po rub. sr. 15 rocznie, która to opłata wnoszoną być winna w dwóch półrocznych ratach, z góry za każde półrocze.

§ 97. Studenci nauk lekarskich, nie mogący lub nie życzący sobie wносить opłaty wyżej oznaczonej, uwalniani będą od niej przez Konferencyą, lecz w takim razie obowiązują się, po ukończeniu kursu nauk, odsłużyć na posadach, wskazanych im przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w sposób następujący: ci, którzy nie wnieśli opłaty za 1 do 6 półrocz, odsługiwać będą przez jeden rok: ci zaś, którzy za większą liczbę półrocz opłaty nie uiścili, przez dwa

полные оклады по мѣстамъ ими занимаемымъ.

Примѣчаніе. Подлежащіе, на основаніи сего §, обязанной службѣ Студенты могутъ быть, взаменъ сей службы, по собственной ихъ о томъ просьбѣ и съ разрѣшенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отправляемы для вольной практики въ такія мѣста Царства, гдѣ нѣтъ врачей, и на тѣ самыя сроки, какіе они обязаны прослужить по гражданскому Медицинскому ведомству.

§ 98. Студенты, не желающіе, по какимъ либо причинамъ, продолжать учение въ Академіи, увольняются изъ оной Конференціею и получаютъ надлежащія свидѣтельства. При семъ тѣ изъ нихъ, которые были освобождены отъ платы за слушаніе наукъ, обязаны внести не уплаченныя ими деньги.

§ 99. Если Студентъ, уволенный изъ Академіи прежде окончанія учения и не внесшій слѣдовавшей съ него платы за учение, поступитъ въ послѣдствіи въ другое Медицинское учебное заведеніе въ Имперіи, или, съ особаго разрѣшенія Правительства, за границу, то, по окончаніи въ ономъ курсѣ, онъ обя-

лота. Przez czas tej służby otrzymywać mają całkowitą płacę, przywiązaną do posad przez nich zajmowanych.

Uwaga. Obowiązani na zasadzie niniejszego paragrafu do odslużiwania studenci, mogą być w zamian tej służby, na własną ich o to prosbę i decyzji Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wysyłani dla wykonywania praktyki lekarskiej w takie miejsca w Królestwie, gdzie nie ma lekarzy i przez takiż sam przeciąg czasu, przez jaki odslużujący winni byli pozostawać w zawodzie służby cywilno-lekarskiej.

§ 98. Studenci nie życzący sobie z jakich bądź powodów uczęszczać dalej do Akademii na naukę, uwalniani z niej będą przez Konferencyę i otrzymają odpowiednie świadectwa, lecz jeżeli nie opłacali za słuchanie nauk, obowiązani będą wnieść nieuiszczone przez siebie raty.

§ 99. Jeżeli student, który nie wnosił przypadającej na niego opłaty, uwolniony z Akademii przed ukończeniem kursu nauk, przejdzie następnie do innego lekarskiego zakładu naukowego w Cesarstwie lub za granicą, za szczególном zezwoleniem Rządu, taki obowiązany będzie, po ukończeniu kursów, albo wnieść

занъ или внести слѣдовавшую за время пребывания его въ Академіи плату, или же прослужить опредѣленные выше сроки.

§ 100. Лица, не принадлежащія къ числу обывателей Царства, принимаются въ Академію токмо съ разрѣшенія Намѣстника.

§ 101. Обучавшіеся въ учебныхъ медицинскихъ заведеніяхъ Имперіи, при поступленіи въ Варшавскую Академію, причисляются, на основаніи предъявленныхъ ими аттестатовъ, къ той части и къ тому курсу, кои соотвѣтствуютъ ихъ познаніямъ.

§ 102. Жители Царства, начавшіе образованіе, съ разрѣшенія Правительства, въ иностранныхъ медицинскихъ заведеніяхъ, могутъ быть принимаемы въ Академію по выдержаніи испытанія, удостоверяющаго о ихъ познаніяхъ.

§ 103. Всѣ Студенты Академіи носятъ форменную одежду: а) Парадный полукафтанъ темнозеленаго сукна съ воротникомъ изъ синяго сукна и такимижъ обшлагами. На воротникъ по двѣ петлицы изъ золотаго галуна. Полукафтанъ однобортный о девяти золоченыхъ пуговицахъ съ изображеніемъ герба Царства. б) Виць - полукафтанъ или двубортный сюртукъ съ воротникомъ изъ синяго

за czas przebywania w Akademii opłatę, albo też odsłużyć czas wyżej oznaczony.

§ 100. Nie należący do liczby obywateli Królestwa, przyjmowani będą do Akademii nie inaczej, jak z upoważnienia Namiestnika.

§ 101. Studenci z naukowych lekarskich zakładów Cesarstwa przybywający do Akademii Warszawskiej, pomieszczani będą, na zasadzie złożonych przez nich świadectw, stosownie do już nabytych wiadomości w odpowiednim kursie i gałęzi nauk lekarskich.

§ 102. Mieszkańcy Królestwa, którzy zaczęli się uczyć za pozwoleniem Rządu w Zakładach lekarsko-naukowych zagranicznych, mogą być przyjmowani do Akademii po złożeniu egzaminu, udowadniającego dostateczne ich usposobienie.

§ 103. Wszysey studenci Akademii nosić mają mundur, a mianowicie: а) półkaftan galowy z sukna ciemno-zielonego, z kołnierzem z błękitnego sukna i z takiemiż mankietami. Na kołnierzu mają być po dwie belki z galonu złotego. Półkaftan powinien być o jednym rzędzie guzików połączanych, w liczbie dziewięciu, z herbem Królestwa Polskiego. б) Wice-mundur czyli surdut o dwóch

сукна, съ шестью гербовыми пуговицами съ каждой стороны. Покрой полукафтановъ, равно какъ и всѣ прочія части форменной одежды Студентовъ Академіи, должны быть тѣже, какіе установлены для заведеній равной степени въ Имперіи.

§ 104. Во время лекцій и вообще въ кругѣ вѣдомства Академіи, Студенты подлежатъ надзору оной и ближайшему наблюденію Инспектора и его Помощниковъ. Въ Академіи они обязаны исполнять общія правила благочинія и подлежатъ не только наблюденію Инспектора и его Помощниковъ, но равно какъ всѣ прочіе жители, полицейской власти.

§ 105. Студенты, виновные въ неисполненіи своихъ обязанностей и требованій Академическаго Начальства, могутъ быть, по степени проступка ихъ, подвергаемы: а) выговору болѣе или мѣнѣе строгому, дѣлаемому Помощникомъ Инспектора, Инспекторомъ и Президентомъ Академіи; б) аресту болѣе или мѣнѣе продолжительному; и в) исключенію изъ Академіи. Сіе послѣднее взысканіе однакоже опредѣляется Конференціею Академіи и приводится въ исполненіе не иначе, какъ съ разрѣшенія Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа.

рзѣдахъ гузиковъ, зъ колнierzem z sukna błękitnego, mający po 6 guzików herbowych z każdej strony. Krój tych mundurów, jak również wszystkie inne części munduru, mają być takie, jak są przepisane dla innych zakładów równego stopnia w Cesarstwie.

§ 104. Studenci podczas lekcji i w ogólności dopóki znajdują się w obrębie Akademii podlegają zupełnie jej nadzorowi, oraz bliższej pieczy Inspektora i Podinspektorów. Za obrębem zaś Akademii winni się stosować do ogólnych urządzeń porządkowych i podlegają nie tylko dozorowi Inspektora i Podinspektorów, lecz również, jak wszyscy inni mieszkańcy, Władzy Policyjnej.

§ 105. Studenci niewypełniający swoich obowiązków i poleceń Władzy Akademickiej, mogą stosownie do stopnia przekroczenia, podlegać: а) napomnieniu mniej lub więcej surowemu, które udzielane im będzie przez Podinspektora, Inspektora i Prezydenta Akademii; б) aresztowi mniej lub więcej długiemu, i в) wykluczeniu z Akademii.

Ta ostatnia jednak kara powinna być wyznaczona przez Konferencyę Akademii i nie może być wykonaną, aż po zatwierdzeniu jej przez Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 106. Дабы Студенты Академіи съ точностію знали свои обязанности, каждому изъ нихъ, при вступленіи въ Академію, вручается экземпляръ особыхъ для ихъ руководства правилъ, составленныхъ Конференціею и утвержденныхъ Попечителемъ Варшавскаго Учебнаго Округа.

§ 107. Для укрѣпленія Студентовъ въ правилахъ благочестія и для укорененія въ ихъ сердцахъ благоговѣнія къ Вѣрѣ, Начальство Академіи наблюдаетъ, чтобы Студенты, каждый по своему вѣроисповѣданію, слѣдовали правиламъ, ихъ Церковью постановленнымъ.

Глава IX.

О курсахъ ученя и испытаніяхъ.

§ 108. Науки, назначенныя для преподаванія въ Варшавской Медико-Хирургической Академіи съ раздѣленіемъ оныхъ по кафедрамъ между Профессорами и Адъюнктами, суть слѣдующія:

1 Адъюнктъ	} Физика, Химія и Минералогія.
1 Профессоръ	
1 Лаборантъ	

§ 106. Aby studenci Akademii znali dokładnie swoje obowiązki, doręczy się każdemu z nich przy zapisie do Akademii, egzemplarz oddzielnych dla nich przepisów, ułożonych przez Konferencyę, a zatwierdzonych przez Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego.

§ 107. Dla ugruntowania uczniów w zasadach Religii i wpojenia w ich serca prawdziwej pobożności, Zwierzchność Akademii ma przestrzegać, aby każdy, według obrządku religii swojej, dopełniał wszystkich jej obowiązków.

Rozdział IX.

O kursach nauk i examinach.

§ 108. Nauki, mające się wykładać w Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii, z rozdzielaniem ich podług katedr między Professorami i Adjunktami, są następujące:

1 Adjunkt	} Fizyka, Chemia i Mineralogia.
1 Professor	
1 Laborant	

- 2 Профессоръ { Ботаника и Зоологія съ сра-
1 Прозекторъ { внительною Анатомією.
- 3 Профессоръ { Анатомія описательная, топо-
2 Прозекторъ { графическая и практическое
2 Адъюнктъ { упражненіе въ разсѣченіяхъ.
- 4 Профессоръ { Фармація.
2 Лаборантъ {
- 5 Профессоръ { Физиологія съ Гистологією
3 Адъюнктъ { и микроскопическою Анато-
мією.
- 6 Профессоръ { Общая Патологія и Гигіена.
7 Профессоръ { Общая Терапія врачебное
веществословіе, ученіе о со-
ставленіи рецептовъ и Ток-
сикологія.
- 8 Профессоръ { Акушерство, ученіе о боль-
4 Адъюнктъ { зняхъ рожениць и новорож-
денныхъ младенцевъ, и Аку-
шерская клиника.
- 9 Профессоръ { Хирургія теоретическая съ
Офтальмологією.
- 10 Профессоръ { Хирургія оперативная съ
5 Адъюнктъ { десмургією и клиника хирур-
гическая, въ коей имьются
отдѣленія для одержимыхъ си-
филитическою и глазными бо-
лезнями.
- 11 Профессоръ { Частная Терапія, терапевти-
6 Адъюнктъ { ческая клиника и анатомопа-
тологическія вскрытія.

- 2 Professor: { Ботаника i Zoologia z Anato-
1 Prosektor: { mią porównawczą.
- 3 Professor: { Anatomia opisowa, topogra-
2 Prosektor: { ficzna i praktyczne ćwiczenia
2 Adjunkt: { w sekcjach.
- 4 Professor: { Farmacya.
2 Laborant: {
- 5 Professor: { Fiziologia z histologią i ana-
3 Adjunkt: { tomią drobnowidzową.
- 6 Professor: { Patologia ogólna, Higiena.
7 Professor: { Terapia ogólna, materia
lekarska, nauka pisania re-
cept i toksykologia.
- 8 Professor: { Akuszerya, nauka o choro-
4 Adjunkt: { bach położnic i nowonarod-
zonych dzieci i klinika aku-
szeryjna.
- 9 Professor: { Chirurgia teoretyczna z oftal-
mologią.
- 10 Professor: { Chirurgia operacyjna z des-
5 Adjunkt: { murgią i klinika chirurgiczna,
w której są oddziały dla cho-
rych syfilitycznych i z choro-
bami ocznymi.
- 11 Professor: { Terapia szczególna, klinika
6 Adjunkt: { terapeutyczna i anatomiezno-
patologiczne otwieranie zwłok.

- 12 Профессоръ { Судебная медицина, съ учениемъ о душевныхъ болѣзняхъ, и медицинская полиція
7 Адъюнктъ { съ практическими упражненіями.
- 8 Адъюнктъ { Ветеринарная полиція и эпизоотическія болѣзни.
- 9 Адъюнктъ { Исторія медицины и изложеніе медицинскихъ учрежденій.

Примѣчаніе 1. Физика, Химія, Минералогія, Ботаника, Зоологія съ сравнительною Анатомією преподаются съ надлежащимъ оныхъ примѣненіемъ къ медицинѣ и фармаціи, въ объемъ для того необходимомъ.

Примѣчаніе 2. Въ особнхъ случаяхъ, дабы воспользоваться спеціальными способностями котораго либо изъ Профессоровъ или Адъюнктовъ, Конференція Академіи можетъ поручить ему преподаваніе особаго предмета, хотя бы, по вышеизложенному распределенію наукъ, предметъ сей былъ соединенъ съ другою кафедрою.

§ 109. Время ученія медицинскимъ наукамъ въ Академіи полагается 5-ти лѣтнее, съ раздѣленіемъ на два курса; курсъ пригготовительный, состоящій изъ пригготовительныхъ наукъ, продолжающійся два года, и курсъ собственно медицинскихъ наукъ, продолжающійся три года.

- 12 Professor: { Medycyna sądowa z nauką
7 Adjunkt: { o chorobach umysłowych i policya lekarska z ćwiczeniami praktycznemi.
- 8 Adjunkt: { Policya weterynaryjna i choroby epizootyczne.
- 9 Adjunkt: { Historya Medycyny i wykład urzędzeń lekarskich.

Uwaga 1. Fizyka, Chemia, Mineralogia, Botanika, Zoologia z Anatomią porównawczą, wykładane będą z należytem ich zastosowaniem do Medycyny i Farmacyi, w zakresie dla tego niezbędnym.

Uwaga 2. W nadzwyczajnych wypadkach, w których należałoby korzystać ze specjalnego usposobienia którego z Professorów lub Adjunktów, Konferencya Akademii będzie mogła poruczać mu wykład szczegółowego jakiego przedmiotu, chociażby podług wyżej podanego rozkładu nauk, przedmiot ten do innej należał katedry.

§ 109. Wykład nauk lekarskich w Akademii będzie pięcioletni, z podziałem na dwa kursa: to jest kurs przygotowawczy, składający się z nauk przygotowawczych i trwający dwa lata, oraz kurs właściwych nauk lekarskich, trwający trzy lata.

Ученіе Фармацевтовъ продолжается два года.

§ 110. Преподаваніе наукъ раздѣляется на полугодіи. Учебныя полугодія считаются: первое съ 16 (28) Августа по 11 (23) Декабря, а второе съ 2 (14) Января по 3 (15) Юнія. Время отъ 3 (15) Юнія по 16 (28) Августа назначается для вакацій. Въ это время съ 3 (15) Юнія по 19 Юнія (1 Юля) производится испытанія: Студентамъ пригготовительнаго курса для перевода въ курсъ собственно медицинскихъ наукъ, а Студентамъ сего послѣдняго курса, для полученія ученыхъ степеней. Во время же вакацій, до начала перваго учебнаго полугодія, производится и пріемъ желающихъ поступить въ Студенты Академіи.

§ 111. Распредѣленіе наукъ по курсамъ и полугодіямъ предоставляется непосредственному усмотрѣнію Конференціи Академіи.

§ 112. Лекціи читаются на Польскомъ языкѣ; но нѣкоторыя, по усмотрѣнію Конференціи, на Латинскомъ и Русскомъ. При клиническихъ же посвщеніяхъ Профессоры и Студенты должны объясняться не иначе, какъ на Латинскомъ языкѣ.

Kurs farmaceutów trwać będzie dwa lata.

§ 110. Kurs nauk rozdziela się na półroczia szkolne, z których pierwsze liczy się od 16 (28) Sierpnia do 11 (23) Grudnia, a drugie od 2 (14) Stycznia do 3 (15) Czerwca. Czas od 3 (15) Czerwca, do 16 (28) Sierpnia przeznaczają się na wakacje. W tym czasie, od 3 (15) Czerwca do 19 Czerwca (1 Lipca) odbywają się examina: studentów kursu przygotowawczego, dla przejścia na kurs właściwych nauk lekarskich, i studentów tego ostatniego kursu, dla otrzymania stopni naukowych. W czasie zaś wakacyj do początku pierwszego Akademickiego półroczia, odbywa się i przyjęcie pragnących zostać studentami Akademii.

§ 111. Podział nauk na kursa i półroczia pozostawia się bezpośrednio Konferencyi Akademii.

§ 112. Wykład lekcyi odbywać się będzie w języku polskim, niektóre wszakże z nich, podług uznania Konferencyi, wykładane będą w języku łacińskim i rosyjskim. Przy klinicznych wizytach Professor i studenci koniecznie używać mają łacińskiego języka.

§ 113. Порядокъ производства въ Академіи испытаній Студентамъ изъ приготовительнаго курса и изъ курса медицинскихъ наукъ будетъ опредѣленъ особою Инструкціею.

§ 114. Отличнѣйшіе изъ Студентовъ награждаются, по удостоенію Конференціи, книгами и инструментами, съ надлежащими отъ оной свидѣтельствами, а тѣ изъ кончившихъ курсъ Студентовъ, которые во всю бытность свою въ Академіи отличались поведѣніемъ и успѣхами въ наукахъ, награждаются медалями, которыхъ для сего ежегодно назначается одна золотая и двѣ серебрянныя.

§ 115. При испытаніяхъ на ученія медицинскія и фармацевтическія степени лицъ, не обучавшихся въ Академіи, соблюдаются во всей точности, какъ общія для Имперіи и Царства, Высочайше утвержденныя 18 (30) Декабря 1845 г. правила объ испытаніяхъ на ученія и специально-практическія медицинскія и фармацевтическія степени, такъ и особыя для Царства, Высочайше утвержденныя 22 Декабря 1848 г. правила объ испытаніяхъ на учено-служебныя медицинскія званія.

§ 113. Porządek odbywania w Akademii examinów studentów z nauk przygotowawczych i kursu nauk lekarskich wskazany będzie oddzielną Instrukcją.

§ 114. Pilniejszy z studentów nagradzani będą, podług uznania Konferencyi, książkami i narzędziami chirurgicznymi, ze stosownemi od niej świadectwami, ci zaś z kończących kurs nauk, którzy przez cały czas pobytu swego w Akademii odznaczali się sprawowaniem i postępem w naukach, otrzymają w nagrodę medale, których w tym celu przeznaczają się corocznie jeden złoty i dwa srebrne.

§ 115. Przy examinowaniu na stopnie naukowe lekarskie i farmaceutyczne kandydatów, którzy się w Akademii nie kształcili, zachowywane będą w całej ścisłości, tak ogólne dla Cesarstwa i Królestwa przepisy pod d. 18 (30) Grudnia 1845 r. Najwyżej zatwierdzone, o examinach na stopnie naukowo i specjalno-praktyczne lekarskie i farmaceutyczne, jako też przepisy oddzielne dla Królestwa, Najwyżej zatwierdzone pod dniem 22 Grudnia 1848 r. o examinach dla pozyskania kwalifikacyj naukowo służbowych.

Глава X.

Объ учебныхъ пособіяхъ.

§ 116. При Академіи полагаются: 1) Анатомическій Кабинетъ; 2) Кабинетъ сравнительной Анатоміи; 3) Анатомическій театръ; 4) Химическій Кабинетъ и Лабораторія; 5) Физическій Кабинетъ; 6) Фармацевтическая Лабораторія и Фармацевтическій Кабинетъ; 7) Собраніе инструментовъ хирургическихъ, окулистическихъ, повязокъ и моделей хирургическихъ машинъ; 8) Собраніе сухеныхъ растений (herbarium); 9) Собраніе минераловъ; 10) Библіотека.

§ 117. Поименованные Кабинеты, Коллекціи и Лабораторіи состоятъ въ непосредственномъ ведѣніи Профессоровъ тѣхъ наукъ, при преподаваніи коихъ должны служить пособіемъ.

§ 118. Клиники терапевтическая и хирургическая учреждаются въ одной изъ гражданскихъ больницъ, по соглашенію Попечителя Варшавскаго Учебнаго Округа съ Гла-

Rozdział X.

O Zakładach Naukowych Akademii.

§ 116. Przy Akademii ustanawiają się: 1) Gabinet anatomiczny; 2) Gabinet anatomii porównawczej; 3) Pracownia anatomiczna; 4) Gabinet i chemiczna pracownia; 5) Gabinet fizyczny; 6) Pracownia farmaceutyczna z gabinetem; 7) Zbiór narzędzi chirurgicznych, narzędzi okulistycznych, opasek i przyrządów chirurgicznych; 8) Zbiór zasuszonych ziół (herbarium); 9) Zbiór mineralów; 10) Biblioteka.

§ 117. Gabinety te, zbiory i pracownie zostają pod bezpośrednim nadzorem tych Profesorów, którym przy wykładzie nauk powinny być pomocą.

§ 118. Klinika terapeutyczna i chirurgiczna urządzone być mają w jednym ze szpitalów cywilnych po zniesieniu się Kuratora Okręgu Naukowego Warszawskiego z Dyrektorem

внымъ Директоромъ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ. Акушерская клиника устроивается въ Повивальномъ Институтѣ, существующемъ въ Варшавѣ.

Глава XI.

О Канцеляріи Академіи.

§ 119. Канцелярія Академіи состоитъ изъ Секретаря Правленія, Письмоводителя по дѣламъ Конференціи и Чиновника для письма.

§ 120. Секретарь и Письмоводитель назначаются, по избранію Президента, Попечителемъ Варшавскаго Учебнаго Округа; Чиновникъ же для письма самимъ Президентомъ.

§ 121. Канцелярія состоитъ въ непосредствѣннѣмъ вѣдѣніи Президента.

§ 122. Секретарь скрѣпляетъ бумаги, исходящія изъ Академіи за подписью Президента.

Głównym Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Klinika akuszerska na znajdować się będzie w Instytucie Położniczym istniejącym w Warszawie.

Rozdział XI.

O Kancellaryi Akademii.

§ 119. Kancellarya Akademii składa się z Sekretarza Zarządu, Protokółisty przy Konferencyi i Kancellisty.

§ 120. Sekretarza Zarządu i Protokółistę nominuje, według wyboru Prezydenta, Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego; Kancellistę Prezydent.

§ 121. Kancellarya zostaje pod bezpośrednim kierunkiem Prezydenta.

§ 122. Expedycye wychodzące z Akademii, podpisuje Prezydent, a Sekretarz Zarządu poświadcza.

Глава XII.

О правахъ и преимуществахъ лицъ, входящихъ въ составъ Академіи.

§ 123. Состоящимъ на службѣ при Варшавской Медико-Хирургической Академіи лицамъ присвояются разряды, въ штатѣ Академіи означенные. Они носятъ мундиръ въ домоства Варшавскаго Учебнаго Округа, съ изображеніемъ на пуговицахъ герба Царства.

§ 124. Въ отношеніи эмеритальныхъ пенсій, Президентъ, Академики, Профессоры, Адъюнкты, Прозекторы и Лаборанты, пользуются тѣми преимуществами, какія предоставлены въ Царствѣ Польскомъ для лицъ учительскаго сословія. По чинопроизводству они пользуются правами, предоставленными соответственнымъ должностямъ въ Университетахъ Имперіи.

§ 125. Доценты, составляя разсадникъ для штатныхъ Адъюнктскихъ и Профессорскихъ мѣстъ, считаются въ службѣ и состоятъ въ вѣдѣніи Академіи, но жалованья не получаютъ. По мѣрѣ же успѣховъ ихъ, Конфе-

Rozdział XII.

O prawach i prerogatywach osób, wchodzących w skład Akademii.

§ 123. Osoby zostające w służbie przy Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii zaliczają się do klas w etacie Akademii wymienionych. Nosić mają mundury Wydziału Okręgu Naukowego Warszawskiego, z herbem Królestwa na guzikach.

§ 124. Pod względem pensyj emerytalnych, Prezydent, Akademicy, Professorowie, Adjunkci, Prossektorowie i Preparatorowie, korzystają z tych prerogatyw, jakie nadane są w Królestwie Polskiem osobom stanu nauczycielskiego. W przedstawieniach do podwyższenia rang, korzystają z praw służących odpowiednim posadom w Uniwersytetach Cesarskich.

§ 125. Docenci, stanowiąc zaród etatowych Adjunktów i Professorów, uważają się jako w służbie będący, i zostają pod wiedzą Akademii, lecz nie pobierają płacy. W miarę jednak położonych przez nich zasług, Konfe-

ренція Академіи можетъ ходатайствовать о вознагражденіи трудовъ ихъ единовременными денскими выдачами изъ экономической Академіи суммы.

§ 126. Студенты Академіи освобождаются отъ рекрутскаго набора.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта,
(подписаль) *Князь Орловъ.*

Върно:

Помощникъ Статсъ-Секретаря,
(подписаль) *А. Петровъ.*

rencyа Akademii może ich przedstawiać do wyjednania im jednorazowego pieniężnego wynagrodzenia, z funduszów ekonomicznych Akademii.

§ 126. Studenci Akademii wolni są od poboru wojskowego.

Prezes Rady Państwa,
(podpisano) *Xiąże Orłow.*

Za zgodność:
Minister Sekretarz Stanu,
Rada Tajny, (podpisano) *Tymowski.*

Za zgodność:
Podsekretarz Stanu,
Rzeczywisty Rada Stanu,
(podp.) *A. Petrow.*

Za zgodność:
w z. Dyrektora Głównego, Prezydującego
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Rada Stanu, *Brzeziński.*

Dyrektor Kancellaryi,
Rada Kollegialny *J. Ornowski.*

На подлинномъ собственной
Его Императорскаго Величества
рукою написано:

„Быть по сему!“

Въ Царскомъ Селѣ,
4 Юня 1857 года.

ШТАТЪ

ИМПЕРАТОРСКОЙ И ЦАРСКОЙ
ВАРШАВСКОЙ МЕДИКО-ХИРУРГИЧЕСКОЙ
АКАДЕМИИ.

Чи- Содержан. въ годъ. Разря-
сло Рубли серебромъ. ды дол-
лицъ. Одному. Всѣмъ. жонстей.

Президентъ. 1 2500 2500 V.
(Если Президентъ за-
нимаетъ другую дол-

Na oryginale Własną
Jego Cesarsko-Królewskiej Mości
ręką napisano:

„Ma być według tego.“

w Carskiem - Siele,
d. 4 Czerwca 1857 roku.

Е Т А Т

CESARSKO-KROLEWSKIEJ
WARSZAWSKIEJ MEDYKO-CHIRURGICZNEJ
AKADEMII.

Liczba osób.	Płaca roczna rubli srebrem.	klasy posad.
1	2500	2500 V.

Prezydent.
(W razie, gdyby Pre-
zydent zajmował inną

Чи. Содержан. въ годъ разря-
сло Рубли серебромъ. двѣ дол-
лицъ. Одному. Всѣмъ. жностей.

жность, то ему произ-
водится, сверхъ окла-
да по оной, только
1500 руб.)

Ординарныхъ Про- фессоровъ	12	1400	16800	VII.
---	----	------	-------	------

Изъ нихъ добавочнаго:

4-мъ Академикамъ	„	140	560	VI.
1-му Ученому Секре- тарю	„	300	300	VII.
Адъюнктовъ	9	600	5400	VIII.

(Если Адъюнктъ по
ветеринарной части
будетъ изъ Препода-
вателей Варшавской
Ветеринарной Шко-
лы, то ему произво-
дятся только приба-
вочные сверхъ оклада
по Школѣ 300 руб.)

Прозекторовъ	2	600	1200	VIII.
Лаборантовъ	2	450	900	IX.
Инспекторъ	1	750	750	VIII.
Помощниковъ его	2	400	800	IX.
Секретарь Правленія	1	750	750	VIII.
Письмоводитель Кон- ференціи	1	450	450	X.
Чиновникъ для пи- сьма	1	240	240	„

Liczba Płaca roczna klasa
osób rubli srebrem posad-
dla jednego. W ogóle

nadto posadę, pobierać
ma, prócz płacy do tako-
wej przywiązanej, tyl-
ko rub. sr. 1500.)
Professorów Zwyczaj-
nych 12 1400 16800 VII.

Z pomiędzy nich płacy dodatkowej:

4-em Akademikom	„	140	560	VI.
1-mu Sekretarzowi Nau- kowemu	„	300	300	VII.
Adjunktów	9	600	5400	VIII.

Wrazie gdyby Ad-
junkt wykładający na-
uki weterynaryjne był
z liczby wykładających
w Warszawskiej Szko-
le Weterynaryi, pobie-
rać ma, prócz płacy
ze Szkoły tylko rub. sr.
300.)

Prosektorów	2	600	1200	VIII.
Preparatorów	2	450	900	IX.
Inspektor	1	750	750	VIII.
Podinspektorów	2	400	800	IX.
Sekretarz przy Zarzą- dzie Akademii	1	750	750	VIII.
Protokółista Konferen- cyi	1	450	450	X.
Kancellista	1	240	240	„

Чи- Содержан. въ годъ. Разря-
сло Рубли серебромъ. двѣ дол-
лицъ. Одному. Въсѣмъ. жностей.

Курьеръ (съ обмунди- рованіемъ)	1	150	150	„
Служителей	4	„	400	„

На отопленіе, освѣ-
щеніе, содержаніе и
умноженіе библиотеки,
кабинетовъ, лабора-
торій, на письменные
матеріалы, расходы
по клиникамъ, превы-
шающіе штатъ бол-
ницъ, и на экстраordi-
нарныя издержки . . . „ „ 3800

На жалованье Смо-
трителю зданія Ака-
деміи и содержаніе въ
порядкѣ онаго . . . „ „ 250

И того . . . „ „ 35250

Примѣчаніе. Исчисленная по сему штату
на содержаніе Академіи сумма отпускается
изъ Казны Царства; въ число сей суммы вхо-
дятъ отпускаемые уже по особымъ штатамъ:
на жалованье Директору Повивальнаго инсти-
тута 1200 р.; жалованье его Помощнику
600 р.; жалованье Завѣдывающему Анато-

Liczba Płaca roczna klasy
osób. rubli srebrem. posad.
dla jednego. W ogóle

Woźny (razem z kosz- tem obmundurowania.)	1	150	150	„
Posługaczy	4	„	400	„

На opał, oświecenie,
utrzymanie i pomno-
żenie biblioteki, gabi-
netów, pracowni, ma-
teryalia piśmienne, wy-
datki kliniczne, prze-
noszące obręb wydat-
ków szpitalnemi etata-
mi oznaczonych, oraz
na ekstracydynarya . . . „ „ 3800

На плацѣ для Рząd-
cy gmachu Akademii
i utrzymanie tegoż gma-
chu „ „ 250

W ogóle . . . „ „ 35250

Uwaga. Oznaczona według niniejszego etatu
na utrzymanie Akademii summa, wypłaconą byé
ma ze Skarbu Królestwa; w summie tej mieszczą
się wypłacane obecnie z oddzielnych etatów:
płaca Dyrektora Instytutu Położniczego rub. sr.
1200; płaca Pomocnika Dyrektora Instytutu Po-
łożniczego rub. sr. 600; płaca Zarządzającego

мическимъ Кабинетомъ и на расходы по содержанию того же Кабинета 660 р.; всего 2460 р.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта,
(подписаль) *Князь Орловъ.*

Върно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,
Тайный Совѣтникъ (подписаль) *Тымовскій.*

Върно:

Помощникъ Статсъ-Секретаря,
(подписаль) *А. Петровъ.*

Gabinetem anatomicznym i koszt na utrzymanie tegoż gabinetu rub. sr. 660, razem rub. sr. 2460.

Prezes Rady Państwa,
(podpisano) *Xięże Orłow.*

Za zgodność:

Minister Sekretarz Stanu,
Radca Tajny (podp.) *I. Tymowski.*

Za zgodność:

Podsekretarz Stanu,
Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *A. Petrow.*

Za zgodność:

w z. Dyrektora Głównego Prezydującego
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Rzeczywisty Radca Stanu, *Brzeziński.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.

Въ видахъ вѣдшаго развитія земледѣлія въ Нашемъ Царствѣ Польскомъ, признавъ полезнымъ учредить тамъ подъ докровительствомъ Правительства Земледѣльческое Общество, которое имѣло бы цѣлю улучшение этой важной отрасли народнаго богатства, Мы Постановили и Постановляемъ:

Ст. 1. Представленный Намъ Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ Уставъ составляющагося Земледѣльческаго Общества, заключающій въ себѣ правила о средствахъ для достиженія этой цѣли, симъ утверждаемъ.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz i Samowładea Wszech Rosyji,
Król Polski, Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Uznawszy pożytecznem dla nadania tem większego rozwoju rolnictwa w Naszem Królestwie Polskiem, ustanowić w niem, pod opieką Rządu, Towarzystwo rolnicze, mające na celu podniesienie tej ważnej gałęzi bogactwa krajowego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Przedstawioną Nam przez Namieśtnika Naszego w Królestwie Polskiem, ustawę zawiązującą się Towarzystwa Rolniczego, obejmującą przepisy, wskazujące środki do osiągnięcia powyższego celu, niniejszem zatwierdzamy.

Ст. 2. Приведеніе въ исполненіе настоящаго Указа, который вмѣстѣ съ Уставомъ, долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ Царскомъ Сель, Ноября 12 (24) дня 1857 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ“

Ar. 2. Wprowadzenie w wykonanie Ukazu tego, który wraz z ustawą winien być zamieszczony w Dzienniku Praw, Namiestnikowi Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 12 (24) Listopada 1857 r.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z wypisem:

SEKRETARZ STANU, (podpisano) *Karniecki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„БЫТЬ по сему“

въ Царскомъ Сель,
12 (24) Ноября 1857 года.

Съ подлиннымъ, вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,

(подписалъ): *Тымовскій.*

УСТАВЪ

ЗЕМЛЕДѢЛЬЧЕСКАГО ОБЩЕСТВА

въ Царствѣ Польскомъ.

ГЛАВА I.

Цѣль и средства Общества.

§ 1. Земледѣльческое общество въ Царствѣ Польскомъ учреждается съ цѣлю сосредоточенія отдѣльныхъ въ частности соревнованій къ развитію, сообразно благодѣтельнымъ намѣреніямъ Правительства, усиленнымъ усер-

Na oryginalne własną Jego Cesarsko-Królewskiej Mości ręką napisano:

„Ma być według tego.“

w Carskiem Siele

dnia 12 (24) Listopada 1857 r.

USTAWA

TOWARZYSTWA ROLNICZEGO

w Królestwie Polskiem.

ROZDZIAŁ I.

Cel i środki działania Towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo Rolnicze w Królestwie Polskiem ma na celu, zjednoczenie pojedynczych usiłowań dla nadania zgodnie z dobroczynnymi zamiarami Rządu, silniejszego popędu przemysłowi rolniczemu w Kraju. Towarzystwo

діємъ, земледѣльческой промышленности въ краѣ. По сему исключительными занятіями Общества должны быть предметы, къ сельскому во всѣхъ его отрасляхъ хозяйству относящіеся, равно науки, связь съ онымъ имѣющія.

§ 2. Для достиженія этой цѣли, Общество будетъ употреблять слѣдующія средства: а) стараться дознать обстоятельно состояніе края въ земледѣльческихъ его отношеніяхъ, слѣдить за успѣхами земледѣлія въ иностранныхъ государствахъ, и собранныя по сему предмету свѣдѣнія дѣлать общеизвѣстными посредствомъ печатанія; б) поощрять членовъ своихъ къ производству земледѣльческихъ опытовъ и къ наблюденіямъ, и о результатахъ доносить; в) Содѣйствовать развитію и распространенію существующей уже выставки хозяйственного скота; г) объявлять конкурсы и назначать награды за сочиненія, полезныя открытія и приспособленіе оныхъ къ краю; д) способствовать къ учрежденію въ Царствѣ Образцоваго хозяйства; е) по мѣрѣ возможности, облегчать членамъ своимъ введеніе и приобрѣтеніе полезныхъ орудій, машинъ, земледѣльческихъ продуктовъ и хозяйственного скота; ж) составлять библио-

затемъ wyłącznie zajmować się będzie предметami dotyczącymi gospodarstwa wiejskiego we wszystkich jego gałęziach, oraz naukami z niem związek mającemi.

§ 2. Dla osiągnięcia powyższego celu, Towarzystwo następujących używać będzie środków: a) starać się poznać dokładnie stan Kraju pod względem jego stosunków rolniczych, oraz śledzić postęp rolnictwa za granicą, a zebrane w tem przedmiocie wiadomości, drukiem ogłaszać; b) zachęcać członków swych do robienia prób i doświadczeń rolniczych, i o otrzymywanych wypadkach donosić; c) korzystając z istniejącej już Instytucyi wystawy zwierząt gospodarskich, dopomagać do jej rozwinięcia i rozpowszechnienia; d) ogłaszać konkursa i udzielać nagrody za rozprawy, oraz pożyteczne wynalazki i ich w Kraju zastosowania; e) dopomagać do urządzania w kraju gospodarstw wzorowych; f) w miarę możliwości ułatwiać członkom sprowadzanie i nabywanie pożytecznych narzędzi, machin, płodów rolniczych, i zwierząt gospodarskich; g) zbierać bibliotekę i muzeum modelów narzędzi i machin rolniczych oraz wydawać peryodyczne

теку и музей моделей земледельческих орудий и машин, равно издавать периодический журнал под заглавием „Rocznik Gospodarstwa Krajowego“ который был бы постоянным органом Общества; сверх того, общество будет употреблять всякия другія, дозволенные Правительством средства къ достиженію цели, въ первомъ § указанной.

§ 3. Общество исполняетъ все порученія, коими удостоить его Правительство, и дѣйствіями своими старается заслуживать доверіе Его.

ГЛАВА II.

Составъ Общества, обязанности и права Членовъ.

§ 4. Общество, подъ управленіемъ особаго Комитета, состоитъ изъ дѣйствительныхъ и почетныхъ Членовъ.

§ 5. Все обыватели Царства, безъ различія состоянія и исповѣданія, могутъ быть дѣйствительными Членами Общества.

Кандидаты въ дѣйствительные Члены должны быть предложены Общему собранію двумя дѣйствительными Членами, потомъ избирается большинствомъ голосовъ, и тогда уже назначается Членомъ Общества.

pismo, jako stały Towarzystwa organ pod tytułem „Roczniki Gospodarstwa Krajowego“ prócz tego, używać będzie wszelkich innych środków przez Rząd dozwolonych, a do osiągnięcia celu § 1-ym zakreszonego, zmierzających.

§ 3. Towarzystwo wypełniać będzie wszelkie polecenia, jakimi go Rząd zaszczycać raczy, a postępowaniem starać się zawsze będzie zasługiwać na Jego zaufanie.

ROZDZIAŁ II.

Skład Towarzystwa, obowiązki i prawa Członków.

§ 4. Towarzystwo, wraz z Komitetem Zarząd jego stanowiącym, składa się z Członków czynnych i honorowych.

§ 5. Wszyscy obywatele Kraju, bez różnicy stanu i wyznania, mogą być Członkami czynnymi Towarzystwa.

Aby zostać Członkiem czynnym Towarzystwa, trzeba być w ogólnem zebraniu przez dwóch Członków czynnych przedstawionym, a następnie większością głosów wybranym i na Członka Towarzystwa zamianowanym.

При предложеніи и избираниі Членовъ, надлежитъ имѣть въ виду единственно пользу настоящаго учрежденія, а потому должны быть представляемы и принимаемы въ Общество такія только лица, кои, съ пользою для туземнаго земледѣлія могутъ участвовать въ трудахъ Общества.

§ 6. Каждый Членъ Общества долженъ подписать настоящій Уставъ въ удостовѣреніе, что обязывается сообразоваться съ онымъ.

§ 7. Число Членовъ Общества не ограничивается.

§ 8. Предсѣдательствующій въ Мануфактурномъ Совѣтѣ при Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Гражданскіе Губернаторы, Губернскіе Предводители Дворянства и Директоръ Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Марионѣ, по званіямъ своимъ суть Членами Общества, но не обязываются денежнымъ на расходы онаго взносомъ.

§ 9. Общество приглашаетъ и назначаетъ въ почетные Члены туземныхъ жителей и иностранцевъ, кои оказали значительныя заслуги по части хозяйства или въ наукахъ, связь съ онымъ имѣющихъ, и пожелаютъ принять участие въ трудахъ Общества.

W przedstawieniu i wyborze Członków, należy mieć jedynie na względzie pożytek Instytucyi; przedstawiane zatem i przyjmowane być powinny takie tylko osoby, które z korzyścią dla rolnictwa Krajowego w pracach Towarzystwa udział brać mogą.

§ 6. Każdy Członek Towarzystwa podpisać winien niniejszą Ustawę w dowód obowiązku stosowania się do niej.

§ 7. Liczba Członków Towarzystwa jest nieograniczona.

§ 8. Prezydujący w Radzie Przemysłowej przy Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Gubernatorowie Cywilni, Gubernialni Marszałkowie Szlachty i Dyrektor Instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Marymoneie, z urzędu są Członkami Towarzystwa, bez obowiązku wnoszenia opłaty składkowej.

§ 9. Na Członków honorowych zaprasza i mianuje Towarzystwo mieszkańców Kraju i cudzoziemców, którzy znakomite w gospodarstwie lub w naukach z niem związek mających, położyli zasługi, a zarazem udział w pracach Towarzystwa przyjąć zechcą.

Избранные въ Члены иностранцы должны быть представляемы на утверждение Правительства.

§ 10. Действительные Члены обязаны:

а) участвовать въ занятіяхъ, кои будутъ возложены на нихъ Обществомъ;

б) поощрять и собственнымъ примѣромъ возбуждать соревнованіе къ улучшенію туземнаго земледѣлія, особенно въ тѣхъ окрестностяхъ, гдѣ сами живутъ;

в) доставлять Комитету отчетъ о состояніи земледѣльческаго хозяйства въ своихъ окрестностяхъ;

г) сообщать свѣдѣнія о результатахъ опытовъ, собственно ими произведенныхъ, и наблюдений, сдѣланныхъ по порученію Общества;

д) представлять требуемыя Комитетомъ свѣдѣнія и мнѣнія;

е) по мѣрѣ возможности, усиливать средства Общества литературными по части земледѣлія сочиненіями, которыя, по усмотрѣнію Комитета, будутъ или печатаемы, или читаемы въ Общемъ Собраніи;

ж) вносить въ кассу Общества складку ежегодно впередъ по пятнадцати рублей.

Wybór endzoiemców winien być Władzy Krajowej do potwierdzenia przedstawionym.

§ 10. Członkowie czynni obowiązani są:

a) brać udział w zajęciach, do jakich ich Towarzystwo powoła;

b) zachęcać i przykładem własnym pobudzać do postępów rolniczych w Kraju, a szczególnie w okolicach przez nich zamieszkiwanych;

c) przysyłać Komitetowi sprawozdania o stanie gospodarstwa swoich okolic;

d) udzielać wiadomości o skutkach prób własnych i doświadczeń, przez Towarzystwo im poruczanych;

e) udzielać Komitetowi na jego wezwania, żądanych wiadomości i opinii;

f) w miarę możności zasilać Towarzystwo w przedmiotach rolniczych obszerniejszemi pracami literackimi, które stosownie do uznania Komitetu, drukiem ogłaszane lub na ogólnych zebraniach czytane będą.

g) opłacać corocznie z góry do Kassy Towarzystwa składkę w kwocie rubli srebrem piętnaście.

§ 11. Действительные Члены имеют право:

a) участвовать въ Общихъ Собранияхъ Общества, объявлять въ оныхъ свое мнѣніе, дѣлать предложенія и защищать ихъ, разсматривать представляемые Комитетомъ отчеты и утверждать оныя, подавать голоса по предметамъ, входящимъ въ кругъ дѣйствій Общаго Собрания;

b) избирать большинствомъ голосовъ Президента, Вице-Президента, Членовъ Комитета и Членовъ Общества;

c) просить содѣйствія и наставленій Комитета по земледѣльческимъ предметамъ;

d) пользоваться библиотекою, имѣть доступъ въ музей Общества и посѣщать устроенныя подъ его наблюдениемъ образцовыя хозяйства; а равно бесплатно получать издаваемый обществомъ журналъ.

§ 12. Члены, не уплатившіе на срокъ годовой денежной складки, теряютъ права, присвоенныя имъ предъидущею статьею; если же неуплатятъ оной по троекратному требованію Комитета, въ такомъ случаѣ признаются вышедшими изъ Общества.

§ 13. Каждый Членъ можетъ выбыть изъ Общества, письменно предупредивъ отомъ Комитетъ.

§ 11. Członkowie czynni mają prawo:

a) brać udział w ogólnych zebraniach Towarzystwa, na nich zdanie swoje objawiać, wnioski czynić i one popierać, rachunki przez Komitet składane roztrząsać, takowe zatwierdzać i nad przedmiotami do zakresu działań zebrania ogólnego należąciami, głosować;

b) wybierać większością głosów Prezesa, Vice-Prezesa, Członków Komitetu i Członków Towarzystwa;

c) zasięgać pomocy i rady Komitetu w przedmiotach rolniczych;

d) korzystać z biblioteki, mieć wstęp do Muzeum Towarzystwa, zwiedzać gospodarstwa wzorowe pod jego wpływem prowadzone, tudzież bezpłatnie otrzymywać Roczniki Towarzystwa.

§ 12. Członkowie zalegający w rocznej opłacie składki, utracają prawa artykułem poprzednim opisane, skoroby zaś po trzykrotnem wezwaniu Komitetu, z uiszczeniem opłaty nie pospieszyli, za występujących z Towarzystwa uznani zostaną.

§ 13. Każdy Członek wystąpić może z Towarzystwa przez oświadczenie na piśmie woli swojej Komitetowi.

§ 14. Почетные Члены пользуются правами, предоставленными § 11-мъ дѣйствительнымъ Членамъ, по не участвуютъ въ подачу голосовъ; участие же въ трудахъ Общества зависитъ отъ доброй ихъ воли.

Г Л А В А III.

Управление Обществомъ.

§ 15. Непосредственное Управление дѣлами Общества принадлежитъ Комитету, изъ дѣйствительныхъ Членовъ въ Общемъ Собраніи избранному.

§ 16. Комитетъ есть представитель и уполномоченный Общества, ведетъ переписку и все дѣла его, соображаясь съ правилами настоящаго Устава и положеніями Общаго Собранія.

§ 17. Комитетъ состоитъ изъ Президента Общества, Вице-Президента и 16 Членовъ. Сверхъ того, непременными по званіямъ своимъ Членами Комитета должны быть: Предсѣдательствующій въ Мануфактурномъ Советѣ при Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Директоръ Института Сельскаго хозяйства и льсоводства въ Мармонтѣ.

§ 14. Członkowie honorowi korzystają z praw, na mocy § 11 Członkom czynnym służących, przy głosowaniach wszakże nie mają udziału. Udział ich w pracach Towarzystwa, zostawiony jest dobrej ich woli.

ROZDZIAŁ III.

O Zarządzie Towarzystwa.

§ 15. Bezpośredni zarząd Towarzystwa należy do Komitetu z grona Członków czynnych na zebraniu ogólnem wybranego.

§ 16. Komitet jest reprezentantem i pełnomocnikiem Towarzystwa, załatwia czynności i sprawuje wszelkie jego interesa, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy i w duchu uchwał ogólnego Zebrania.

§ 17. Komitet składa się z Prezesa Towarzystwa, Vice-Prezesa i 16-tu Członków.

Oprócz tego, stałemi Członkami Komitetu z Urzędu są: Prezydujący w Radzie Przemysłowej przy Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Dyrektor Instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Marmoncie.

Президентъ избирается Общимъ Собраниемъ большинствомъ голосовъ; изъ Дѣйствительныхъ Членовъ, на шесть лѣтъ, по истеченіи коихъ можетъ быть вновь избранъ.

§ 19. Избраніе Президента утверждаетъ Намѣстникъ Царства.

§ 20. Президентъ сзываетъ Общія Собранія, назначаетъ засѣданія Комитета, и Предсѣдательствуетъ какъ въ Общемъ Собраніи, такъ и въ засѣданіяхъ Комитета.

§ 21. Президентъ открываетъ и закрываетъ засѣданія Общаго Собранія Общества, наблюдаетъ за балотированіемъ и, вмѣстѣ съ Секретаремъ, подписываетъ Протоколы, одинъ экземпляръ коихъ представляется въ копіи Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

На Предсѣдатель лежитъ обязанность наблюдать за ходомъ совѣщаній, и потому онъ не только можетъ прекратить разсужденія и закрыть засѣданіе, въ которомъ произошло бы что либо, выходящее изъ предѣловъ дѣйствительнаго назначенія Общества, но и отвѣтствуетъ за неохраненіе должнаго порядка и законности совѣщаній.

§ 18. Prezes wybieranym jest z pomiędzy Członków czynnych przez Ogólne Zebranie, prostą większością głosów na lat sześć, po upływie których na nowo obranym być może.

§ 19. Namiestnik Królestwa wybór Prezesa zatwierdza.

§ 20. Prezes zwołuje Zebrania Ogólne i назначаетъ posiedzenia Komitetu, przewodniczy tak na Ogólnych Zebraniach, jakoteż i na posiedzeniach Komitetu.

§ 21. Prezes otwiera i zamyka posiedzenia Ogólnego Zebrania Towarzystwa, przestrzega losowania i podpisuje łącznie z Sekretarzem protokół, którego jeden exemplarz winien być przedstawiony Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Na Prezisie spoczywa obowiązek przestrzegania biegu obrad, i w skutku tego, nietylko może on przeciąć rozprawę i zamknąć posiedzenie, na któremby zaszło co wychodzące z granic rzeczywistego przeznaczenia Towarzystwa, lecz jest i odpowiedzialnym za niezachowanie należytego porządku i prawności obrad.

§ 22. Президентъ, Предсѣдательствуя въ засѣданіяхъ Комитета Общества, распредѣляетъ занятія между Членами, и вмѣстѣ съ Секретаремъ, подписываетъ всѣ исходящія бумаги Комитета.

§ 23. Президентъ можетъ просить Общее Собраніе объ увольненіи его отъ сей должности. Въ такомъ случаѣ Общество немедленно приступаетъ къ избранію новаго Президента, а до утвержденія его Намѣстникомъ Царства, обязанности Президента исправляетъ Вице-Президентъ.

§ 24. Вице-Президентъ избирается Общимъ Собраніемъ каждыя два года, но по истеченіи оныхъ можетъ быть избранъ на слѣдующій двухъ лѣтній срокъ.

§ 25. Вице-Президентъ, какъ Членъ Комитета, на равнѣ съ прочими Членами, раздѣляетъ труды ихъ, въ отсутствіе же Президента въполнѣ заступаетъ его мѣсто.

§ 26. Члены Комитета избираются каждыя два года, такимъ порядкомъ, что изъ числа 16 Членовъ, Общее Собраніе избираетъ сперва тѣхъ восемь Членовъ, коихъ намѣрено оставить на дальнѣйшее время, а по-

§ 22. Prezes przewodnicząc posiedzeniom Komitetu Towarzystwa, rozdziela zatrudnienia pomiędzy Członków i wraz z Sekretarzem podpisuje wszelkie korespondencye Komitetu.

§ 23. Prezes może na Ogólnem Zebraniu Towarzystwa żądać uwolnienia od obowiązków. Towarzystwo w takim razie niezwłocznie przystępuje do wyboru nowego Prezesa, a zanim tenże zyska potwierdzenie Namiestnika Królestwa, Vice-Prezes pełni obowiązki Prezesa.

§ 24. Vice-Prezes wybierany jest przez Ogólne Zebranie co lat dwa, po których wszakże upływie, na następny dwuletni przeciąg czasu, znowu wybranym być może.

§ 25. Vice-Prezes, jako Członek Komitetu, zarównno z innymi Członkami prace ich podziela, w nieobecności zaś Prezesa, zastępuje go we wszystkim.

§ 26. Członkowie Komitetu wybierani są co lat dwa, a to w ten sposób, iż z liczby 16 Członków, Ogólne Zebranie wybiera naprzód tych 8 Członków, których nadal pozostawić zamierza, a następnie drugich ósmiu z grona wszy-

томъ другихъ восемь изъ среди всѣхъ Членовъ Общества, не исключая и выбывающихъ.

§ 27. Главнѣйшія обязанности Комитета суть слѣдующія:

a) по мѣрѣ возможности и по состоянію капитала, приводить въ исполненіе всѣ средства, для дѣйствій Общества во 2-й статьѣ настоящаго Устава указанная;

b) завѣдывать суммами Общества, взыскивать съ Членовъ денежную складку и принимать пожертвованія;

c) давать ежегодно Общему Собранію отчетъ въ своихъ дѣйствіяхъ, равно о состояніи суммъ и имущества Общества;

d) готовить и представлять предметы, подлежащіе обсужденію въ Общемъ Собраніи;

e) завѣдывать редакціею издаваемаго Обществомъ періодическаго журнала;

f) назначать Секретаря, Казначея и составъ Канцеляріи Общества, для коихъ Комитетъ составляетъ штатъ и представляетъ оный Общему Собранію на утвержденіе.

§ 28. Въ предпріятіяхъ, требующихъ денежнаго расхода, Комитетъ, безъ разрѣшенія

сткихъ Членковъ Товарищества, не выключаяяъ выходящихъ.

§ 27. Глówniejsze Komitetu obowiązki są:

a) w miarę możności or az stanu funduszów, wprowadzać w wykonanie wszelkie środki działania Towarzystwa, artykułem 2-m niniejszej Ustawy objęte;

b) administrować funduszami Towarzystwa, ściągając od Członków składki i przyjmować ofiary;

c) składać Ogólnemu Zebraniu coroczne sprawozdania ze swych czynności, tudzież ze stanu funduszów i majątku Towarzystwa;

d) przygotowywać i przedstawiać przedmioty przeznaczone do rozbioru na Ogólnych Zebraniach;

e) kierować redakcyą Rocznika Towarzystwa;

f) mianować Sekretarza, Kassyera i Skład Kancellaryi Towarzystwa, których Etat Komitet układa i pod zatwierdzenie Ogólnemu Zebraniu przedstawia.

§ 28. W przedsięwzięciach, nakładu piéniężnego wymagających, Komitet bez upoważnie-

Общаго Собранія, не можетъ въ теченіе года ни входить въ обязательства, ни производить уплаты, превышающія вмѣстѣ 300 рублей.

§ 29. Комитетъ раздѣляется на отдѣленія, соответственно особымъ предметамъ занятій его. Засѣданія свои будетъ имѣть ежемѣсячно, въ дни, постоянно для сего опредѣленные.

§ 30. Комитетъ имѣетъ совѣщанія о всѣхъ предметахъ входящихъ въ кругъ его дѣйствій, и постановляетъ рѣшенія большинствомъ голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, рѣшаетъ Президентъ. Президентъ и четыре Члена составляютъ комплектъ для законнаго постановленія рѣшеній.

§ 31. Въ случаѣ смерти, болѣзни или продолжительнаго отсутствія кого либо изъ Членовъ Комитета, Комитетъ можетъ, въ качествѣ заступающаго мѣсто его, пригласить одного изъ действительныхъ Членовъ Общества. Равнымъ образомъ имѣетъ право, если признаетъ нужнымъ, пригласить въ засѣданіе свое одного или нѣсколькихъ Членовъ съ голосомъ совѣщательнымъ.

nia Ogólnego Zebrania, nie może w ciągu roku czynić zobowiązań, ani wypłat, razem summe rsr. 300 przenoszących.

§ 29. Komitet dzieli się na wydziały szczegółowym jego zajęciom odpowiadające, posiedzenia zaś swoje odbywać będzie co miesiąc, w dniach stale na ten cel przeznaczonych.

§ 30. Komitet nad wszelkimi przedmiotami do zakresu jego działań należącymi, naradza się i większością głosów stanowi. Równość głosów Prezes rozstrzyga. Prezes i czterech Członków stanowią komplet prawomocnie działający.

§ 31. Na wypadek śmierci, słabości, lub nieobecności przedłużonej którego z Członków Komitetu, Komitet jest mocen w jego miejsce powołać jednego z Członków czynnych na zastępcę. Również w razie uznanej przez siebie potrzeby, Komitet mocen jest jednego lub kilku Członków z głosem doradczym, na posiedzenie swoje zaprosić.

ГЛАВА IV.

Общее Собрание Общества.

§ 32. Общество созывается ежегодно въ Февраль мѣсяцъ въ Общее Собрание, на коемъ, для важнаго значенія совѣщаній его, необходимо присутствіе, по крайней мѣрѣ 30-ть дѣйствительныхъ Членовъ.

§ 33. Предметами занятій и положеній Общаго Собранія должны быть:

a) избраніе Президента и Вице-Президента Общества, равно Членовъ Комитета и Членовъ Общества;

b) выслушаніе и обсужденіе годоваго отчета о дѣйствіяхъ Комитета;

v) повѣрка и утвержденіе представленныхъ отчетовъ, равно уполномочіе Комитета на производство предназначаемыхъ на слѣдующій годъ расходовъ;

g) разсмотрѣніе относящихся къ туземному хозяйству предположеній и вопросовъ, внесенныхъ Комитетомъ или Членами Общества.

Общее собраніе постановляетъ опредѣленія свои большинствомъ голосовъ, въ случаѣ равенства, рѣшаетъ Президентъ.

ROZDZIAŁ IV.

O ogólném Zebraniu Towarzystwa.

§ 32. Towarzystwo zgromadza się raz na rok w miesiącu Lutym na Ogólne Zebranie, na którem do ważności obrad potrzebną jest obecność przynajmniej 30-u Członków czynnych.

§ 33. Przedmiotem czynności i uchwał Ogólnego Zebrania, jest:

a) wybór Prezesa i Vice-Prezesa Towarzystwa, Członków Komitetu, oraz Członków Towarzystwa;

b) wysłuchanie i rozbiór sprawozdania dorocznego z czynności Komitetu;

c) sprawdzenie i zatwierdzenie rachunków rocznych przez Komitet zdawanych, oraz upoważnienie Komitetu do wydatków przez niego na rok następny projektowanych;

d) rozbiór przedmiotów, wniosków i pytań, gospodarstwa krajowego dotyczących, przez Komitet lub Członków Towarzystwa przedstawionych.

Zebranie Ogólne wydaje uchwały większością głosów, równość zdań Prezydujący rozstrzyga.

§ 34. Предметы и предположенія, внесенные Комитетомъ, Обсуждаются въ засѣданіяхъ прежде всѣхъ другихъ дѣлъ; отдѣльныя же предложенія Членовъ Общества разсматриваются тогда только, когда будутъ поддержаны, по крайней мѣрѣ, пятью голосами.

§ 35. О предметахъ, подлежащихъ совѣщанію, Комитетъ объявляетъ не позже, какъ за три мѣсяца до срока Общаго Собранія.

§ 36. Для облегченія или ускоренія своихъ дѣйствій, Общее Собраніе можетъ раздѣляться на Отдѣленія и устанавливать особыя по некоторымъ предметамъ делегаціи.

§ 37. Дѣйствительные Члены подаютъ въ Общемъ Собраніи голоса: по предметамъ совѣщанія — изустно, при избраніи Президента и Членовъ Комитета — письменно, а при избраніи новыхъ Членовъ Общества — посредствомъ балотированія.

§ 38. Засѣданія Общаго Собранія не могутъ продолжаться больше недѣли. Протоколы засѣданій, внесенные въ надлежащую книгу, прочитанные и одобренные Общимъ Собраніемъ, подписываются Предсѣдательствующими и Секретаремъ, и хранятся въ дѣлахъ Общества.

§ 34. Przedmioty i wnioski Komitetu mają być przedewszystkiem na posiedzeniach rozbiegane. Wnioski zaś pojedynczych Członków Towarzystwa, wtedy tylko gdy przynajmniej przez pięć głosów popartemi zostaną.

§ 35. Przedmioty obrad, najmniej na trzy miesiące przed terminem ogólnego Zebrania, Komitet ogłosi.

§ 36. Dla ułatwienia lub przyspieszenia czynności, Ogólne Zebranie Towarzystwa może się dzielić na sekcye, wybierając oddzielne od pewnych czynności delegacye.

§ 37. Członkowie czynni, na zgromadzeniach ogólnych głosują nad przedmiotami obrad, ustnie; przy wyborze Prezesa, Vice-Prezesa i Członków Komitetu na piśmie; a przy wyborze nowych Członków Towarzystwa, przez kręskowanie.

§ 38. Posiedzenia Ogólnego Zebrania dłużej nad tydzień trwać nie mogą; protokoły tych posiedzeń we właściwą księgę wpisane odczytane, przez Zebranie Ogólne przyjęte, a przez Przewodniczącego i Sekretarza podpisane, zostają w aktach Towarzystwa.

§ 39. Въ порядкъ совѣщаній своихъ Общее Собраніе слѣдуетъ составленнымъ Комитетомъ правиламъ, которыя должны быть рассмотрѣны и утверждены Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

§ 40. Кромѣ засѣданій Общаго Собранія, Общество ежегодно, въ Іюнь мѣсяць, будетъ имѣть одно публичное засѣданіе, въ коемъ читаются конкурсныя разсужденія, къ предметамъ земледѣлія относящіяся, раздаются награды и предъявляются замѣчательные продукты сельскаго хозяйства и земледѣльческія орудія.

§ 41. Всякія измѣненія въ настоящемъ Уставѣ Общества, признанныя въ Общемъ Собраніи необходимыми, будутъ имѣть обязательную силу не прежде, какъ по утвержденіи оныхъ Намѣстникомъ Царства.

Статья переходная.

О составленіи Общества.

Члены редакціи журнала: „Roczniki Gospodarstwa Krajowego“ по Высочайшемъ утвержденіи настоящаго Устава, соберутся подъ предсѣдательствомъ Главнаго Дирек-

§ 39. Porządek obrad Ogólnego Zebrania zachowanym będzie podług regulaminu, przez Komitet ułożonego, który powinien być rozpoznany i zatwierdzony przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 40. Oprócz posiedzeń Ogólnego Zebrania, Towarzystwo odbędzie corocznie jedno publiczne posiedzenie w miesiącu Czerwcu, na którem czytane będą rozprawy konkursowe, w przedmiotach rolnictwa dotyczących i rozdawane nagrody, oraz okazywane ciekawsze plody i narzędzia rolnicze.

§ 41. Wszelkie zmiany w niniejszej Ustawie Towarzystwa; na Ogólnem Zebraniu uchwalone, mieć będą moc obowiązującą, dopiero od chwili ich zatwierdzenia przez Namiestnika Królestwa.

Artykuł przechodni.

О завіязаніи сѣ Towarzystwa.

Członkowie Redakeyi Roczników Gospodarstwa Krajowego, po uzyskaniu dla ustawy niniejszej Najwyższego zatwierdzenia, zbiiorą się pod przewodnictwem Dyrektora Głównego

тора Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, пригласятъ въ действительные Члены двадцать туземныхъ помещиковъ, извѣстныхъ заведеннымъ у нихъ образцовымъ хозяйствомъ, и совокупно съ ними составлять первое Общее Собраніе, которое немедленно и приступить къ приведенію въ исполненіе настоящаго Устава, а предварительно къ избранію Президента, Вице-Президента Общества и Членовъ Комитета.

Вѣрно:

Статсъ - Секретарь (подписаль) *И. Карницкій.*

Prezydującego w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, zaproszą na Członków czynnych dwudziestu Obywateli Krajowych z wzorowego gospodarstwa znanych i łącznie z nimi utworzą pierwsze Ogólne Zebranie, które niezwłocznie przystąpi do wykonania niniejszej Ustawy, a przedewszystkiem do wyboru Prezesa, Vice-Prezesa Towarzystwa i Członków Komitetu.

Za zgodność:

Minister Sekretarz Stanu,
Radca Tajny (podp.) *J. Tymowski.*

Za zgodność:

Sekretarz Stanu (podp.) *Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

Na zasadzie upoważnienia Rady Administracyjnej, objawionego w odezwie Sekretarza Stanu przy tejże Radzie z d. 17 (29) Stycznia r. b. Nro. 457, ogłasza w Dzienniku Praw Wolę Najwyższą, w odezwie Ministra Sekretarza Stanu oznajmioną, co do nadanych zawiązującemu się w Królestwie Polskiem Towarzystwu rolniczemu, przywilejów.

w Warszawie d. 27 Stycznia (8 Lutego)
1858 r.

Dyrektor Główny Prezydujący
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

Министръ Статсъ Секретарь въ отзывѣ отъ 16 (28) Ноября 1857 года, за №. 3374, уведомилъ Намѣсника Царства, что Государь Императоръ удостоивъ Высочайшимъ утвержденіемъ проектъ Устава Земледельческаго Общества въ Царствѣ Польскомъ, вмѣстѣ съ тѣмъ соизволилъ изъяснить учредителямъ сего Общества, еще перваго въ Царствѣ по этой отрасли промышленности, Монаршее благоволеніе, за столь полезное предпріятіе, оставаясь въ полной увѣренности, что Общество это своею заботливостію и результатами дѣйствій, будетъ болѣе и болѣе приобрѣтать права на признательность къ нему Правительства и соотечественниковъ; въ поощреніе же таковыхъ дѣйствій, равно въ развитіе пункта 2) 2-о § означеннаго Устава, Его Императорскому Величеству благоугодно было, по примѣру правъ, присвоенныхъ нѣкоторымъ въ Имперіи Обществамъ Сельскаго хозяйства, предоставить и учреждаемому въ Царствѣ Обществу: выдавать по усмотрѣнію его похвальные листы, назначать денежные преміи и медали, не только

Minister Sekretarz Stanu w odezwie swej z d. 16 (28) Listopada 1857 r. Nro. 3,374 oznajmił Namiestnikowi Królestwa, że Najjaśniejszy Pan zatwierdziwszy przedstawiony Sobie projekt Ustawy Towarzystwa Rolniczego w Królestwie Polskiem, raczył oświadczyć założycielom tego Towarzystwa, pierwszego w tej gałęzi przemysłu, Monarsze zadowolenie za tak pożyteczne przedsięwzięcie, w tem pełnem przekonaniu, iż rzeczzone Towarzystwo przez swoje usiłowania i rezultaty działań, będzie coraz więcej nabywało prawa do wdzięczności Rządu i współziomków; dla zachęcenia zaś do takowych działań, oraz w rozwinięciu punktu d, § 2 wspomnianej Ustawy Jego Cesarskiej Mości podobało się na wzór praw służących niektórym z Towarzystw Rolniczych Cesarstwa, nadać i zawiązującemu się w Królestwie Towarzystwu, prawo udzielania, według swego uznania, listów pochwalnych przeznaczania pieniężnych premii i medali, nie tylko za rozprawy, pożyteczne wynalazki i ich do kraju zastosowanie, ale także, w nagrodę osób, które się przyczyniły do rozwiązania gospodarskich za-

за сочиненія, полезныя открытія и приспособленіе оныхъ къ краю, но также въ награду лицамъ, содѣйствовавшимъ разрѣшенію какихъ либо хозяйственныхъ вопросовъ, или отличающимся на поприщѣ сельскаго хозяйства; а сверхъ того, Общество сіе будетъ имѣть право ходатайствовать предъ Правительствомъ о поощреніи наиболее отличившихся почетными наградами.

Комитету Общества Его Императорское Величество предоставляет также имѣть двѣ печати: одну для печатанія корреспонденціи, а другую, большаго размѣра, для приложенія къ дипломамъ, объ съ такими изображеніемъ, девизомъ и надписью, какія Намѣстникъ Царства изволить признать соотвѣственными.

даñ, lub odznaczających się w zawodzie gospodarstwa wiejskiego, a nadto Towarzystwu służyć będzie prawo przedstawiania do Rządu o zachęcenie najwięcej odznaczających się przez udzielanie im nagród honorowych.

Komitetowi Towarzystwa Jego Cesarska Mość pozwala także używać dwóch pieczęci, jednej dla pieczętowania Korrespondencyi, a drugiej większej dla przyładania na Dýplomach, z takim wizerunkiem, dewizą i napisem, jakie Namiestnik Królestwa za właściwe uznaje.

w Warszawie dnia 17 (29) Stycznia 1858 roku.

Rzeczywisty Radca Stanu (podp.) *J. Karnicki.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

По Указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Для успѣшнѣйшаго развитія и усовершенствованія сельскаго хозяйства въ Царствѣ Польскомъ, посредствомъ возбужденія соревнованія въ трудолюбіи и полезныхъ предприятий, могущихъ улучшить оное, Совѣтъ Управленія по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и съ Высочайшаго соизволенія Его Императорско-Царскаго Величества, постановилъ и постановляетъ:

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W zamiarze skuteczniejszego rozwinięcia i ulepszenia gospodarstwa wiejskiego w Królestwie Polskiem, przez obudzenie współzawodnictwa w pracy i użytecznych przedsięwzięciach, mogących podnieść toż gospodarstwo, Rada Administracyjna, na przedstawienie Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, i z Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości upoważnienia, postanowiła i stanowi:

Ст. 1. Учреждается въ Царствѣ Польскомъ выставка произведеній и издѣлій сельскаго хозяйства и всякаго рода домашняго скота.

Ст. 2. Выставка эта производится будетъ ежегодно въ г. Ловичѣ, вмѣстѣ съ существующею тамъ главною ярмаркою, начинающеюся 9 (21) Сентября, и продолжаться будетъ восемь дней.

Ст. 3. Выставка сельскихъ произведеній имѣетъ цѣлю усовершенствованіе сельскаго хозяйства въ разныхъ его отрасляхъ, составляющихъ вообще сельскую промышленность, улучшение ховли домашняго скота, и приготовления свойственныхъ земледѣлю сырыхъ матеріаловъ на фабричныя, ремесленныя и другія потребности, а равно усовершенствованіе домашнихъ издѣлій крестьянъ.

Въ особенности же принимаемы будутъ на помянутую выставку: землемѣльческія произведенія, къ коимъ принадлежатъ всѣ роды воздѣлываемыхъ въ полѣ хлѣбныхъ, кормовыхъ, овощныхъ, масличныхъ, волокнистыхъ, лекарственныхъ, красильныхъ и другихъ мануфактурныхъ и торговыхъ растений; сырые

Art. 1. Ustanawia się w Królestwie Polskiem wystawa plodów i wyrobów gospodarstwa wiejskiego, tudzież zwierząt domowych wszelkiego rodzaju.

Art. 2. Wystawa ta odbywać się będzie corocznie w mieście Łowiczu, jednocześnie z istniejącym tamże jarmarkiem walnym, rozpoczynającym się w d. 9 (21) Września i trwać ma dni ośm.

Art. 3. Celem wystawy plodów rolniczych ma być podniesienie gospodarstwa wiejskiego w różnych jego gałęziach, ogół wiejskiego przemysłu składających, tudzież postęp w hodowli zwierząt domowych i w przyrządzaniu właściwych rolnictwu materyałów surowych, na użytek fabryk, rzemiosł i innych potrzeb, oraz udoskonalenie domowego rękodzielnictwa włóścian.

W szczególności zaś przyjmowane będą na wystawę rzeczona: produkcye rolnictwa, do których należą wszelkiego rodzaju uprawiane w polu rośliny, wydające zboże, karm, warzywa, oleje, włókna, rośliny aptekarskie, farbiarskie i inne w rękodzielactwach i handlu używane materyały surowe do użytku fabryk i rzemiosł, pro-

матеріалы на потребности фабрикъ и ремесль, произведенія садоводства, цвѣтоводства, огородничества, пчеловодства; произведенія сельской промышленности и сельскихъ ремесль, строевые матеріалы и произведенія ископаемыхъ, земледѣльческія и хозяйственныя орудія, машины и снаряды, планы и модели сельско-хозяйственныхъ построекъ; наконецъ доморощенныя рабочія лошади и скоть, молочныя коровы, быки племянные и скоть кормный, а равно овцы, свиньи и домашняя птица.

Ст. 4. Къ участию въ выставкѣ сельскихъ произведеній допускаются жители всехъ сословій, а равно все заведенія земледѣльческія и выдѣлывающія предметы къ сельскому хозяйству относящіяся.

Ст. 5. Руководство выставкою поручается каждый разъ особому временному Комитету, учреждаемому подъ предсѣдательствомъ Варшавскаго Гражданскаго Губернатора, изъ Предводителя дворянства этой Губерніи, Директора Института сельскаго Хозяйства, Начальника Ловичскаго Уѣзда, и лицъ назначаемыхъ каждый разъ Правительственною Ком-

дукею садоніетва, квіеціарства, огродніетва, псчозолніетва, једвабніетва і леѕніетва, продукею вїејского прземыслу, ораз вїејскихъ рземіосл, матерыаły budowlane, przedmioty kopalne, maszyny і narzędzia rolnicze і gospodarcze, plany і modele wїeјsko-gospodarskich budowl, і wreszcie, konie і bydło robocze własnego chowu, krowy doјne, buhaje stadne і bydło na wykarm hodowane, tudzież owce, ѕwіnie і ptastwo.

Art. 4. Do udziału w wystawie plodów gospodarstwa wiejskiego, dopuszczają się mieszkańcy wszelkich klas, tudzież wszelkie zakłady rolnicze і przedmiotów gospodarstwa wiejskiego dotyczące.

Art. 5. Kierunek wystawy porucza się ustanowić się mającemu, każdą razą oddzielnemu czasowemu Komitetowi, złożonemu pod przewodnictwem Gubernatora Cywilnego Warszawskiego, z Marszałka Szlachty tejże Gubernii, Dyrektora Instytutu gospodarstwa wiejskiego, Naczelnika Powiatu Łowickiego, tudzież osób przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych і

мисією Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, въ числѣ коихъ должны быть два помѣщика извѣстные въ краѣ какъ хорошіе сельскіе хозяева. Комитетъ для предварительныхъ распоряженій по приглашенію своего Предсѣдателя собирается заблаговременно въ г. Варшавѣ, а за 5 дней до открытія выставки, отправляется на мѣсто оной въ городъ Ловичъ.

Ст. 6. Къ занятіямъ Комитета принадлежить:

- a) принятіе мѣръ для внутренняго устройства выставки;
- b) составленіе пригласительныхъ циркуляровъ къ участию въ выставкѣ;
- c) пріемъ и возвращеніе предметовъ представляемыхъ на выставку;
- d) распоряженія во время выставки;
- e) распоряженіе суммою, ассигнованною на расходы по выставкѣ, и отчетность по оной;
- e) присужденіе наградъ соревнователямъ за представленные предметы;
- ж) составленіе подробнаго описанія выставки.

Duchownych na każdy raz wyznaczanych, w liczbie których winni się znajdować dwaj obywatele ziemscy, znani w kraju jako wzorowi gospodarze wiejscy. Komitet dla przygotowawczych rozporządzeń, zbiera się wezwsniej w m. Warszawie, na wezwanie Prezydującego swego, a na dni 5 przed otwarciem wystawy, udaje się na miejsce onej do miasta Łowicza.

Art. 6. Do zatrudnień Komitetu należy:

- a) przedsiębranie środków dotyczących wewnętrznego urządzenia wystawy;
- b) ułożenie okólników do przyjęcia udziału w wystawie zachęcających;
- c) odbiór i wydawanie przedmiotów na wystawę przedstawionych;
- d) zarząd wystawą w czasie jej trwania;
- e) szafunek funduszu przeznaczonego na wydatki odnoszące się do wystawy i wyrachowanie się z onego;
- f) przysądzenie nagród współzawodniczącym za przedstawione przedmioty;
- g) ułożenie szczegółowego opisu wystawy.

Ст. 7. Комитетъ выставки приглашаетъ, по своему усмотрѣнію, въ качествѣ экспертовъ постороннихъ лицъ всякаго сословія, свѣдущихъ въ сельскомъ хозяйствѣ, или въ какой либо отрасли сельско-хозяйственныхъ производствъ, для опредѣленія качества, достоинства и цѣнности представленныхъ на выставку произведеній.

Ст. 8. Участвующимъ въ выставкѣ, самое представленіе ихъ произведеній будетъ уже для нихъ поощреніемъ, а сверхъ того учреждаются еще и награды, выдаваемыя за лучшія произведенія.

Ст. 9. Награды эти состоятъ изъ медалей золотыхъ и серебрянныхъ, сіи послѣднія будутъ большаго и малаго размѣровъ; изъ денежныхъ премій, похвальныхъ листовъ и подарковъ вещами.

На каждую выставку назначается двѣ золотыя, четыре серебрянныхъ большаго, и десять малаго размѣра медалей.

Имена удостоиваемыхъ ими лицъ, должны быть вырѣзаны на сихъ медаляхъ.

Ст. 10. Медали и похвальные листы доставляетъ Комитету Правительственная Ком-

Art. 7. Komitet wystawy, wedle swego uznania, zaprasza w charakterze znawców osoby postronne wszelkiego stanu, obeznane z gospodarstwem wiejskiem, lub z jakąkolwiek bądź gałęzią produkeyi onego, dla ocenienia gatunku, przymiotów i wartości przedstawionych na wystawę przedmiotów.

Art. 8. Dla ubiegających się na wystawach, publiczne okazanie ich plodów należeć będzie do środków zachęty; prócz tego zaś, ustanawiają się jeszcze i nagrody udzielane za celniejsze przedmioty.

Art. 9. Nagrody te składać się będą: z medali złotych i srebrnych, z których ostatnie będą wielkie i małe, z piędźnych premiów, listów pochwalnych i подарункów w przedmiotach.

Na każdą wystawę przeznaczają się dwa medale złote, cztery srebrne wielkie i dziesięć małych.

Nazwiska osób wynagradzanych medalami, winny być na nich wyręte.

Art. 10. Medale i listy pochwalne dostarczy Komitetowi, Kommissya Rządowa Spraw We-

мисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, а предметы на подарки вещами приобрѣтаетъ Комитетъ изъ числа произведеній представляемыхъ на выставку, на счетъ суммы ассигнуемой на расходы по оной, изъ этой же суммы назначаются Комитетомъ и денежные преміи.

Ст. 11. Независимо отъ помянутыхъ наградъ, Правительственная Коммисія, по ходатайству Комитета, будетъ представлять установленнымъ порядкомъ Намѣстнику Царскому о удостоеніи болѣе замѣчательныхъ экспонентовъ особыхъ наградъ, жалуемыхъ по Высочайшему благоусмотрѣнію.

Ст. 12. Земскимъ владѣльцамъ и другимъ лицамъ, состояющимъ на выставкахъ, предоставляется указывать имена крестьянъ, дворовыхъ людей и другихъ лицъ, принимавшихъ участіе въ произведеніи, или доведеніи до надлежащаго совершенства выставленнаго предмета, для опредѣленія достоинства онаго и права ихъ на соотвѣтственную награду.

Ст. 13. Сверхъ наградъ, назначаеваемыхъ Правительствомъ, предоставляется также и част-

внутреннихъ и Духовныхъ, а предметы на подарки нabywa Комитетъ зъ liczby przedstawianych на wystawę kosztemъ funduszu wyznaczonego на wydatki dotyczące wystawy. Z tegoż funduszu wyznacza Комитетъ і premia pieniężne.

Art. 11. Niezależnie od powyższychъ nagród, Kommissya Rządowa, na wstawienie się Komitetu mocną będzie przedstawiać Namiestnikowi Królewskiemu, w drodze przepisami wskazanej, bardziej odznaczających się wystawców do szczególnychъ nagródъ udzielanychъ z Najwyższego uznania.

Art. 12. Właścicielomъ ziemskimъ і innymъ osobomъ, ubiegającymъ się z предметами swemi на wystawach, pozostawia się prawo wymieniać nazwiska włościan, ludzi dworskich і inne osoby, które miały udziałъ w produkeyi, lub doprowadzeniu do należytej dobroci wystawionego przedmiotu, а to celemъ ocenienia wartości tegoż przedmiotu і tytułu ichъ do odpowiedniej nagrody.

Art. 13. Oprócz nagródъ przeznaczanychъ ze strony Rządu, wolno jest równie osobomъ prywatnymъ otrzymywać nagrody.

нымъ лицамъ, ревнующимъ о пользѣ края, доставлять въ распоряженіе Комитета преміи и подарки вещами изъ собственныхъ средствъ, съ обозначеніемъ за какіе именно предметы награды должны быть выданы.

Ст. 14. Къ опредѣленію достоинства нѣкоторыхъ предметовъ, въ особенности же рабочихъ лошадей и скота, а равно земледѣльческихъ орудій, открывается во время выставки состязаніе; на сей конецъ назначаются Комитетомъ Коммисары которые обязаны предварительно, по соображеніи мѣстныхъ обстоятельствъ, составить для таковыхъ состязаній подробныя условія. Условія эти по утверженіи ихъ Комитетомъ, объявляются ко всеобщему свѣдѣнію до открытія выставки.

Ст. 15. Лица желающія принять участіе въ состязаніи, объявляютъ о томъ Комитету за два дня до открытія состязанія.

Ст. 16. Сверхъ наградъ присуждаемыхъ Комитетомъ лицамъ отличавшимся въ состязаніи, о которомъ сказано въ статьяхъ 14 и 15, не запрещается сельскимъ хозяйствамъ держать пари междусобою.

ватным, горливым о добро краю, nadsyłać do dyspozyi Komitetu z własnych zasobów, premia pieniężne i podarunki w przedmiotach, z oznaczeniem, za jakie mianowicie objekta, nagrody te, mają być udzielane.

Art. 14. Dla ocenienia zalet niektórych przedmiotów, mianowicie koni roboczych i bydła, oraz narzędzi rolniczych, ustanawia się w czasie wystawy współzawodnictwo. W tym celu wyznaczają się przez Komitet Kommissarze, których obowiązkiem jest, po poprzednim rozważeniu miejscowych okoliczności, ułożyć do takowego współubiegania się szczegółowe warunki. Warunki te, po zatwierdzeniu ich przez Komitet, podają się do wiadomości publicznej przed otwarciem wystawy.

Art. 15. Osoby pragnące wziąć udział w współzawodnictwie, zawiadamiają o tém Komitet na dwa dni przed otwarciem współubiegania się.

Art. 16. Oprócz nagród przysądżanych przez Komitet, tym, którzy się odznaczą w współzawodnictwie, o którym powiedziano w art. 14 i 15 niezabrania się gospodarzom wiejskim, wchodzić w zakłady między sobą.

Ст. 17. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено в Дневникъ Законовъ, а равно дальнѣйше развитие онаго, поручается Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 3 (15) Декабря 1857 года.

Art. 17. O wykonaniu niniejszego postanowienia, które ma być umieszczone w Dzienniku Praw, a także dalsze rozwinięcie onego, powierza się Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 17. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, jak niemniej dalsze rozwinięcie onego, porucza się Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 17. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, jak niemniej dalsze rozwinięcie onego, porucza się Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 3 (15) Grudnia 1857 roku.

Namiestnik Jenerał - Adjutant
(podpisano) *Xiąże Gorczakow.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Tajny Radea	Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i>
	<i>Zgodno z oryginałem:</i>
(podp.) <i>Muchanów.</i>	Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i>

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radea, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radea Kollegjalny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 21 Lutego (5 Marca) 1858 r.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.
Советъ Управленія Царства.

Признавъ, что дозволеніе возводить въ городъ Варшавъ, новыя деревянныя дома въ частяхъ города, прилегающихъ къ Городскому валу, до нынѣ малозастроенныхъ, — можетъ имѣть вліяніе на увеличеніе удобныхъ и дешевыхъ помѣщеній для незажиточнаго класса жителей, Советъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и, съ Высочайшаго соизволенія Его Императорско-Царскаго Величества, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Дозволеніе возводить новыя деревянные дома и вскакто бы то ни было строения въ старинныхъ въ городѣ Варшавѣ, въ частяхъ города, прилегающихъ къ Городскому валу, до нынѣ малозастроенныхъ, — можетъ имѣть вліяніе на увеличеніе удобныхъ и дешевыхъ помѣщеній для незажиточнаго класса жителей, Советъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и, съ Высочайшаго соизволенія Его Императорско-Царскаго Величества, постановилъ и постановляетъ:

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy, że dozwoleńie stawiania nowych domów drewnianych, w okolicy podokopowej miasta Warszawy dotąd mało zabudowanej wpłynąć może na zwiększenie liczby dogodnych i tańszych pomieszek dla mniej zamożnej ludności, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i z Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, upoważnienia, postanowiła i ustanowi:

Ст. 1. Дозволяется возводить жилые деревянные дома и всякаго рода деревянные строения на слѣдующихъ въ чертъ городского вала, улицахъ:

на *Хмельной*, отъ улицы Жельзной, до вала;

на *Твердой*, отъ улицы Жельзной, до улицы Видока;

на *Панской*, начиная отъ улицы Жельзной, до городского вала;

на *Простой*, отъ улицы Жельзной, до вала; на всей улицы *Луцкой*;

на *Гржибовской*, отъ улицы Жельзной, до вала;

на *Крохмальной*, отъ улицы Жельзной, до вала;

на всей улицѣ *Вроньей*;

на *Огородной*, отъ улицы Жельзной, до вала;

на *Лешнѣ*, отъ улицы Жельзной, до вала;

на всей улицѣ *Житной*;

на всей улицѣ *Качей*;

на всей улицѣ *Вольность*;

на *Новолипкахъ*, отъ улицы Смочей, до улицы *Вольность*;

Art. 1. Wznoszenie drewnianych domów mieszkalnych jako też wszelkich zabudowań gospodarskich, dozwołonem zostaje w obrębie okopowym miasta Warszawy przy ulicach następujących:

Chmielnej w przestrzeni od ulicy *Żelaznej* do okopów;

Twardej od ulicy *Żelaznej* do ulicy *Widok*;

Pańskiej od *Żelaznej* do okopów;

Prostej od *Żelaznej* do okopów;

Łuckiej całej;

Grzybowskiej od *Żelaznej* do okopów;

Krochmalnej od *Żelaznej* do okopów;

Wroniej całej;

Ogrodowej od *Żelaznej* do okopów;

Leszno od *Żelaznej* do okopów;

Żytniej całej;

Kaczej całej;

Wolność całej;

Smoczěj całej;

Nowolipki od *Smoczēj* do ulicy *Wolność*;

на *Дзельной*, отъ улицы Смочей, до вала;

на *Павей*, отъ улицы Смочей, до вала;

на *Геньсей*, отъ улицы Смочей, до вала;

Далье, отъ Геньсей улицы на томъ про-
странствѣ, прилегающемъ къ городскому ва-
лу, которое заключается между Волынскими
Казармами и улицею Дзикою, до Повонков-
ской Заставы, за исключеніемъ однакожь ли-
цевой стороны улицы Дзикою.

Дозволяется также строить деревянные до-
мы около городского вала на протяженіи ме-
жду Мокотовскою и Іерусалимскою заставами,
а именно: начиная отъ мѣста соединенія ули-
цы Нововойской съ городскимъ валомъ у мѣ-
стности подъ No 1754, далье, по боковой
сторонѣ мѣстности подъ No 1753 лит. *a, b, c*,
до того мѣста, гдѣ сходятся улицы Кошкики
и Пенкная; а оттуда паралельно отъ улицы
Великой, до улицы Новогородской и отъ Но-
вгородской вдоль до вала, на самыхъ же ули-
цахъ Великой и Новогородской, деревянные
дома возводимы быть не могутъ.

Ст. 2. Мѣстности находящіяся на углу двухъ
улицъ, изъ коихъ на одной дозволяется, а на
другой не дозволяется возводить новые де-
ревянные дома, почитаются принадлежащими

Дzielnej od Smoczej do okopów;

Pawiej od Smoczej do okopów;

Gesiej od Smoczej do okopów;

Następnie na tej podokopowej części miasta,
która zawarta jest ulicą Gesią, Koszarami Wo-
łyńskimi i ulicą Dziką aż do rogatek Poważ-
kowskich, wyjąwszy wszakże frontu ulicy
Dzikiej.

Nadto dozwoionem zostaje wznoszenie zabu-
dowań drewnianych na przestrzeni podokopo-
wej między rogatkami Mokotowskiemi a Jerozo-
limskimi, a mianowicie: poczynając od zet-
knięcia się ulicy Nowowiejskiej z wałem miej-
skim przy possessyi Nro. 1754, następnie idąc
wzdłuż boku possessyi Nro. 1753 lit. *a, b, c*,
do zejścia się ulicy Koszyki z Piękną, a odtąd
równolegle od ulicy Wielkiej aż do ulicy No-
wogrodzkiej, i dalej wzdłuż tejże ulicy aż
do okopów.

Wszakże ulice: Wielka i Nowogrodzka uwa-
żać się mają za wyłączne od stawiania przy
nich domów drewnianych.

Art. 2. Possessje narożne przy dwóch uli-
cach z których przy jednej wolno, a przy drugiej
nie wolno budować nowych domów drewnia-
nych, uważane być mają za należące do ulic,

къ тѣмъ улицамъ, на коихъ воспрещено строить деревянные дома.

Ст. 3. На улицахъ и мѣстностяхъ поименованныхъ въ 1-ой статьѣ сего постановленія, жилые деревянные дома и деревянные хозяйственные строения, могутъ быть возводимы не иначе, какъ сообразуясь въ точности съ подробною инструкцію, которую на предметъ этотъ Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ издаетъ на основаніи правилъ строительной Полиціи, утвержденныхъ для городовъ Царства Польскаго, постановленіемъ Царскаго Намѣстника 30 Сентября 1820 года.

Ст. 4. Планы на вновь возводимые въ дозволенныхъ настоящимъ постановленіемъ мѣстахъ деревянные жилые дома, какъ лицевые такъ и не лицевые и на строения для промышленныхъ заведеній, утверждаетъ Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, на всѣ же не лицевыя хозяйственные строения, Варшавскій городской Магістратъ.

Ст. 5. Условія, заключающіяся въ пунктахъ *a, b, c, d*, 1-ой Статьи постановленія Совѣта Управленія 18 (30) Іюня 1847 года, не имѣютъ уже обязательной силы въ отношеніи къ

przy których nie wolno stawiać domów drewnianych.

Art. 3. W ulicach i okolicy miasta wyszczególnionych w Artykule 1-ym niniejszego postanowienia, domy mieszkalne jako też i inne zabudowania gospodarskie drewniane, wznoszone być mogą nie inaczej, jak tylko w ściślejszym zastosowaniu się do szczegółowej Instrukcyi jaką w tej mierze wyda Komisya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na zasadach przepisów Policji budowniczej dla miast Królestwa Polskiego, postanowieniem Namiestnika Królestwa pod dniem 30 Września 1820 roku zatwierdzonych.

Art. 4. Plany Konstrukcyjne na nowe domy drewniane mieszkalne tak frontowe jak nefrontowe oraz na budowle mieszczące w sobie zakłady przemysłowe, gdzie budowa takowych niniejszem jest dozwolona, zatwierdzać będzie Komisya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na wszelkie zaś budowle gospodarskie niefrontowe Magistrat miasta Warszawy.

Art. 5. Zastrzeżenia objęte ustępami *a, b, c, d*, artykułu 1-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 18 (30) Czerwca 1847 r. przestaje obowiązywać co do okolic miasta

городскимъ мѣстностямъ, поименованнымъ въ первой статьѣ настоящаго постановленія.

Ст. 6. Исполненіе сего постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 27 Декабря (8 Января) 1857/8 года.

wymienionych w artykule 1-ym obecnego postanowienia.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw zamieszczonemu ma, porucza się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych porucza.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1857/8 r.

Namiestnik Jeneral - Adjutant
(podp.) *Xizje Gorczakow.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Tajny Radca, (podp.) <i>Muchanów.</i>	Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i> <i>Zgodno z oryginałem:</i> Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i>
---	---

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 5 (17) Maja 1858 r.

wymienionych w artykule I-ym obecnego po-
 stanowienia
 Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowie-
 nia które w Dzienniku Praw zamieszczonym
 było ma poruczyć się Komisaryj Radzowej Spraw
 Wewnętrznych i Duchownych, horuzarskim
 Dnia 10 w Warszawie na posiedzeniu Rady
 Administracyjnej d. 27 Grudnia (8 Stycznia)
 1858 r.

Namiestnik Ienerał-Adjutant
 (podp.) Józef Gorzałkowski

Dyrektor Główny Przesy- dający w Komisaryj Rad- zowej Spraw Wewnętrz- nych i Duchownych, Tajny Radca (podp.) J. Krawczyński	Sekretarz Stanu (podp.) J. Krawczyński
Sekretarz Stanu (podp.) J. Krawczyński	Dyrektor Główny Przesy- dający w Komisaryj Rad- zowej Spraw Wewnętrz- nych i Duchownych, Tajny Radca (podp.) J. Krawczyński

Na zgodność:

Dyrektor Główny Przesy-
 dający w Komisaryj Radzowej Spraw
 Wewnętrznych i Duchownych, Tajny
 Radca, Senator K. W. Skarbiek
 Dyrektor Kanclerzowski
 Radca Kolegiaty, A. Ornowski

Dnia ogłoszenia dnia 3 (15) Maja 1858 r.

DZIENNIK PRAW

№ 156.

Императора и Государя Великого Князя Цесаревича

~~Лазаря~~

и прора, и прора, и прора.

TOM PIĘCDZIESIĄTY PIERWSZY.

Въ означеніи Высочайшимъ Божіемъ Ко-
 ено повелѣно было ввѣстити въ Император-
 ственномъ о подданныхъ Императора, согласно
 съ постановленіемъ Государственнаго Рад-
 зовскаго Кольца, доводите это повелѣніе къ
 и всѣмъ подлежащимъ и обличеніемъ, въ
 означеніи, въ отношеніи, подлежащихъ
 тивностей, кои должны быть напечатаны

DZIENNIK PRAW

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

ТОМ ПЕРВОУЧАСТНИКОВ
Советъ Управления Царства.

Въ исполненіе Высочайшей Воли, ко-
ею повельно было введенныя въ Царствъ
правила о подводахъ для войскъ, согласить
съ постановленіями существующими въ Им-
періи, сколько позволять это положеніе края
и мѣстныхъ учрежденія и обыкновенія, въ
особенности же относительно усоразмѣренія
тяжестей, кои должны быть накладываемы

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go

Cesarza Wszzech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu Najwyższej Woli aby
przepisy o dostawie podwód dla wojska w Kró-
lestwie zastosować do przepisów Cesarstwa,
o ile to da się pogodzić z położeniem kraju,
miejscowymi urządzeniami i zwyczajami,
a szczególnie też pod względem uproporcjono-
wania wagi ładunku jakie podwoły dla wojska
dostarczane zabierać powinny, Rada Admini-

на доставляемыя для войскъ подводы, Советъ Управленія, разсмотрѣвъ представленіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и мнѣніе по сему предмету Начальника Главнаго Штаба 1-ой Арміи съ Высочайшаго Его Императорско-Царскаго Величества соизволенія, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Составленная Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, обще съ Начальникомъ Главнаго Штаба 1-ой Арміи и у сего прилагаемая: „Правила для взиманія войсками обывательскихъ подводъ въ Царствѣ Польскомъ“ симъ утверждаются.

Ст. 2. Правила эти, имѣющія обязательную силу, какъ для военныхъ, такъ и для гражданскихъ властей въ Царствѣ Польскомъ, должны быть введены въ дѣйствіе съ 19 Іюня (1 Іюля) с. г.

Ст. 3. Со дня введенія сихъ правилъ въ дѣйствіе, существующія нынѣ правила и распоряженія о подводахъ для войскъ въ Царствѣ Польскомъ, перестаютъ быть обязательными.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго постановленія которае вмѣстѣ съ приложенными къ оному

stracyjna Królestwa, po rozważeniu przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, tudzież wniosków Naczelnika Sztabu Głównego 1-ej Armii, z Najwyższego upoważnienia Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Zatwierdzić, jakoż niniejszem zatwierdza, ułożone przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych łącznie z Naczelnikiem Sztabu Głównego 1-ej Armii i tu dołączone: „Przepisy o dostawie podwód obywatelskich dla wojska w Królestwie Polskiem.“

Art. 2. Przepisy takowe, obowiązujące zarazem Władze Wojskowe jako też i Cywilne w Królestwie, wprowadzone być mają w wykonanie od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b.

Art. 3. Istniejące dotąd przepisy i rozporządzenia w przedmiocie dostawy podwód dla wojska w Królestwie Polskiem, z dniem wprowadzenia w wykonanie nowych przepisów, przestają być obowiązującymi.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które wraz z dołączonemi doń przepisami

правилами должно быть внесено въ Дневникъ
Законовъ, возлагается на Правительственную
Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.
Состоялось въ Варшавѣ, въ заседание Со-
вета Управления, 22 Апрѣля (4 Мая) 1858 г.

в Dzienniku Praw ma być zamieszczonem,
porucza się Kommissyi Rządowej Spraw Wew-
nętrzych i Duchownych.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady
Administracyjnej z dnia 22 Kwietnia (4 Maja)
1858 roku.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Xięże Gorczakow.*

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych
i Duchownych, Tajny Radca (podp) *Muchanow.*
Sekretarz Stanu, (podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z oryginałem:

Sekretarz Stanu, *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *Drzewiecki.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1858 r.

1858 roku
 Administracyjnej z dnia 23 kwietnia (Maja)
 Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady
 Duchownych i Duchownych
 pod przewodnictwem Komisarza
 w Dzielnicy Praw na dye kamierozpom.

ПРАВИЛА
ДЛЯ ВЗИМАНІЯ ОБЫВАТЕЛЬ-
СКИХЪ ПОДВОДЪ
ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

1. Общія правила.

§ 1. Подводы въ Царствѣ Польскомъ доставляются жителями Городовъ и Гминъ; въ Городъ же Варшавъ, вмѣсто обывателей, особымъ подрядчикомъ, по контрактамъ, заключаемымъ Варшавскимъ Городовымъ Магистратомъ и утверждаемымъ Правительственною Коммисією Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

1858 roku
 Administracyjnej z dnia 23 kwietnia (Maja)
 Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady
 Duchownych i Duchownych
 pod przewodnictwem Komisarza
 w Dzielnicy Praw na dye kamierozpom.

PRZEPISY
O DOSTAWIE PODWOD OBYWA-
TELSKICH
W KRÓLESTWIE POLSKIM.

1. Określenie ogólne.

§ 1. Podwozy w Królestwie dostawiane są przez mieszkańców miast i gmin; w mieście zaś Warszawie, w zastępstwie mieszkańców, przez ugodzonego entreprenera, za kontraktami przez Magistrat zawieranemi, a przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzanemi.

§ 2. Подводы даются: или для переноса съ одного мѣста въ другое военныхъ тяжестей и аммуниціи, или собственно для воинскихъ чиновъ и другихъ лицъ, имѣющихъ право требовать подводы.

§ 3. Подъ военныя тяжести доставляются подводы пароконныя; въ тѣхъ же мѣстахъ Царства, гдѣ, по обыкновенію, употребляются подводы только одноконныя, и къ онымъ приспособлена упряжь, — могутъ быть доставлены подводы одноконныя, считая двѣ за одну пароконную, какъ въ отношеніи перевозимой ими тяжести, такъ и въ отношеніи слѣдующаго за оныя платежа.

§ 4. Подъ воинскихъ чиновъ и другія лица доставляются подводы или пароконныя или одноконныя, сообразно надобности и мѣстному употребленію, за исключеніемъ случаевъ указанныхъ въ §§ 8, 10 и 12, когда не лзя наряжать одноконныя подводы.

§ 5. Кромъ означенныхъ подводъ, доставляются еще подводы троеконныя, воловыя и на-

§ 2. Подводы доставляемыя быть должны, бѣдъ для перевозки з одного мѣста на другіе цѣзаровъ и реквизиговъ военныхъ, бѣдъ на потребу самыхъ же осовъ военныхъ и иныхъ, мающихъ, на мочу нинѣшнихъ przepisov, право до жаданія подводъ.

§ 3. Под перевозъ цѣзаровъ военныхъ доставляемыя быть должны въ Крѣлствѣ подводы пароконныя; — же заъ находятъ ся оклице, въ которыхъ звычайемъ jest использовать самыхъ только подводъ одноконныхъ, и цаля упряжь jest до tego zastosowana, — въ тыхъ прето мѣсцахъ доставляемыя быть могутъ подводы одноконныя, личаъ двѣ таке подводы за одну пароконную, такъ подъ взглядомъ мающаго ся забраъ цѣзару, жако теъ и подъ взглядомъ оплаты за использование подводъ.

§ 4. Под перевозъ осовъ военныхъ и иныхъ, подводы доставляемыя быть должны бѣдъ пароконныя, бѣдъ одноконныя, стосownie до потребности и звычайовъ мѣсцовыхъ за выключеніемъ выпадковъ, wskazanych нѣже въ §§ 8, 10 и 12, въ которыхъ доставляема одноконныхъ подводъ не може мѣъ мѣсца.

§ 5. Oprócz podwovъ powyższych, доставляються jeszcze подводы trzykonne, czterokonne, nie-

конецъ, вмѣсто подводъ, однѣ только лошади, какъ это объяснено въ отдѣлѣ V-мъ.

II. Кому даются подводы?

§ 6. Полкамъ, Сапернымъ и Стрѣлковымъ баталіонамъ, Артиллерійскимъ батареямъ, паркамъ и другимъ частямъ даются обывательскія подводы и лошади въ томъ числѣ, какое имъ назначено требовать, при передвиженіяхъ, приказами по Арміи и другими разрѣшеніями Главнокомандующаго.

§ 7. Офицеры, командированные на съемку и по другимъ военнымъ занятіямъ, равно офицеры, какого бы они чина ни были, и всѣ вообще воинскіе чины, слѣдующіе по дѣламъ службы, ежели имъ выданы прогоны на подводы, имѣютъ право брать оныя.

(Приказъ по бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 31 Октября 1831 года за N. 561 §§ 2 и 3-ій).

§ 8. Штабъ-Офицерамъ, командируемымъ по дѣламъ службы, за исключеніемъ случаевъ,

мнѣй подводы воловы и врещеіе same коніе w miejsce podwód, jak to wszystko w tytule V jest wyjaśnione.

II. Кому mają być dostarczane podwoły.

§ 6. Pułkom, Bataljonom Saperów i Strzelców celnych, Baterjom i Parkom Artylleryi i innym oddziałom wojska, dostarczane być winny, w czasie przemarszu podwoły i konie w ilości, jaka wskazywana jest w rozkazach do Armii wydawanych i innych upoważnieniach Głównodowodzącego.

§ 7. Oficerowie przeznaczeni do zdejmowania planów i tym podobnych czynności wojskowych, tudzież oficerowie wszelkich stopni i wszyscy w ogóle wojskowi delegowani w interesach służby, gdy im podług przepisów wydany będzie fundusz na najem podwód, mają prawo do żądania onych.

(Rozkaz do Armii Czynnej z d. 31 Października 1831 roku Nr. 561 §§ 2 i 3).

§ 8. Sztabs-officerowie wysyłający się w interesach służby, za wyłączeniem wypadków prze-

объясненныхъ ниже въ §§ 10-мъ и 12-мъ, даются подводы четвероконныя; Оберъ-Офицерамъ и воинскимъ чинамъ, состоящимъ въ Оберъ - Офицерскомъ званіи, каждому одна подвода пароконная.

Но если нѣсколько Оберъ-Офицеровъ слѣдуютъ въ одно и то же мѣсто, тогда полагается одна пароконная подвода на двоихъ, хотябы они имѣли при себѣ и деньщиковъ.

(Тотъ же приказъ, § 5).

§ 9. При слѣдованіи по Царству Польскому командъ, не имѣющихъ штатнаго состава и собственныхъ обозовъ, а также командъ, сопровождаемыхъ этапнымъ порядкомъ, давать подводы подъ больныхъ: командъ до 25 человекъ по одной одноконной; командъ отъ 25 до 50 человекъ по одной пароконной, прибавляя такимъ образомъ для каждаго 25 человекъ по одной одноконной, а для 50 человекъ по одной пароконной. Впрочемъ, еслибы въ командъ до 50 человекъ было не больше одного и двухъ больныхъ, то давать только одну одноконную подводу; ежели 3 и 4 больныхъ, пароконную; ежели 5 и 6, одну пароконную и одну одноконную; ежели 7 и 8, двѣ пароконныя, прибавляя такимъ

widzianych w §§ 10 i 12, otrzymują czterokonne podwozy. Každy zaś Ober-oficer i osoby Zarządu Wojskowego tychże stopni, otrzymują podwozy parokonne.

Lecz w zdarzeniu, gdyby kilku Ober-Oficerów udawało się do jednego miejsca, w ten czas przeznaczają się jedna parokonna podwoza dla dwóch, chociażby mieli z sobą posługaczy.

(Tamże § 5).

§ 9. W czasie przejścia przez Królestwo oddziałów nie stanowiących etatowego składu i niemających własnych rekwizytów (obozów), jako też w przemarszu Komend przez Etapy, należy dostawiać podwozy pod przewóz chorych, w następującym stosunku: Komendzie mającej do 25 ludzi, jedną jednokonną; Komendzie od 25 do 50 ludzi, jedną parokonną i t. d. dodając tym sposobem dla kaźdych 25 ludzi po jednej jednokonnej a dla 50 ludzi po jednej parokonnej podwozie. Zresztą jeżeliby w oddziale mającym do 50 ludzi, było niewięcej nad 1-go i 2-ch chorych, w takim razie dostawiać tylko 1 jednokonną podwoz; dla 3-ch i 4-ch chorych jedną parokonną; dla 5-ciu i 6-ciu jedną parokonną i jedną jednokonną; dla 7-u

образомъ для одного и двухъ большихъ одноконную, а для трехъ и четырехъ пароконную.

Примѣчаніе. Въ мѣстахъ, гдѣ по обыкновению, употребляются только пароконныя подводы, можно доставлять, вмѣсто одноконной, пароконную подводу; но въ семь случаевъ, то есть, когда по правиламъ достаточно было подводы одноконной, плата за пароконную будетъ производима какъ за одноконную подводу.

Въ мѣстахъ же, гдѣ по обыкновению употребляются только одноконныя подводы, можно доставлять, вмѣсто пароконныхъ, одноконныя подводы, считая двѣ за одну пароконную.

(Приказъ по бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 12 Октября 1837 года за N. 196 и Свода военныхъ постановленій част. IV, кн. III, статьи 1732, 1733 и 1734).

§ 10. Во время производства военной переписи и рекрутскаго набора, даются обывательскія подводы Членамъ Конскрипціонныхъ делегаций и рекрутскихъ присутствій, состоящимъ при нихъ Писарямъ, Офицерамъ сихъ же

i 8-u dwie parokonne i t. d., dodajęcym tym sposobem dla jednego i dwóch chorych jednokonną, a dla 3-h i 4-h chorych parokonną podwodę.

Uwaga. W miejscach gdzie zwyczajem jest używać samych tylko parokonných podwod, można dostawiać w miejsce jednokonných parokonne podwody; ale w tym razie, jeżeliby według niniejszych przepisów dostateczną była podwoda jednokonna, opłata za dostawioną parokonną podwodę niszczańską będzie jak za podwodę jednokonną.

W miejscach zaś gdzie zwyczajem jest używać samych tylko jednokonných podwod, można dostawiać zamiast parokonných jednokonne podwody, licząc dwie takie podwody za jedną parokonną.

(Rozkaz do Armii z d. 12 Października 1837 r. Nr. 196 i art. 1732, 1733 i 1734. Ks. III, Cz. IV, Zwodu postanowień Wojskowych.)

§ 10. Podczas odbywania czynności Spisu Wojskowego i naboru rekrutów w Królestwie, dostarczane będą podwody obywatelskie dla Członków Delegacji Spisowych i Urzędów Rekruckich, oraz zostających przy nich pisarzy,

делегаций и рекрутских присутствий, командироваемымъ въ подлежащія мѣста для исполненія обязанностей по рекрутскому набору, и прикомандированнымъ къ военной переписи армейскимъ Офицерамъ, когда они переезжаютъ изъ одного мѣста въ другое.

Подводы въ этихъ случаяхъ полагаются: Штабъ-Офицерамъ троеконныя, Оберъ-Офицерамъ пароконныя, а Гражданскимъ Чиновникамъ: VI класса четырехконныя; VII и VIII классовъ троеконныя; IX и X классовъ пароконныя; Канцелярскимъ же Чиновникамъ и нижшимъ служителямъ, одному и двоимъ, одна пароконная подвода.

(Высочайшій Указъ 1850 года о суточныхъ и путевыхъ деньгахъ и Инструкція Начальникамъ рекрутскихъ партій отъ 21 Октября (2 Ноября) 1853 года § 20).

§ 11. При слѣдованіи партій конскриптовъ, сопровождаемыхъ изъ Узданныхъ городовъ въ мѣста рекрутскаго набора, даются поды заболѣвающихъ конскриптовъ подводы пароконныя или одноконныя въ такомъ самомъ числѣ, какое определено въ § 9; ранномъ

уżyтыхъ до powyższej czynności; niemniej dla Oficerów tej Delegacyi i Urzędów Rekrutckich, którzy udawać się będą do miejsc właściwych dla załatwienia czynności naboru rekrutów; również dla Oficerów z Armii, Komenderowanych do czynności Spisu wojskowego, a translokowanych z jednych miejsc do drugich.

Przy takowej czynności dostarczają się podwody: Sztab oficerom, trzykonne; Ober-officerom parokonne; Urzędnikom zaś Cywilnym: Klasy VI czterokonne, klasy VII i VIII trzykonne; klasy IX i X parokonne. Oficjalistom i niższej służbie, jeżeli wysyłani są pojedynczo, parokonne; a jeżeli łącznie we dwóch, obudwom jedna parokonna.

(Ukaz z r. 1850 o dyetach i kosztach podróży i Instrukcja dla Naczelników partyi Rekrutckich z d. 21 Października (2 Listopada) 1853 roku § 20).

§ 11. Podczas transportu z miast Powiatowych do miejsc naboru rekrutów, spisowych na zaciąg powołanych, dostarczane być winny podwody dla chorych spisowych, bądź parokonne, bądź jednokonne, w tym samym jak wyżej określono w § 9 stosunku; nadto zaś

но полагаются подводы для одного или двухъ Чиновниковъ при каждой изъ сихъ партій (1).

(Постановленіе Совѣта Управленія отъ 23 Марта (4 Апрѣля) 1837 года, N. 3061)

§ 12. Во время слѣдованія рекрутскихъ партій изъ Царства въ Имперію, даются подводы:

a) Партіоннымъ Начальникамъ Штабъ-Офицераго чина, троеконныя, а Оберъ-Офицерамъ пароконныя, до сдаточнаго пункта партіи, или до границы Царства и обратно.

б) Медикамъ при партіяхъ троеконныя или пароконныя подводы, смотря по званію и чину, то есть: Штабъ - Лекарямъ и Докторамъ и Лекарямъ состоящимъ въ Штабъ-Офицерскихъ чинахъ, троеконныя, а Лекарямъ въ чинахъ ниже Коллежскаго Ассесора пароконныя, также до сдаточнаго пункта партіи или до границы Царства и обратно.

в) Унтеръ-Офицерамъ посылаемымъ впередъ для занятія квартиръ, по одной пароконной подводѣ каждому, но только до сдаточнаго пункта или до границы Царства.

(1) Чиновникамъ сими назначаются въ этихъ случаяхъ суточные деньги, изъ коихъ и должны они платить за взимаемыя ими подводы.

уділять należy podwoy jednemu lub dwomъ Urzędnikomъ przy każdymъ oddziale wzmiankowanychъ spisowych. (1)

(Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1837 r. Nr. 3061).

§ 12. Podczas transportu partyj rekruckich z Królestwa do Cesarstwa, dostarczane być winny podwoy:

a) Naczelnikomъ partyj w stopniu Sztab-officerskimъ trzykonne, zaś w stopniu Ober-officerskimъ parokonne, a to aż do punktu zbornego lub do granicy Królestwa i na powrót.

b) Lekarzomъ przy partyjachъ, trzykonne lub parokonne stosownie do ichъ stopni, to jest: Sztab-Lekarzomъ i Doktoromъ i Lekarzomъ, w stopniu Sztab-officerskimъ trzykonne, — a Lekarzomъ w stopniu niższymъ od Assessora Kollegialnego, parokonne, również do punktu zdania partyj lub do granicy Królestwa i na powrót.

в) Pod-officeromъ wysyłanymъ naprzódъ dla rozpisania kwater, każdemu po jednej parokonnej podwodzie, lecz tylko do punktu zbornego lub do granicy Królestwa.

(1) Urzędnikomъ tymъ wyznaczane są w takichъ razachъ dyety, z którychъ powinni płacić za podwoy przezъ siebie.

2) Подъ больныхъ рекрутъ, — въ такомъ же числѣ, какъ сказано въ § 9.

А) Подъ больныхъ нижнихъ чиновъ въ командахъ конвоирующихъ рекрутскія партіи, — сообразно указанному въ § 9 правилу, до сдаточнаго пункта партіи, или до границы Царства и обратно до мѣста расположенія полка, къ коему принадлежитъ команда.

(Наставленіе партіоннымъ Начальникамъ отъ 21 Октября (2 Ноября) 1853 года, §§ 20 и 156.)

§ 13. Полагаются также подводы въ количествѣ, указанномъ § 9 настоящихъ правилъ:

a) Увѣчнымъ и получившимъ тяжкія болѣзни нижнимъ чинамъ, переданнымъ изъ военной службы въ вѣдѣніе Гражданскаго Начальства.

b) Солдаткамъ и ихъ дѣтямъ, по смерти мужей своихъ возвращающимся, чрезъ посредство гражданскихъ властей, съ дѣтьми или безъ дѣтей, въ мѣста первоначальнаго ихъ жительства.

a) Безсрочно-отпускнымъ чинамъ, которые по тяжкой болѣзни, не въ состояніи слѣдо-

d) Pod przewóz chorych rekrutów w tym samym stosunku jak w § 9 określono.

e) Pod przewóz chorych żołnierzy z Komend przeznaczonych do konwoju partyj rekruckich, w stosunku, jaki w § 9 oznaczono, na przestrzeń do punktu zbornego lub do granicy Królestwa i na powrót do miejsca konsystencyi pułku, do którego komenda należy.

(Instrukcyja dla Naczelników partyj rekruckich z d. 21 Października (2 Listopada) 1853 r. §§ 20 i 156.)

§ 13. Podwozy obywatelskie również dostarczane być winny w stosunku § 9 określonym:

a) dla żołnierzy kalectwem dotkniętych lub ciężko chorych z wojska uwolnionych i Władzom Cywilnym zdawanych.

b) dla żon żołnierskich samych i z dziećmi, które po śmierci mężów zwracają się same lub z dziećmi do miejsca pierwotnego ich zamieszkania przez pośrednictwo Władz Cywilnych.

c) dla żołnierzy nieograniczenie urlopowanych, którzy dla ciężkiej słabości nie mogą

вать пѣшкомъ въ избранныя ими для жительства мѣста.

Поименованнымъ въ пунктахъ *a, б и в*, людемъ даются подводы во всякое время, коль скоро, при передачѣ ихъ въ вѣдѣніе Гражданскаго Начальства, поступить на подводы для нихъ требованіе отъ Военныхъ Начальниковъ Губерній, Комендантовъ городовъ, либо Этапныхъ Начальниковъ, или, если Гражданское Начальство, въ вѣдѣніе коего люди эти поступаютъ, найдетъ, что подводы для нихъ необходимы.

Постановленіе Совѣта Управленія Царства 18 (30) Декабря 1842 года, за N. 31,595).

§ 14. Женамъ и дѣтямъ солдатъ и рекрутъ изъ уроженцевъ Царства Польскаго, слѣдующимъ къ своимъ мужьямъ и отцамъ изъ Царства въ Имперію, даются на каждой станціи подводы: одной, двумъ и тремъ женамъ, одна одноконная подвода, и одноконная же для троихъ солдатскихъ или рекрутскихъ дѣтей.

(Повелѣніе Главнокомандовавшаго бывшаго Дѣйствующею Арміею отъ 24 Марта 1835 года, за N. 465 и Постановленіе Совѣта Управленія Царства 31 Марта (12 Апрѣля) 1842 года, за N. 24,050).

pieszo odbywać drogi do miejsca obranego przez siebie zamieszkania.

Wymienionym wyżej w punktach *a, b, c*, osobom dostawiane są podwozy w każdym razie, skoro przy zdawaniu ich Władzom Cywilnym wydane będzie wezwanie o podwozę dla nich, bądź od Naczelników wojennych gubernii, bądź od Komendantów miast lub Naczelników Etapowych, albo też skoro Władza Cywilna, pod zarządek której osoby te przechodzą, sama uzna tego potrzebę.

(Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z d. 18 (30) Grudnia 1842 r. Nr. 31,595).

§ 14. Żonom i dzieciom żołnierzy lub rekrutów będących rodem z Królestwa Polskiego, udającym się za mężami i ojeami z Królestwa do Cesarstwa, dostarczają się na każdej stacyi podwozy w następującym stosunku: dla jednej, dwóch lub trzech żon rekrutkich lub żołnierskich, jedna jednokonna podwoza, niemniej dla trojga dzieci żołnierzy lub rekrutów, jedna jednokonna.

(Rozkaz Głównodowodzącego Armią z d. 24 Marca 1835 roku, Nr. 465, i Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1842 r., Nr. 24,050).

§ 15. Казацки войска имють право требовать обывательскія подводы только для перевозки больныхъ, съ уплатою проѣздовъ изъ суммы, составляющейся отъ вычета изъ жалованья чиновъ по 1 коп. сер. съ рубля.

(Подковой Инструкци войска Донскаго Статьи 356).

§ 16. Подъ пересылаемыя въ Губернскіе города лица, кои задержаны по подозрѣнію въ самовольной отлучкѣ за границу, или переданы изъ за границы, даются подводы одноконныя (1).

§ 17. Подъ политическихъ преступниковъ, конвоируемыхъ воинскими чинами, какъ то: Жандармами, Казаками или Инвалидами, и изъ нихъ жандармамъ обратно слѣдующимъ, даются подводы одноконныя (1).

III. *Всѣ тяжестей перевозимыхъ на подводахъ.*

§ 18. Дабы при передвиженіи войскъ изъ одного мѣста въ другое число подводъ, взимаемыхъ подъ аммуницію, соотвѣт-

(1) Смотри Примѣчаніе къ § 9 настоящихъ правилъ.

§ 15. Pulki i Oddziały Kozaków, mogą żądać dostawy podwód obywatelskich jedynie pod przewóz chorych, za opłatą z funduszu jaki się tworzy przez potrącanie z żołdu żołnierzy po 1 kop. sr. z każdego Rubla.

(Art. 356. Pulkowej Instrukcyi wojska Dońskiego).

§ 16. Dla odstawienia do miast Gubernialnych osób o samowolne wydalenie się zagranicę podejrzanych i ujętych, jako też wydanych z zagranicy, dostarczać należy podwody jednokonne (1).

§ 17. Dla przewiezienia przestępców politycznych pod konwojem osób wojskowych, to jest u Żandarmów, Kozaków lub Invalidów, również pod przejazd powrotny Żandarmów użytych do transportowania wziętych przestępców, dostarczać być winny podwody jednokonne (1).

III. *O wadze ciężarów branych na podwody.*

§ 18. W czasie przechodu wojska z jednego miejsca na drugie, ilość podwód dla przewiezienia cechhauszow, powinna odpowiadać

(1) Patrz Uwagę do § 9 niniejszych przepisów.

ствовало перевозимымъ тяжестямъ, въ са на одну пароконную подводу полагается 20 пудовъ. Въ тѣхъ же мѣстахъ, гдѣ по обыкновению употребляются только подводы одноконныя (см. § 3), на каждую такую подводу берется тяжести 10 пудовъ.

Примѣчаніе 1-ое. Если въ перевозимой тяжести отъ 10 до 20 пудовъ, то дается одна подвода пароконная; если отъ 20 до 30 пудовъ, одна пароконная и одна одноконная, но не двѣ пароконныхъ (1).

Примѣчаніе 2-ое. Въ Имперіи употребляются подводы только одноконныя, и на каждую изъ нихъ накладывается тяжести 15 пудовъ. Такимъ образомъ три пароконныя подводы въ Царствѣ поднимутъ кладь четырехъ одноконныхъ подводъ употребляемыхъ въ Имперіи; а три одноконныя въ Царствѣ, кладь двухъ одноконныхъ въ Имперіи. За тѣмъ Команда прибывающая изъ Имперіи съ кладью, поднимаемою тамъ, напримѣръ на 4 одноконныхъ подводахъ, можетъ взимать въ Царствѣ 3 пароконныя или 6 одноконныхъ подводъ и т. д.

(1) Смотри Примѣчаніе къ § 9 настоящихъ правилъ.

цѣзарови przewożących się rzeczy. W tym też celu oznacza się waga 20 pudów ciężaru na jedną parokonną podwodę. W tych zaś okolicach, gdzie zwyczajem jest używać podwód jednokonnych (vide § 3), na każdą taką podwodę wkładać należy ciężaru pudów 10.

Uwaga 1. Jeżeli ciężar ładunku mającego się przewieźć na podwodach, wynosi od 10 do 20 pudów, w ówczas należy dostarczyć jedną parokonną podwodę; jeżeli zaś wynosi od 20 do 30 pudów, to dostarczyć jedną jednokonną i jedną parokonną podwodę, nie zaś dwie parokonne. (1)

Uwaga 2. W Cesarstwie używane są tylko podwozy jednokonne, i na każdą podwodę wkłada się ciężaru pudów 15. Tym więc sposobem 3 podwozy parokonne w Królestwie, zabiorą ładunek z 4-ch podwód jednokonnych Cesarstwa; a 3 jednokonne w Królestwie odpowiadać będą 2 jednokonnym Cesarstwa. A zatem oddział przybywający z Cesarstwa z ciężarem zabieranym tam na 4 podwodach jednokonnych, będzie miał dostawionych sobie w Królestwie 3 podwozy parokonne lub 6 podwód jednokonnych i t. p.

(1) Patrz uwagę do § 9 niniejszych przepisów.

§ 19. Изъ имѣющихся при войскахъ тяже-
стей переносятся на обывательскихъ подво-
дахъ только тѣ вещи, подъ которыя, при
передвиженіяхъ, разрѣшено будетъ требовать
подводы. А потому, предъ выступленіемъ пол-
ковъ и командъ, назначенныхъ къ передви-
женію, слѣдуетъ собственно эти вещи пере-
вѣшивать въ присутствіи мѣстнаго граждан-
скаго Начальства, которое и выдаетъ пол-
ку и другой командѣ законное свидѣтельство
о количествѣ вѣса, заключающагося въ свѣ-
щенныхъ вещахъ. Полковой или другой ча-
сти Командиръ представляетъ свидѣтельство
вышнему своему Начальству, для выдачи пу-
теваго листа на взиманіе обывательскихъ под-
водъ подъ означенныя вещи.

Подъ разныя казенныя вещи, принадлежа-
щія къ обмундированію полковъ, требуются
подводы тогда только, когда полкъ или ко-
манда изъ принятыхъ отъ Коммисаріата ма-
териаловъ, не успѣли въ продолженіе 3 мѣ-
сяцевъ окончить постройку мундирныхъ и ам-
муничныхъ вещей. Вѣсъ этихъ матеріаловъ
должно опредѣлять такимъ же порядкомъ,
какъ сказано выше въ настоящемъ §. Когда
же со времени полученія матеріаловъ сихъ
изъ Коммисаріата, миновало 3 мѣсяца, то це-

§ 19. Z ciężarów znajdujących się przy
wojsku, przewożą się na podwodach obywa-
telskich tylko te, pod które, w przemarszu,
dozwolnionem jest żądanie podwód. Dla tego
też, przed wystąpieniem Pułków lub oddziałów
przeznaczonych do wymarszu, należy te jedy-
nie rzeczy przeważyc w obecności miejscowej
Władzy Cywilnej, która wydaje pułkowi lub
innemu oddziałowi przepisane świadectwo o wa-
dze ładunku tych rzeczy. Dowódca pułku lub
innego oddziału przedstawia swojej Władzy
przełożonej takowe świadectwo, celem otrzy-
mania karty drożnej, dla zażądania podwód
obywatelskich pod przewóz pomienionych
rzeczy.

Dla przewożenia różnych skarbowych effe-
któw odnoszących się do umundurowania żoł-
nierzy, podwoły mogą być w takim tylko ra-
zie żądane, jeżeliby pułk lub inny oddział woj-
ska, z liczby przyjętych od Kommissoryatu
materiałów, w przeciągu trzech miesięcy, nie
zdażył wykończyć umundurowania żołnierzy.
Waga pomienionych materiałów powinna być
ustanowiona tym samym porządkiem, jaki wska-
zany jest wyżej w niniejszym paragrafie. Jeżeli
ż zaś materiały te pozostały po upływie wspo-

ревозка оныхъ должна быть производима не на обывательскихъ подводкахъ, а на счетъ Командировъ. Впрочемъ, если замедленіе въ постройкѣ произошло отъ причинъ уважительныхъ, то въ такомъ случаѣ командиры на требованіе подводъ, должны испросить разрѣшеніе своего вышшаго Начальства.

(Приказъ по Арміи 1856 года N. 15).

IV. Путевые листы.

§ 20. Подводы даются только тѣмъ лицамъ, кои предъявятъ путевой листъ.

Изъемяются изъ сего правила:

a) Начальники Жандармскихъ Командъ, имѣющіе право безъ предъявленія путевого листа, требовать подводъ за установленную плату, въ полученіи коей мѣстныя Гражданскія власти должны выдавать подлежащія квитанціи.

(Предписаніе Намѣстника отъ 24 Іюня (6 Іюля) 1843 года, за N. 3,208).

mnionego terminu od daty otrzymania onych z Kommissoryatu, — przewożenie ich nie powinno się odbywać na podwodach obywatelskich, lecz na koszt Dowódców. Gdyby wszakże zwłoka w przygotowaniu umundurowania żołnierskiego, pochodziła z przyczyn na uwzględnienie zasługujących, — w takim razie Władza Wojskowa odnieść się powinna do swojej Władzy przełożonej, celem uzyskania upoważnienia do żądania podwód.

(Rozkaz do Armii z r. 1856, Nr. 15).

IV. O Kartach Drożnych.

§ 20. Podwoły powinny być dawane tym tylko osobom, które okażą kartę drożną za wyłączeniem:

a) Naczelników Komend Żandarmskich; ci bowiem mają prawo do żądania podwód bez okazania karty drożnej, za uiszczaniem tylko przepisanej opłaty, z otrzymania której miejscowe Władze Cywilne obowiązane są wydać stosowne pokwitowania.

(Rozkaz Namiestnika z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1843 r. Nr. 3208).

б) Случаи, о коихъ сказано въ §§ 10 и 11 настоящихъ правилъ; ибо поименованныя въ оныхъ лица обязаны вмѣсто путевыхъ листовъ, предъявлять распоряженія подлежащей власти, дающія право на взиманіе подводовъ, для исполненія возложеннаго на нихъ порученія.

§ 21. Путевые листы на взиманіе подводовъ, по прилагаемой при семъ формѣ подъ N. 1, выдаются Дежурнымъ Генераломъ Арміи, или высылаются отъ него бланки оныхъ въ Корпусные и Дивизионные Штабы, къ Комендантамъ крѣпостей и городовъ и Военнымъ Начальникамъ губерній, которые и выдаютъ путевые листы войскамъ по мѣрѣ действительной ихъ надобности и въ точности соображаясь съ правилами.

(Приказъ по бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 31 Октября 1831 года, за N. 561, § 10).

§ 22. Начальники войскъ и Управленій, получающіе изъ Главнаго Дежурства Арміи бланки путевыхъ листовъ для требованія събывательскихъ подводовъ въ дозволенныхъ случаяхъ, обязаны неупустительно представлять каждый мѣсяць въ Главное Дежурство надлежащій отчетъ въ употребленіи сихъ бланковъ.

(Приказъ по Арміи отъ 16 Іюня 1856 года, за N. 13).

б) Wypadków przewidzianych §§ 10 i 11 niniejszych przepisów; osoby bowiem tam wyrażone, w miejsce karty drożnej obowiązane są okazać zarządzenie właściwej władzy, upoważniające do żądania podwódek, dla załatwienia czynności im poruczonej.

§ 21. Karty drożne na branie podwódek, sporządzone według załączającego się wzoru Nr. 1 wydawane będą przez Dyżurnego Jenerała Armii, albo też wysyłane być mają przezeń blankiety kart takowych do Sztabów Korpusów i Dywizji, niemniej do Komendantów Twierdz i Miast i Naczelników Wojskowych Gubernij, dla wydania ich następnie wojsku w miarę istotnej potrzeby i w ścisłym zastosowaniu się do przepisów.

(Rozkaz do Armii z dnia 31 Października 1831 r. Nr. 561, § 10).

§ 22. Naczelnicy oddziałów Wojsk i Zarządów, otrzymujący z Dyżurstwa Głównego Armii blankiety kart drożnych dla żądania podwódek obywatelskich, obowiązani są koniecznie przedstawiać co miesiąc Głównemu Dyżurstwu stosowny rachunek z użycia tych blankietów.

(Rozkaz do 1 Armii z dnia 16 Czerwca 1856 roku. Nr. 13).

§ 23. Дивизионные Начальники частей, не вошедших въ составъ корпусовъ, получивъ отъ выступающихъ въ походъ полковъ, баталіоновъ и ротъ свидѣтельство о вѣсѣ слѣдующихъ съ ними тяжестей (какъ о семъ сказано въ § 19), выдаютъ имъ Путевые листы на такое число подводъ, какое соразмѣрно вѣсу тяжестей, опредѣлено въ § 18 сихъ правилъ.

(Приказъ по Арміи отъ 31 Октября 1831 года, за N. 561, § 12).

§ 24. Въ путевыхъ листахъ согласно формѣ оныхъ, должно прописывать названіе полка, баталіона или команды, или фамилію того, кому листъ выданъ, откуда онъ слѣдуетъ и куда; еслиже листъ выдается Командѣ, то должно означать въ ономъ число подводъ порознь: а) для цейггауза, б) для больныхъ, и проч.; — равномѣрно число верствъ, путь слѣдованія, этапы и наконецъ всю сумму, которую надлежитъ уплатить за подводы.

(Тотъ же приказъ, § 13).

§ 25. Гминный Войтъ, Президентъ, Бургомистръ города или другой Чиновникъ, выдающій подводы, долженъ въ графѣ предъявленнаго ему путевого листа написать прописью

§ 23. Dywizyjni Naczelnicy oddziałów nie-wchodzących w skład korpusów, otrzymawszy od pułków, bataljonów i Kompanij gotowych do wymarszu, świadectwo o ciężarze efektów (o czem wyżej w § 19), wydają karty drożne na branie podwód w ilości zastosowanej do ciężaru, jak to określono w § 18 niniejszych przepisów.

(Rozkaz do Armii z dnia 31 Października 1831 roku Nr. 561, § 12).

§ 24. Aby karty drożne odpowiadały przepisanejmu wzorowi, należy w nich wypisywać: nazwę pułku, bataljonu lub oddziału; nazwisko tego, komu karta służy, niemniej z kąd i dokąd udaje się. Jeżeli zaś karta drożna wydana będzie oddziałowi wojska, natenczas wyszczególnić należy ilość podwód: a) dla cejghauzów, b) dla chorych i t. p; również ilość mil, trakt dążenia, stacye etapowe i nareszcie całkowitą kwotę, jaka przypada za wzięte podwozy.

(Tamże § 13).

§ 25. Wójt Gminy, Prezydent, Burmistrz lub inny Urzędnik dostarczający, na mocy okazanej mu karty drożnej, podwozy, obowiązany jest w właściwej rubryce tejże karty wy-

количество полученных имъ за подводы денегъ, и приложить свою печать.
(Тотъ же приказъ § 14).

§ 26. Военныя Начальства, выдающія путевые на подводы листы, обязаны разматривать и соображать, основано ли на законныхъ правилахъ требованіе такового листа и можно ли его выдать; въ противномъ же случаѣ отказываютъ въ выдачѣ такового.
(Тотъ же приказъ, § 15).

V. Объемъ подводъ и плата за оныя.

§ 27. Доставляемая подь воинскія тяжести подводы должны быть такого объема, чтобы, какъ определено въ § 3 и 18 настоящихъ правилъ, могли поднимать: пароконная 20, а одноконная 10 пудовъ.
(Тотъ же приказъ, § 16, но съ соответственнымъ измѣненіемъ).

§ 28. Если гдѣ заготовлены будутъ подводы четвероконныя, то на четвероконную подводу накладывается тяжести 40 пудовъ, и платится за нее, какъ за двѣ подводы пароконныя. Въ таковыхъ случаяхъ четверокон-

писае wyraźnie ilość otrzymanych za podwo-
dy pieniędzy, i zaopatrzyć kartę podpisem swym
i pieczęcią.
(Tamże § 14).

§ 26. Władze wojskowe wydające karty
drożne na podwozy, obowiązane są zwracać
uwagę i przestrzegać, aby zapotrzebowania
tych kart oparte były ściśle na przepisach;
w przeciwnym zaś razie odmawiać wydania
ich.
(Tamże § 15).

V. O naturze podwód i płacy za one.

§ 27. Podwozy dostarczane pod przewóz
effektów wojskowych, powinny być tyle obszer-
ne, iżby, stosownie do §§ 3 i 18 niniejszych
przepisów, mogły zabrać: podwoza parokonna
20, a jednakońska 10 pudów ciężaru.
(Tamże § 16 z odpowiednią zmianą).

§ 28. Jeżeli na użytek powyższy będą gdzie
dostarczane podwozy czterokonne, w ówczas
na taką podwozę ładować ciężaru pudów 40,
i uiszczać opłatę jak za dwie parokonne pod-
wozy, dostarczając połowę podwód czterokon-

ныхъ подводъ берется половинное число противъ пароконныхъ.

(Тотъ же приказъ, § 17).

§ 29. Если войска, вмѣсто подводъ, требуютъ будутъ, по § 6-му однихъ только лошадей, въ такомъ случаѣ за лошадей платится тоже, что и за подводы, т. е., за 1 лошадь какъ за одну одноконную подводку (2 коп. на версту); за 2 лошади, какъ за 1 пароконную подводку (4 коп. на версту); за 3 лошади, какъ за 1 подводку пароконную и 1 одноконную; за 4 лошади, какъ за 2 пароконныя подводки, ит.д.

§ 30. Гдѣ будетъ недостатокъ въ лошадяхъ, тамъ заготавливаются для войскъ подводки воловья, т. е. запряженныя паркою воловъ.

(Тотъ же приказъ, § 18).

§ 31. За одну пароконную подводку, доставленную какъ подъ воинскія тяжести, такъ и подъ лица, имѣющія, на основаніи настоящихъ правилъ, право на взиманіе оной, опредѣляется плата до 4 коп. на версту.

§ 32. За одну пароконную подводку при переездахъ для снятія топографическихъ плановъ, и вообще въ тѣхъ случаяхъ, когда нельзя опредѣлить съ точностью время,

ныхъ въ стосунку запотребованей ілоści подвод пароконныхъ.

(Тамъ же § 17).

§ 29. W razie gdyby w miejsce podwódt, żądane były przez wojsko same konie, jak to § 6 przewidziano, płaca za takowe konie uiszczana będzie, jak za podwoły, to jest za 1 konia, jak za podwołę jednokonną (kop. sr. 2 na werstę), za 2 konie jak za podwołę parokonną (kop. sr. 4 na werstę), za 3 konie jak za jedną podwołę parokonną i jedną jednokonną, za 4 konie jak za dwie podwoły parokonne, i t. d.

§ 30. W razie gdyby w jakiej okolicy okazał się brak koni, w ówczas na potrzebę wojska dostarczane być mogą podwoły wolowe, to jest podwoły zaprzężone w parę wołów.

(Тамъ же § 18).

§ 31. Плата за одну пароконную подводку доставленную, bądź pod przewóz ciężarów wojskowych, bądź pod osoby, mające na zasadzie niniejszych przepisów, право do żądania podwódt, ustanawia się po kop. sr. 4 na werstę.

§ 32. Плата за одну пароконную подводку użytą do przejazdów dla zdjęcia planów topograficznych, i w ogóle tych razach, kiedy nie można z pewnością wyrachować czasu stra-

проведенное въ самой ѣздѣ, назначается слѣдующая плата: ежели подвода будетъ употреблена въ продолженіе времени, составляющаго до 7 часовъ, то платится по часамъ, полагая за каждый часъ по 15 коп. сер.; если же подвода будетъ употреблена больше 7 часовъ, въ такомъ случаѣ по 1 рублю 12½ коп. сер. за цѣлый день.

(Постановленіе Совѣта Управленія Царства 15 (27) Іюня 1854 года, коимъ опредѣлена была плата за обывательскія подводы, предназначавшіяся для усиленія станцій на почтовыхъ трактахъ.)

§ 33. За одноконныя подводы, доставленныя какъ подъ воинскія тяжести въ случаяхъ, указанныхъ въ § 3, такъ и подъ лица, имѣющія, на основаніи настоящихъ правилъ, право на взиманіе оныхъ, — опредѣляется половинная плата противъ пароконныхъ, то есть, за каждую одноконную подводу по 2 коп. сер. на версту.

§ 34. За каждую троеконную подводу платится вообще по 6 коп. сер. на версту.

VI. Какимъ образомъ производится платежъ за подводы.

§ 35. Плата за обывательскія подводы, доставляемыя для войскъ или по другимъ слу-

вioned на саму ѣзду, устанавливается такъ слѣдующимъ образомъ: ежели подвода употреблена въ продолженіе времени до 7 часовъ, платится за каждую конную подводу по 15 коп. сер.; — ежели же подвода употреблена дольше 7 часовъ, въ такомъ случаѣ платится по 1 рублю 12½ коп. сер. за цѣлый день.

(Постановленіе Ряды Административной Королевства з дня 15 (27) Чэрвеа 1854 року, означажэгаго оплатэ за подводы доставляемыя для засілення стаций на трактахъ почтовыхъ.)

§ 33. За одноконныя подводы доставляемыя такъ под przewóz ciężarów, w wypadkach przewidzianych § 3, jakoteż i pod osoby, mające na zasadzie niniejszych przepisów, prawo do żądania onych, ustanawia się opłata wyrównująca połowie płacy ustanowionej za podwody parokonne, to jest za każdą jedноконную подводу по 2 коп. сер. на версту.

§ 34. За каждую троеконную подводу платится вообще по 6 коп. сер. на версту.

VI. O sposobie uiszczania opłaty za podwody.

§ 35. Оплата за подводы обывательскія на потребу војска, lub innych razach, przepisami

чаямъ, настоящими правилами определеннымъ (за исключеніемъ подводъ, о коихъ говорится ниже въ § 38), должна быть производима при самомъ взятіи подводъ.

(Приказъ по бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 31 Октября 1831 года, за N. 561 § 21).

§ 36. Военныя Начальства, снабжающія путевыми листами, выдавая оныя Офицерамъ и другимъ военнымъ Чинамъ, въ то же время отпускаютъ имъ и прогоны на весь путь, изъ суммъ, находящихся въ ихъ распоряженіи, требуя возврата оныхъ изъ Коммисариата установленнымъ порядкомъ.

(Тотъ же приказъ, § 22).

§ 37. Генераль-Квартирмейстеръ, въ случаѣ командировки состоящихъ подъ Начальствомъ его Офицеровъ, снабжаетъ ихъ вперёдъ прогонами на подводы, изъ суммъ, назначенныхъ для квартирмейстерскаго Управленія, кои и пополняются немедленно, по представленіи отчетовъ въ Комисариатское ведомство.

(Тотъ же приказъ, § 23).

§ 38. За обывательскія подводы для пересылаемыхъ по этапамъ нижнихъ чиновъ и арестантовъ, и для сопровождающаго ихъ конвоя, прогонныя деньги не уплачиваются; но, вмѣ-

ниniejszychъ przewidzianych, dostarczane, (za wyłączeniem podwód o jakich niżej w § 38 jest mowa) uiszczą się zaraz przy wzięciu podwoły.

(Rozkaz do Armii z dnia 31 Października 1831 r. Nr. 561, § 21).

§ 36. Władza wojskowa, wydająca kartę drożną bądź oficerom, bądź innym wojskowym, doręczy zarazem pieniądze z funduszu pod jej wiedzą zostającego; a następnie upomni się o zwrot tych pieniędzy z Kommissoryatu, porządkiem przepisany.

(Tamże, § 22).

§ 37. Jenerał Kwatermistrz, w razie delegowania podwładnych sobie oficerów, wydaje im, sposobem awansu pieniądze na podróż (progonnyя деньги) z funduszu wydzielonego do dyspozycyi kwatermistrzostwa, zwrot których, po złożeniu Władzy Kommissoryatskiej rachunków, niezwłocznie nastąpi.

(Tamże § 23).

§ 38. Za podwoły dostarczane dla wojskowych niższych stopni i aresztantów przesyłanych etapami pod konwojem, jakoteż i dla żołnierzy konwojujących, opłata nie uiszczą się

сто оныхъ, выдаются, по прилагаемой формѣ подъ № 2-мъ, квитанціи Этапными Начальниками; а на промежуточныхъ Станціяхъ, гдѣ сами Этапные Начальники не находятся, квитанціи эти выдаются Начальниками Конвоя, сопровождающаго слѣдующихъ по этапамъ людей.

Квитанціи сіи и представленныя мѣстными Гражданскими Начальниками счета прогонамъ, причитающимся на удовлетвореніе жителей, Военные Начальники Губерній обязаны отправлять одинъ разъ въ мѣсяцъ въ Брестъ-Литовскую Коммисариатскую Коммисію, имѣя притомъ въ виду, что если квитанціи не будутъ доставлены въ Коммисію до истеченія года отъ взятія подводы, то отпускъ прогонныхъ денегъ, за силою 301 Ст. 3 кн. IV, час. Свода Военныхъ Постановленій, отъ казны производимъ не будетъ.

(Повелѣніе Главнокомандовавшаго Арміею отъ 17 Марта 1839 года, за № 1,086 и приказъ по Арміи 1850 г. за № 279).

VII. Изъ какихъ суммъ производится плата за подводы и отчетность въ сихъ суммахъ.

§ 39. За подводы, взимаемыя по §§ 10, 11, 12, 13, 14, 16 и 17, настоящихъ правилъ,

заразъ готовыми деньгами, lecz выдаване będą przez Naczelników Etapowych pokwitowania, podług załączającego się wzoru Nr. 2; а на станціяхъ pośrednichъ Etapowych, gdzie nie ma Naczelników Etapowych, pokwitowania powyższe wydają Naczelnicy konwoju prowadzącego pomienionychъ ludzi Etapami.

Pokwitowania te, jakoteż przedstawiane przez miejscową Władzę Cywilną, likwidacye przypadającej mieszkańcom за podwoły należności, Naczelnicy Wojenni Gubernij obowiązani są odsyłać raz w miesiąc do Brzesko-Litewskiej Kommissoryatskiej Kommissyi, mając przy tém на uwadze, że jeżeli pokwitowania nie będą odesłane tejże Kommissyi przed upływem roku od daty użycia podwoły, wówczas wypłata należności ze Skarbu, z mocy Art. 301, Ks. 3 część IV Zводу postanowien wojskowych, miejsca mieć nie będzie.

(Rozkaz Głównodowodzącego Armią z dnia 17 Marca 1839 r., Nr. 1086, i Rozkaz do Armii z r. 1856, Nr. 279).

VII. O Funduszach, z których ma być uiszczana oplata за подwoły.

§ 39. Wydatki на najem podwoły dostarczacie się winnychъ podług §§ 10, 11, 12, 13, 14, 16

платится, какъ и донынѣ, изъ подлежащихъ суммъ, опредѣленныхъ годовою росписью Казны Царства Польскаго.

(Особыя повелѣнія Высшаго Начальства).

§ 40. Расходъ этотъ производится и отчетъ въ ономъ представляется на точномъ основаніи общихъ Счетно-Казначейскихъ въ Царствѣ Польскомъ правилъ и согласно распоряженіямъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, которыя изданы уже или состоятся въ послѣдствіи, на счетъ потребности и числа доставляемыхъ подводъ.

§ 41. Издержки на порводы для войскъ, въ случаяхъ указанныхъ въ §§ 6, 7, 8 и 9 сихъ правилъ, относятся, какъ и прежде, на суммы Коммисаріатскія.

(Приказъ бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 31 Октября 1831 года, за N. 561).

§ 42. Генераль-Квартирмейстеръ, Главное Дежурство Арміи, Корпусные, Дивизионные и Бригадные Штабы, Коменданты крѣпостей и городовъ, Военные Начальники Губерній и Полковые Командиры обязаны, по истеченіи каждаго мѣсяца, доставлять въ Главную

и 17, нинѣшнихъ przepisów, pokrywane będą nadal jak dotąd z właściwych funduszków Etabletem Skarbu Królestwa corocznie wydzielanych.

(Na zasadzie szczegółowych rozkazów Władz wyższych).

§ 40. Wydatki z powyższych funduszków, powinny być dysponowane i usprawiedliwane w ścisłym zastosowaniu się do ogólnych przepisów Rachunkowo-Kasowych w Królestwie obowiązujących, — oraz do wydanych lub wydane się mogących przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zarządzeń, oznaczających potrzebę i ilość udzielać się powinny podwód.

§ 41. Koszta najmu podwód dla wojska w przypadkach przewidzianych §§ 6, 7, 8 i 9, niniejszych przepisów, regulowane będą nadal jak dotąd do funduszków Kommissoryatskich. (Rozkaz do Armii z d. 31 Października 1831 roku, Nr. 561).

§ 42. Jenerał-Kwaternistrz, Główne Dyżurstwo Armii, Sztaby Korpusów, Dywizyj i Brygad, oraz komendanci Twierdz i Miast, Naczelnicy Wojenni Gubernij i Dowódcy Pułków, obowiązani są, po upływie każdego miesiąca przysyłać Kommissoryatskiej Kommissyi rachunki

Полевую Каммисариатскую Коммицію отчеты въ издержкахъ на подводы, по прилагаемой при семь формъ подъ N. 3, приобщая къ отчетамъ и подлинныя путевыя листы.

(Приказъ по бывшей Дѣйствующей Арміи отъ 31 Октября 1831 года, за N. 561 § 24).

§ 43. Счеты и отчеты, упомянутые въ §§ 38 и 42 должны быть расположены по мѣсяцамъ, и ни подъ какимъ предлогомъ не могутъ заключать въ себѣ путевыхъ листовъ, или другихъ документовъ на прогоны, слѣдующіе за иные мѣсяцы.

(Тотъ же приказъ, § 25).

§ 44. Каждый военно-служащій, слѣдующій за предѣлы Царства Польскаго, будучи снабженъ путевымъ листомъ для проѣзда только до границы, а не обратно, обязанъ листъ сей отправить съ послѣдняго этапа; въ противномъ случаѣ, онъ долженъ, подъ строгою отвѣтственностію, отослать оный въ теченіе двухъ недѣль по прибытіи къ полку, въ коемъ состоитъ.

(Тотъ же приказъ, § 26).

§ 45. Счеты, неудостоверенные роспискою во взятіи подвонъ, и отчеты, неоправданные

выдатковъ за такыя подводы, спорządzać się winне подług wzoru Nr. 3, i do tych rachunków dołączać karty drożne.

(Тамъ же § 24).

§ 43. Likwidacye i rachunki o jakich w §§ 38 i 42 jest mowa, powinny zawierać w sobie należytości lub wydatki z jednego tylko miesiąca, i nie obejmować kart drożnych lub innych dowodów z innego Miesiąca.

(Тамъ же § 25).

§ 44. Każdy z wojskowych udający się za granicę Królestwa Polskiego i zaopatrzony w kartę drożną, służącą na przejazd tylko do granicy a nie na powrót, obowiązany jest wzmiankowaną kartę z ostatniego Etapu powrócić władzy, od której ją otrzymał; jeżeliby zaś tego nie dopełnił, to zwrócić ją ma w przeciągu dwóch tygodni od chwili przybycia do Pułku w którym zostaje, a to pod surową odpowiedzialnością.

(Тамъ же § 26).

§ 45. Likwidacye nieudowodnione pokwitowaniami z użycia podwón, a rachunki nie-

распискою получателя въ путевомъ листѣ, что деньги за подводы ему уплачены, не будутъ признаваемы дѣйствительными и подлежащими платежу.

(Тотъ же приказъ, § 27, съ соответственнымъ измѣненіемъ.)

§ 46. Коммисаріатская Коммисія, получивъ, по изложенному порядку, отчеты расходамъ, сдѣланнымъ на подводы, по разсмотрѣніи и признаніи удостовѣрительныхъ документовъ достаточными, высылаетъ суммы для пополненія издержанныхъ денегъ, а Генераль Интендантъ Арміи, по истеченіи каждаго мѣсяца, представляетъ Главно-Командующему подробный отчетъ, съ показаніемъ въ ономъ: какими именно войсками, сколько было требовано на сей предметъ денегъ и сколько дѣйствительно, по надлежащемъ разсмотрѣніи отчетовъ, признано подлежащими удовлетворенію.

(Тотъ же приказъ, § 28).

VIII. Штрафы за отступленіе отъ правилъ.

§ 47. Лице, обязанное выдавать путевые листы, въ случаѣ выдачи онаго кому либо,

sprawiedliwione kartami drożnemi, obejmującemi pokwitowania z odbioru należności za udzielone podwoły, nie będą uważane za legalne.

(Tamże § 27 z odpowiednią zmianą).

§ 46. Kommissya Kommissoryatska po otrzymaniu tym sposobem rachunków wydatków poniesionych na najem podwoł, sprawdza je, i w razie uznania legalności dowodów, usprawiedliwiających wydatki, wydziela fundusz na pokrycie onych, — Jenerał Intendent Armii, po upływie każdego miesiąca, przedstawiać ma Główno dowodzącemu Armią szczegółowy rachunek z wykazaniem: jakie mianowicie wojsko, jakiej żądało na ten przedmiot kwoty pieniędzy, — oraz w jakiej wysokości wydatki na ten przedmiot, po należytem sprawdzeniu rachunków, uznane zostały za legalne.

(Tamże § 28).

VIII. O karach za uchybienie przepisom.

§ 47. Osoba wydająca z Urzędu swego karty drożne, w razie wydania takowej karty oso-

не имьющему права на получение подводы, или въ случаѣ, еслибы число подводъ назначено было свыше положенія, должно заплатить штрафъ, равняющійся количеству денегъ за всѣ подводы, неправильно въ путевомъ листѣ назначенныя, полагая за оныя прогоны по почтовой таксѣ. Штрафъ этотъ вычитается изъ жалованья виновнаго и поступаетъ въ общую прогонную сумму.

(Тотъ же приказъ, § 29).

§ 48. Определенный въ предидущемъ § штрафъ взыскивается равнымъ образомъ и со всѣхъ военныхъ Чиновъ, взимающихъ подводу въ большемъ числѣ противъ назначеннаго имъ въ путевомъ листѣ.

(Тотъ же приказъ, § 30).

§ 49. Всякое частное лице, которое бы поддѣлало или подскоблило путевой листъ, или взяло самовольно подводу, кромѣ штрафа, равняющагося прогонамъ за весь путь, подвергается законному взысканію.

(Тотъ же приказъ, § 31).

§ 50. Всякій военнотружущій, получающій подводу, долженъ обращаться прилично какъ

бѣ немającej права до бранія подводъ,— алботѣ въ разѣ означенія въ карцѣ дорожной большѣй надъ przepisъ илосци подводъ, обовіаза- на ѣст оплатѣ тѣтулемъ кары пеніежной, квотѣ wyrównyująca тѣй, яка przypada за подводы надъ przepisъ żądane, licząc opłatę за тѣѣ podwody podług таву pocztowej. Та каря пеніежна потраца сѣ з плаціы винного на rzecz тѣго funduszu, do ктѣрого wydatek на najem podwód odnosi сѣ.

(Тамъ же § 29).

§ 48. Кара пеніежна означена въ poprzednim § 47-m рѣównieѣ rozciągana бѣdzie і на wszystkich wojskowych, ктѣрзыбы brali podwody въ liczbie przewyższającej означеніе kartą drożną.

(Тамъ же § 30).

§ 49. Kaѣdza prywatna osoba, ктѣрaby сѣ poważyla podrobić lub podskrobać kartę drożną, lub ктѣрaby samowolnie wzięła podwodę, nietylko obowіаzana бѣdzie uiścić карę пеніежную за całą przebytą drogę, ale nadto po- ciągniętą zostanie do prawnej odpowiedzialności.

(Тамъ же § 31).

§ 50. Kaѣdzy z wojskowych otrzymujący podwodę, obehodzić сѣ повиннен з Urzędnikiem wydają-

съ Чиновникомъ, выдающимъ подводы, такъ и съ самыми подводчиками. Всякое своеволие и всякій насильственный поступокъ, если доказанъ будетъ словесными допросами, снятыми мѣстнымъ Начальствомъ, подлежатъ строгому взысканію.

(Тотъ же приказъ, § 32).

§ 51. Полки, Команды и всѣ воинскіе Чины, получившіе путевые листы, не имѣютъ права сами брать подводы отъ жителей, а обязаны относиться объ оныхъ къ Гражданскому ведомству; и потому, дабы дать оному время соблюсти очередь въ нарядъ подводъ и собрать оныя изъ деревень въ назначенное мѣсто, должны высылать отъ себя квартиреровъ впередъ для предваренія по крайней мѣрѣ одними сутками того ведомства, отъ коего требуются подводы.

(Тотъ же приказъ, § 33).

§ 52. Подводы дозволяется употреблять только до ближайшей станицы и останавливаться съ оною на пути не болѣе одного часа, кромѣ случаевъ, указанныхъ выше въ § 32.

сѣмъ же, гречезне и przywoicie, niemniej teŝ z właścicielem podwoy. Wszelki zas nieporządek i gwałtowne obejście się, dowiedziane słownemi zeznaniami, przez Władzę miejscową spisanimi, ściagnie na winnego surową odpowiedzialność.

(Tamże § 32).

§ 51. Pulki i oddziały wojska, tudzież osoby mogące żądać dostawy podwóó, chociaż zaopatrzone w karty drożne, nie mają jednak prawa brać same od mieszkańców podwoy, lecz powinni odnosić się o to do Władz Cywilnych; ażeby zaś dać tymże Władzom czas potrzebny do zachowania właściwej kolei w dostawie podwóó, i zebrania ich z wsióów na miejsce naznaczone, wzmiankowane Pulki i oddziały powinny wysyłać naprzód kwartirerów, dla uprzedniego zawiadomienia przynajmniej na jedną dobę tej władzy, która ma dostarczyć podwoy.

(Tamże § 33).

§ 52. Podwoó nie może być użyta dalej jak do najbliższej stacyi, ani teŝ zatrzymywana w drodze więcej nad godzinę, za wyłączeniem wypadku w § 32 przewidzianego.

Всѣмъ вѣдущимъ на обывательскихъ подводахъ по путевымъ листамъ, воспрещается уклоняться отъ пути, листомъ назначеннаго.

(Тотъ же приказъ, § 34).

§ 53. На каждомъ этапѣ должна быть заведена книга, по прилагаемой при семъ формѣ подь N. 4, на записку доставляемыхъ обывательскихъ подводъ.

(Тотъ же приказъ, § 36).

IX. Удовлетвореніе жителей за доставленныя ими подводы.

§ 54. Для обеспеченія жителямъ своевременной уплаты за доставленныя ими подводы, мѣстныя власти, то есть Президенты, Бургомистры городовъ и Гминные войты обязаны имѣть, предписанную на сей предметъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ отъ 3 (15) Октября 1845 года за N. 89972/20424, контрольную книгу, по прилагаемой при семъ формѣ подь N. 5, скрѣпленную по листамъ подлежащимъ Узднымъ Начальникомъ. Въ соответственныхъ графахъ книги этой должны они прописывать четко: военное лице, платящее прогоны; количество суммы, онымъ заплаченной; кому и сколько

Jadącym na podwodach obywatelskich za kartą drożną, nie pozwala się zbaczać z traktu tąż kartą wskazanego.

(Tamże § 34).

§ 53. Na każdej stacyi etapowej powinna być zaprowadzona księga do zapisywania dostawianych podwód obywatelskich, podług dołączonego do niniejszych przepisów wzoru Nr. 4.

(Tamże § 36).

IX. O wypłacie mieszkańcom należności za podwoły.

W celu zapewnienia mieszkańcom akuratanego odbioru przypadających im należności za dostarczone podwoły, władze miejscowe, jako to: Prezydenci i Burmistrze Miast, tudzież Wójtci Gmin, obowiązani są utrzymywać przepisana na ten cel Reskryptem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 3 (15) Października 1845 r. Nr. 39972/20424 Kontrolę, podług załączającego się wzoru Nr. 5, i po oparafowaniu jej przez Właściwego Naczelnika Powiatu, wszystkie jej rubryki jak najakuratniej zapelniać wyraźnem wypisaniem osoby wojskowej uiszczającej należność;— funduszu jaki, i za co mianowicie, został udzielony;

выдано изъ этой суммы, — наблюдая при томъ, чтобы въ полученіи прогоновъ расписывались сами подводчики; если же они неграмотные, въ такомъ случаѣ знаки ихъ должны быть утверждаемы: въ городахъ свидѣлемъ, умѣющимъ писать, а въ деревняхъ, ежели нѣтъ грамотнаго свидѣтеля, надлежитъ производить уплату въ присутствіи Солтысовъ.

(Распоряженіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ отъ 3 (15) Октября 1845 года за № 39912/20424).

§ 55. Въ случаѣ перехода чрезъ городъ или деревню такой воинской Команды, о сьдованіи коей Уѣздные Начальники не были предувѣдомлены, Президенты, Бургомистры городовъ и Гминные Войты, тотчасъ доносятъ о томъ подлежащему Уѣздному Начальнику, объясняя какая этою командою оставлена сумма на уплату за подводы; оставленные же деньги должны немедленно употребить на удовлетвореніе жителей, доставившихъ подводы.

(Также распоряженіе).
§ 56. Помощники Уѣздныхъ Начальниковъ, ревизуя городскія кассы, должны ревизовать книги, о коихъ сказано въ § 54 и освѣдом-

ниемъ кому и въ какой высотѣ został wyplacony; a zarazem przestrzegać, aby kwitowania interesentów z odbioru należności były przez nich samych czynione. W razie zaś gdyby który z nich pisać nie umiał, aby znaki ich były stwierdzane: po miastach przez świadka umiającego pisać, a po wsiach, w braku takiej osoby, aby wypłata rzeczona w obecności Soltyśów miała.

(Rozporządzenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z d. 3 (15) Października 1845 roku, Nr. 39912/20424).

§ 55. W razie przechodu przez Miasta lub wsie takich Oddziałów Wojska, o przechodzie których Naczelnicy Powiatowi nie mają wiadomości, — Prezydenci i Burmistrze Miast, tudzież Wojci Gmin, obowiązani są natychmiast donosić o tém właściwemu Naczelnikowi Powiatu, przy wyjaśnieniu, jaki pozostawiony został przez też Komendy fundusz na opłacenie podwód; — pozostawione zaś pieniądze, powinni niezwłocznie użyć na zaspokojenie mieszkańców, którzy dostawili podwoły.

(Tamże).

§ 56. Pomocnicy Naczelników Powiatowych udając się na rewizję Kass miejskich, powinni także rewidować Księgi o jakich wyżej w §

ляться отъ жителей, не имѣютъ ли они какихъ либо претензій по сдѣланнымъ ими для войскъ доставкамъ, и если имѣютъ, то жалобы ихъ представлять Уѣзднымъ Начальникамъ для дальнѣйшаго по онымъ распоряженія.

(Тоже распоряженіе).

§ 57. На Уѣздныхъ Начальниковъ возлагается обязанность, вышеупомянутыя контрольныя книги ревизовать и утверждать своимъ засвидѣтельствомъ каждыя полгода, и если найдены имъ будутъ въ оныхъ какія либо неисправности или злоупотребленія со стороны мѣстныхъ властей, дѣлать виновнымъ замѣчанія, или, смотря по степени вины, представлять о томъ, для подверженія ихъ ответственности.

(Тоже распоряженіе).

Правила эти утверждены Совѣтомъ Управленія въ Засѣданіи 22 Апрѣля (4 Мая) 1858 года.

Статсъ-Секретарь *И. Карницкій.*

(Тамъ же)

§ 58. Помощникъ Начальника Powiatowy

54 mowa, i dowiadywać się od mieszkańców: czy nie mają jakowej pretensyi z tytułu dostaw wojsku czynionych; a w razie zachodzących jakowych pretensyj, powinni odsyłać skargi mieszkańców Naczelnikom Powiatowym dla dalszych zarządzeń.

(Тамъ же).

§ 57. Naczelników Powiatowych obowiązkiem jest, kontrolle w mowie będącej peryodycznie co pół roku rewidować i poświadczać, a w razie wykrycia jakiej niedokładności w kontroli, lub nadużycia ze strony władz miejscowych, udzielać winnym napomnienia, lub przedstawiać ich do odpowiedzialności w miarę stopnia ich winy.

(Тамъ же).

Przepisy niniejsze Rada Administracyjna na posiedzeniu swem z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1858 roku zatwierdziła.

Sekretarz Stanu, *J. Karnicki.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości
Tajny Radca, Senator *Drzewiecki.*
Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny *J. Ornowski*

Починер доло ело вьвельср Платовой Унстер фанк ернук ет

Генералмай Генералъ Армин

1858 году

А N N E K S A

Всего по количеству огнестрельных патронов, сг. дичьего, в
зачтено в вельдере, на оловол и село принадлежати подъ свое
Генералмай Армин, принадлежати Унстер на каждой елани, пока
назначеному до принадлежати Врспило Платовая сурдурале твр
Приверженство село

Я Н Э Ж О Л И Ц

и продаж, и продаж, и продаж

МИНЕРУЛОУ РОСКОСНОКУЛО
ЕЛО ВЕЖИДЕСЛВУ

НО АЖУА

Генералмай Армин

1858 году

Владельца дичьего сел
Фоня И. 1 кр 2 51.

Главное Дежурство Арміи

Форма N. 1 къ § 21.
Выдающаго билетъ сей
№

ПО УКАЗУ

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА
ИМПЕРАТОРА ВСЕРОССИЙСКАГО

ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и прочая, и прочая, и прочая.

ВНѢЖОЛЧН

Предъявителю сего

назначенному по предписанію Высшаго Начальства слѣдовать изъ

Главнoкомандующимъ Арміею, предписывается давать на каждой станціи, показанной въ маршрутѣ, на оборотѣ у сего прилагаемомъ, подѣ свозъ

АГЛАИИ

всего

одно
паро конныхъ обывательскихъ подводъ, съ уплатою, за

дня 18 года.

Дежурный Генералъ Арміи

Подпись того кто выдаетъ Путевой Листъ.

Główne Dyżurstwo Armii

ОРДЕРЪ

Wzór N. 1 do § 21

Wydającego tę kartę

№

Z ROZKAZU

НАЈЖАНІЕШЕГО ПАНА

CESARZA WSZECH ROSSYI KROLA POLSKIEGO,

etc, etc, etc.

Okazicielowi niniejszego

wydelegowanemu przez Władzę wyższą z

do

do Główno-dowodzącego Armią, poleca się dostarczać na każdym Etapie oznaczonym

w załączającej się marszrucie pod... tylko parę konnych podwó... w ogóle każdej podwo...

w

dnia

Mca

18 roku,

Dyżurny Jeneral Armii

Podpis tego kto wydaje kartę dróżną.

a*

1825 б. I. М. 10
Иркутскаго г. Кав. М.

Генерал Духовный Училищ

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

НО УКАЗУ
ЕГО ИМПЕРАТОРСКОГО
ВЕЛИКОЛЕПНАГО
КАТЕДРА

Получивший **путевой листъ и прогонъ для уплаты за обывательскія под-
воды** обязанъ:

1. Наблюсти, чтобы росписка Чиновника въ полученіи за подводу денегъ на каждомъ этапѣ, соответствовала числу верстъ и суммъ означенной въ графѣ.
2. По истеченіи никакъ не болѣе двухъ недель по прибытіи къ мѣсту своего назначенія, представить сей **путевой листъ** тому въдомству, отъ коего онъ былъ **выданъ**.

ПРИМѢЧАНІЕ.

Если получившій **путевой листъ** этого не выполнитъ, то **сумма выданная** ему на прогонъ для уплаты за подводы, **будетъ вычтена** изъ его жалованья, и **кромя** того, онъ подвергнется **строгой ответственности** за нарушение сего **по-
становленія**.

18 _____ 18 _____

каждой подводу:

Духовн. Училищ

Всѣмъ тому кто выдаетъ **путевые листы**

#2

OSTRZEŻENIE.

И Д А Т С Я

Otrzymujący kartę dróżną i pieniądze na opłatę za obywatelskie podwoje,
obowiązany jest dopilnować:

1. Aby pokwitowanie Urzędnika z odbioru pieniędzy za podwoje na każdym Etapie, odpowiadało liczbie werst i kwocie pieniężnej w rubryce oznaczonyj.
2. Aby po przybyciu na miejsce przeznaczenia, przedstawił nie później jak w dwa tygodnie, kartę dróżną tej samej Władzy, która Mu ją wydała.

UWAGA.

W razie gdyby ten, komu wydana jest karta dróżna, nie dopełnił tego co przepisami zastrzeżono, — wówczas kwota wydana mu na opłatę podwój, z pensyi jego potrąconą będzie, a nadto, za uchybienie przepisom, do surowej pociągnięty będzie odpowiedzialności.

Э Т А П Ы

на которые должно следовать

и ють коихъ делъ дозволяется уклоняться въ сторону, какъ удерживали

Мѣсяцъ и число прикомандованія на этапъ	Название этаповъ, въ назначенныхъ для перемѣны лошадей	Число подводъ	Число верстъ, за кои доживъ прѣидеть прогона	Сумма Копеекъ	Рублекъ	Россиска-Мѣста наго Чиновища въ полученнхъ прогонныхъ делъ съ приложениемъ казенной печати
Ноября 15	Милосна	А 2 А W U парокон- ныя	14	1	12	

E T A P Y

przez które powinien przechodzić
i z których nie jest wolno zbaczać.

Data przybycia	Stacja lub Etap naznaczony na zmianę koni	Ilość podwódek	Ilość wierszy za które przypada opłata	Uiszczono		Pokwitowane Urzędnika miejscowego z otrzymanych pieniędzy, oraz Pieczęć Urzędowa
				Rubli	Kopiejek	
15 Listopada	Miłosna	2 parokonne	14	1	12	

1-го Корпуса
1-ой Пехотной Дивизии
1-ой Бригады
Н. полкъ

Форма N. 3 къ § 42.
Губернія N.
Этапъ N.

ОТЧЕТЪ

въ прогонныхъ деньгахъ, уплаченныхъ за обывательскія подводны для
войсковыхъ чиновъ и подъ свозъ тяжестей.

№ путе- ваго ли- ста или билета	Кѣмъ именно или подъ свозъ какихъ именно тяжестей взяты были подводны	Сколько и какихъ взя- то подводъ	Число версто- въ за кото- рыя уплаче- ны про- возны	Итого уплаче- но про- возовъ	Примѣчаніе	
					Руб.	К.
<i>По путевымъ листамъ.</i>						
120	Поручику N. полка N. . .	1 пароконная	140	5	60	
468	Капитану N. того же полка, . .	2 " "	238	19	4	
1135	Подъ свозъ такихъ то тяже- стей N. полка.	4 " "	84	13	44	
<i>По билетамъ.</i>						
a)	N. полка рядовому N. N. . .	1 одноконная	28	—	56	
b)	N. полка унтеръ-Офицеру N.	1 " "	28	—	56	
				39	20	И того трид- цать девять рублей, двад- цать копѣекъ серебромъ.

Nr. Korpusu
 Nr. Dywizyi
 Nr. Brygady
 Nr. Pułk

Wzór Nr. 3, do § 42.

Gubernia Nr.
 Etap Nr.

RACHUNEK

wydatków poniesionych na opłatę podwód obywatelskich użytych pod woj-
 skowych oraz dla przewiezienia ciężarów.

Numer karty drożnej lub Biletu	Komu daną była podwoda, albo też wyszczególnienie ciężarów, pod które użyto podwozy	Ile i jakich użyto podwów	Ilość wersel, które opłacono należycie	Kwota wydatkowanych pieniędzy na opłatę podwów		Uwagi
				Rsr.	l k.	
120	<i>Za kartami drożnymi.</i> Porucznikowi N. pułku N.	1 parokonna	140	5	60	
468	Kapitanowi N. tegoż pułku.	2 parokonne	238	19	4	
1135	Dla przewiezienia takich to ciężarów pułku N. . . . <i>Za biletami.</i>	4 parokonne	84	13	44	
a)	Żołnierzowi szeregowemu NN. Pułku N. . . .	1 jednokonna	28	—	56	
b)	Podoficerowi N. pułku N.	1 ,	28	—	56	
	w Ogóle . . .			39	20	w Ogóle trzydzieści dziewięć rubli, dwa dziesiąta kopiejek srebrem.

Форма N. 4 къ § 53.

№ записки	Имя и фамилия	Место жительства	Въ какомъ мѣсяцѣ	и въ какомъ году	сдѣлана записка	Имя и фамилия
1	М. И. Пондуровъ	г. М. И. Пондуровъ	18	18	Имя и фамилия	Имя и фамилия
2	И. И. Ивановъ	г. И. И. Ивановъ	19	19	Имя и фамилия	Имя и фамилия

КШИГА

ДЛЯ ЗАПИСКИ ОБЫВАТЕЛЬСКИХЪ ПОДВОДЪ, ДАННЫХЪ НА
ЭТАПЪ N. ПО ТРЕБОВАНИЮ ВОЕННЫХЪ НАЧАЛЬНИКОВЪ.

№ текущій	Имя и прозвание во- енно служащихъ	Какого полка или Команды	№ путевого листа	Къмъ имен- но выданъ Путевой Листъ	Трактъ слѣдованія по путевому листу	
					Откуда	Куда
1	Поручикъ Н. Н.	Низовскаго пѣ- хотнаго полка	36	Начальни- комъ 7-ой пѣхотной Дивизіи	Изъ Го- стынина	Въ Ловичъ
2	Полковой Квартер- мистръ Н. Н.	Сибирскаго Гре- надерскаго пол- ка	94	Начальни- комъ Шта- ба Грена- дерскаго Корпуса Н. Н.	Изъ Вар- шавы	Въ Ло- вичъ
3	Рядовой Н. Н.	3-го Караби- нернаго	15	Полко- вымъ Ко- мандиромъ	Изъ Вар- шавы	Въ Соха- чевъ

Назначенное число подвода, и какихъ именно	День и часъ прибытія на этапъ	День и часъ выезда съ этапа	Разстояніе, на которое даны съ этапа подводы	Штогу уплачено на этапѣ		Росписка лица, получающаго подводу	
				Верс. руб.	к.		
1, пароконная	20 Октября въ 10 часовъ утра	20 Октября въ 12 часовъ полудни	До Гомбина	21	—	Что подвода пароконная мною получена, въ томъ свидѣтельствую По-ручицкъ Н. Н.	
							84
1, пароконная и 13 пароконныхъ подѣ жести	22 Мая, въ 2 часа по полудни	22 Мая, въ 5 часовъ по полудни	До Ловича	25	14	50	Что 14 пароконныхъ и 1 одноконная мною получены, въ томъ свидѣтельствую. Полковой квартирмейстеръ. Н. Н.
1, одноконная	13 Февраля въ 7 часовъ утра	13 Февраля въ 8 часовъ утра	До Олтаржева	14	—	28	Что одноконная подвода подѣ забольшаго рядоваго получена рядовымъ Н. Н., въ томъ, вмѣсто его неграмотнаго, свидѣтельствую. Н. Н.

Wzór N. 4 do § 53

KSIEGA

DO ZAPISYWANIA PODWOD OBYWATELSKICH, DANYCH NA
ETAPIE N. NA ZAPOTRZEBOWANIE WOJSKA.

Numer bieżący.	Imię Nazwisko i stopień wojskowego	Z jakiego Pułku lub oddziału	N. karty różnej	Przez kogo wydana karta różna	Trakt wskazany kartą różną do przejazdu	
					Z kąd	Do kąd
1	Porucznik N.	N. N. Pułku	30	Przez Dowódcę N. Dywizyi N. N.	Z Gostynina	Do Łowicza
2	Kwatermistrz Pułkowy N. N.	N. N. Pułku	90	Przez Dowódcę Sztabu Korpusu N. N.	Z Warszawy	Do Łowicza
3	Szeregowy N. N.	N. N. Pułku	15	Przez Dowódcę Pułku N. N.	Z Warszawy	Do Sochaczewa

Ile naznaczono brać podwódy i jakich mianowicie	Dzień i godzina przybycia do Etapu	Dzień i godzina na odjazd z Etapu	Odległość od Etapu na jaką podwody udzielone zostały		Ilość pieniędzy o- placonych na Etapie		Własnoręczne zaświadczenie osoby otrzymującej podwode
			w. r.	Do	Łs.	k.	
1, parokonna	20 Marca o godzinie 10 rano	20 Marca o godzinie 12 w południe	Do Gębina	21	—	84	Zaświadczam o wydanej mi podwodzie Porucznik N.
Dla chorych 1 parokonna i 1 jednokonna; pod ciężary 13 parokonnymi	22 Maja o godzinie 2 po południu	22 Maja o godzinie 5 po południu	Do Łowicza	25	14	50	Zaświadczam iż rzeczywiście wydano mi 14 podwódy parokonnymi i 1 jednokonną; Kwaternistrz Pułkowy N. N.
1, jednokonna	13 Lutego o godzinie 7 rano	13 Lutego o godzinie 8 rano	Oltarzewa	14	—	28	Stosownie do Biletu, podwoda dla chorego żołnierza N. była dana; o czym w miejsce nie umiejącego piąć świadczą N. N.

Классъ	Видъ	Имя	Содержаніе	Слѣдствіе
		<p>полющаго въ селѣхъ въ ВЪДОМОСТЬ о суммѣ, на которую онъ обязанъ платить въ пользу казеннаго войска</p>	<p>въ 1881 году</p>	<p>въ селѣхъ въ войска</p>
<p>ПОКАЗЫВАЮЩАЯ: СКОЛЬКО СУММЫ И НА КАКОЙ ПРЕДМЕТЪ УПЛАЧЕНО ВОЕННЫМИ ВЛАСТЯМИ, И КОМУ ОНА ВЫДАНА ВОЙТОМЪ ГМИНЫ N. ИЛИ БУРГОМИСТРОМЪ ГОРОДА N.</p>				
<p>Составлена за 18 года.</p>				

Изъ оныхъ уплачено		Росписка жителей въ получении слѣдовавшихъ имъ денегъ
Жителямъ деревни N. или города N.	рублей коп. серж.	
Войцѣху Слупскому Осипу Витману	— —	Войцѣхъ Слупскій. XXXX Осипъ Витманъ.
И того	1 28	<p>Что деньги слѣдовавшія поименован- нымъ жителямъ, уплачены имъ на руки, — въ томъ подъ личною ответственностію, свидѣтельствуемъ.</p> <p>Августа 18 года</p> <p>Гминный Войтъ или Бургомистръ города N.</p> <p>Солтысы или Ратманы</p>

Gmina	Liczba mieszkańców	Data	Lp. porządkowa
<p>WYKAZ</p> <p>PRZYNOSZĄCY WIADOMOŚĆ, JAKIE KWOTY PIENIĘŻNE I NA JAKI PRZEDMIOT PRZEZ WŁADZE WOJSKOWE UISZCZONO I KOMU TAKOWE ROZPŁACONE ZOSTAŁY PRZEZ WOJTA GMINY N. LUB BURMISTRZA MIASTA N.</p>			1

Sporządzony za rok 18

№ 2 05 P 2 12 W

Fundusz udzielonym został			
Nr. porządkowy	Nazwisko i stopień wojskowego uiszczającego należność	Dnia, Miesiąca Roku	W summie
			Rub. sr. kop
1	Fedorow Sztabskapitan z pułku NN.	3/4 Maja 185	Dwie podwoły parokonne, licząc na werstę po kop. sr 4 za każdą, a zatem za dwie od Bielska do Płocka, za werst 16 1 28

Sporzadzony za rok 18

Z funduszu tego wyplacono		Podpisy mieszkańców kwitujących z odbiuro nalezytości
Mieszkańcom wsi N. lub miasta N.	Każdemu w szczególności kóp.	
Wojciechowi Słupskiemu Józefowi Witman	— —	Wojciech Słupski. XXX Józef Witman.
Razem	1	Rzetelność wypłaty podług niniejszego wykazu, do własnych rąk mieszkańców uskutecznionej, pod osobistą odpowiedzialnością poświadczamy. dnia Mca 18 r. Wójt Gminy Soltysi lub Burmistrz Miasta lub Ławnicy

KONSTYTUCYJA
SPRAWIEDLIWOSC

DZIENNIK PRAW

N° 157.

TOM PIĘCDZIESIĄTY PIERWSZY.

Tom LI. do Nru 157

16

DZIENNIK PRAW

N. 125

TOM PRZEDSIĘWZIĘCIA

10

Tom 14. 43. 125

KOMMISSYA RZĄDOWA

SPRAWIEDLIWOŚCI.

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej Królestwa, przez wypis z protokołu posiedzenia tejże Rady z d. 22 Października (3 Listopada) r. b. N. 23,933, objawionej, ogłasza w Dzienniku Praw, w texcie rosyjskim z przekładem na język polski, Konwencyą kartelową, zawartą w Berlinie w dniu 27 Lipca (8 Sierpnia) r. b. między Najjaśniejszym Cesarzem Wszech Rosyi a Królem Pruskim, co do wzajemnego wydawania dezertarów i zbiegów.

w Warszawie d. 7 (19) Grudnia 1857 r.

Dyrektor Główny Prezydujący
Tajny Radea, Senator *F. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi
Radea Kollegialny *J. Ornowski.*

KONWENCYJA RYDOWA

SPRAWY WZRODOWE

W wykonaniu bezwzględnej Rady Administracyjnej
Przesłano, przez wysłańcę z przelotną poselstwem
do Rady z d. 22 Października (3 Listopada)
r. b. N. 23, 232, objaśnioną, odczas w Berlinie
pisa Przew. w kcie. konsylikim z przelotną
na język polski, Konwencyj Karlową, zawartą
w Berlinie w dniu 27 Lipca (8 Sierpnia) r. b.
miejscu i w sprawie tej, o czym w Waszemu
koscim i krom Pruskim, co dot. wzajemnego
wzajemnego deserterów i zbiegów.

w Warszawie d. 7 (19) Grudnia 1857 r.

Dyrektor Główny Przewidywy
Tajny Radca, Senator M. Skarbek

Dyrektor Kancelaryi
Rada Kolegiatny J. Ornowski

КОНВЕНЦІЯ

о взаимной выдачъ дезертировъ и бѣ-
глыхъ, заключенная между

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ
ВСЕРОССИЙСКИМЪ

и

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ КОРОЛЕМЪ ПРУССКИМЪ

27 Іюля (8 Августа) 1857 года.

KONWENCYJA

o wzajemne wydawanie dezertorów
i zbiegłych zawarta między

NAJJASNIEJSZYM CESARZEM WSZECH
ROSSYI

i

NAJJASNIEJSZYM KROLEM PRUSKIM

w dniu 27 Lipca (8 Sierpnia) 1857 roku.

Божією поспѣшествующею милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ ВТОРЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссийскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса-Таврическаго, Государь Пековскій, и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Ливляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостокскій, Карельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныя; Государь и Великій Князь Новгорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полоцкій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мегиславскій и всея Сѣверныя страны Повелитель и Государь Иверскія, Карталинскія, Грузинскія, и Кабардинскія земли и Армянскія Области; Черкасскіа и Горскіа Князей и иныя Наслѣдній Государь и Обладатель; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій; и прочя, и прочя и прочя:

Z Bożej Łaski

MY ALEXANDER DRUGI,

CESARZ i Samowładea Wszech-Rossyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowgorodzki, Car Kazanski, Car Astrachański, Król Polski, Car Sybirski, Car Chersoński-Taurycki, Pan na Pskowie i Wielki Xiążę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Xiążę Estoński, Inflancki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Perniski, Wiatski, Bułgarski i innych, Pan i Wielki Xiążę Niższego Nowogrodu, Czernihowski, Riazanski, Połocki, Rostowski, Jaroslawski, Bielozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mściłowski i Panujący w całej stronie Północnej, Pan Ziemi Iwerskiej, Kartolińskiej, Gruzyjskiej i Kabardyńskiej i Krainy Ormiańskiej, Xiążę Dziedziczny i Włodea Xiążąt Czerkaskich, Górskich i innych, Następca Norwowski, Xiążę Szlezwicko-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarski i Oldenburgski,
etc., etc., etc.

Объявляемъ чрезъ сіе, что послыку, по взаимному соглашенію между Нами и Его Величествомъ Королемъ Прусскимъ обоюдные Полномочные Наши заключили и подписали въ Берлинъ 28 Іюля (8 Августа) 1857 года, Конвенцію о взаимной выдачѣ дезертировъ и бѣглыхъ, которая Конвенція отъ слова до слова гласитъ такъ:

Во имя Пресвятыя и Нераздѣльной
Троицы.

Такъ какъ срокъ Конвенціи, заключенной 8 (20) Мая 1844 года между Его Величествомъ Императоромъ Всероссійскимъ, Царемъ Польскимъ и Его Величествомъ Королемъ Прусскимъ о взаимной выдачѣ бѣглыхъ, минулъ, а притомъ оказалось, что нѣкоторыя статьи этой Конвенціи могутъ быть дополнены и яснѣе опредѣлены, то ихъ Величества признали нужнымъ и полезнымъ заключить новую Конвенцію о выдачѣ бѣглыхъ и на сей конецъ назначили Полномочными Своими, а именно:

Его Величество Императоръ Всероссійскій, Царь Польскій: Барона Филиппа Брунова, Своего Дѣйствительнаго Тайнаго

Чынимы wiadomo niniejszém, że za wspólną zgodą pomiędzy Nami i Najjaśniejszym Królem Pruskim, obustronni Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w Berlinie dnia 27 Lipca (8 Sierpnia) 1857 roku, Konwencyę o wzajemném wydaniu dezertérów i zbiegów, która do słowa brzmi jak następuje:

W Imię Przenajświętszej i Nierozdzielnej
Trójcy.

Gdy Konwencya Kartelowa, zawarta dnia 8 (20) Maja 1844 roku, między Najjaśniejszym Cesarzem Wszech Rossyi, Królem Polskim i Najjaśniejszym Królem Pruskim, już upłynęła, i gdy okazało się, że niektóre z jej warunków, potrzebują rozwinięcia i udokładnienia, Najjaśniejsze strony uznały za właściwe i potrzebne zawarcie nowej Konwencyi Kartelowej i w tym celu mianowały Pełnomocników, jak następuje:

Jego Cesarska Mość, Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski: Pana Filipa Barona de Brunnow, swego Rzeczywi-

Совѣтника, Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Его Величествѣ Король Прусскомъ и при нихъ Королевскихъ Высочествахъ Великихъ Герцогахъ Мекленбургъ-Шверинскомъ и Мекленбургъ-Стрелицкомъ, Кавалера Россійскихъ Орденовъ: Св. Владимира 1-й степени, Св. Александра Невскаго съ алмазными украшениями, Блага Орла, Св. Анны 1-й степени и Св. Станислава 1-й степени и Прусскихъ Орденовъ Краснаго Орла 1-й степени и Св. Іоанна Іерусалимскаго и проч.

а Его Величество Король Прусскій:

Барона Оттона Теодора Мантейфеля, Предсѣдателя Своего Совѣта и Своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ, Кавалера Прусскихъ Орденовъ Чернаго Орла и Краснаго Орла, съ украшеніемъ дубовыми листьями, Короною и скипетромъ, Великаго Командора Ордена Гогенцоллернскаго, Командора Ордена Св. Іоанна и Кавалера Россійскихъ Орденовъ, Св. Андрея Первозваннаго, и Св. Александра Невскаго и проч. которые, по размѣнъ своихъ полномочій, найденныхъ въ надлежащей формѣ, заключили и подписали Конвенцію о выдачѣ бѣглыхъ, которой содержаніе отъ слова до слова слѣдующее:

stego Tajnego Radcę, Posła Nadzwyczajnego przy dworach Najjaśniejszego Króla Jegomości Pruskiego i Wielkich Xiążąt Meklemburg-Szweryńskiego i Meklemburg-Strelickiego, Kawalera Wielkich Orderów Rosyjskich: S-go Włodzimierza klasy 1-ej, S-go Alexandra Newskiego ozdobionego brylantami, Orła Białego i S-ej Anny klasy 1-ej, S-go Stanisława klasy 1-ej, Orderu Pruskiego Orła Czerwonego klasy 1-ej i S-go Jana Jerozolimskiego, etc.

а Najjaśniejszy Król Jegomość Pruski: Pana Ottona Teodora Barona de Manteuffel, Prezydującego w Radzie Ministrów i Swego Ministra Spraw zagranicznych, Kawalera Orderów Pruskich: Orła Czarnego i Orła Czerwonego, z wieńcem dębowym, koroną i berłem, Wielkiego Kommandora Orderu Hohenzollernów, Kommandora Orderu S-go Jana Pruskiego i Kawalera Orderów Wielkich Rosyjskich: S-go Andrzeja, S-go Alexandra Newskiego etc. którzy po zamienieniu pełnomocnictw swoich, i znalezieniu onych w dobrej i należytej formie, zawarli i podpisali Konweneyą Kartelową, której, osnowa słowo w słowo jest następująca:

Ст. 1. Исполненіе по этой Конвенціи начнется чрезъ четыре недѣли по размѣнѣ ратификацій и она будетъ относиться:

- а) ко всемъ лицамъ, которыя находясь въ дѣйствительной службѣ, учинять побѣгъ изъ той или другой обоюдныхъ армій, а равномѣрно до всѣхъ военныхъ принадлежностей, которыя будутъ ими взяты съ собою, какъ то: до лошадей, конской сбруи, оружія и амуниціи; сверхъ того ко всемъ тѣмъ лицамъ, которыя хотя и получили увольненіе, но съ тѣмъ, чтобы опять явиться на службу, коль скоро потребованы будутъ, и которые по тому принадлежать къ резерву;
- б) ко всемъ лицамъ, которыя по законамъ Государства, оставленнаго ими съ намѣреніемъ возвратиться или же съ тѣмъ, чтобы не возвращаться, обязаны, хотя бывъ послѣдствіи, нести военную службу;
- в) ко всѣхъ тѣмъ лицамъ, которыя учинивъ преступленія или проступки въ одномъ изъ двухъ Государствъ, бѣгутъ въ другое, чтобы укрыться отъ суда и отъ надлежащаго наказанія.

Art. 1. Niniejsza Konwencya która zostanie wprowadzoną w wykonanie w cztery tygodnie po zamianie ratyfikacyj, ma się stosować:

- a) do wszystkich tych osób, które zbiegną z armii stron obu, oraz do wszystkich rzeczy wojskowych któreby z sobą unieśli, a mianowicie koni, rzędów, broni i ubioru, nadto do tych którzy otrzymali urlop pod warunkiem stawienia się do służby czynnej na pierwsze wezwanie, a którzy zatem należą do rezerwy;
- b) do wszystkich tych osób, które według praw kraju przez nich opuszczonego z zamiarem lub bez zamiaru powrotu, ulegają służbie wojskowej, chociażby termin takowej jeszcze dla nich nie nastąpił;
- c) do wszystkich tych osób, które popełniwszy przestępstwo lub przekroczenie w jednym z dwóch państw, zbiegli na ziemię drugiego w celu uchylenia się od poszukiwań Sądowych i uniknienia kary na którą zasłużyli.

Ст. 2. Если упомянутые въ предыдущей статьѣ подъ литерою *a*, люди захвачены будутъ въ мундирѣ, если у нихъ окажутся другія принадлежащія къ военной амуниціи вещи, или вообще, ежели не подвержено будетъ сомнѣнію, что они учинили побѣгъ изъ дѣйствительной службы другаго договаривающагося Государства, то таковыя люди должны быть немедленно и безъ предварительнаго требованія со стороны того Государства задержаны и препровождены со всѣми найденными при нихъ военными вещами на границу, раздѣляющую оба Государства, для передачи Начальству назначенному принимать ихъ.

Что касается до тѣхъ лицъ, которыхъ не будутъ явно бѣглецами, но въ слѣдствіе собственныхъ ихъ показаній или по особеннымъ обстоятельствамъ, могутъ съ вѣроятностію быть приняты за таковыхъ, то военнымъ или гражданскимъ Начальствамъ, по полученіи свѣдѣнія о мѣстѣ пребыванія подобнаго человека, примутъ немедленно нужныя мѣры для воспрепятствованія дальнѣйшему его побѣгу. Послѣ этого они сдѣлаютъ ему допросъ и przeprowadятъ протоколъ онаго къ военнымъ провинціальнымъ властямъ другаго догово-

Art. 2. Jeżeli osoby wzmiankowane w Artykule poprzedzającym pod lit: *a*, schwytane zostaną w mundurze, jeżeli przy nich znalezione zostaną rzeczy do rynsztunku wojskowego należące, czyli słowem gdy żadnej wątpliwości niebędzie iż zbiegli ze służby wojskowej drugiego państwa, wówczas bezzwłocznie i bez poprzedniego upominania się tegoż państwa, zostaną przytrzymani i z przedmiotami wojskowemi przy nich znalezionemi, odprowadzeni na granicę rozdziałającą te dwa państwa, a to w celu oddania ich Władzom właściwym i do ich odbioru przeznaczonym.

Co się tycze osób, których zbiegostwo nie jest oczywistem lecz staje się prawdopodobnem, bądź to z ich własnych zeznań, bądź też ze szczególnych okoliczności, to Władze wojskowe lub cywilne które będą zawiadomione o pobycie podobnego zbiega, natychmiast przedsięwzją środki zapobiegające jego ucieczce. Następnie polecą spisać z niego protokół i zakomunikują tenże Władzom wojskowym prowincjonalnym drugiego państwa, które wówczas oświadczą czy obwiniony rzeczywiście zbiegł lub nie, a gdy się okaże iż jest

ривающагося Государства, которыя объявить тогда, точноли подозрѣваемый учинилъ побѣгъ, или нѣтъ; въ слѣдствіе чего, въ случаѣ побѣга, дезертиръ выданъ будетъ онымъ вышеизъясненнымъ образомъ.

Къ задержанію и выдачѣ людей, обозначенныхъ въ предъидущей статьѣ подъ лит. *б*, будетъ приступлено не иначе, какъ въ слѣдствіе точнаго о томъ требованія, которое сдѣлано будетъ при всякомъ особенномъ случаѣ надлежащимъ начальствомъ того Государства, которому они принадлежатъ.

Ст. 3. 1. Не должны быть однако выдаваемы люди принадлежащіе къ разрядамъ, означеннымъ подъ литерами *а* и *б* первой статьи, въ томъ случаѣ, если прежде прихода въ Государство, изъ котораго эти люди въ послѣднее время выбыли, или до поступленія ихъ въ службу онаго, они были подданными того Государства, въ которомъ, послѣ побѣга, скрываются, и если при томъ сопряженны съ таковымъ ихъ качествомъ отношенія, по законнымъ формамъ сего Государства не уничтожились; но и въ этомъ случаѣ должны быть возвращены лошади и военныя принадлежности, взятыя сказанными людьми при побѣгѣ.

zbiegiem, zostanie wydany w sposób wyżej wzmiankowany.

Osoby wzmiankowane w poprzedzającym Artykule pod lit: *b*, będą przytrzymywane i oddawane tylko wskutku wyraźnego żądania uczynionego, w każdym szczególnym wypadku przez właściwe władze państwa, do którego te osoby należyć będą.

Art. 3. 1. Wydanie ludzi należących do kategorii *a* i *b*, art. 1 miejsca mieć nie może, jeżeli przed udaniem się lub obcięciem służby w kraju z którego ostatecznie zbiegli, byli poddani państwa do którego się jako zbiegowie schronili i gdy charakter ich z tego stosunku wynikający nie został zniesiony w formie praw tego państwa przepisanej. Lecz i w tym wypadku konie i przyrządy wojskowe znalezione przy tego rodzaju zbiegach, a uniesione przez nich w chwili zbiegostwa, zostaną zwrócone.

2. А также, если кто нибудь изъ принадлежащихъ къ симъ двумъ разрядамъ людей совершить преступленіе или проступокъ въ томъ Государствѣ, куда онъ удалился, то въ выдачу его можетъ быть отказано до тѣхъ поръ, пока онъ не выдержитъ наказанія по законамъ сего Государства.

3. Если со времени побѣга для уклоненія отъ службы тѣхъ людей, которые не иначе подлежатъ задержанію и выдачу, какъ въ слѣдствіе точнаго о томъ требованія (какъ о томъ постановлено въ статьѣ 2-й, а именно относительно бѣглыхъ, которыхъ нельзя признать за таковыхъ), пройдетъ два года, то Государство, къ коему поступило бы требованіе о выдачу таковыхъ людей, не обязано удовлетворять оному. Еслибъ однакоже укрывающійся отъ воинской службы или дезертиръ совершилъ преступленіе или проступокъ до своего побѣга или былъ обвиненъ въ совершеніи таковыхъ, то въ такомъ случаѣ онъ будетъ выданъ по правиламъ постановленнымъ въ нижеизложенныхъ статьяхъ 15 и 16, хотя бы даже со времени его побѣга для уклоненія отъ службы прошло два года.

Ст. 4. Сношенія, на основаніи второй статьи, о людяхъ, подозрѣваемыхъ въ побѣгъ

2. Подобно, гдѣбы należący do jednej z tych dwóch kategorii, dopuścił się przestępstwa lub wykroczenia na ziemi państwa do którego się schronił, wydanie jego odmówionem być może do czasu wycierpienia kary, na jaką według praw tego państwa skazany zostanie.

3. Wrazie gdyby zatrzymanie i wydanie zbiega nie mogło nastąpić inaczej jak w skutku wezwania zastrzeżonego w Artykule 2, a od chwili zbiegostwa upłynęło lat dwa, państwo zawezwane może odmówić wydania takiego zbiega. Wszelako, gdyby zbiegły dopuścił się, lub był oskarżony o przestępstwo lub zbrodnię przed wydaleniem się z kraju dopełnione, natenczas mimo upływu lat dwóch od czasu zbiegostwa i ujścia jego wydanym zostanie, a to w sposób wyszczególniony w poniżej umieszczonych artykułach 15 i 16.

Art. 4. Zawiadomienia o których mowa w art. 2 w przedmiocie podejrzanych o zbie-

изъ службы той или другой изъ высокихъ договаривающихся Державъ, будутъ производиться со стороны Россіи и Царства Польскаго, съ Генераломъ начальствующимъ въ ближайшей Прусской провинціи, а со стороны Пруссіи съ Главнымъ Начальникомъ и Чиновниками, коимъ поручена выдача дезертировъ; съ требованіями же касательно людей упомянутыхъ въ 1-й статьѣ подъ лит. б, относятся будутъ со стороны Россіи и Царства Польскаго къ ближайшему Прусскому Провинціальному Правленію, а со стороны Пруссіи къ ближайшимъ военнымъ и гражданскимъ начальствамъ Россійскимъ или Польскимъ.

Въ Россійской Имперіи особенный Коммисаръ, на котораго возложено заботиться о соблюденіи отношеній добраго сосѣдства на границѣ, будетъ равнымъ образомъ уполномоченъ, какъ и прежде, дѣлать и получать сообщенія и требованія, о коихъ упоминается въ настоящей статьѣ.

Ст. 5. Еслибъ случилось, что кто либо до побѣга своего изъ службы той или другой высокой договаривающейся стороны учинилъ побѣгъ изъ войскъ инаго Государя или иной Державы, съ коими одна изъ высокихъ договаривающихся сторонъ имѣла бы Конвенцію

гоство ze służby jednej z Wysokich umawiających się stron, czynione będą ze strony Rosyi i Polski do Generała Dowodzącego w najbliższej prowincyi Pruskiej, ze strony zaś Pruss do Główno Dowodzącego i Officerów upoważnionych do wydawania zbiegów; wezwania ściągające się do osób wyszczególnionych w art. 1 pod lit. b, czynione będą ze strony Rosyi, do Regencyi prowincjonalnej Pruskiej najbliższej, ze strony zaś Pruss, do najbliższych Władz wojskowych i cywilnych w Rosyi i Polsce.

W Cesarstwie Rosyjskim Kommissarz specialny, któremu powierzone jest czuwanie nad utrzymaniem stosunków dobrego sąsiedztwa nad granicą, będzie upoważnionym, jak dawniej do czynienia i odbierania zawiadomień i rekwizycyi przewidzianych niniejszym artykułem.

Art. 5. Jeżeliby się okazało że zbiegły z jednej z armii Wysokich umawiających się stron, dopuścił się już poprzednio zbiegostwa z wojska innego Monarchy lub Państwa, z którem jedna z Wysokich umawiających się stron zawarła była Konwencyą Kartelową, wówczas

о выдачу бѣглыхъ, то въ такомъ случаѣ дезертиръ выданъ будетъ въ ту армію, изъ которой онъ бѣжалъ въ послѣднее время.

Ст. 6. Запрещается въ особенности обоимъ военнымъ и гражданскимъ начальствамъ принимать въ военную или гражданскую службу своего Государя всякаго, коего побѣгъ изъ дѣйствительной службы другого договаривающагося Государства не подверженъ сомнѣнію, или даже только вѣроятію. Предписывается также не пропускать чрезъ границу никого изъ унтеръ-офицеровъ или солдатъ, принадлежащихъ къ арміи сопредѣльнаго Государства, ежели онъ не будетъ имѣть паспорта или письменнаго вида отъ Начальника или Командующаго тою частью войска, къ которому онъ принадлежитъ.

Всякій, такового паспорта или письменнаго вида не имѣющій, о которомъ Начальства сія получаютъ свѣдѣнія или сами или чрезъ своихъ подчиненныхъ, и который по наружнымъ признакамъ или по другимъ обстоятельствамъ подаетъ поводъ къ подозрѣнію, что онъ принадлежитъ къ войскамъ другого договаривающагося Государства, будетъ немедленно задержанъ со всеми вещами, которыя при

bez względu na tę okoliczność wydany zostanie do wojska z którego zbiegł ostatecznie.

Art. 6. Wyraźnie wzbronionem jest obustronnym Władzom wojskowym i cywilnym, zaciągać do służby tak wojskowej jako też cywilnej swego Monarchy, ludzi których zbiegostwo ze służby wojskowej drugiego państwa będzie niewątpliwem ale by nawet tylko prawdopodobnem. Nie dozwolą one przejścia granicy żadnemu podoficerowi ani żołnierzowi wojsk państwa ościennego, nie posiadającemu paszportu lub uwolnienia od służby, wydanego przez dowódcę lub kommanderującego korpusem do którego należy.

Każdy któryby nie był w stanie usprawiedliwić się z pobytu swego przez okazanie takiego paszportu, lub uwolnienia od służby, a który przez te władze odkrytym lub przez podwładnych tymże Władzom dostawiony zostanie i który ze znaków zewnętrznych i innych okoliczności podejrzanym się okaże, iż należy do wojsk drugiego mocarstwa, będzie natychmiast przytrzymany ze wszystkiemi przy nim

немъ окажутся, и по учиненіи допроса будетъ поступлено на основаніи второй статьи.

Ст. 7. Высокія договаривающіяся Стороны примутъ мѣры, чтобы неослабное было наблюдение за немедленнымъ и добросовѣстнымъ исполненіемъ по всемъ требованіямъ о выдачѣ, которыя поступятъ къ назначеннымъ отъ нихъ властямъ. Еслибы даже оказалось, что требуемые люди вступили между тѣмъ въ службу того Государства, на землѣ котораго они находятся, то и въ такомъ случаѣ это обстоятельство не подвергаетъ взаимныхъ обязательствъ по сей статьѣ нисколько измененію.

Ст. 8. Если бы возникли сомнѣнія относительно точности какого либо приводимаго въ требованіи обстоятельства, то таковыя сомнѣнія, за исключеніемъ случаевъ въ 3-й статьѣ обозначенныхъ, не могутъ служить предлогомъ къ отказу въ выдачѣ.

Ст. 9. Кромѣ того, что при сдачѣ дезертира или всякаго подлежащаго военной службѣ долженъ всегда и безъ всякаго исключенія, быть препровождаемъ протоколъ о причинахъ и обстоятельствахъ его задержанія, вмѣстѣ съ нимъ имѣютъ быть возвращены

znalezionemi rzeczami, a po odbyтымъ badaniu, postąpiono z nim będzie według przepisów w art. 2 zawartych.

Art. 7. Wysokie umawiające się strony dołożą starania, iżby wezwaniom o wydanie zbiegów do Władz ich zanesionym spiesznie i rzetelnie zadosyć uczynionem było. W razie nawet gdyby osoby rekwirowane zostały przyjęte tymczasem do służby państwa na ziemi którego przebywają, okoliczność ta w niczem wpływać nie będzie na wzajemne zobowiązanie się, wypływające z niniejszego artykułu.

Art. 8. Jeżeliby jakakolwiek zaś zła wątpliwość co do tej lub owej okoliczności w rekwizycyi przywiedzonej, wątpliwość ta nie może spowodować odmówienia wydania zbiega, wyjąwszy w przypadkach art. 3 objętych.

Art. 9. Przy wydaniu zbiega lub obowiązkanego odbyć służbę wojskową, nie tylko będzie zawsze i bez wyjątku dołączony wywód słowny, spisany dla udowodnienia przyczyn i okoliczności towarzyszących przytrzymaniu jego, ale nadto w razie gdy należyć będzie do ka-

немедленно и военныя вещи, послужившія къ открытію его побѣга, если таковой чело-вѣкъ принадлежитъ къ разряду тѣхъ, кото-рые въ силу второй статьи должны быть выданы безъ востребованія. Ежели же на-противъ того, онъ будетъ принадлежать къ разряду тѣхъ людей, коихъ выдача произво-дится только въ слѣдствіе предварительныхъ сношеній между обоюдными военными На-чальствами или по особенному востребова-нію, то въ этомъ случаѣ, для отвращенія всякаго сомнѣнія, что выдача его согласна съ постановленіями сей Конвенціи, касаю-щееся до него требованіе будетъ, при выда-чѣ, всегда представляемо въ подлинникъ или въ засвидѣтельствованной копіи.

Ст. 10. Назначенныя досель для постоян-ной выдачи дезертировъ и другихъ людей пограничныя мѣста сохранять это назначеніе до тѣхъ поръ, пока обоюдныя Начальства не условятся между собою о перемѣнѣ оныхъ. Назначеніе Чиновниковъ для приѣма въ сихъ мѣстахъ людей, подлежащихъ выдачѣ, смо-тря по принадлежности тѣхъ Чиновниковъ къ военному или гражданскому званію, будетъ зависѣть отъ военныхъ или гражданскихъ Начальствъ, которыя по сему предмету дол-

тегори тых, którzy według art. 2 z urzędu wydawanymi być powinni, wówczas rzeczy wojskowe które posłużyły do wykrycia zbiegostwa tegoż, będą wraz z nim natychmiast zwrócone. Jeśli przeciwnie zbiegły należy do rzędu tych którzy nie mogą być wydawanymi bez poprzedniego zniesienia się Władz wojskowych odpowiednich, lub za specjalną rekwizycją tychże, wówczas aby usunąć wszelką wątpliwość iż wydanie jego zgadza się z zasadami niniejszej Konwencyi, akt rekwizycyi ściągający się do jego osoby, będzie przy wy-daniu tegoż okazywany w oryginale lub kopii poświadczonej.

Art. 10. Punkta pograniczne w których do-tyczczas wydanie ciągle zbiegów i innych osób miało miejsce; zachowują, nadal toż przeznaczenie do czasu w którym Władze odpo-wiednie nie zgodzą się na zaprowadzenie zmia-ny w tym względzie. Urzędnicy miejscowi tak wojskowi jako i cywilni upoważnieni do odbioru wydanych zbiegów, wskazani zostaną

жны сноситься съ соответствующими Начальствами другой Державы.

Ст. 11. 1. За издержки на содержание каждаго дезертира, или каждаго челоуька подлежащаго военной службѣ, будетъ платиться по двѣнадцати (12) Россійскихъ копѣекъ серебромъ или по четыре (4) Прусскихъ серебряныхъ гроша въ день, считая со дня его задержанія для выдачи по востребованію или безъ онаго. Ежели дезертиръ уведеть съ собою казенную лошадь, то на кормъ оной будетъ отпускаемо ежедневно и считая съ вышеозначеннаго времени по два метца овса и по восьми фунтовъ сѣна съ потребною соломою; платежъ за фуражъ производится будетъ всякій разъ по справочнымъ цѣнамъ, какія въ ближайшемъ городѣ будутъ состоять.

2. Выдача дезертира должна быть приведена въ дѣйствіе не позже, какъ чрезъ восемь дней послѣ его задержанія, которое имѣеть послѣдовать немедленно по открытіи мѣста его укрывательства; издержки на его содержание съ той и другой стороны должны быть исчисляемы за тотъ же восьмидневный срокъ, кромѣ тѣхъ случаевъ, когда бы по причинѣ отдаленности мѣста, гдѣ дезертиръ будетъ задержанъ, или по другимъ ясно до-

позволено Влѣдзѣ войскове или цивилне влѣдзѣмъ другаго краю.

Art. 11. 1. За каждаго збига или тежъ особе належача до службы войскове, кошта utrzymania зворачане бѣда, личае по дванаѣсѣ (12) копѣекъ сребромъ монеты россыискѣе или чѣтеры (4) grosze srebne монеты прускѣе дзѣнне, а то од днѣа въ котѣрымъ бѣдѣе прытрыманы, абы бѣе выданымъ бѣдѣе зъ урѣду бѣдѣе wskutku реkwизычы. Жежели збигъ упровадзѣе зъ соба коня належача до службы войскове, вѣвечас зворачане бѣда кошта жывненя его, личае таке од чхвлѣ выжъ вzmѣанковане, дзѣнне по два гарце оwsа и осмъ фунтовъ сѣна зъ потрібна прытемъ слѣма, а фуражъ те оплачанымъ бѣе ма за каждымъ разомъ wedлугъ цен бѣежачеыхъ тѣргу наыблѣзшего мѣаста.

2. Wydanie збига настѣпи наыдале, въ днѣ осмъ по его прытрыманю, котѣре бѣдѣе мѣало мѣесце наычмѣаст по wykрычу тежо; кошта его utrzymania зворачане бѣда наызajemъ тылко за czas осмѣоднѣowy, чыба же оддаленне мѣесцеа гдѣе зостал прытрыманымъ или inne okolicznoścѣ достатеchnѣе udowodnione, спровадуя конѣечна звлѣкѣ въ доставленю тежо Влѣдзѣмъ влѣасчыымъ. Жежели збигъ дла слабоścѣ здравя умѣещезонымъ зостал въ Szpi-

казаннымъ обстоятельствамъ, выдача его надлежащимъ Начальствамъ необходимо должна была замедлиться даѣе вышеозначеннаго времени. Если бѣглый по болѣзни принятъ будетъ въ госпиталь, то за происходящя отъ сего издержки Правительство, требующее его выдачи, заплатитъ по пятнадцати (15) Россійскихъ копѣекъ серебромъ, или по пяти (5) Прусскихъ серебряныхъ грошей въ день, за все время, которое онъ по причинъ болѣзни своей пробудетъ въ госпиталь.

Ст. 12. Ежели кромъ самаго дезертира найдена будетъ уведенная имъ казенная лошадь и ежели она будетъ возвращена тому Государству, которому она принадлежитъ, въ такомъ случаѣ то лице, по доносу котораго схвачена будетъ лошадь, получить въ награжденіе отъ Государства, коему таковая имѣтъ быть выдана, шесть рублей 75 копѣекъ серебромъ Россійскими деньгами (семь съ половиною Прусскихъ талеровъ).

Ст. 13. Для немедленной выдачи сего награжденія, а равно и денегъ, слѣдующихъ за упомянутыя въ статьѣ 11-й издержки, которыя ни въ какомъ случаѣ не могутъ быть увеличены, объ высокія договаривающіяся Стороны распорядятся доставкою чиновникамъ,

талу, koszta ztąd wynikłe zwracanemi będą przez Rząd zanoszący wezwanie, licząc dziennie po piętnaście (15) kopiejek srebrem monety rossyjskiej, czyli pięć (5) groszy srebrne monety pruskiej, a to za cały czas pobytu jego w Szpitalu.

Art. 12. Jeżeli oprócz samego zbiega odzukanym będzie i koń do służby wojskowej należący, którego tenże z sobą uprowadził, i gdy koń ten zwrócony zostanie państwu do którego należy, wówczas osoba doniesieniem swoim przyczyniająca się do ujęcia tegoż konia otrzyma: 6 rubli srebrem i 75 kopiejek srebrem monety rossyjskiej (czyli siedm i pół talarów pruskich) wynagrodzenia, od Mocarstwa któremu zbieg będzie wydany.

Art. 13. Celem bezwłocznego uiszczenia takowej nagrody jak równie i kosztów utrzymania powyżej w art. 9 wymienionych, które pod żadnym pozorem więcej jak tam postanowiono wynosić nie mogą, Wyokie umawiające się strony polecają złożyć, u urzędni-

коимъ поручено будетъ принимать бѣглыхъ, въ мѣстахъ, для того назначенныхъ, извѣстной денежной суммы, изъ которой они могли бы платить при выдачѣ дезертира или человека подлежащаго военной службѣ или лошади, за издержки содержанія, по счетамъ, представленнымъ имъ чиновниками, которымъ поручена выдача со стороны другой Державы, а равно и въ награжденіе за поимку лошади. Если въ такомъ счетѣ оказалась бы какая либо погрѣшность, чего впрочемъ трудно ожидать, при той ясности и точности, съ которыми опредѣленъ размѣръ награжденія и издержекъ на содержаніе, то и въ такомъ случаѣ платежъ по счету произведется сполна; къ разсмотрѣнію же возраженія, учиненнаго по сему предмету, будетъ приступлено послѣ, за исключеніемъ одного только случая, а именно: если бы не было выполнено постановленіе 9-й статьи касательно одновременной выдачи съ дезертиромъ найденныхъ при немъ военныхъ принадлежностей, или о томъ, чтобы требованіе о его выдачѣ было предъявлено въ подлинникъ или въ засвидѣтельствованной копій; въ семъ только случаѣ денегъ, назначенныхъ за издержки на содержаніе, а также въ награжденіе, выдаваемо не будетъ.

кѣ до odbioru zbiegów, na punktach pogranicznych przeznaczonych, pewną kwotę pieniężną, z której wypłacanemi będą przy wydaniu zbiegów lub innych osób do służby wojskowej należących, jak równie i koni, tak koszta utrzymania, przedstawiane tymże urzędnikom w rachunku sporządzonym przez urzędników drugiego kraju, przeznaczonych do wydawania zbiegów, jako też nagrody za schwytanie koni. Jeżeliby rachunek taki okazywał się być mylnie sporządzonym, co wszakże z trudnością miejsce mieć może, skoro cena, koszta utrzymania i wynagrodzenia wyraźnie naprzód są oznaczonemi, to przecież należność rachunkiem wykazana winna być zapłaconą, a wątpliwość w tym względzie, dopiero później rozstrzygniętą zostanie. W tym tylko razie przypuszcza się wyjątek od tego przepisu, gdyby nie miały być dopełnione warunki art. 9, dotyczącego się zwrotu jednoczesnego zbiegłych wraz z rzeczami wojskowemi przy nich znalezionymi, lub gdy wezwanie nie będzie złożone w oryginale lub kopii poświadczonej, w którym to razie nie będą zwracane ani koszta utrzymania ani nagroda.

Ст. 14. Такъ какъ дезертиры и люди, подлежащие военной службѣ, не могутъ входить въ долги, за кои то Правительство, которому они принадлежатъ, было бы въ законной обязанности отвѣтствовать, то таковыя долги ни въ какомъ случаѣ, при выдачѣ бѣглыхъ, не могутъ служить поводомъ къ какому либо разбирательству между обоюдными Начальствами. Если бы кто либо изъ таковыхъ людей, во время своей бытности въ Государствѣ, которое выдаетъ его, далъ частнымъ людямъ обязательства, кои по причинѣ его выдачи онъ не можетъ выполнить, то сторонѣ потерпѣвшей убытокъ предоставляется только отыскивать свое право у надлежащаго Начальства того Государства, которому принадлежитъ должникъ.

Равноѣрно, если дезертиръ, или человекъ, подлежащій военной службѣ, въ то время, когда его потребуютъ, будетъ находиться за частныя долги подъ стражею, то и тогда Правительство, къ которому поступить такое требованіе, не освобождается отъ обязанности выдать его немедленно.

Ст. 15. 1. Если кто нибудь въ владѣніяхъ или того или другаго Государя совершитъ преступленіе или проступокъ или въ тако-

Art. 14. Państwo, do którego należą zbiegi i osoby ulegające służbie wojskowej, nie mogą być prawnie obowiązane do płacenia długów przez nich zaciąganych; nie będzie przeto nigdy mowy o tychże długach między Władzami dwóch Państw. Jeżeli więc zbieg wczasie pobytu swego, w kraju który go wydaje, przyjął na siebie zobowiązanie względem osób prywatnych, a zobowiązaniom tym z powodu wydania zadość uczynić nie może, wówczas stronom uszkodzonym pozostaje tylko, popieranie spraw swych, przed Władzami właściwemi kraju, do którego dłużnik ich należy.

Podobnież, wrzecie gdyby zbiegły lub osoba należąca do wojska, była z powodu osobistych zobowiązań względem prywatnych osób przytrzymana, w chwili zażądанego wydania, Monarchstwo od którego zażądано wydania zbiegłego, bez względu na tę okoliczność, temu żądaniu zadosyć uczynić winno.

Art. 15. 1. Przestępcy dopuszczający się występku lub wykroczenia w kraju do jednego z Monarchów należącym, lub też oskarżo-

выхъ будетъ обвиняемъ или подозрѣваемъ, а потомъ бѣжить и перейдетъ во владѣнія другаго изъ договаривающихся Государей, то всѣ таковыя люди, будутъ взаимно выдаваемы, по востребованію, которое послѣдуетъ на томъ основаніи, какъ ниже сего въ статьѣ 16 показано.

2. Сила сего постановленія остается непремѣнною, не смотря ни на званіе, ни на состояніе виновнаго, или обвиняемаго, или подозрѣваемаго; и таковыя люди будутъ выдаваемы, къ какому бы званію или состоянію они ни принадлежали, будутъ ли они дворяне, городскіе или сельскіе жители, свободные или крѣпостные, военнаго или гражданскаго вѣдомства.

3. Но ежели окажется что преступникъ или обвиняемый, есть подданный того Государя, во владѣнія котораго онъ бѣжалъ, по учиненіи преступленія или проступка на земляхъ другой изъ договаривающихся Державъ, то въ такомъ случаѣ онъ выданъ не будетъ, но Государь, коего онъ подданный, повелитъ предать его суду немедленно по законамъ Государства. Въ особенности постановляется, что если кто либо, перешедъ изъ владѣній одного Государства во владѣнія другаго, со-

не jakoby takie popełniły a które potem zbiegną na ziemię drugiego Monarchy, wydawani będą wzajemnie a to na skutek wezwania uczynionego w sposób poniżej art. 16 wskazany.

2. Stan lub powołanie winnego, oskarżonego lub poszlakowanego o popełnienie przestępstwa, w niczem nie wpłyną na niniejsze przepisy i tenże będzie wydanym bez względu na jego stan lub powołanie, bez względu czy jest szlachcicem, mieszkańcem miasta lub wsi, wolnym lub poddanym, wojskowym lub cywilnym.

3. Lecz jeżeli rzeczony przestępca lub obwiniony, jest poddanym Monarchy tego kraju, do którego się schronił ucieczką po dopełnieniu przestępstwa lub wykroczenia w kraju drugiego Monarchy, w takim razie wydanym nie będzie, lecz Monarcha którego jest poddanym, każe wymierzyć przeciw niemu ścisłą i szybką sprawiedliwość, stosownie do praw kraju. Szczególnie też zgodzono się na to, iż w razie gdyby osoba przeszła z teritorium jednego Państwa na teritorium drugiego, popełniła w tem

вершитъ тамъ преступленіе или проступокъ и потомъ возвратится въ то Государство, откуда приходилъ, то Начальства сего послѣдняго (хотя выдача такого человѣка не можетъ имѣть мѣста на основаніи предъидущихъ постановленій) будутъ содѣйствовать, въ случаѣ требованія, надлежащимъ Начальствамъ того Государства, на землѣ котораго, совершено преступленіе, всѣми способами, предоставленными имъ мѣстными законами къ разслѣдованію событія и къ открытію виновныхъ, принадлежащихъ другому Государству, какъ скоро учиненное дѣйствіе подлежитъ наказанію и по законодательству того Государства, у котораго просятъ содѣйствія. Если однакоже кто либо будетъ задержанъ въ томъ Государствѣ, гдѣ онъ совершилъ преступленіе, проступокъ или безчинство, и именно за учиненіе таковыхъ, то Государь, во владѣніяхъ коего виновный былъ задержанъ, можетъ повелѣть предать его суду и подвергнуть заслуженному наказанію, хотя бы это былъ подданный другаго договаривающагося Государя.

Ни въ какомъ случаѣ человѣкъ, задержанный въ томъ самомъ Государствѣ, гдѣ онъ содѣлался виновнымъ въ преступленіи,

остатниемъ преступство или wykroczenie i potem wróciła do Państwa z którego przybyła, wówczas Władze tegoż Państwa (jakkolwiek wydanie podobnej osoby nie jest przypuszczonem w powyższych rozporządzeniach) udziela na każde wezwanie Władzom właściwym Państwa, na teritorium którego przestępstwo lub wykroczenie zostało popełnione, wszelką pomoc, jaką prawa krajowe im pozwolą, a to w celu sprawdzenia czynu i odszukania winnych, do drugiego kraju należących, skoro czyn popełniony, podlega również karze podług prawodawstwa zawezwanego Państwa. Wszelako, jeżeli jakakolwiek osoba przytrzymana będzie w kraju w którym popełnia zbrodnię, lub jaki bądź występек, a to za wykonanie takowej zbrodni lub występkę, natenczas Monarcha kraju, w którym przytrzymanie nastąpiło, rozkaże wymierzyć względem takowej osoby sprawiedliwość i poddać karze, na którą zasłużyła, gdyby nawet wspomniona osoba była poddaną drugiego Monarchy.

W żadnym jednak razie, osoba zatrzymana w kraju, gdzie się dopuściła przestępstwa, wykroczenia lub jakiegokolwiek nadużycia, nie

проступкъ или безчинствѣ, не можетъ быть выданъ и не будетъ принятъ въ другое Государство, до произнесенія надъ нимъ формальнаго приговора.

Ст. 16. 1. Задержаніе преступника, который долженъ быть выданъ однимъ Государствомъ другому, будетъ производиться по требованію полицейскаго Начальства или суда того Государства, гдѣ обвиняемый совершилъ приписываемое ему преступленіе, и съ этимъ требованіемъ должно относиться къ полицейскому Начальству или Суду другаго изъ тѣхъ Государствъ. Сверхъ того будутъ имѣть право дѣлать подобныя требованія: въ Россійской Имперіи особый Коммиссаръ, на котораго возложено заботиться вдоль границы о соблюденіи отношеній добраго соседства; въ Царствѣ Польскомъ, Начальники пограничныхъ округовъ, имѣющіе для соблюденія этихъ отношеній одинаковыя обязанности и права съ особымъ Россійскимъ Коммиссаромъ; во владѣніяхъ же Его Величества Короля Прускаго Королевскій Прокуроръ. Обоюдныя Начальства, если бы даже оныя не имѣли права удовлетворить поступившему къ нимъ требованію, обязаны принять и

może być wydana ani też będzie przyjęta w drugim kraju, aż po jej ostatecznem osądzeniu.

Art. 16. Przytrzymanie przestępcy mającego być wydanym z jednego kraju do drugiego, dopełnionem będzie, na żądanie władzy policyjnej, lub na żądanie sądu tego kraju, gdzie obwiniony popełnił przestępstwo które mu jest zarzucane; wezwanie takie doręczone będzie, albo władzy policyjnej, albo sądowi kraju drugiego. Oprócz tego będą mieli prawo do zanoszenia podobnych wezwań: w Cesarstwie Rosyjskiem, Kommissarz specjalny przeznaczony do czuwania nad granicą, nad utrzymaniem stosunków dobrego sąsiedztwa; w Królestwie Polskiem, Naczelnicy Powiatów pogranicznych mający do utrzymania tychże stosunków też same attribucye i prawa co Kommissarz specjalny rosyjski; w Państwie zaś Jego Królewskiej Mości Króla Jmci Pruskiego, Prokurator Królewski.

Obustronne władze; gdyby nawet nie miały być właściwemi do zadość uczynienia otrzymanemu wezwaniu, obowiązane takowe ode-

немедленно передать его надлежащимъ чиновникамъ.

2. Однакожь дѣйствительная выдача будетъ производиться со стороны Россіи и Царства Польскаго не иначе, какъ по требованію Главнаго Суда той Прусской провинціи, гдѣ преступникъ или обвиняемый уже былъ или долженъ быть подвергнутъ судебному слѣдствію, и съ таковымъ требованіемъ слѣдуетъ обращаться къ Генераль-Губернатору той Губерніи Россійской Имперіи или въ Главный Судъ той Губерніи Царства Польскаго, гдѣ преступникъ или обвиняемый предположительно укрывается.

3. Со стороны Пруссіи выдача будетъ производиться по требованію Генераль-Губернатора, или Гражданскаго Губернатора той Губерніи Россійской Имперіи, или по требованію Главнаго Суда той Губерніи Царства Польскаго, гдѣ преступникъ или обвиняемый уже былъ или долженъ быть подвергнутъ судебному слѣдствію. Въ вышеозначенныхъ случаяхъ съ таковымъ требованіемъ слѣдуетъ обращаться въ Главный Судъ той провинціи Прусскаго Королевства, гдѣ преступникъ или обвиняемый состоящій или не

браć i właściwymъ urzędомъ do załatwienia odstąpić.

2. Samo wydanie rzeczywiście ze strony Rosyji i Królestwa Polskiego, nieinaczej dopełniane będzie, jak na żądanie wyższego Sądu Prowincyi Pruskiej, gdzie przestępca lub obwiniony był już, albo powinien być do odpowiedzialności sądowej pociągany; wezwanie to będzie przesłane, General-Gubernatorowi Gubernii Cesarstwa, albo wyższemu Sądowi Gubernii Królestwa Polskiego, tego miejsca, gdzie, podług domysłu przestępca szukał schronienia.

3. Ze strony Pruss wydanie dopełnionem będzie na wezwanie General-Gubernatora lub Gubernatora Cywilnego Gubernii Cesarstwa Rosyjskiego, albo na żądanie wyższego Sądu Gubernii Królestwa Polskiego, tego mianowicie miejsca, gdzie przestępca lub o popełnienie przestępstwa obwiniony, był już lub powinien być do odpowiedzialności sądowej pociągnięty. W razach przewidzianych niniejszym artykułem, wezwanie czynione będzie do Sądu wyższego tej prowincyi Państwa Pruskiego, do której się schronił przestępca lub obwi-

состоящий въ Государственной службѣ, предположительно укрывается. Начальства Россійской Имперіи будутъ сообщать требованія свои чрезъ посредство особаго Россійскаго Коммиссара.

4. Оба Правительства будутъ взаимно сообщать другъ другу списки Главнымъ Судамъ и правительственнымъ властямъ, на которыхъ возложена, въ обоюдныхъ Государствахъ, обязанность давать ходъ этимъ требованіямъ.

5. Во всѣхъ вышеозначенныхъ случаяхъ, поступитъ ли требованіе на выдачу отъ одного изъ Генераль-Губернаторовъ или Гражданскихъ Губернаторовъ Россійской Имперіи, или отъ одного изъ Главныхъ Судовъ или Гражданскихъ Губернаторовъ Царства Польскаго, или же отъ какого либо Главнаго Суда Прусскаго, при требованіи должна быть приложена копія, или съ приговора, если таковой уже состоялся, или съ рѣшенія о преданіи суду, или съ предписанія о задержаніи (Haftbefehl) надлежащаго суда, съ изложеніемъ всѣхъ подробностей преступленія или проступка, равно какъ и причинъ подозрѣнія.

Въ случаѣ похищенія общественныхъ суммъ или вещей принадлежащихъ казнѣ, требо-

ваніи, урѣдникъ или тебъ какаколвекъ инна особа подежрзана. Влѣдце Цесарства Россыжскяго пресылаѣ бѣдѣ swe wezwania, за поѣдрднцтвемъ Kommissarza спецыалнего Россыжскяго.

4. Оба Rzady doręczą sobie wzajemnie, spis wyższych Sądów i Władz publicznych, upoważnionych, każde w swoim kraju, do zanoszenia tych rekwizycyi.

5. We wszystkich powyżej wskazanych przypadkach, bądź że rekwizycya zanesiona będzie przez jednego z General-Gubernatorów, lub Gubernatorów Cywilnych Cesarstwa Rosyjskiego, albo przez jeden z wyższych Sądów lub przez Gubernatora Cywilnego Królestwa Polskiego, czy też, pochodzić będzie od jednego z Sądów wyższych Pruskich, do rekwizycyi takowej dołączonym być ma, albo wyciąg z wyroku, jeśli takowy już zapadł, albo wyciąg aktu oskarżenia, lub rozkazu przytrzymania (Haftbefehl) odpowiedniego Sądu, wyszczególniające kategorycznie okoliczności przestępstwu lub wykroczeniu towarzyszące, jak również przyczyny podejrzenia.

W razie kradzieży funduszków skarbowych, lub przedmiotów należących do korony, Gu-

ваніе Гражданскихъ Губернаторовъ должно быть сверхъ того сопровождаемо достовѣрнымъ обозначеніемъ похищенныхъ суммъ или вещей. Эти же самыя формальности будутъ соблюдаемы при требованіяхъ со стороны Верховнаго Суда Королевства Прускаго.

6. Требованіе о выдачѣ и слѣдующіе къ оному документы должны быть предъявлены въ теченіи шести мѣсяцевъ, считая со дня отправленія объявленія о задержаніи преступника или обвиняемаго, къ чиновнику или въ Судъ, которые требовали такового задержанія. Въ случаѣ замедленія, обязанность выдать преступника или обвиняемаго прекращается.

7. Самая выдача будетъ производиться тогда, когда по допросу, которому будетъ подвергнутъ обвиненный, окажется что онъ точно тотъ, кого требуютъ, и если дѣйствіе, въ которомъ его обвиняють, такого рода, что и по законамъ того Государства, къ которому поступило требованіе о выдачѣ, виновный долженъ бы подвергнуться уголовному слѣдствію. Если человекъ, выдача коего требуется, обвиненъ въ нѣсколькихъ преступленіяхъ, или проступкахъ, то онъ будетъ

bernatorowie Cywilni winni do rekwizycyi dołączyć, dokładną specyfikacyę, summ, lub rzeczy uniesionych. Też same formalności będą zachowane, przy rekwizycyach czynionych przez Sądy Państwa Pruskiego.

6. Żądanie wydania, z dowodami takowe usprawiedliwiającemi, zanesione być powinno w przeciagu sześciu miesięcy, rachując od dnia w którym zawiadomienie o przytrzymaniu przestępcy lub obwinionego, odesłane będzie urzędnikowi lub sądowi żądającemu takowego przytrzymania. W razie opóźnienia, obowiązek wydania przestępcy lub obwinionego ustaje.

7. Wydanie samo, natenczas dopełnione będzie, kiedy skutkiem odbytego z obwinionym badania, tożsamość osoby uznana zostanie, i jeżeli czyn obwinionemu przypisany jest taki, że według praw tego kraju, od którego wydanie zażądane, obwiniony podobnież pod Sąd karny oddany być winien. Jeżeli osoba której żądają wydania, jest obwinioną o kilka przestępstw lub wykroczeń, wydanie jej będzie miało miejsce także, choćby tylko jeden z czynów jej zarzuconych pociągał za sobą

выданъ даже и тогда, когда только одно изъ приписываемыхъ ему дѣйствій подлежитъ уголовному судопроизводству, по законамъ того Государства, отъ коего выдача требуется.

8. Выдаваемый преступникъ будетъ доставленъ до того мѣста, гдѣ находится начальство, назначенное для его принятія Государствомъ требующимъ выдачи. Онъ будетъ сданъ по уплатѣ употребленныхъ на него издержекъ.

Ст. 17. Будетъ платиться:

a) за содержаніе преступника, со дня его задержанія, по двѣнадцати (12) Россійскихъ копѣекъ серебромъ или по четыре (4) Прусскихъ серебрянныхъ гроша въ день.

b) за издержки на содержаніе во время нахожденія подъ стражею пятнадцать (15) Россійскихъ копѣекъ серебромъ или пять (5) Прусскихъ серебрянныхъ грошей въ день и сверхъ того;

c) издержки подлежащія платежу, во всякомъ особенномъ случаѣ, за пересылку преступника до границы и за поставку необходимой для него одежды.

Ст. 18. Ни дезертиры, ни подлежащіе военной службѣ, ни преступники, не могутъ

oddanie pod Sąd karny, według praw kraju zawezwanego.

8. Celem wydania przestępcy, tenże zostanie odprowadzonym aż do miejsca, gdzie się znajdować będzie władza kraju wzywającego, i do jego odbioru upoważniona. Oddanym zaś tejże Władzy zostanie za zwrotem kosztów.

Art. 17. Płacone będą:

a) koszta utrzymania przestępcy licząc dzień, od dnia przytrzymania, po dwanaście (12) kopiejek srebrem monety rossyjskiej, czyli cztery grosze srebrem monety pruskiej.

b) koszta zatrzymania w areszcie za cały czas tegoż, po piętnaście (15) kopiejek srebrem monety rossyjskiej, czyli pięć (5) groszy srebrem monety pruskiej, dzień, a nadto:

c) likwidacye wydatków poniesionych w każdym szczególnym przypadku, na odprowadzenie przestępcy do granicy i za dostawę odzieży której tenże potrzebował.

Art. 18. Ani zbieg wojskowy, ani osoba do służby wojskowej obowiązana, ani też prze-

со стороны требующаго выдачи ихъ Государства быть преследуемы на земляхъ другаго договаривающагося Государства, какимъ либо насильственнымъ, самоуправнымъ или потаеннымъ образомъ. А потому всякой военной или гражданской командѣ, или кому либо тайно подосланному запрещается переходить съ таковою цѣлю чрезъ обоюдную границу.

Ежели для поимки одного или нѣсколькихъ дезертировъ, или людей подлежащихъ военной службѣ, или же убѣжавшихъ преступниковъ, будетъ отправлена со стороны требующей Державы, военная или гражданская команда, или употреблено другое средство, то такое преследованіе не можетъ простирается далѣе какъ только до границы, разделяющей оба Государства. Здѣсь команда должна остановиться и чрезъ границу дозволяется перейти одному только челоуку, которому воспрещается прибѣгать къ какому либо насильственному или самопроизвольному дѣйствию; но онъ долженъ отнестись о выдачѣ къ надлежащему военному или гражданскому Начальству, предъявивъ оному письменное требованіе своего Начальства. Таковой посланный принятъ будетъ съ тѣмъ уваженіемъ, которое обѣ Державы другъ другу оказы-

стеpei, nie będą mogli być ze strony jednego Państwa, żądającego wydania, za granicą ziemi kraju drugiego ścigani, a to bądź sposobem gwałtownym, bądź samowolnym lub też potajemnie. Zakazuje się przeto aby żaden oddział wojskowy lub cywilny jakikolwiek bądź, ani żaden tajemny posłannik, granicy obu Mo-carstw w tym zamiarze nieprzechodził.

Jeżeli ściganie jednego lub wielu zbiegów, osób należących do wojska, lub zbrodniarzy zbiegłych, nakazane zostało ze strony Mocarstwa poszukującego, za pomocą oddziału wojskowego, cywilnego lub w inny jaki sposób, takowej ściganie posunięte być tylko może do granicy oba kraje rozdzielającej. Tu oddział zatrzymać się winien, a jeden tylko człowiek może przejść granicę, któremu nie wolno dopuścić się żadnego gwałtu lub samowolności; udać się on winien z wezwaniem o wydanie zbiegów, do urzędnika właściwego cywilnego lub wojskowego, okazując mu wzywające piśmo swych przełożonych. Posłannik ten przyjęty będzie ze względami, jakie obustronne Rządy wzajemnie sobie winne; poczem po-

вають, послѣ чего поступлено будетъ на основаніи сей Конвенціи.

Ст. 19. 1. Всякое дѣйствіе власти, учиненное военнымъ или гражданскимъ чиновникомъ одного изъ обоихъ Государствъ, на землѣ другаго Государства безъ особеннаго разрѣшенія надлежащихъ военныхъ или гражданскихъ чиновниковъ сего послѣдняго, будетъ почитаться за нарушеніе границы и въ слѣдствіе онаго виновный будетъ наказанъ.

2. Если возникнутъ сомнѣнія относительно нарушенія границы или относительно особенныхъ сопровождавшихъ оное обстоятельство, тогда учреждена будетъ обоюдная Коммисія, подъ предсѣдательствомъ Коммиссара той стороны, которая принесетъ жалобу. Непременными Коммиссарами, назначаемыми на сей конецъ заблаговременно, будутъ со стороны Россіи особый Коммиссаръ, на котораго возложено наблюдать за сохраненіемъ добрыхъ сосѣдственныхъ сношеній; со стороны Царства Польскаго, Начальникъ ближайшаго пограничнаго округа, а со стороны Пруссіи, Провинціальный Совѣтникъ (Landrath) того округа, гдѣ послѣдовало нарушеніе границы.

3. Со стороны Пруссіи Оберъ-Прокуроръ того судебного Округа (Ober-Staatsanwalt des

stapionem zostanie stosownie do warunków niniejszej Konwencji.

Art. 19. 1. Wszelki samowolny czyn Władcy, dokonany przez urzędnika cywilnego lub wojskowego jednego kraju, na posiadłościach kraju drugiego, bez wyraźnego do tego upoważnienia właściwych urzędników cywilnych lub wojskowych tego ostatniego Państwa, poczytany będzie za zgwałcenie posiadłości i stosownie za to kary wymierzone zostaną.

2. Jeżeli zajdzie jaka wątpliwość, bądź względem samego czynu pogwałcenia posiadłości, bądź też względem szczególnych okoliczności onemuż towarzyszących, wyznaczoną zostanie Kommissya wspólna, pod przewodnictwem Kommissarza strony pokrzywdzonej.

Kommissarzami stałymi na ten cel przeznaczonymi będą, ze strony Rosyji: Kommissarz specyalny, któremu powierzono jest czuwanie nad utrzymaniem stosunków dobrego sąsiedztwa, ze strony Królestwa Polskiego Naczelnik Powiatu pogranicznego najbliższego; ze strony zaś Pruss, Rada Prowincjonalny (Landrath) tego Powiatu, nad granicą którego pogwałcenie posiadłości dopełnione zostanie.

3. Ze strony Pruss, Prokurator wyższego Sądu Powiatowego, (Ober Staatsanwalt des

Obergerichts - Bezirks) или Прокуроръ того пограничнаго округа, въ которомъ предполагается, что послѣдовало нарушение границы, будутъ имѣть право присутствовать при дѣлопроизводствѣ обоюдной Коммисіи, и въ такомъ случаѣ, отряженный для того чиновникъ по судебной части со стороны Императорскаго Правительства, или со стороны управления Царства Польскаго, будетъ также присутствовать при семъ дѣлопроизводствѣ. Во всехъ случаяхъ число членовъ обоюдной Коммисіи будетъ равное со стороны каждой изъ высокаихъ договаривающихся Сторонъ.

Въ особенныхъ случаяхъ оба Правительства могутъ поручить эти слѣдствія нарочно командированымъ для сего чиновникамъ.

4. Коммиссары будутъ имѣть право въ особенныхъ случаяхъ приглашать чиновника по судебной части, для отобрания допроса отъ свидѣтелей и приведенія ихъ къ присягѣ. Если военные нижніе чины или принадлежащіе къ пограничной стражѣ, будутъ замѣшаны въ разбираемое дѣло, то они будутъ допрошены не иначе, какъ въ присутствіи лицъ, присланныхъ для сего со стороны подлежащаго военнаго начальства.

Obergerichts - Bezirks) lub Prokurator Okręgu, na granicy którego pogwałcenie posiadłości miejsce by mieć mogło, będzie miał prawo być obecny na temże posiedzeniu Kommissyi wspólnej, a w takim razie na temże posiedzeniu obecny będzie, urzędnik sądowy delegowany w tym celu bądź ze strony Rządu Cesarstwa, bądź też ze strony Administracji Królestwa Polskiego.

W każdym jednakże razie, Członkowie Kommissyi wspólnej będą w równej liczbie z każdej ze strony Wysokich umawiających się Mocarstw.

Oba Rządy będą mogły w szczególnych przypadkach, powierzać śledztwa tego rodzaju, oddzielnym na to przeznaczonym urzędnikom.

4. Kommissarze będą mieli prawo w szczególnych przypadkach, przybierać sobie urzędnika sądowego, dla przesłuchania świadków i odebrania od tychże przysięgi. Jeżeli wojskowi niższych stopni, lub należący do straży pogranicznej, mieli udział w sprawie o której mowa, wysłuchanie ich będzie miało miejsce tylko w obecności umyślnie na ten cel delegowanych przez właściwe Władze wojskowe.

5. Обоюдная Коммисія будетъ обязана изслѣдовать событія, для удостовѣренія дѣйствительно ли послѣдовало нарушение границы и кто въ томъ виновенъ. Если въ Коммисіи не будетъ разногласія по сему предмету, то все дѣло препровождается въ подлежащій судъ Государства, къ которому обвиненный принадлежитъ, для постановленія приговора и немедленнаго сообщенія объ ономъ Государству, граница коего была нарушена.

Всякій нарушитель границы, задержанный въ томъ Государствѣ, предѣлы коего онъ перешелъ, будетъ отосланъ въ тамошній ближайшій военный или гражданскій судъ, смотря потому будетъ ли виновный принадлежать къ военному или гражданскому вѣдомству. Означенный Судъ разсмотритъ обвиненіе и, по выслушаніи свидѣтелей, доведетъ производство дѣла до того, чтобы можно было постановить приговоръ. Потомъ все дѣло препроводится или къ Главнокомандующему тѣми войсками, къ которымъ виновный принадлежитъ, или, если онъ гражданскаго вѣдомства, къ надлежащему его Начальству, для постановленія приговора по законамъ каждаго Государства.

5. Kommissya wspólna starać się ma dokładnie wyjaśnić fakta, aby udowodnić czyli pogwałcenie posiadłości istotnie dokonane zostało i kto się takowego dopuścił.

Jeżeli w tym względzie Członkowie Kommissyi zgadzać się będą, natenczas akta processu odesłane zostaną do właściwego Sądu tego kraju, do którego obwiniony należy, a to celem wydania wyroku i jak najrychlejszego zawiadomienia o nim władz kraju, którego posiadłości pogwałcone zostały.

Każdy przytrzymany w tym kraju, gdzie popełnił pogwałcenie posiadłości, stawiony będzie przed najbliższym sądem tegoż kraju, wojskowym jeśli jest wojskową, lub cywilnym jeśli jest cywilną osobą.

Sąd ten roztrząśnie czyn, przesłucha świadków i zajmie się wyjaśnieniem sprawy do tego stopnia, ażeby wyrok mógł być wydany. Następnie celem wydania wyroku, stosownie do praw jednego lub drugiego kraju, uformowane akta odesłane będą głównie dowodzącemu wojskiem, do którego obwiniony należy, albo właściwemu Naczelnikowi cywilnemu, jeżeli obwiniony należy do zarządu cywilnego.

Слѣдствіе должно производиться безостановочно и со всею возможною скоростію. Если судъ, назначенный для произнесения приговора, предварительно потребуетъ дополнительныхъ объясненій, то таковыя должны быть доставлены по требованію поминутаго Суда отъ Коммиссаровъ, производившихъ слѣдствіе.

Ст. 20. Всемъ начальствамъ и подданнымъ высокихъ договаривающихся Сторонъ запрещается укрывать дезертировъ, людей подлежащихъ военной службѣ, о выдачѣ коихъ поступило уже требованіе, или преступниковъ подлежащихъ высылкѣ, а также способствовать побѣгу ихъ въ другія дальнѣйшія мѣста, для воспрепятствованія ихъ высылкѣ.

Обоюдныя правительства поступать по мѣстнымъ государственнымъ законамъ съ тѣми, которые совершаютъ таковыя проступки и начальства обихъ Державъ, для взаимнаго удовлетворенія, будутъ сообщать другъ другу свѣдѣнія о томъ, какія мѣры были приняты для отысканія нарушителей сего постановленія и какимъ образомъ они были наказаны.

Ст. 21. Строжайше запрещено будетъ подданнымъ высокихъ договаривающихся Сторонъ покупать у кого либо вещи съ яв-

Postępowanie w takichъ processach odbywać się winno bez przerwy i byдъ dokonane jak najspieszniej. Jeżeli sąd mający wydać wyrok, poprzednio potrzebować jeszcze będzie uzupełniającychъ objaśnień, objaśnienia takie na żądanie pomienionego Sądu, dostarczone zostaną przez Kommissarzy upoważnionychъ do śledzenia przestępstwa.

Art. 20. Zabrania się Władzom i poddanymъ Wysokichъ umawiającychъ się Stron, ukrywać zbiega lub osobę do służby wojskowej obowiązaną, o których było już uczynione wezwanie, alboweż przestępy podlegającego wydaniu, jakoteż pomagać imъ do przejścia w odleglejsze strony dla uwolnienia ichъ od wydania.

Rządy umawiające się postąpią według praw krajowychъ względemъ osóbъ popełniającychъ wykroczenia tego rodzaju, a Władze obu Moearstwъ udzielać sobie będą wzajemnie potrzebne objaśnienia, względemъ sposobu, jakimъ wykarczający mają być poszukiwani i karani.

Art. 21. Surowo jest zakazanemъ poddanymъ Wysokichъ umawiającychъ się Stron, kupować od jakiejkolwiekъ bądź osoby, choćby ta ani za

нымъ признакомъ что онъ казенный, хотя бы продавецъ еще не былъ признанъ дезертиромъ, или не былъ требованъ какъ таковой. Особенно подтверждено будетъ не покупать лошадей, уведенныхъ дезертирами, или приобретать у преступника вещи, унесенныя имъ при побѣгѣ, и коихъ онъ незаконный владѣлецъ. Оба правительства употребятъ все способы по мѣстнымъ государственнымъ законамъ, чтобы таковыя вещи и помянутыя военныя принадлежности были взаимно возвращаемы безъ всякаго вознагражденія.

Ст. 22. Если дезертиръ, человекъ подлежащій военной службѣ, или преступникъ вышеозначеннаго разряда, не былъ бы выданъ, въ тѣхъ случаяхъ когда на основаніи сей Конвенціи, онъ подлежалъ бы выдачѣ, а между тѣмъ черезъ новый побѣгъ, перешелъ въ ту землю, куда надлежало бы его возвратить, то Государь этой земли не обязанъ уже обратно его выдавать.

Ст. 23. 1. Каждое изъ обоихъ Государствъ обязывается принимать обратно тѣхъ изъ своихъ подданныхъ, отъ которыхъ другое изъ сихъ Государствъ пожелало бы избавиться. Однакоже эта обязанность прекращается, если прошло десять лѣтъ съ тѣхъ

збига узнанъ, ани везваніе о нѣа учыніоне не было, рчечы кѣребы носілы на собіе неапрреченан ечебу влѣсносі рѣадовей. Заброніонем бѣдзіе на дewszыстко куповаѣ коніе пррчез збегіов упровадзоне, аакотѣз набываѣ рчечы в учіеэчце пррчез зброднрарз ауніесіоне, кѣрых тенѣ неаправным окарѣ сіе посіадачзем. Каѣды з обустронных Рѣадовъ уѣрые wszelkыч шродковъ правамі краювемі доzwolonych, до wydania sobie wzajemnie bez ѣадных wynagrodzeń, wszыstkыч takowych przedmiotów, аako теѣ і рчечы wojskowych.

Art. 22. Jeżeli wydanie zbiega, popisowego lub zbrodniarza, należących do kategorii wyżej wzmiankowanej nie miało miejsca pomimo, że według Konwencji powinno było nastąpić, i jeżeli tenże potem powróci do kraju któremu wydanym był być winien, natenczas Monarcha kraju tego, nie będzie już obowiązany do jego wydania.

Art. 23. 1. Oba Państwa zobowiązują się przyjmować tych ze swoich poddanych, których drugi kraj chciałby się pozbyć. Wszelako zobowiązanie to ustaje w razie, gdy uplynie lat dziesięć, od czasu kiedy osoba którą odesłać zamierzają, opuściła swój kraj

поръ, какъ человекъ, котораго хотятъ отослать, покинулъ свою родину и если въ продолженіи этого времени, онъ жилъ въ иностранной землѣ безъ законнаго паспорта, или срочнаго свидѣтельства о происхожденіи (Heimathschein), выданнаго надлежащимъ Начальствомъ, или если этотъ паспортъ, или срочное свидѣтельство о происхожденіи уже десять лѣтъ какъ просрочены.

2. Этотъ десятилѣтній срокъ не будетъ считаться прерваннымъ въ слѣдствіе заключенія въ тюрьму или какого либо ареста, которому подвергся бы высылаемый человекъ, въ томъ Государствѣ, изъ котораго онъ высылается. Напротивъ того время содержанія подъ стражею включается въ число лѣтъ, по истеченіи коихъ прекращается для его родины обязательство принять его обратно и это обязательство прекратится само собою (ipso facto), если десятилѣтній срокъ истечетъ во время содержанія его подъ стражею.

3. Еслибъ случилось, что человекъ приговоренный къ заключенію или къ какому либо аресту, былъ возвращенъ на родину до истеченія выше означеннаго десятилѣтнаго срока и не выдержавъ вполнѣ своего наказанія, въ такомъ случаѣ онъ можетъ быть

оieczysty i gdy przez ten czas przebywała za granicą bez paszportu urzędowego lub świadectwa pochodzenia (Heimaths-Schein), przez właściwe Władze wydanego, lub też gdy taki paszport lub świadectwo pochodzenia (Heimaths-Schein) przestało być ważnem od lat dziesięciu.

2. Ten przeciąg dziesięcioletni nie będzie uważany jako przerywany, przez uwięzienie lub przytrzymanie jakiegokolwiek na które osoba odesłana byłaby skazaną w kraju odsyłającym. Przeciwnie, przeciąg ten czasu, policzonym będzie do liczby lat po upływie których ustaje dla kraju rodzinnego zobowiązanie przyjęcia jego osoby, tem samem ustaje też to zobowiązanie, jeżeli termin dziesięcioletni ukończył się podczas przytrzymania tejże osoby.

3. Jeżeli by się zdarzyło że osoba skazana na uwięzienie lub zatrzymanie, została zwróconą krajowi rodzinnemu, przed upływem wyżej oznaczonego terminu lat dziesięciu, nie wycierpiawszy całej kary, odcierpi resztę tejże w kraju ją przyjmującym,

подвергнуть довершению онаго въ томъ Государствѣ, которое его принимаетъ, и тогда это наказаніе можетъ быть измѣнено смотря по обстоятельствамъ и согласно съ дѣйствующими законами.

4. Тѣ люди, коихъ паспорта, срочныя свидетельства о происхожденіи, или другіе подобныя документы еще дѣйствительны или просрочены одинъ только годъ, могутъ, если они подданные одного изъ обоихъ Государствъ, быть высланы, безъ предварительной переписки съ надлежащими Начальствами сего Государства.

5. Сдача и приѣмъ вышеозначенныхъ лицъ будутъ производиться:

а) Со стороны Россіи и Царства Польскаго, смотря по обстоятельствамъ, чрезъ посредство военныхъ Начальствъ въ мѣстахъ назначенныхъ въ 10 статьѣ настоящей Конвенціи для выдачи дезертировъ и другихъ людей, или чрезъ посредство таможенъ или зависящихъ отъ нихъ таможенныхъ заставъ.

б) Со стороны Пруссіи, чрезъ посредство Провинціальныхъ Советниковъ пограничныхъ округовъ.

и кара та zostanie zmienioną stosownie do ważności przypadku i praw tamże obowiązujących.

4. Osoby których paszporta, świadectwa pochodzenia lub inne legitymacyjne dowody, nie utraciły jeszcze swej ważności, albo też co do swego terminu nie dawniej jak od roku dopiero upłynęły, takowe osoby, jeżeli są poddanymi jednego z dwóch krajów, mogą być do tegoż kraju odesłane, bez poprzedniego z właściwemi jego władzami porozumienia się.

5. Oddanie i przyjmowanie osób tu powyżej wskazanych dopełniane będzie:

a) ze strony Rosyi i Królestwa Polskiego, stosownie do potrzeby, bądź przez pośrednictwo Władz wojskowych, w miejscach Art. 10 niniejszej Konwencyi oznaczonych i upoważnionych do wydawania ciągłego zbiegów i innych osób, bądź za pośrednictwem komor lub przykomorek od nich zależących.

b) ze strony Pruss, za pośrednictwem Radeów Prowincjonalnych (Landräthe) pogranicznych Powiatów.

6. За исключеніемъ случаевъ означенныхъ въ параграфъ 4-мъ, ни одного человека, называющаго себя подданнымъ одной изъ Высокихъ договаривающихся сторонъ, нельзя будетъ переслать на землю другой иначе, какъ въ слѣдствіе предварительнаго соглашенія между надлежащими Начальствами, которыя суть:

Для Россіи и для Царства Польскаго, особый Россійскій Коммиссаръ и Начальникъ пограничнаго Польскаго округа, каждый, во сколько это до него касается (ст. 19 § 2), для Пруссіи Провинціальныя Совѣтники (Landrätthe) пограничныхъ округовъ.

7. Какъ скоро будетъ дознано по несомнѣннымъ доказательствамъ, что человекъ, котораго надлежитъ выслать, есть дѣйствительно подданный того Государства, которому предлагается принять его, тогда онъ будетъ немедленно допущенъ, въ оное, безъ различія религіи или происхожденія (Heimath), даже и тогда, когда нельзя будетъ съ точностію опредѣлить мѣсто его рожденія и общины, къ которой онъ принадлежитъ.

8. Во всѣхъ вышеназванныхъ случаяхъ, издержки, какія бы онъ ни были, сопряжен-

6. Wyjawszy przypadki przewidziane paragrafem 4-m żadna osoba podająca się za poddanego jednej z Wysokich umawiających się Stron, nie może być odesłana do kraju drugiego, jak tylko za poprzedniem porozumieniem się właściwych Władz, które są:

ze Strony Rossyi i Królestwa Polskiego, Kommissarz specjalny rossyjski i Naczelnik pogranicznego Powiatu Polskiego, każdy w zakresie swoich czynności (art. 19 § 2); ze strony Pruss, Radey Prowin-cyonalni (Landrätthe) Okręgów pogranicznych.

7. Jak tylko, w skutku niezaprzeczonych dowodów okaże się, że osoba mająca być zwróconą, jest rzeczywiście poddaną Państwa któremu przyjęcie onej jest przedstawione, na ówczas przyjęta zostanie bezzwłocznie, bez względu na jej wyznanie lub miejsce pobytu (Heimath), nawet w razie gdyby miejsce jej urodzenia, lub też gmina do której należy, niemożły być dokładnie wskazane.

8. We wszystkich tu powyżej wskazanych przypadkach, wszelkie jakiegobądź koszta pro-

вья съ пересылкою такого рода, обращаются на счетъ Государства, отъ котораго та пересылка послѣдуетъ.

9. Ежели Россійское Правительство, или Правительство Царства Польскаго пожелаетъ сбыть челоуѣка, коего препровожденіе на его родину не можетъ быть произведено иначе, какъ чрезъ Прусскія владѣнія, то Прусское Правительство никогда не будетъ отказывать въ согласіи своемъ на подобное препровожденіе, если только при выдачѣ таковаго челоуѣка Прускимъ пограничнымъ Начальствамъ имъ будетъ вручено:

- 1) Засвидѣтельствованное объявленіе Правительства, къ которому этотъ челоуѣкъ принадлежитъ, съ означеніемъ согласія онаго на его принятіе;
- 2) полная сумма издержекъ на пересылку и содержаніе помянутаго челоуѣка за весь путь до его родины.

Въ случаѣ несовершеннаго выполненія этихъ двухъ условій, Прусское Правительство, по уваженію Конвенцій, существующихъ на сей предметъ между онымъ и другими Государствами, не будетъ имѣть возможности, принимать людей слѣдующихъ къ пересылкѣ въ третье Государство. Если подобные люди,

ходяще з оdesлania osoby należącej do tej kategorii, pozostaną ciężarem tego kraju, który oddanie osoby dopełni.

9. Jeżeliby Rząd Rosyjski lub Polski zechciał się pozbyć cudzoziemca którego transport do jego ojezyny, nie mógłby inaczey być skutecznionym, jak tylko przez Państwo Pruskie, wówczas Rząd Pruski nie odmówi nigdy zezwolenia swojego na dokonanie podobnego odprowadzenia, byleby tylko przy wydaniu podobnej osoby pogranicznym Władzom Pruskim złożono zarazem:

1. poświadczone zezwolenie na przyjęcie odsyłającej się osoby, wydane przez Rząd tego kraju, do którego taż osoba należy.
 2. całkowity fundusz na wydatki podróży i utrzymania w mowie będącej osoby przez całą drogę, aż do jej ojezyny.
- Jeżeli te dwa warunki nie będą w zupełności dopełnione, Rząd Pruski ze względu istniejących w tej mierze układów pomiędzy nim a innymi Mocarstwami, nie będzie mógł skłonić się do przyjęcia osoby mającej być odesłaną do trzeciego Mocarstwa.

принадлежащие третьему Государству, были не менее того допущены въ Прусскія владѣнія по паспорту, выданному Россійскими или Польскими Начальствами, а Правительство страны, которую они выдаютъ за свою родину, откажется принять ихъ, то Прусскія Начальства будутъ въ правъ отослать ихъ обратно въ Россію или въ Царство Польское, въ продолженіи одного года со дня прибытія ихъ оттуда въ Пруссію, съ означеніемъ на ихъ паспортахъ причины таковой обратной высылки.

Но если бы иностранцы, добровольно покинувшіе Россійскія или Польскія владѣнія, или высланные изъ оныхъ безъ обозначенія въ Прусской Монархіи какой нибудь мѣстности, куда они высылаются, явились въ Пруссіи въ слѣдствіе отказа въ приѣмъ со стороны Государства, которое они выдаютъ за свое отечество, въ такомъ случаѣ, то обстоятельство, что они снабжены на выходъ Россійскими или Польскими паспортами, не можетъ служить поводомъ къ отсылкѣ ихъ въ Россію или Царство Польское, и Россійскіе и Польское Начальства не будутъ обязаны принять ихъ обратно.

W przypadku, gdzieby cudzoziemiec należący do trzeciego kraju, wpuszczony był do Państwa Pruskiego, za paszportem Rosyjskim lub Polskim, a Państwo z którego on się mieni pochodzić, przyjęcia tegoż odmówiło, Władze Pruskie mogą osoby podobne odesłać do Rosyi lub Polski, w ciągu roku jednego od czasu wejścia do Pruss, z jednego z tych dwóch krajów; w paszporcie wszakże powód odesłania ma być zapisany.

Wszelako, gdyby cudzoziemcy, którzyby dobrowolnie opuścili territorium Rosyi lub Polski, lub którzyby byli z niego wydalenі, nie będąc przytem przesłanymi do jakiegokolwiek miejsca pobytu w Państwie Pruskiem, udali się jednak do Pruss, z powodu iż kraj z którego mienią się bydź pochodzącami, odmówiło im przyjęcia, a byli zaopatrzeni w paszporta wyjścia rosyjskie lub polskie, okoliczność ta, iż posiadają paszporta rosyjskie lub polskie, nie może spowodować odesłania ich na powrót do Rosyi lub Polski, i w tym przypadku Władze Rosyjskie i Polskie nie będą obowiązane do ich przyjęcia.

Ст. 24. Срокъ сей Конвенціи, которой все постановленія относятся равномерно и до Царства Польскаго, кончится чрезъ двенадцать лѣтъ.

Ст. 25. Настоящая Конвенція будетъ ратификована и ратификаціи оной будутъ размѣнены въ Берлинѣ въ теченіи шести недѣль, или ранѣе если возможно.

Въ удостовѣреніе чего, мы, обоюдные полномочные, подписали оную съ приложеніемъ печати гербовъ нашихъ.

Учинено въ Берлинѣ, 27 Іюля (8 Августа) 1857 года.

Подписали: *Бруновъ. Мангейфель.*

(М. П.) (М. П.)

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей Конвенціи, приѣмая оную за благо, симъ подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, объщая Императорскимъ Нашимъ словомъ, за Насъ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ нашихъ, что все въ означенной Конвенціи постановленное, соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Въ удостовѣреніе чего Мы сію Нашу Импе-

Art. 24. Trwanie niniejszej Konwencyi, której wszystkie rozporządzenia ściągają się i do Królestwa Polskiego, zakreślone jest do lat dwunastu.

Art. 25. Konwencya niniejsza zostanie ratyfikowana, a ratyfikacye jej zamienione w Berlinie w przeciągu sześciu tygodni, lub wcześniej, jeżeli być może.

W dowód czego My Pełnomocnicy obojej Strony podpisaliśmy się przy wyciśnięciu naszych pieczęci herbowych.

Działo się w Berlinie dnia 27 Lipca (8 Sierpnia) 1857 r.

(podpisano) *Brunnow.* (podpisano) *Manteuffel.*

(L. S.)

(L. S.)

Dla tego, po dostatecznem rozważeniu tej Konwencyi, przyjmując ją niniejszem zatwierdzamy i ratyfikujemy w całości, ręcząc Naszem Cesarskiem słowem, za Nas i Następców Naszych, że wszystko, co tą Konwencyą jest zastrzeżone, zachowywanem i wypełnianem będzie niezmiennie. W dowód czego, My tę Naszą Cesarską Ratyfikacyę własnorę-

раторскую Ратификацію Собственноручно
подписавъ, повельми утвердить Государствен-
ною Нашею печатью.

Дана въ Петергофъ, Августа девятаго дня
въ лето отъ Рождества Христова тысяча во-
семь сотъ пятьдесятъ седьмое, Государство-
ванія же Нашего въ третие.

На подлинной написано Собственною Его
Императорскаго Величества рукою
такъ:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

М. П.)

Контрасигнировалъ: Министръ Иностран-
ныхъ Дѣлъ Князь Горчаковъ.

cznie podpisawszy, Rozkazaliśmy stwierdzić
Państwa Naszego pieczęcią.

Działo się w Peterhofie dnia dziewiątego
Sierpnia, roku od Narodzenia Chrystusa, Tysiąc
ośmset pięćdziesiątego siódmego, Panowania
zaś Naszego trzeciego.

Na oryginalne własną Jego Cesarskiej
Mości ręką podpisano tak:

„ALEXANDER.“

(L. S.)

Kontrasygnował: Zarządzający Ministerstwem
Spraw Zagranicznych Xiążę Gorczakow.

Za Zgodność:

Rzeczywisty Radca Stanu,
Kierujący Wydziałem (podp.) Ricard.

Za Zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu: J. Karnicki.

Za Zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisyyi Rządowej Sprawiedliwości

Tajny Radca Senator F. Hr. Skarbek.

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny J. Ornowski.

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.

Принавъ во вниманіе, что введенное Указомъ Нашимъ 29 Ноября (11 Декабра) 1855 года, въ видъ двухъ лѣтняго опыта, измѣненіе съ 1856 года существовавшего прежде основанія для консумціонной подати въ Варшавѣ, такъ, чтобы она была взимаема не съ каждой штуки, но соразмѣрно вѣсу живаго скота, не влечетъ за собою въ исполненіи никакихъ затрудненій, а обезпечиваетъ болѣе справедливое и единообразное распределе-
ніе этого сбора:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi Król
Polski, Wielki Xiążę Finlandzki.

etc., etc., etc.

Zważywszy: że zaprowadzona Ukazem Naszym z dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1855 roku w Warszawie, od początku roku 1856, w sposobie doświadczenia na lat dwa, zmiana podatku konsumcyjnego, od sztuk dawniej pobieranego, na opłatę od wagi bydła w stanie żywym, nie nastęrcza żadnych trudności w poborze, a zapewnia sprawiedliwszy i jednostajniejszy rozdział podatku;

что въ томъ же Указѣ изъяснено намѣ-
реніе Наше распространить такое же
самое измѣненіе, по удостовѣреніи поль-
зы онаго на опытѣ, и на другіе города
Царства;

Мы, по представленію Совѣта Управленія
Нашего Царства Польскаго, Повелѣваемъ.

Ст. 1. Основанія для взиманія консумціон-
ной подати съ вѣса живаго скота, выше упо-
мянутымъ Указомъ Нашимъ опредѣленныя,
оставить въ своемъ дѣйстви и на будущее
время въ городѣ Варшавѣ.

Ст. 2. Съ 1860 года въ городахъ 2-го
и 3-го въ консумціонномъ отношеніи разря-
довъ, консумціонный сборъ взимать также
съ вѣса живаго скота въ одинаковой по го-
родамъ обоимъ этихъ разрядовъ соразмѣр-
ности, а именно: по 14 к. съ
пуда брутто воловъ и коровъ „ 16 „
„ „ телятъ „ „ „
„ „ барановъ, овецъ и козъ „ 11 „
„ „ кабановъ и свиней „ 17 „
Вѣсь брутто назначается только въ пудахъ
считая четверть пуда и высшія до полупуда
дробь за полпуда, а дробь меньшія четверти
пуда вовсе въ расчетъ не включать.

же в поволанымъ Указѣ объявилимы
заміар rozciągnięcia takiej samej zmi-
ny po nabytem doświadczeniu, do in-
nych także miast w Królestwie,

na przedstawienie Rady Administracyjnej Na-
szego Królestwa Polskiego. Rozkazujemy:

Art. 1. Zasady o poborze podatku konsum-
cyjnego od wagi bydła w stanie żywym, ob-
jęte powołanymъ Указемъ Нашымъ, pozosta-
ną i nadal w wykonaniu w mieście War-
szawie.

Art. 2. Od początku roku 1860 w miastach
2-go i 3-go rzędu podług ich podziału, przy podat-
ku konsumcyjnymъ przyjętego, podatek konsum-
cyjny pobierany także będzie w stosunku wagi
bydła w stanie żywym, w jednakowej wysokości,
w obu tychъ rzędachъ miast, mianowicie:
od puda wagi brutto wołów i krów po kop. 14
„ „ cieląt „ „ „ 16
„ „ baranów, owiec i kóz „ „ „ 11
„ „ wieprzy i świń „ „ „ 17
Waga brutto naznaczoną będzie tylko w pu-
dachъ i półpudachъ, uważając ćwierć puda
i większe aż do połowy ilości, za połowę puda, a
mniejsze, od ćwierć puda, ilości opuszczając.

Ст. 3. Съ привозимаго въ города 2-го и 3-го разряда мяса, равно съ мясныхъ продуктовъ, какъ то: съ полтеваго сала, жира, копченаго мяса, колбасъ и проч., а также съ мяса и мясныхъ продуктовъ, задерживаемыхъ при тайномъ ввозъ, взимать съ опредѣленнаго во 2-й статьѣ срока по 30 к. съ пуда.

Ст. 4. Въ городахъ 4-го и 5-го разрядовъ, равно въ торговыхъ посадахъ, взиманіе консумціонной подати оставить до дальнѣйшаго времени со штуки скота, сообразно Указу 9 (21) Іюля 1834 года, а съ наступленіемъ срока, 2-ю статью опредѣленнаго, измѣнить въ оныхъ самый только сборъ съ ввозимаго туда мяса и мясныхъ продуктовъ, который будетъ составлять по 20-ти копѣекъ съ пуда.

Ст. 5. Отъ платежа устанавлиаемаго 3-ю и 4-ю статьями изъемяются во всѣхъ городахъ сало, потроха, головы и ноги.

Ст. 6. Нынѣшнимъ откупщикамъ консумціонныхъ доходовъ въ городахъ 2-го и 3-го разрядовъ, въ случаѣ поступленія просьбъ ихъ, дозволить и прежде 1860 года ввести консумціонный сборъ на основаніяхъ, опредѣленныхъ во 2-й и 3-й статьяхъ.

Art. 3. Od wprowadzonego mięsa i wyrobów mięsnych, jako to: słoniny, sadła, wędlin, kielbas i t. d., tudzież od mięsa i wyrobów mięsnych defraudowanych, opłata, poczynając od naznaczonego w Art: 2-m terminu, wynosić ma w miastach 2-go i 3-go rzędu po kop: 30 od puda.

Art. 4. Utrzymuje się do dalszego czasu w miastach 4-go i 5-go rzędu, tudzież w osadach targowych, pobór podatku konsumcyjnego od sztuki bydła, jaki Ukazem z d. 9 (21) Lipca 1834 roku, oznaczony został, a począwszy od terminu, Art: 2-m oznaczonego, zmieniony w nich być ma sam tylko pobór od wprowadzonego mięsa i wyrobów mięsnych, który wynosić będzie po kop: 20 od puda.

Art. 5. Od opłaty, artykułami 3 i 4 ustanowionej, we wszystkich miastach, wyjęte są trzewia, łój i podroby bydłce.

Art. 6. Teraźniejszym dzierżawcom dochodów Konsumcyjnych w miastach 2 i 3-go rzędu, może być, w razie żądania, dozwołonem zaprowadzić oznaczony Artykułami 2-m i 3-m pobór podatku i wcześniej jak z początkiem roku 1860.

Ст. 7. Исполнение настоящего Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Нашего Царства Польскаго.

Данъ въ Царскомъ Сель, Октября 29 (Ноября 10) дня 1857 года.

(подписано) АЛЕКСАНДРЪ.

Art. 7. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Art. 7. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 29 Października (10 Listopada) 1857 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 1 (13) Listopada 1858r.

Art. 3. Wykazanie...
 w roku 1857...
 10 listopada 1857 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,

Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Принявъ во вниманіе, что консенсовый въ пользу Варшавскаго Городекаго Казначейства сборъ отъ заграничныхъ напитковъ, взимаемый доннынъ совокупно съ таможенною пошлинною, съ истеченіемъ 1857 года прекращается, Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Art. 1. Wykazanie...
 w roku 1857...
 10 listopada 1857 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważając że pobór opłaty konsensowej na rzecz Kassy miasta Warszawy, od trunków zagranicznych uskuteczniany, dotąd przy opłacie cła, z końcem roku 1857 ustaje, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych postanowiła i stanowi:

Ст. 1. Торгующіе заграничными напитками въ городъ Варшавъ и на предметъи Прагъ, должны подлежать съ 1 (13) Января 1858 г. канонной подати въ пользу Варшавскаго городскаго казначейства.

Ст. 2. Въ отношеніи подати этой, разделяются торгующіе заграничными напитками на три разряда и платятъ по онѣмъ:

- а, купцы, выписывающіе напитки изъ заграницы и продающіе ихъ большими партіями и вразницу, по 150 руб. въ годъ.
- б, купцы и Коммисіонеры, выписывающіе напитки изъ заграницы и продающіе ихъ оптомъ, въ бочкахъ, оксофтахъ, анкерахъ и ящикахъ, по 100 р. с. въ годъ.
- в, купцы, берущіе напитки отъ мѣстныхъ купцевъ и коммисіонеровъ и продающіе ихъ вразницу, а также рестораторы, продающіе въ своихъ заведеніяхъ за граничные напитки, по 50 р. с. въ годъ.

Ст. 3. Платежи эти, по раскладкамъ, утверждаемымъ ежегодно Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, должны быть взимаемы въ два полугодовые срока: въ Февраль и Августъ мѣсяцахъ каждаго года,

Art. 1. Trudniący się sprzedażą trunków zagranicznych w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze, z dniem 1 (13) Stycznia 1858 roku, mają być pociągnięci do opłaty kanonu na rzecz Kassy miasta Warszawy.

Art. 2. Pod względem tego kanonu, sprzedający trunki zagraniczne, podzieleni być mają na trzy klasy i opłacać:

- a, kupcy sprowadzający trunki z zagranicy sprzedający takowe w większych partjach i częstkowo, rocznie po Rsr. 150.
- b, kupcy lub Kommissanci sprowadzający trunki z zagranicy i sprzedający takowe hurtowo, w beczkach, okseftach, ankrach, i pakach, rocznie po Rsr. 100.
- c, kupcy biorący trunki od miejscowych kupców lub Kommissantów i sprzedający takowe częstkowo, tudzież restauratorowie sprzedający u siebie trunki zagraniczne, rocznie po Rsr. 50.

Art. 3. Pobór powyższych opłat, na zasadzie rozpisów przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, corocznie zatwierdzać się winnych, uskuteczniany być ma w dwóch ratach półrocznych, to jest w miesiącu Lutym i Sierpniu każdego roku.

Ст. 4. Исполнение и развитие настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 19 Ноября (1 Декабря) 1857 года.

Art. 4. Wykonanie i rozwinięcie niniejszego postanowienia które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej z dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1857 roku.

Namiestnik Jeneral - Adjutant

(podp.) *Xiąże Gorczakow.*

Dyrektor Główny Przezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Tajny Radca, (podp.) <i>Muchanów.</i>	Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i>
	Zgodno z oryginałem:
	Sekretarz Stanu, (podp.) <i>J. Karnicki.</i>

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 1 (13) Listopada 858 r.

Божію Милостию

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.

Признавъ нужнымъ измѣнить основаніе 5-й статьи Высочайшаго Указа 27 Ноября (9 Декабря) 1851 г., относительно срока пребыванія Нашихъ подданныхъ жителей Царства Польскаго за границею, по узаконеннымъ паспортамъ, Мы, по представленію Нашего Намѣстника въ Царствѣ, Повелеваемъ:

Ст. 1. Срокъ дозволеннаго пребыванія всѣхъ вообще жителей Нашего Царства Польскаго за границею, съ узаконеннымъ паспортомъ, назначается пятилѣтній.

Ст. 2. Лица уволенные въ чужіе края, въ случаѣ необходимости оставаться тамъ долѣе сроковъ, въ ихъ паспортахъ означенныхъ, должны обращаться съ просьбами объ отсро-

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz i Samowładca Wszech Rosyi
Król Polski, Wielki Xiążę Finlandzki,

etc., etc., etc.

Uznawszy potrzebę zmienienia zasady artykułu 5-go Ukazu Najwyższego z dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1851 roku, co do terminu dozwołonego Naszym poddanym mieszkańcom Królestwa Polskiego przebywania za granicą za legalnemi paszportami, na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie, Rozkazujemy:

Art. 1. Termin dozwołonego przebywania za granicą wszystkich w ogólności mieszkańców Naszego Królestwa Polskiego, za legalnemi paszportami, oznacza się pięcioletni.

Art. 2. Osoby które do obcych państw paszporta otrzymały, mogą w razie potrzeby dłuższego tamże pobytu, nad zakres terminu paszportem określonego, udawać się z prośba-

чкахъ къ Нашему Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ, представляя при этихъ прошеніяхъ опредѣленные паспортными правилами деньги за все время, на какое испрашиваютъ отсрочку.

Ст. 3. Разсмотрѣніе и разрѣшеніе сихъ просьбъ предоставляется Намѣстнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ 16 (28) Октября 1857 года.

(подписано) АЛЕКСАНДРЪ.

mi o przedłużenie im tegoż terminu, do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, przedstawiając przy prośbach swych odpowiednie przepisany opłatom paszportowym kwoty, za cały czas prolongować się mającego za granicą pobytu.

Art. 3. Rozpoznawanie i decydowanie próśb tych pozostawia się Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiem.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku praw zamieszczony być ma, Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiem polecamy.

Dan w Carskiem Siele dnia 16 (28) Października 1857 roku.

Przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu (podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator, *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 1 (13) Listopada 1858 r.

mi o przedłożeniu im tegoż terminu do Na-
 mieszniwa Naszego w Królestwie Polskiem
 przedawającą przy prośbach kwach obawie-
 dnie przepisanyim opłatom paraforytym kwo-
 ty, za cały czas przedługowac się mającego
 za granicą pobytu i zastawionej...
 Art. 2. Rozpoznawanie i decydowanie się prośb
 tych pozostawia się Namiestnikowi Naszemu
 w Królestwie Polskiem...
 Art. 3. Wykonanie niniejszego likazu, któ-
 ry w dziedzinie prawa administracyjnego ma
 Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Pol-
 skiem polecamy...
 Dnia w Ciesnem dnia 19 (28) Paź-
 dziernika 1857 roku.
 Franciszka Karol
 Minister Sekretarz Stanu A. Tyndemir
 Szefowa : wypracowa
 Minister Sekretarz Stanu (bodq) A. Tyndemir
 Szefowa : wypracowa
 Sekretarz Stanu (bodq) A. Tyndemir
 Szefowa : wypracowa
 Dyrektor Główny Prezydujący
 u Komisarza Nadzoru Spisawczego
 Tajny Radca, Senator A. W. Skarbek
 Dyrektor Kancelaryi
 Radca Kollegialny A. Ornowski
 Dzien ogłoszenia d. 1 (13) listopada 1858 r.

На поданномъ представленіи Его Императ-
 орскаго Высочества въкомъ означенно:

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W wykonaniu decyzji Rady Admini-
 stracyjnej Królestwa przez Wypis z proto-
 kułu posiedzenia téjże Rady z dnia 4 (16)
 Października r. b. Nr. 23,561 oznajmio-
 nej, ogłasza w Dzienniku Praw w texcie
 rosyjskim z przekładem na język polski,
 Najwyżej pod dniem 7 (19) Września
 t. r. zatwierdzone Przepisy o stypendyach
 rządowych w Okręgu Naukowym War-
 szawskim.

w Warszawie d. 18 (30) Października 1857 r.

Dyrektor Główny Prezydujący
 Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancelaryi
 Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ Дармштадтѣ,
7 (19) Сентября 1857 года.

ПОЛОЖЕНИЕ О КАЗЕННЫХЪ СТИПЕНДІЯХЪ ВЪ ВАРШАВСКОМЪ УЧЕБНОМЪ ОКРУГѢ.

Ст. 1. Въ видахъ оказанія со стороны Правительства благодѣянія бѣднымъ, отличающимся по поведенію и прилежанію ученикамъ училищъ Варшавскаго Учебнаго Округа и облегченія имъ способовъ къ прохожденію наукъ, равно съ цѣлью образованія способныхъ людей по разнымъ отраслямъ техническихъ наукъ и искусствъ, учреждаются казенныя стипендіи.

Эти стипендіи суть двоякаго рода: 1, вообще для бѣдныхъ учениковъ и 2, для учениковъ, отличающихся особенными спо-

Na oryginalne własną ręką Jego Cesarskiej Mości napisano:

„Ma być podług tego“

w Departamencie dnia
7 (19) Września roku 1857.

PRZEPISY O STYPENDJACH RZĄDOWYCH W OKRĘGU NAUKOWYM WARSZAWSKIM.

Art. 1. Mając na celu ułatwienie ze strony Rządu niezamożnym uczniom szkół Okręgu Naukowego Warszawskiego, odznaczającym się dobrem postępowaniem oraz pilnością i ulżenie im sposobów nabycia nauk, odpowiednich z widokiem ukształcenia zdolnych ludzi w rozmaitych gałęziach nauki technicznej i sztuk pięknych, niniejszem ustanowione zostają stypendja rządowe, które mają być dwояkiego rodzaju: 1) wogóle dla uczniów biednych i 2) dla uczniów, odznaczających się szczególnymi zdolnościami w matematyce i naukach technicznych.

собностями къ математическимъ и техническимъ наукамъ, въ видахъ приготовления способныхъ архитекторовъ, гражданскихъ инженеровъ, механиковъ, химиковъ, агрономовъ, живописцевъ, скульпторовъ и преподавателей по симъ частямъ.

О стипендіяхъ для бѣдныхъ учениковъ.

Ст. 2. На стипендіи для бѣдныхъ учениковъ назначается изъ казны Царства Польскаго 17,000 руб. въ годъ. Сумма эта вносится въ бюджетъ Варшавскаго Учебнаго Округа.

Ст. 3. Стипендіи каждая въ сто рублей, определяются ученикамъ Гимназій, Высшихъ Реальныхъ Учебныхъ Заведеній и всѣхъ Уездныхъ Училищъ.

Ст. 4. Какъ стипендіи назначаются для бѣдныхъ учениковъ, отличающихся поведеніемъ и успѣхами въ наукахъ, которые ближе всего известны Учебному Начальству; къ тому же благодареніе сіе должно служить поощреніемъ и для другихъ учениковъ къ хорошему во всѣхъ отношеніяхъ поведенію и прилежанію: то удостоеніе стипендіи вполне зависитъ отъ учебнаго Начальства, на основаніяхъ изложенныхъ въ семъ Положеніи.

nych, a to, iżby przysposobić zdatnych architektów, inżynierów cywilnych, mechaników, chemików, agronomów, malarzy, snycerzy i wykładających te przedmioty.

Stypendja dla uczniów niezamożnych.

Art. 2. Na stypendja dla uczniów niezamożnych wyznaczoną zostaje z Kassy Królestwa Polskiego summa rubli 17,000 rocznie. Fundusz ten wniesionym być ma w budżet Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Art. 3. Stypendja, każde składające się z rubli sto, udzielane będą uczniom Gimnazjum, wyższych Szkół Realnych i wszystkich Szkół Powiatowych.

Art. 4. Ponieważ stypendja wyznaczone zostają dla uczniów niezamożnych, odznaczających się sprawowaniem jako też postępem w naukach, którzy najbliżej znanemi są Władzy Szkólnej, i gdy dobrodziejstwo to służyć winno za zachętę drugim uczniom, ku dobremu w każdym względzie sprawowaniu się i pilności; przeto nadanie tegoż stypendjum zależy będzie w zupełności od téjże Władzy Szkólnej, na zasadach w niniejszych Przepisach wyłuszczonych.

Ст. 5. Назначение одному и тому же ученику казенной стипендии и стипендии по частной записи не дозволяется.

Ст. 6. Казенные стипендии назначаются темъ только ученикамъ, которые пробыли въ одномъ изъ упомянутыхъ въ ст. 3-й сего Положения учебныхъ заведений, по крайней мѣрѣ одинъ годъ, чтобы учебное Начальство могло получить надлежащее удостовѣреніе въ ихъ хорошемъ поведеніи и успѣхахъ въ наукахъ. За темъ, ученикамъ, вновь поступившимъ въ Училища, на первый годъ пребыванія ихъ въ заведеніи стипендіи не даются; но ученикамъ, переходящимъ изъ одного въ другое учебное заведение, упомянутое въ ст. 3-й Положенія, могутъ быть предоставляемы стипендіи, если они, удовлетворяя условіямъ сего Положенія, предъявляютъ, сверхъ того, свидѣтельство отъ училищнаго Начальства того заведенія, въ коемъ прежде обучались, объ отличномъ ихъ поведеніи и успѣхахъ въ наукахъ.

Ст. 7. За учениковъ, получающихъ стипендіи, не можетъ быть вносима училищная плата изъ опредѣленной на то казенной суммы. Однако изъ сего правила исключаются стипендіаты, обучающіеся въ Филологическихъ

Art. 5. Wyznaczenie jednemu i temuż samemu uczniowi stypendjum rządowego, oraz stypendjum z zapisu prywatnego, jest wzbronione.

Art. 6. Stypendja rządowe będą wyznaczone dla tych tylko uczniów, którzy przebyli w jednym z pomienionych w ustępie 3-im obecnych przepisów, zakładzie naukowym, przynajmniej rok czasu, ażeby Władza Szkólna mogła powziąć dostateczne o ich sprawowaniu się i postępie w naukach przekonanie; a zatem, stypendja dla nowoprzybywających do Szkół, na pierwszy rok ich pobytu w Zakładzie Naukowym, nie będą udzielane; lecz uczniom, którzy przejdą z jednego do drugiego Zakładu Naukowego, w pomienionym ustępie 3-im wyrażonego, mogą być nadawane stypendja, jeżeli ci, zadosyć czyniąc warunkom niniejszych przepisów, złożą, prócz tego, świadectwo Władzy tego Zakładu, w którym poprzednio odbywali nauki, wzorowego sprawowania się i postępu w tychże.

Art. 7. Za uczniów, otrzymujących stypendja nie może być uiszczaną opłata szkólna z przeznaczonych na to funduszów Skarbowych. Wyłączają się jednak z tego przepisu stypendyści Gimnazyów Filologicznych, za których

Гимназійхъ, за которыхъ вносится также и училищная плата изъ упомянутой выше суммы.

Ст. 8. Распределение казенныхъ стипендій производится въ началъ каждаго учебнаго года. Въ случаѣ выбитія, по какому либо поводу, ученика получающаго стипендію, изъ числа стипендіатовъ, въ теченіе учебнаго года и открывшейся такимъ образомъ ваканціи, таковая можетъ быть замѣщена и въ другое время.

Ст. 9. О предоставленіи казенныхъ стипендій, родители или опекуны учениковъ, входятъ съ прошеніями къ Начальникамъ училищъ и прилагаютъ къ онымъ свидѣтельство о дѣйствительной бѣдности и вообще о семейномъ положеніи, а именно: есть ли у ученика родители, или же онъ сирота; сколько у его родителей всѣхъ дѣтей, какіе именно, въ какомъ онъ возрастѣ, гдѣ находятся, сколько изъ нихъ обучается въ училищахъ; если отецъ чиновникъ, то какое онъ получаетъ жалованье, сколько лѣтъ находится на службѣ; если онъ эмеритъ, то какой получаетъ пенсіонъ. Чиновники представляютъ таковыя свидѣтельства отъ подлежащихъ своихъ начальствъ, а прочія лица, отъ мѣстныхъ вла-

уисzczać należy też opłatę szkolną z pomienionych funduszów.

Art. 8. Podział stypendjów rządowych odbywać się będzie w początku kaźdego roku szkolnego. W razie, jeżeli z jakiegokolwiek bądź powodu, ubędzie uczeń stypendysta w ciągu roku szkolnego i tym sposobem utworzy się wakans, takowy i innego czasu zapelnionym być może.

Art. 9. O udzielenie stypendjów rządowych, rodzice lub opiekunowie uczniów, podawać mają prosby do Naczelników Szkolnych, z dołączeniem świadectw istotnego ubóstwa i położenia rodziny, to jest: czy uczeń ma rodziców, lub czy jest sierotą; ile rodzice jego mają dzieci, jakie mianowicie, w jakim dzieci te są wieku, gdzie się znajdują; ile z nich pobiera w szkołach nauki; jeżeli ojciec jest urzędnikiem, ile pensyi rocznie pobiera, jak dawno służy; jeżeli jest emerytem, ile pensya jego roczna wynosi. Urzędnicy obowiązani są składać takowe świadectwa od zwierzchności swejej wydawać się mające, inne zaś osoby od Władz miejscowych. Świadectwa ostatnich winny być legalizowane przez Naczelnika

стей. Свидѣтельства сихъ послѣднихъ должны быть удостовѣрены показаніями подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ. Огнорительно учениковъ, прибывшихъ изъ другаго училища, должно быть, сверхъ того, представлено свидѣтельство Училищнаго Начальства, упомянутое въ ст. 6-й сего Положенія.

Ст. 10. Упомянутыя въ предшедшей статьѣ прошенія и документы разсматриваются и обсуживаются Начальниками Училищъ въ собраніи Учителей, и въ ономъ составляется списокъ кандидатамъ, коимъ полагается предоставить стипендіи. При выборѣ же кандидатовъ, обращается строгое вниманіе на дѣйствительность ихъ бѣдности, на поведеніе и успѣхи ихъ въ наукахъ, на семейное положеніе ихъ родителей, а именно: сколько у нихъ всѣхъ дѣтей, сколько сыновей и сколько дочерей, въ какомъ они возрастѣ, гдѣ находятся, сколько дѣтей обучается одновременно въ училищахъ. Сиротамъ отдается преимущество; равно большаго вниманія заслуживаютъ тѣ, которыхъ родители не имѣютъ жительства въ томъ мѣстѣ, гдѣ находится училище, ибо содержаніе ихъ обходится гораздо дороже, чѣмъ тѣхъ, кои посѣщая училища, живутъ при своихъ роди-

Повіату. Со заш до uczniów, przybyłych z innych szkół, należy, prócz tego, złożyć świadectwo Zwierzchności Szkolnej, w ustępie 6-m ustawy obecnej wyrażone.

Art. 10 Wspomniane w ustępie poprzednim próśby i dowody rozpoznawane i decydowane będą przez Naczelników Szkół przy zebraniu Nauczycieli, gdzie również winna być ułożoną lista kandydatów, którym stypendja udzielone być mają. Przy wyborze zaś kandydatów takowych, należy ścisłą zwracać uwagę na istotną ich niezamożność, na ich sprawowanie się i postępy w naukach, na położenie familijne ich rodziców, a mianowicie: ile ci mają wszystkich dzieci, ile jest synów a ile córek, w jakich są latach, gdzie się znajdują, ile dzieci bierze jednocześnie nauki w Szkołach. Sierotom służy pierwszeństwo; również na większą uwagę zasługują ci, których rodzice nie mają zamieszkania w tem miejscu, gdzie są szkoły, albowiem ich utrzymanie się, znacznie jest droższem, aniżeli tych, którzy uczęszczając do szkół, mieszkają przy rodzicach swoich lub krewnych. Prócz tego,

деляхъ или родственникахъ. Сверхъ того, принимаются въ соображеніе ст. 5 и 6 Положенія и вообще имѣется въ виду, дабы благодѣяніе сіе могло быть распространяемо на возможно большее число семействъ. И потому, если одновременно обучается въ училищѣ нѣсколько братьевъ, то стипендією можетъ воспользоваться только одинъ изъ нихъ, а равно, если какое либо семейство воспользовалось уже какимъ нибудь благодѣяніемъ со стороны Правительства въ отношеніи образованія дѣтей, то слѣдуетъ давать преимущество тѣмъ, которые онымъ вовсе не пользовались.

Ст. 11. Составленные такимъ образомъ списки кандидатамъ, вмѣстѣ съ ихъ документами, Начальники училищъ представляютъ Попечителю Округа, по приложенной при семъ, подъ лит. А, формѣ, не позже 10 Августа.

Ст. 12. По полученіи списковъ отъ всехъ Начальниковъ Училищъ, Попечитель Округа подвергаетъ оныя тщательному разсмотрѣнію въ особомъ Комитетѣ, подъ председательствомъ Помощника Попечителя, или одного изъ Членовъ Совѣта Народнаго Просвѣщенія. Послѣ сего, означенные списки, съ заключеніемъ Комитета, представляются на оконча-

належы mieć na względzie ustęп 5 i 6 obecnej ustawy, i w ogólności zwracać uwagę, aby to dobrodziejstwo mogło być rozpostarte na większą ile być może, liczbę rodzin. Dla tego więc, jeżeli kilku braci w szkołach jednocześnie pobiera nauki, wówczas jeden tylko z nich ze stypendjum korzystać może i równie, jeżeli jakabądź rodzina otrzymała już ze strony Rządu jakiegokolwiek dobrodziejstwo, pod względem kształcenia swych dzieci, należy dawać pierwszeństwo takim, którzy go całkiem nie odbierali.

Art. 11. Ułożone tym sposobem listy kandydatów, wraz z ich dowodami, Naczelnicy Szkół przedstawiają Kuratorowi Okręgu, według wzoru Lit. A, przy niniejszem dołączonego najdalej na 10-go Sierpnia.

Art. 12. Po otrzymaniu list od wszystkich Naczelników Szkół, Kurator Okręgu zarządza ściśle onych rozpoznanie w oddzielnym Komitecie pod przewodnictwem Pomocnika Kuratora, lub jednego z Członków Rady oświecenia Publicznego. Poczem, rzezone listy, wraz z opinią Komitetu, przedstawione być mają do stanowczej decyzji i zatwierdzenia

тельное обсужденіе и утвержденіе въ Совѣтъ Народнаго Просвѣщенія, и вслѣдъ за тѣмъ, списки ученикамъ, коимъ назначены стипендіи, препровождаются къ Начальникамъ Училищъ по принадлежности и дѣлается распоряженіе о производствѣ стипендій.

Ст. 13. Стипендіи производятся по полугодно впередъ, подъ росписки родителей или опекуновъ стипендіатовъ, засвидѣтельствованныя подлежащими Начальниками Училищъ.

Ст. 14. Если стипендіатъ въ продолженіе полугодія, за которое получилъ стипендію, умретъ или выбудетъ изъ училища, то выданныя ему деньги не подлежатъ возврату.

Ст. 15. Стипендіи назначаются ученикамъ не болѣе, какъ на одинъ годъ, послѣ чего, они вновь помѣщаются въ представляемыхъ Начальниками Училищъ спискахъ кандидатовъ, и если того заслуживаютъ, продолжаютъ пользоваться стипендіями.

Ст. 16. О поведеніи и успѣхахъ въ наукахъ учениковъ, получающихъ стипендіи, Начальники Училищъ представляютъ Попечителю Учебнаго Округа полугодовыя вѣдомости.

Ст. 17. Стипендіаты за нерадѣніе къ наукамъ, или за неодобрительное поведеніе, лишаются стипендій, съ разрѣшенія Попечителя Учеб-

тѣже Radzie, a następnie, listy Kandydatów, którym stypendja wyznaczone zostały, przesłać należy Naczelnikom Szkół i wydać rozporządzenie względem udzielenia stypendjów.

Art. 13. Stypendja wydawane być mają półrocznie zgóry, za pokwitowaniem rodziców lub opiekunów stypendystów, poświadczonem przez właściwych Naczelników Szkół.

Art. 14. Jeżeli stypendysta w ciągu półrocza, za które odebrał stypendjum, umrze lub ubędzie ze szkół, wtedy pieniądze onemuż udzielone, nie podlegają zwrotowi.

Art. 15. Stypendya wyznaczone zostaną uczniom nie dłużej, jak na rok jeden, po upływie którego, uczniowie ci winni być na nowo zamieszczani w listach Kandydatów, które Naczelnicy Szkół przedstawiają, i wrzecie, jeżeli zasługują na to, mogą dalej pobierać stypendja.

Art. 16. Naczelnicy Szkół obowiązani są półroczne składać raporta Kuratorowi Okręgu Naukowego o sprawowaniu się i postępie w naukach uczniów, stypendjum otrzymujących.

Art. 17. Za nieprzykładanie się do nauk, lub za naganną konduite, stypendyści pozbawieni będą pobierania stypendjów, na mocy decyzji Ku-

наго Округа, по разсмотрѣніи дѣла въ Совѣтъ Народнаго Просвѣщенія. Если стипендіатъ не получилъ перевода въ высшій классъ, то за нимъ можетъ быть, по усмотрѣнію Попечителя Учебнаго Округа и Совѣта Народнаго Просвѣщенія, оставлена стипендія, только въ такомъ случаѣ, если сіе по засвидѣтельствванію Начальника Училища, произошло не вслѣдствіе нерадѣнія, но по болѣзни, дѣйствительно препятствовавшей ему сдѣлать надлежащіе успѣхи въ наукахъ.

О стипендіяхъ для учениковъ, отличающихся способностями къ математическимъ и техническимъ наукамъ.

Ст. 18. Стипендіи сіи имѣютъ цѣлю, ученикамъ отличающимся особенными способностями къ математическимъ и техническимъ наукамъ и оказывающимъ въ оныхъ отличные успѣхи, доставить средства къ продолженію и окончанію полнаго курса ученія въ подлежащихъ специальныхъ учебныхъ заведеніяхъ Округа, поощрить ихъ къ тщательному занятію сими науками, и такимъ образомъ приготовить способныхъ архитекторовъ, граж-

датора Округу Наукового, по пржезрениу tego przedmiotu w Radzie Oświecenia Publicznego. Jeżeli stypendysta nie otrzyma promocyi do wyższej klasy, w takim razie stypendjum może pobierać dalej z decyzji Kuratora Okręgu Naukowego i Rady Oświecenia Publicznego, jedynie tylko w wypadku, gdy to, w skutku poświadczenia Naczelnika szkół, nastąpiło nie z przyczyny nieprzykładania się do nauk, lecz z powodu choroby, która istotnie przeszkadzała mu uczynić w naukach należyte postępy.

O stypendjach dla uczniów, odznaczających się zdolnościami do nauk matematycznych i technicznych.

Art. 18. Te stypendja mają na celu, ażeby uczniom odznaczającym się szczególną zdolnością do nauk matematycznych oraz technicznych i okazującym szczególne w nich postępy, podawać środki ku dalszemu odbywaniu i ukończeniu zupełnego kursu nauk w właściwych specjalnych zakładach naukowych Okręgu, zachęcić ich do pilnego zajmowania się temi naukami, i przysposobić przez to zdolnych architektów, inżynierów cywilnych,

данскихъ инженеровъ, механиковъ, химиковъ, агрономовъ, живописцевъ, скульпторовъ и преподавателей по симъ частямъ.

Ст. 19. На стипендіи сего рода, назначается изъ Казны Царства Польскаго 8000 рублей въ годъ. Сумма эта вносится въ бюджетъ Варшавскаго Учебнаго Округа.

Ст. 20. Стипендіи сіи, каждая въ 150 рублей, даются ученикамъ Варшавской Реальной Гимназіи, Высшихъ Реальныхъ Училищъ, Варшавской Художественной Школы и Института Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Марионть.

Ст. 21. Въ Реальной Гимназіи и Высшихъ Реальныхъ Училищахъ, опредѣляются стипендіи ученикамъ 5 класса, гдѣ можно уже съ надлежашею основательностію судить о способностяхъ молодыхъ людей.

Ст. 22. Стипендіаты, кончившіе полный курсъ ученія въ Высшихъ Реальныхъ Училищахъ, или въ Реальной Гимназіи, обязаны по усмотрѣнію учебнаго Начальства, поколику оно найдетъ сіе нужнымъ и полезнымъ для дальнѣйшаго ихъ образованія, поступить въ Варшавскую Художественную Школу по Архитектурному Отдѣленію, въ чемъ, при назначеніи

mechaników, chemików, agronomów, malarzy, snycerzy i wykładających te przedmioty.

Art. 19. Na stypendja tego rodzaju wyznaczona zostaje z kassy Królestwa Polskiego summa rubli 8,000 rocznie. Fundusz ten wniesionym być ma w budżet Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Art. 20. Stypendja te, każde składające się z rubli sto pięćdziesiąt, udzielane będą uczniom Gimnazjum Realnego Warszawskiego, Wyższych szkół Realnych, szkoły sztuk pięknych w Warszawie i Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie.

Art. 21. W Gimnazjum Realnem, oraz wyższych Szkołach Realnych, ustanowione zostają stypendja dla uczniów klasy 5-ej gdzie z należytą dostatecznością wnosić już można o zdolnościach młodych ludzi.

Art. 22. Stypendyści, którzy ukończyli zupełny kurs nauk w Wyższych Szkołach Realnych, lub Gimnazjum Realnem, obowiązani są, wedle uznania Władzy szkolnej, o ile to za potrzebne przez nią i pożyteczne dla dalszego ich kształcenia uznanem zostanie, uczęszczać do Szkoły sztuk pięknych w Warszawie na Wydział Architektury, a ich rodzice lub Opiekunowie.

имъ стипендій беретса съ родителей или опекуновъ ихъ подписка, съ тѣмъ, что еслибы они не исполнили сего условія, то обязуются издержанныя на нихъ деньги возвратить. Поступившіе такимъ образомъ въ художественную школу, продолжаютъ пользоваться стипендіями. По окончаніи же ими полного курса наукъ въ семъ заведеніи, предоставляется имъ поступить на службу, если того пожелаютъ.

Ст. 23. Кандидатовъ въ стипендіаты, избираютъ Начальники помянутыхъ Учебныхъ Заведеній въ собраніи учителей, по тщательной оцѣнкѣ способностей и познаній ихъ, и списки таковыхъ кандидатовъ представляютъ Попечителю Учебнаго Округа, съ подробными о нихъ свѣдѣніями по приложенной у сего подъ лит. Б формѣ. Эти списки разсматриваются въ Совѣтъ Народнаго Просвѣщенія и по мѣрѣ имѣющейся въ распоряженіи суммы, назначаются по онѣмъ стипендіи.

Ст. 24. Стипендіи производятся по полугодию впередъ подъ росписки родителей или опекуновъ стипендіатовъ, или если они совершеннолѣтніе и не имѣютъ родителей, или опекуновъ, то и подъ собственныя ихъ ро-

кунowie зłożyć deklaracją na piśmie, że wrazie nie wykonania tego warunku, udzielone na stypendja pieniądze, zwrócone przez nich zostaną. Uczeszczający tym sposobem do Szkoły Sztuk Pięknych, mają nadal pobierać stypendja. Ukończywszy zaś w tej instytucyi zupełny kurs nauk, wolno im wstąpić w służbę, gdy zechcą.

Art. 23. Naczelnicy pomienionych Zakładów Naukowych, przy zebraniu się Nauczycieli, wybierając będą kandydatów do stypendjów, oceniając najściślej ich zdolności, oraz wiadomości i listy tychże kandydatów przesyłać mają Kuratorowi Okręgu Naukowego z szczegółami, podług dołączonego tu wzoru pod lit. B. Listy takowe przeglądać ma Rada Oświecenia Publicznego i w miarę funduszów, pod dyspozycją jej będących, wyznaczać stypendja.

Art. 24. Stypendja udzielane będą półrocznie z góry, za pokwitowaniem rodziców lub opiekunów stypendystów, lub też, jeżeli ci są pełnoletni i nie mają rodziców albo opiekunów, wtedy za pokwitowaniem ich własnem. Kwity

списки. Росписки должны быть засвидѣтельствованы подлежащими Начальниками Учебныхъ Заведеній.

Ст. 25. Подлежащіе Начальники Учебныхъ Заведеній имѣютъ особое наблюденіе за стипендіатами и о поведеніи ихъ и успѣхахъ въ наукахъ, представляютъ Попечителю Округа полугодовыя вѣдомости.

Ст. 26. Стипендіаты, нерадѣющіе въ наукахъ, или ведущіе себя неодобрительно, лишаются стипендій, съ разрѣшенія Попечителя Учебнаго Округа и по разсмотрѣніи дѣла въ Совѣтѣ Народнаго Просвѣщенія.

Ст. 27. При назначеніи стипендій изъ упомянутыхъ въ ст. 19 сего Положенія 8000 руб. Учебное Начальство старается по возможности, чтобы оставалась сумма, для отправленія отличнѣйшихъ учениковъ за границу, для дальнѣйшаго ихъ усовершенствованія.

Ст. 28. Отправленіе Учениковъ за границу на казенный счетъ можетъ послѣдовать не иначе, какъ съ особаго каждаго разъ разрѣшенія Министра Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ Намѣстникомъ Царства Польскаго.

такowe winny być przez właściwych Naczelników Zakładów Naukowych poświadczone.

Art. 25. Właściwi Naczelnicy Zakładów Naukowych mają nad sprawowaniem się stypendystów szczególny mieć dozór i składać o tem jako też o ich postępie w naukach półroczne raporta Kuratorowi Okręgu.

Art. 26. Stypendyści, którzy do nauk przykładać się nie będą, lub których postępowanie nagannem się okaże, pozbawieni zostaną stypendjów, z decyzyi Kuratora Okręgu Naukowego i po rozpoznaniu tego przedmiotu w Radzie Oświecenia Publicznego.

Art. 27. Przy wyznaczaniu stypendjów z wymienionych w ustępie 19-m niniejszej Ustawy rubli 8,000, Władza Szkolna starać się będzie ażeby, ile możności, pozostał oszczędzony fundusz, dla wysyłania odznaczających się uczniów za granicę, celem dalszego ich udoskonalenia.

Art. 28. Wysyłanie uczniów za granicę na koszt rządowy, nie inaczej nastąpić może, jak za szczególną każdego razu, decyzyą Ministra Oświecenia Publicznego, po zniesieniu się z Namieśnikiem Królestwa Polskiego.

Ст. 29. Ученики, получившіе образование на казенный счет за границею, обязаны прослужить по распоряжению Правительства, не менее 6-ти лѣтъ, если это признано будеть нужнымъ.

Подлинное подпинали: *К. Вяземскій*, Баронъ *М. Корфъ*, *Павель Игнатьевъ*, *Иаковъ Ростовцевъ*, *Павель Гаевскій*, *Иванъ Давыдовъ* и *Кн. Павель Вяземскій*.

Върно: **Министръ Народнаго Просвѣщенія**
(подписаль) *А. Норовъ*.

Върно: **Статсъ-Секретарь (подп.)** *Ив. Карницкій*.

Art. 29. Uczniowie którzy kosztem Rządu otrzymali ukształcenie za granicą, obowiązani są z rozporządzenia tegoż Rządu, przesłużyć najmniej lat 6, jeżeli to za potrzebne uznaniem będzie.

Oryginał podpisali: *K. Wiazemski*, *Baron M. Korf*, *Pawel Ignatiew*, *Jakób Rostowcew*, *Pawel Gajewski*, *Jan Dawydów*, *Ks. Pawel Wiazemski*.

Za zgodność: **Minister Oświecenia Publicznego**,
(podpisano) *A. Norow*.

Za zgodność: **Sekretarz Stanu (podpisano)** *J. Karnicki*.
Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek*.
Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski*.

Dzień ogłoszenia dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1858 r.

Art. 23. Uznawiamy kładz kołystu Rzadu
 otrzymani ukazywanie za granice opowiadani
 za z rozporządzenia tegoż Rzadu, przesyłając
 najpóźniej lat 6. jeżeli to za potrzebne uznaniem
 będzie.

Original podpisali: A. Wierzbicki, Baron M. Kott
 Pnuel, Jankowicz, Jakob, Korotkiewicz, Pnuel, Grawert
 Jan, Dąbrowski, Ks. Pnuel, Wierzbicki

Za zgodność: Minister Oświecenia Publicznego
 (podpisano) A. Norowicz

Za zgodność: Sekretarz Stanu (podpisano) J. Kurwik
 Bожією Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ П-й,
 Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
 Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что съ развитіемъ
 нынѣ свеклосахарнаго производства въ На-
 шемъ Царствѣ Польскомъ, не существуетъ
 уже тѣхъ причинъ, которыя, при утвержде-
 ніи 11 (23) Сентября 1849 года Устава объ

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
 Polskiego.

Z Bożej Łaski

МЫ ALEXANDER II-ги,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi,

Król Polski,

etc., etc., etc.

Wziąwszy na uwagę, skutkiem rozwinięcia
 się fabrykacyi cukru z buraków w Naszém
 Królestwie Polskiem, ustaly powody, dla któ-
 rych w potwierdzonej pod dniem 11 (23) Wrze-
 snia 1849 roku, Ustawie o podatku od mączki

акцизъ съ выдѣлываемаго въ Царствѣ сахарнаго песку, были въ виду для опредѣленія сей подати въ количествѣ, уменьшенномъ въ сравненіи съ заводами, прежде устроенными, и что за симъ заводы эти, не смотря на время учрежденія оныхъ, могутъ быть уравнины въ платежъ такового акциза, а токмо для заводовъ въ маломъ размѣрѣ устроенныхъ, необходимо еще въ семъ отношеніи облегченіе, по представленію Совѣта Управленія Царства, Повелѣваемъ.

Ст. 1. Съ выдѣлываемаго на заводахъ Царства Польскаго сахарнаго песку взимать съ 20 Декабря (1 Января) 1857/8 года, не смотря на время учрежденія оныхъ, слѣдующій акцизъ:

съ заводовъ значительнѣйшихъ, или устроенныхъ для выдѣлки болѣе тысячи пудовъ сахарнаго песку въ годъ, по шестидесяти копѣекъ серебромъ съ пуда;

съ заводовъ меньшихъ, или устроенныхъ для выдѣлки не болѣе тысячи пудовъ сахарнаго песку въ годъ, по сорока пяти копѣекъ серебромъ съ пуда.

еukrowej w temże Królestwie wyrabianej, oznaczoną była dla nowych fabryk eukrowych mniejsza stopa podatku, aniżeli dla dawnych, i że fabryki te, mogą być na przyszłość, bez względu na czas ich założenia, porównane w opłacie, a tylko dla fabryk, na małą skalę urządzonych, jest jeszcze ulga w podatku potrzebna, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa, Rozkazaliśmy i Rozkazujemy:

Art. 1. Od mączki eukrowej w fabrykach eukrowych Królestwa Polskiego, począwszy od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1857/8 roku wyrabianej, pobieraną być ma, bez względu na czas założenia tych fabryk, następująca opłata, mianowicie:

w fabrykach większych, czyli urządzonych do wyrabiania więcej jak tysiąc pудów mączki eukrowej, rocznie, po kop. sześćdziesiąt od puda;

w fabrykach mniejszych, czyli urządzonych do wyrabiania rocznie nie więcej nad tysiąc pудów mączki, po kop. czterdzieści pięć od puda.

Ст. 2. Исполненіе сего Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія.

Данъ въ С. Петербургѣ Ноября 19 (Декабря 1) дня 1857 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Radzie Administracyjnej polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1857 roku.

przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z wypisem:

Sekretarz Stanu (podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
Tajny Radca Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1858 r.

Minister Sekretarz Stanu (początkowo) Tytułowski
 Minister Sekretarz Stanu (początkowo) Tytułowski
 Dan w Petersburgu dnia 19 Listopada (1
 Grudnia) 1857 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
 Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управления Царства.

Признавъ необходимымъ, чтобы тѣ сыпучіе
 продукты, кои по 12-й статьѣ постановленія
 Совета Управления 2 (14) Мая 1850 года
 о мѣрахъ и вѣсахъ, продаются только на вѣсъ,
 могли быть продаваемы также и на мѣру
 емкости, Советъ Управления, по представле-

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy potrzebę aby mierzenie tych przed-
 miotów sypkich, jakie artykuł 12 postanowienia
 o miarach i wagach daty 2 (14) Maja 1850
 podaje jedynie wadze, mogło się także odby-
 wać na miary objętości, na przełożenie Kom-

нію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Сыпучіе продукты, какъ то: мука, крупа, фрукты, огородные овощи и т. п. могутъ быть продаваемы на мѣру системы четверичной, то есть: на четверти, четверики и гарнцы съ ихъ подраздѣленіями; но не на мѣру системы ведерной, то есть не на ведра, кружки и чарки, установленную собственно для жидкостей.

Ст. 2. Отнынѣ при соблюденіи правилъ, предписанныхъ вышеозначеннымъ постановленіемъ 1850 года, должны быть выдѣляемы по образцамъ, кои укажетъ Правительственная Комисіа Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, представляемы для утвержденія казеннымъ клеймомъ, и потомъ вводимы въ употребленіе, слѣдующія мѣры:

- а, $\frac{1}{8}$ (осьмая часть) русскаго гарнца, или полукварта;
- б, $\frac{1}{16}$ (шестнадцатая часть) русскаго гарнца, или кватерка;
- в, $\frac{1}{32}$ (тридцать вторая часть) русскаго гарнца, или полукватерка.

missyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Do mierzenia przedmiotów sypkich, jako to: mąki, kaszy, owoców, jarzyn, i t. p. używane być mogą miary objętości, układu czterewykowego, to jest czetwierť, czetweryk i garniec z jego podziałami; wyłączając używanie do tychże przedmiotów, miar układu wiadrowego, to jest: wiadra, krużki, czarki, przeznaczonych jedynie do cieczy.

Art. 2. Odtąd przy zachowaniu przepisów wyżej powołanego postanowienia z 1850 roku mają być według wzorów przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych wskazać się winnych, wyrabiane, do ostępowania urzędowego przedstawiane; a następnie w użycie wprowadzane, miary następujące:

- a. $\frac{1}{8}$ (ósma część) garnca rossyjskiego, czyli półkwaterek;
- b. $\frac{1}{16}$ (szesnasta część) garnca rossyjskiego, czyli kwaterka;
- c. $\frac{1}{32}$ (trzydziesta druga część) garnca rossyjskiego czyli półkwaterek.

Ст. 3. Настоящее постановление, обязательное какъ для властей и управлений, такъ и для каждаго изъ жителей Царства, должно быть внесено въ дневникъ Законовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совета Управленія, 3 (15) Января 1858 года.

Art. 3. Postanowienie niniejsze, które zarówno władze i urzędy, jak szczegółowych mieszkańców Królestwa obowiązuje, ma być zamieszczone w Dzienniku Praw.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 3 (15) Stycznia 1858 roku.

Namiestnik Jenerał - Adjutant
(podpisano) *Xizje Gorczałow.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Tajny Radca,
(podp.) *Muchanow.*

Sekretarz Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского,
Царя Польского,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Для устранения встрѣчающихся недоразумѣній отъ различнаго толкованія постановленій, объ изъятіи отъ употребленія гербовой бумаги переписки, относящейся къ застрахованіямъ, Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Всѣ просьбы частныхъ лицъ, или ихъ ходатаевъ и уполномоченныхъ по предмету застрахованія своей собственности и удостовѣренія понесенныхъ убытковъ, а также квитанціи, выдаваемые этими лицами въ полученіи вознагражденія, освобождаются отъ употребленія гербовой бумаги.

Изъятіе это не распространяется на пріобрѣтателей вознагражденій сего рода.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Celem usunięcia wątpliwości wynikających z niejednostajnego tłumaczenia szczegółowych przepisów o wyłączeniu od użycia papieru stemplowanego korespondencyi dotyczących ubezpieczeń, Rada Administracyjna na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i duchownych postanowiła i stanowi:

Art. 1. Wszelkie zgłoszenia się interessantów lub ich zwykłych zastępców, wyłączenieli i pełnomocników, celem ubezpieczenia a następnie udowodnienia poniesionej straty, oraz kwity z odbioru bonifikacyi przez powyższe osoby wystawione, wolne są od użycia papieru stemplowego.

Nabywcy zaś bonifikacyi czyli cessionarjusze są od tego wyłączeni.

Ст. 2. Вся безъ изъятія жалобы, подаваемые высшимъ властямъ на рѣшенія по страховымъ дѣламъ, должны быть писаны на гербовой бумагѣ соотвѣтственнаго достоинства.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 11 (23) Февраля 1858 года.

Art. 2. Wszelkie bez wyjątku rekursa i skargi od zapadłych decyzji do Władz zanoszone, podawane być winny na papierze stemplowym właściwej ceny.

Art. 3. Wykonanie niniejszego w Dzienniku Praw ogłosić się mającego postanowienia, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych poruczonem zostaje.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 11 (23) Lutego 1858 roku.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant
(podpisano) *Xiąże Gorczakow.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Tajny Radca
(podp.) *Muchanów.*

Sekretarz Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator
w Zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu *A. Brzeziński.*
Dyrektor Kancellaryi
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

Art. 3. Wszelkie bez wyjątku lekarskie i lekar-
 ki ob zapadłych bezwzględnie do Władz zano-
 ne, podawane być winny, na podstawie stem-
 pów, w których wstawione ceny.
 Art. 3. Wykazanie imię nazwiska w Dzienniku
 Praw ogłoszone jest mającego postanowie-
 nie Komisji Spraw Wewnętrznych i Duchownych
 postanowieniem z dnia 11 (23) Listopada 1858 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
 Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Вслѣдствіе Всемилостивѣйшаго прощенья
 Антонія Сломинскаго самовольно возвра-
 тившагося въ Царство, и вслѣдствіе Высочай-
 шаго соизволенія на возвращеніе Викентія
 Уленецкаго, а равно на основаніи постановле-

Dziennik ogłoszenia dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

nie ogłoszone dnia 17 (29) Czerwca 1841 r. w
 Dzienniku Praw, w którym ogłoszone jest
 postanowienie Komisji Wydziału Wewnętrz-
 nego, w sprawie zwrotu Antoniego Słomińskiego
 i Wincentego Ulenieckiego.

St. 3. Wykazanie imię nazwiska w Dzienniku
 Praw ogłoszone jest mającego postanowie-
 nie Komisji Spraw Wewnętrznych i Duchownych
 postanowieniem z dnia 11 (23) Listopada 1858 roku.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutek Najwyższego przebaczenia
 Antoniemu Słomińskiemu, który samowolnie do
 kraju powrócił, oraz w skutku udzielonej am-
 nestyi Wincentemu Ulenieckiemu, i na zasadzie
 Postanowienia z dnia 17 (29) Czerwca 1841 r.,

нія своего отъ 17 (29) Іюня 1841 года, по представленію и. д. Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ, постановляеть.

Ст. 1. Антонія Сломинскаго и Викентія Уленецкаго, на умущество коихъ, постановленіями Совѣта Управленія отъ 26 Мая (7 Іюня) 1853 г. за N. 13439, и 1 (13) Мая 1853 г. за N. 13,588, наложена была конфискація, возвратитъ къ гражданскимъ правамъ, перваго съ 5 (17) Іюля, а втораго съ 13 (25) Марта, то есть со времени Всемилостивѣйшихъ прощеній. Имущество, какимъ они съ того времени владѣть будутъ, не подлежитъ конфискаціи, послѣдствія коей распространяются только на обнаруженное, или еще могущее быть обнаруженнымъ имущество, которое принадлежало, или на основаніи какихъ либо правъ слѣдовало имъ до Всемилостивѣйшаго прощенія.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено ко всеобщему свѣдѣнію, и внесено въ Дневникъ

na przelożenie p. z. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Art. 1. Antoni Słomiński Postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1853 r. Nr. 13,439, i Wincenty Uleniecki Postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 1 (13) Maja 1853 roku Nr. 13,588, na konfiskatę majątku skazani, wracają do używania praw cywilnych, pierwszy od dnia 5 (17) Lipca r. b. a drugi od dnia 13 (25) Marca r. b. jako dat Najwyżej im udzielonych ulaskawień. Majątek, jakiby od tychże dat, stał się którego z nich własnością, nie ulega już konfiskacie, której skutki rozciągają się tylko do funduszów wykrytych lub wykryć się jeszcze mogących, jakie tenże Słomiński lub Uleniecki, przed datą wyrzeczenia konfiskaty posiadali, lub też jakie na nich po tę datę jakim bądź prawem przypadają.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszone i w Dzienniku Praw zamieszczone, Ko-

Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 3 (15) Сентября 1857 г.

missyom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej z dnia 3 (15) Września 1857. roku.

Prezydujący Generał-Adjutant
(podp.) *Paniutyn.*

P. z. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu,

p. o. Sekretarza Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) *J. Karnicki,*
Zgodno z Oryginałem

Rzeczywisty Radca Stanu p. o. Sekretarza Stanu,
(podp.) *B. Niepokojczycki.* Rzeczywisty Radca Stanu
(podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1858 r.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийскаго
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Принимая въ уваженіе, что рѣка Пысь, или Писна, отъ границы Царства Польскаго до впаденія ея въ рѣку Наревъ, можетъ открыть новый путь сообщенія, и что посему предстоитъ надобность устранить причины, препятствующія приведенію ея въ судоходное состояніе, Совѣтъ Управленія, по представленію Правленія XIII-го Округа Путей Сообщенія, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Рѣка Пысь, или Писна, на всемъ ея протяженіи отъ Прусской границы, до впаденія въ рѣку Наревъ, признается судоходною.

Ст. 2. Никакія водяныя заведенія не могутъ быть впредь устраиваемы на рѣкѣ Пыси.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza Wszech Roszyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy że rzeka Pys v. Pisma, od granicy Królestwa Polskiego do ujścia w rzekę Narew, jest zdolna otworzyć rozleglejszą komunikacją wodną, a w tym celu zachodzi potrzeba usunięcia przeszkód, tamujących jej uszlawnienie, na przedstawienie Zarządu XIII-go Okręgu Komunikacyi, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Rzeka Pys v. Pisma w całym jej biegu od granicy Pruskiej aż do ujścia w rzekę Narew, za splawną uznana zostaje.

Art. 2. Żadne zakłady wodne nie mają być odtąd na rzece Pys v. Pisma budowane bez

или Писнь, безъ особаго на то дозволенія Правительства; устройство перегородокъ для рыбной ловли и всякія другаго рода на этой рѣкѣ водяныя постройки, безусловно воспрещаются.

Ст. 3. Три мельницы, находящіяся при устьѣ рѣки Пыси, или Писны, одна пловучая, двѣ же другія, построенныя при берегу рѣки на сваяхъ, всѣ три имѣющія колеса съ лопатками, употребляемыми обыкновенно при пловучихъ мельницахъ, не могутъ быть на будущее время измѣняемы безъ дозволенія Правительства, ни въ отношеніи конструкции колесъ, ни относительно высоты воды потребной для движенія оныхъ, и кромѣ того, плотины удерживающія воды, должны быть снабжены отверстиями для удобнаго и безпрепятственнаго прохода плотовъ, и всякаго рода судовъ, посему нынѣшнее состояніе помянутыхъ мельницъ должно быть протокольнымъ образомъ описано мѣстнымъ Инженернымъ вѣдомствомъ, тотчасъ, по объявленіи настоящаго постановленія.

Ст. 4. Мосты, находящіеся на этой рѣкѣ, должны быть перестроены на счетъ Казны, или замѣнены другимъ родомъ сообщенія,

сzczególнаго позволенія Рządu; stawianie jazów dla łowienia ryb i wszelkich innych przeszkód, tamujących wolny przepływ wód, bez warunkowo zabrania się.

Art. 3. Trzy młyny przy ujściu rzeki Pyś v. Pisna położone, z których jeden pływak, a dwa drugie przy brzegach rzeki na palach zbudowane, wszystkie trzy na kołach łopatkowych, zwykle przy pływach używanych, nie mogą być na przyszłość tak co do konstrukcyi kół, jak niemniej wysokości wody roboczej, w niczem zmienione bez pozwolenia Rządu, nadto, mają mieć w groblach wstrzymujących wodę roboczą, otwory dogodne dla przejścia tratw i wszelkich statków bez żadnej przeszkody; z tego powodu, stan ich terażniejszy, ma być zaraz po ogłoszeniu niniejszego postanowienia, protokólnie przez miejscową Władzę techniczną opisany.

Art. 4. Mosty stałe na rzece tej stojące, mają być kosztem Skarbu przerobione, lub innym rodzajem komunikacyi zastąpione, tak,
Tom Lł do Nru. 157 25

такимъ образомъ, дабы суда всякаго рода не встрѣчали никакаго препятствія при проходѣ.

Ст. 5. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственнымъ Коммисіямъ по принадлежности и Правленію XIII-го Округа Путей Сообщенія.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Совѣта Управленія, 23 Августа (4 Сентября) 1857 года.

aby statki splawne wszelkiego rodzaju nie doznawały żadnej przeszkody w przepływie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które ma być w Dzienniku praw umieszczone, Kommissyom Rządowym w czém do której należy i Zarządowi XIII-go Okręgu Komunikacyi poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 23 Sierpnia (4 Września) 1857 r.

Namiestnik, Jeneral-Adjutant
(podp.) *Xizze Gorczakow.*

Dyrektor Główny Pre- p. o. Sekretarza Stanu,
zydujący w Kommissyi Rzeczywisty Radca Stanu
Rządowej Spraw Wew- (podp.) *J. Karnicki.*
nętrznych i Duchownych, *Zgodno z oryginałem:*

Tajny Radca, p. o. Sekretarza Stanu,
(podp.) *Muchanow.* Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator, *F. Hr. Skarbek.*
Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia d. 9 (21) Grudnia 1858 r.

Божію Милостию

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что состоящее Августовской губерніи въ Маріампольскомъ Уездѣ, казенное имѣніе Прены, съ принадлежащими къ оному угодьями, Декретомъ бывшаго Короля Саксонскаго, Герцога Варшавскаго, Фридриха-Августа, 8-го Марта 1808 года, оставленное въ 50-ти лѣтнемъ эманципативномъ владѣніи Князя Александра Сапѣги и трехъ двоюродныхъ его братьевъ, Князей: Ивана, Николая и Павла Сапѣговъ, какъ наследниковъ Князя Казимира Сапѣги, съ истеченіемъ сего срока, поступаетъ обратно 25 Юня (7 Юля) сего 1857 года въ управленіе Казны Царства Польскаго; по представленію Совѣта Управленія Нашею Царства Польскаго, Повелѣваемъ:

Ст. 1. Въ имѣніи Пренахъ, состоящемъ Августовской губерніи въ Маріампольскомъ Уездѣ, со всеми принадлежащими къ нему угодьями, устроить ипотеку, какъ въ соб-

Wypis z Protokolu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z Bożej Łaski

М Y A L E X A N D E R II-ги,

Cesarz i Samowładca Wszech Rosseyi Król
Polski,

etc., etc., etc.

Zważywszy że dobra Rządowe Preny z przy-
ległościami, położone w Powiecie Maryampol-
skim Gubernii Augustowskiej, przez dekret
Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Sa-
skiego Xięcia Warszawskiego z d. 8 Marca
1808 r., pozostawione w possessyi emfiteuty-
cznej Xięcia Alexandra Sapiehy i trzech jego
braci stryjecznych: Jana, Mikołaja i Pawła
Xiążąt Sapiehów, jako successorów Xięcia
Kazimierza Sapiehy, przez przeciąg lat 50-ciu
z powodu upływu tego terminu, wracają do
zarządu Skarbu Królestwa Polskiego od dnia
25 Czerwca (7 Lipca) 1857 roku, na przed-
stawienie Rady Administracyjnej Naszego
Królestwa Polskiego, Postanowiliśmy i sta-
nowiemy:

Art. 1. Dobra Preny z przyległościami, po-
łożone w Powiecie Maryampolskim Gubernii
Augustowskiej, mieć będą urządzoną hypotekę,
jako własność Skarbu Królestwa Polskiego na

отвѣтственности Казны Царства, на основаніяхъ установленныхъ въ Высочайшемъ Указѣ 12 (24) Января 1826 года.

Ст. 2. Имѣніе это съ принадлежностями, предоставляется Правительственной Комисіи Финансовъ заложить въ Кредитномъ Земскомъ Обществѣ, сообразно положенію 8 (20) Апрѣля 1853 года о ссудахъ новыми закладными листами.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственнымъ Комисіямъ: Финансовъ и Юстиціи, каждой по принадлежности.

Данъ въ Петергофѣ, Іюля 26 (Августа 7) дня 1857 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

zasadzie Postanowienia Najwyższego z dnia 12 (24) Stycznia 1826 roku.

Art. 2. Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu upoważniamy do przystąpienia z dobraćmi Preny z przyległościami, do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, według przepisów prawa o pożyczkach w nowych listach zastawnych z dnia 8 (20) Kwietnia 1853 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, Kommissyom Rządowym Przychodów i Skarbu oraz Sprawiedliwości, w czym do której należy polecamy.

Dan w Peterhofie dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1857 roku.

Przez Cesarza i Króla

Minister Sekretarz Stanu *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *J. Tymowski.*

Zgodno z oryginałem:

p. o. Sekretarza Stanu,

Rzeczywisty Radca Stanu *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,

Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,

Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

По Указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Вслѣдствіе Всемиловѣйшаго прощенія Ксендза Ивана Ястржембскаго, который самовольно возвратился въ Царство Польское, и на основаніи постановленія своего отъ 17 (29) Іюня 1841 года, по представленію и. д. Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Финансовъ, постановляетъ:

Ст. 1. Ксендза Ивана Ястржембскаго, на мнѣніе коего наложена конфискація постановленіемъ Совета Управленія отъ 18 (30) Апрѣля 1856 г., возвратитъ къ гражданскимъ правамъ со времени воспослѣдованія Всемиловѣйшаго прощенія, т. е. съ 16 (28) Іюля сего года. Имущество, какимъ онъ съ сего числа владѣть будетъ, не подлежитъ конфискаціи, послѣдствія коей распространяются только на обнаруженное, или могущее быть

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W skutek Najwyższego przebaczenia Xiędzu Janowi Jastrzębskiemu, który samowolnie powrócił do kraju, jako też na zasadzie Postanowienia z dnia 17 (29) Czerwea 1841 roku, na przełożenie p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, stanowi eo następuje:

Art. 1. Xiądz Jan Jastrzębski, Postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 18 (30) Kwietnia 1856 roku, na konfiskatę majątku skazany, wraca do używania praw cywilnych od dnia 16 (28) Lipca r. b. jako daty Najwyżej udzielonego mu ulaskawienia. Majątek jakiby od tej daty stał się jego własnością, nieulega już konfiskacie, której skutki rozciągają się tylko do funduszków wykrytych lub wykryć się jeszcze mogących, jakie tenże

обнаруженнымъ имущество до Всемило-
стивѣйшаго прощенія ему принадлежавшее,
или на основаніи какихъ либо правъ слѣдо-
вавшее.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановле-
нія, которое должно быть объявлено ко все-
общему свѣдѣнію и внесено въ Дневникъ
Законовъ, возлагается на Правительствен-
ныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по при-
надлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіе Со-
вета Управленія, 17 (29) Сентября 1857 года.

Jastrzębski przed datą wyrzeczenia konfiskaty
posiadał, lub też, jakie na niego po tę datę
jakim bądź prawem przypadają.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Postanowie-
nia, które przez pisma publiczne ma być ogło-
szone i w Dzienniku praw zamieszczone, Kom-
missyom Rządowym Sprawiedliwości oraz Przy-
chodów i Skarbu, w czym do której należy
poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu
Rady Administracyjnej dnia 17 (29) Września
1857 roku.

Namiestnik Jeneral - Adjutant

(podp.) *Xiąże Gorczakow.*

P. z. o. Dyrektora Głównego Sekretarz Stanu,
Prezydującego w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości
i Skarbu, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z oryginałem:
Rzeczywisty Radca Stanu Sekretarz Stanu,
(podp.) *B. Niepokojczycki.* Rzeczywisty Radca Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia dnia 9 (21) Grudnia 1858 r.

Божію Милостію

МЫ АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій,
Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Разсмотрѣвъ представленныя Намъ Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ предположенія объ уступкѣ частной компаніи, Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги, и о постройкѣ тою же компанією двухъ новыхъ желѣзныхъ дорогъ до Прусской границы, Постановили Мы и Постановляемъ:

1. Заключенные Главнымъ Директоромъ Предсѣдательствующимъ въ Правительственной Коммисіи Финансовъ съ Компанією состоящею изъ Варшавскаго Банкира Германа Элштейна, Карла Августа Мильде, Графа Андрея Ренара и Барона Германа Мушвица, 10 (22) Августа и 23 Сентября (5 Октября) сего года предварительные договоры объ уступкѣ имъ Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги съ принадлежащею къ оной вѣтвью отъ Скерневиць до Ловича, и о постройкѣ ими новыхъ

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z Bożej Łaski

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi
Król Polski,

etc., etc., etc.

Rozpoznawszy przedstawione Nam przez Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem projekta umów o odstąpienie kompanii prywatnej, Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, tudzież o zbudowanie przez tęż kompanję dwóch nowych dróg żelaznych do granicy Pruskiej, Postanowiliśmy i stanowimy:

1. Zawartą przez Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z kompanją składającą się z Bankiera Warszawskiego Hermana Epsztejna, Karola Augusta Milde, Andrzeja Hrabiego Renard i Hermana Barona Muschwitz, pod dniem 10 (22) Sierpnia i 23 Września (5 Października) r. b. umowę przedugodną o ustąpieniu im Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej z należącą do niej drogą boczną ze Skierniewie do Łowicza, tudzież o zbudowaniu przez nich

железныхъ дорогъ отъ Ловича по направле-
нію къ Бромбергу и отъ Зомбовицъ по на-
правленію къ Катовицу, симъ утвердить.

2. Дозволить означенной Компаніи, учредить
на основаніи утвержденныхъ симъ Нами уста-
вовъ, два Общества на акціяхъ, подъ назва-
ніемъ:

- a) Общество Варшавско-Вѣнской железной
дороги;
- b) Общество Варшавско-Бромбергской же-
лезной дороги.

Исполненіе сего Указа Нашего, который
долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ
Царства, возлагаемъ на Намѣстника Нашего
въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ Варшавѣ Сентября 28 (Октября 10)
дня 1857 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

новыхъ дръгъ желазныхъ з Ловича ку Быд-
госшечы и з Зѣбковие ку Катowitz, ниней-
szym затwierdzić.

2. Dozwolić pomienionej kompanii ustano-
wić na zasadzie zatwierdzonych przez Nas
niniejszém Ustaw, dwa Stowarzyszenia na ak-
cjach pod nazwaniem:

- a) Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszaw-
sko - Wiedeńskiej;
- b) Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszaw-
sko - Bydgoskiej;

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego,
który w Dzienniku Praw Królestwa umieszczony
ma być, Namiestnikowi Naszemu w Króle-
stwie Polskiem polecamy.

Dan w Warszawie dnia 28 Września (10
Października) 1857 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu, (podp.) J. Tymowski.

Zgodno z oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu (podp.) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Karnicki.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator F. Hr. Skarbek.

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny, J. Ornowski.

По Указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго,
Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

На основаніи постановленій своихъ отъ 17 (29) Декабря 1835 года за No 31,618, и 25 Ноября (7 Декабря) 1841 года, по представленію Главнаго Директора Финансовъ, постановляетъ:

Ст. I. Умершаго въ 1833 году 23 Августа во Франціи, въ городъ Парижъ, Владимира Альфонса, на имущество коего наложена конфискація постановленіемъ Совета Управленія отъ 15 (27) Апрѣля 1838 года, исключить изъ списка выходцевъ и приостановить конфискацію имущества его со всеми ея послѣдствіями.

W Jmieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go,

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Na zasadzie Postanowienia swego z dnia 17 (29) Grudnia 1835 roku i z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1841 roku, oraz na przełożenie p. o. Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuje:

Art. I. Alfonce Włodzimierz, który umarł w dniu 23 Sierpnia 1833 roku w mieście Paryżu w Państwie Francuzkiem, przed wyречением на majątek jego конфискации постановлением z dnia 15 (27) Kwietnia 1838 roku, ma być wykreślonym z listy wychodzców i конфиската majątku jego cofnięta z wszystkimi skutkami.

Tom LI do Nru 157

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено ко всеобщему свѣдѣнію и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Юстиціи и Финансовъ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совета Управленія 17 (29) Сентября 1857 года.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszonym i w Dzienniku Praw umieszczonym, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej z dnia 17 (29) Września 1857 roku.

Namiestnik Jeneral-Adjutant
(podpisano.) *Xiąże Gorczaków.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu
Tajny Radca,
(podpisano.) *Łęski.*

Sekretarz Stanu,
(podp.) *J. Karnicki.*
Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu,
(podpisano.) *J. Karnicki.*

Zgodno z wypisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości,
Tajny Radca, Senator *F. Hr. Skarbek.*

Dyrektor Kancellaryi,
Radca Kollegialny *J. Ornowski.*

Dzień ogłoszenia 9 (21) Grudnia 1858 r.

120661

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowie-
 nie, które przez pisma publiczne ma być odo-
 szonem i w Dzienniku Praw umieszczonym.
 Komisaryom Rządowym Sprawiedliwości, oraz
 Przychodów i Skarbu, w części do której us-
 tawy poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu
 Rady Administracyjnej z dnia 17 (20) Wierześnia
 1857 roku.

Namiestnik tenral-Adjutant
 (pobisano), Xięże Gorczakow.

Dyrektor Główny Prezy-
 dujący w Komisaryi Rząd-
 owej Przychodów i Skarbu
 Tajny Radca,
 (pobisano), Xięże.

Sekretarz Stanu,
 (pobisano), A. Kowalewski.

Zgodno z rozpisaniem:
 Dyrektor Główny Prezydujący
 w Komisaryi Rządowej Sprawiedliwości,
 Tajny Radca, Senator R. Hr. Skarbak.
 Dyrektor Kancelaryi,
 Radca Kollegialny A. Ornowski.

Dzień ogłoszenia 9 (21) Grudnia 1857 r.

1857

Stronica.
 Ukaz o terminie legalnych paszportów . . . 331
 w Carskim Siele 18 (22) Października 1857 r.
 Ukaz o Starostwie Rządowym w Olsztynie
 w Carskim Siele 18 (22) Października 1857 r. . . 336

SPIS PRZEDMIOTÓW

W TOMIE LI-m DZIENNIKA PRAW.

Ukaz stanowiący podatek od męzski cukro-
 wój . . . 361
 Stronica.
 Ukaz z dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1857 r.

I. Postanowienia Najwyższe.

Ukaz Najwyższy o ustanowieniu w War-
 szawie Cesarsko-Królewskiej Medyko-Chirur-
 gicznej Akademii . . . 5
 w Peterhofie 20 Lipca (7 Sierpnia) 1857 r.
 Ukaz Najwyższy w Carskim Siele 4 Czerwca 1857 r.

Ukaz Najwyższy stanowiący Towarzystwo
 Rolnicze w Królestwie Polskim . . . 111
 w Carskim Siele 12 (24) Listopada 1857 r.

Ukaz Najwyższy co do nadanych w Króle-
 stwie Polskim Towarzystwu Rolniczemu, przy-
 wilejów . . . 145

Konwencya Kartelowa zawarta pomiędzy
 Najjaśniejszym Cesarzem Wszzech Ros-
 yji a Królem Pruskim . . . 243
 w Peterhofie 9 Sierpnia 1857 r.

Ukaz zatwierdzający podatek konsumpcyjny
 od wagi bydła żywego . . . 173
 w Carskim Siele 29 Października (10 Listopada) 1857 r.

- Ukaz o terminie legalnych paszportów . . . 331
w Carskiem Siele 16 (28) Października 1858 r.
- Ukaz o Stypendyach rządowych w Okręgu
Naukowym Warszawskim 336
dnia 7 (19) Września 1857 r.
- Ukaz stanowiący podatek od mączki cukro-
wój 361
Petersburg 19 Listopada (1 Grudnia) 1857 r.
- Ukaz o powrocie dóbr Preny w Powiecie
Maryampolskim Gubernii Augustowskiej, na
własność Skarbu Królestwa Polskiego . . . 389
w Peterhofie 26 Lipca (7 Sierpnia) 1857 r.
- Ukaz zatwierdzający odstąpienie kompanii
prywatnej Drogi Żelaznej Warszawsko-Wie-
deńskiej 397
w Warszawie, 28 Września (10 Paźdz.) 1857 r.

II. Postanowienia Rady Administracyjnej.

- Postanowienie, dozwalające stawiania do-
mów nowych drewnianych, w okolicy podoko-
powej miasta Warszawy 167
w Warszawie, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1857/8 r.
- Postanowienie, o przepisach co do dostawy
podwód dla wojska w Królestwie Polskiem . . . 179
w Warszawie, dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1858 r.

- Postanowienie, o opłacie Kanonu na rzecz
Kassy miasta Warszawy od trudniących się
sprzedarzą trunków zagranicznych 325
w Warszawie, d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1857 r.
- Postanowienie, o mierzeniu przedmiotów
sypkich 367
w Warszawie, d. 3 (15) Stycznia 1858 r.
- Postanowienie o użyciu właściwego papieru
w celu ubezpieczenia i udowodnienia poniesio-
nej straty 373
w Warszawie, d. 11 (23) Lutego 1858 r.
- Postanowienie, przywracające do praw Cy-
wilnych Antoniego Słomińskiego i Wincente-
go Ulenieckiego 377
w Warszawie, d. 3 (15) Września 1857 r.
- Postanowienie, uznające rzekę Pyś v. Pisna
za spławną 383
w Warszawie, d. 23 Sierpnia (4 Września) 1857 r.
- Postanowienie, przywracające Xiędza Jana
Jastrzębskiego do praw Cywilnych 393
w Warszawie, d. 17 (29) Września 1857.
- Postanowienie, wykreślające z listy wychod-
ców zmarłego Alfonse Włodzimierza . . . 401
w Warszawie, d. 17 (29) Września 1857 r.

№.	Лично или в командировку	Курс	Служба	Примечание	кто он	срок	состояние	наименование	№
----	-----------------------------	------	--------	------------	--------	------	-----------	--------------	---

Wzór do Stypendium

Lit. A.

Лит. А.

No.	Фамилія и имя ученика.	Классъ.	Сколько имѣть лѣтъ отъ роду.	Поведеніе.	Средній балъ по успѣхамъ въ наукахъ.	Имѣть ли родителей и кто они.	Сколько у родителей всѣхъ дѣтей, какіе именно, сколько имъ лѣтъ отъ роду, гдѣ находятся.	Есть ли у родителей какое либо состояніе, или нѣтъ.	Примѣчаніе.

МНОГ. ДО ЗАБЛЮЩЕНІИ
ГЛ. V.

1011 11 10 1111 1111 1111 1111

Ner. bieżący.	
Imię i nazwisko ucznia.	
W jakiej jest klasie.	
Jle ma lat.	
Kondycja.	
Jność sto- pni w prze- biegu co- do postępu w naukach	
Czy ma rodzi- ców i jakiego stanu.	Wzrost do Skypendium
Jle rodzice mają dzieci jakie mia- nowicie, w jakim wieku i gdzie się znaj- dują.	
Czy rodzice po- siadają jakowy majątek, lub nie. Uwagi.	

№	Ученика Филиппа П. Ям	Курсор.	Учле одъ боя Сержко Навела	Поводение	Къде въ нѣ- дѣлюхъ очар по Свѣдѣн	Ласинскій и въ нѣдѣлюхъ очар по предмету	нѣдѣ- люхъ достояніе нѣ нѣдѣлюхъ нѣдѣлюхъ нѣдѣлюхъ и кло онѣ	П. Б. Н. Я. Н. С.
---	--------------------------	---------	-------------------------------	-----------	---	---	---	-------------------

Wzór do Stypendium

Lit. B.

Лит. Б.

No.	Фамилія и имя ученика.	Классъ.	Сколько имѣеть лѣтъ отъ роду.	Поведеніе.	Средній балъ по успѣхамъ въ наукахъ.	Балы по предметамъ математическимъ и техническимъ.	Имѣеть ли родителей и кто они, есть ли у родителей какое либо состояніе или нѣтъ.	Примѣчаніе.
				Мхоль до Stabenquinn	г. В.			

	Ner. bieżący.
	Imię i nazwisko ucznia.
	W jakiej jest klasie.
	Ile ma lat.
	Konduita.
	Ileś sto- pi w prze- ciagu co- ców i jakiego stanu.
	Ile rodzice mają dzieci jakie mia- nowicie, w jakim dzieci te są wieku i gdzie się znaj- dują.
	Czy rodzice po- siadają jakowy majątek, lub nie.
	Uwagi.

Nr. bieżący.	
Imię i nazwisko ucznia.	
W jakiej jest klasie.	
Ilę ma lat.	
Kondycja.	
Miłość do nauki i do postępu w naukach ścisłych i technicznych.	
Czy ma rodziców i jakiego są stanu, oraz czy posiadają jakiś majątek lub nie.	
U w a g i.	

